

AN ANALYSIS OF CRIME-BASED REALITY TV SHOWS:

THE CASE OF *MÜGE ANLI İLE TATLI SERT*

BURCU YAMAN

AUGUST 2013

AN ANALYSIS OF CRIME-BASED REALITY TV SHOWS:

THE CASE OF *MÜGE ANLI İLE TATLI SERT*

A THESIS SUBMITTED TO

THE GRADUATE SCHOOL OF SOCIAL SCIENCES

OF

IZMIR UNIVERSITY OF ECONOMICS

BY

BURCU YAMAN

IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE

OF

MASTER OF ART

IN

THE GRADUATE SCHOOL OF SOCIAL SCIENCES

AUGUST 2013

Approval of the Graduate School of Social Sciences

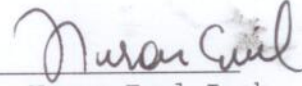
Prof. Cengiz Erol
Director

I certify that this thesis satisfies all the requirements as a thesis
for the degree of Master of Arts.

Asst. Prof. Gökçe Karanfil
Head of Department

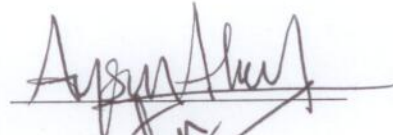
This is to certify that we have read this thesis and that in our opinion
it is fully adequate, in scope and quality, as a thesis for the degree
of Master of Arts.

Prof. Nuran Erol Işık
Supervisor

Examining Committee Members

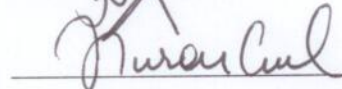
Asst. Prof. Aysun Akan

Asst. Prof. Yeşim Kaptan

Prof. Nuran Erol Işık

ABSTRACT

AN ANALYSIS OF CRIME-BASED REALITY TV SHOWS: THE CASE OF *MÜGE ANLI İLE TATLI SERT*

Yaman, Burcu

MA, Media and Communication Studies

Supervisor: Prof. Dr. Nuran Erol Işık

August 2013, 351 Pages

Reality television fulfills significant functions in neoliberal culture in which the self and governmentality are redefined and the power is in a self-disciplined form. Crime-based reality shows are argued to promote self-responsible and self-disciplined individuality through the representation of crime based on discourse of fear and moral panic. This thesis analyzes *Müge Anlı ile Tatlı Sert* as a case of reality crime show genre in Turkey in relation to theoretical framework of the study. It aims to reveal the political and social implications of this TV program and to understand how the discursive strategies embedded serve for the neo-liberal culture and discourse of fear. Methodologically, the thesis analyzes the program with a critical approach by conducting content and discourse analysis. The results of content analysis provide insights about the frame of the program. Moreover, the discourse analysis discloses that certain themes related with the theoretical framework reinforced through the discursive strategies.

Keywords: reality shows, crime, discourse of fear, governmentality, self-discipline

ÖZET

SUÇ ODAKLI REALITY TV ŞOVLARI ÜZERİNE BİR İNCELEME: *MÜGE ANLI İLE TATLI SERT* ÖRNEĞİ

Yaman, Burcu

Medya ve İletişim Çalışmaları Yüksek Lisans Programı

Tez Yöneticisi: Prof. Dr. Nuran Erol Işık

Ağustos 2013, 351 sayfa

Reality TV, bireyin ve yönetimselliğin yeniden tanımladığı ve gücün birey tarafından özümsemekle yine birey tarafından bireysel formda uygulandığı neoliberal kültürde, büyük rol oynamaktadır. Suç odaklı reality programlarının ise korku ve ahlaki panik söylemlerine dayalı suç temsilleri aracılığıyla kendinden sorumlu ve öz-disiplini benimsemiş bireyler oluşturmayı desteklediği tartışılmaktadır. Bu tez, *Müge Anlı ile Tatlı Sert* programını Türkiye'deki reality suç programı türüne örnek bir vaka olarak, çalışmanın teorik çerçevesi kapsamında inceleyecektir. Belirtilen televizyon programının siyasi ve sosyal etkilerini ortaya koymanın yanı sıra neoliberal kültür ve korku söylemine hizmet eden söylemsel stratejileri anlamayı hedefler. Yöntemsel olarak, belirtilen program metinlerini eleştirel bir yaklaşımla içerik ve söylem analizi yöntemleri ile inceler. Uygulanan içerik analizinin sonuçları belirtilen programa dair bir çerçeve sunarken, ayrıca söylem analizi bu tezin teorik çerçevesiyle ilişkilendirilmiş temaların bu program kapsamında söylemsel taktiklerle pekiştirilişine ışık tutmaktadır.

Anahtar Kelimeler: reality show, suç, korku söylemi, yönetimsellik, öz disiplin

To my mom; who always supports and believes in me...

ACKNOWLEDGEMENTS

I would like to express my sincere appreciation to my supervisor Prof. Nuran Erol Işık for her endless support, encouragement and guidance. I owe special thanks to Asst. Prof. Aysun Akan for not only her academic guidance, but for her companionship throughout this rocky road. Thanks to Asst. Prof. Yeşim Kaptan for her helpful suggestions. I have to express my gratitude to all faculty members of Izmir University of Economics, Faculty of Communication for their contribution in my academic and personal development. My lovely friends Ardiç, Başak, Nükhet, Pınar and Serçin deserve special thanks for their friendship.

Last but not least, to Esin Sayın: my life as a master student and research assistant would be unbearable without your continuous friendship and presence. I would also like to express my deepest thanks to all family members, but especially to my beloved mum Nuray Yaman for her endless patience and love. Finally, to my life companion, İbrahim, how grateful I am to have you in my life.

TABLE OF CONTENTS

ABSTRACT	iii
ÖZET.....	iv
DEDICATION	v
ACKNOWLEDGEMENTS	vi
TABLE OF CONTENTS	vii
LIST OF TABLES	x
TABLE OF ABBREVIATIONS	xi
INTRODUCTION	1
CHAPTER I: REDEFINING POWER AND SELF	6
1.1. Rethinking Power	6
1.1.1. Disciplinary Power	8
1.2. Rethinking Self and Governmentality.....	14
1.3. Rethinking Reality TV	22
CHAPTER II: TELEVISION AND REALITY TV	27
2.1. Introduction to Television Medium	27
2.2. A Brief History of Television	28
2.2.1. Early Developments and Post-WWII Era	28
2.2.2. After 1980s: Neoliberalism and Television	30
2.3. An Overview of Television Studies	32

2.3.1. Effect Studies	32
2.3.2. Critical Studies	34
2.3.3. Cultural Studies	35
2.4. The Nature of Television: An Ideological Medium	37
2.5. Reality Television	41
2.5.1. The Major Discussion on Reality Television	42
2.5.2. Origins and Development of Reality Television	46
2.5.3. Sub-Genres of Reality Television	51
2.6. The Emergence of Reality TV in Turkey: An Inevitable Result of Cultural Context	53
2.6.1. The Case of <i>Müge Anlı ile Tatlı Sert</i>	58
CHAPTER III: MEDIATIZATION OF CRIME: REALITY CRIME TV	64
3.1. Crime-Based Reality TV	64
3.2. Mediatization of Crime: Crime in Media	69
3.2.1. Representation of Crime in Media: Crime Reporting	71
3.3. Discourse of Fear and Fear of Crime	75
3.4. The Concept of Moral Panic	79
3.4.1. Different Approaches to Moral Panic	81
3.4.2. Media and Moral Panic	84
CHAPTER IV: RESEARCH METHODOLOGY AND DATA ANALYSIS	88
4.1. Method of Analysis	88
4.2. Aim of Analysis, Hypotheses and Research Questions	93
4.3. Data Collection and Sample of Analysis	94
4.4. Data Analysis and Discussion	96

4.4.1. Content Analysis of Müge Anlı ile Tatlı Sert	99
4.4.2. Discourse Analysis.....	106
4.4.2.1. The Reframing of Crime and Deviance.....	107
4.4.2.2. The Discourse of “It Can Happen to Us”	115
4.4.2.3. The Discourse of “Be Alert! Be Prudent!”.....	119
4.4.2.4. Governmental Functions: The Relationship with the State Authority.....	124
4.4.2.5. Self-responsible Individual.....	133
4.4.2.6. Moral Framing: Offering Guidelines and Norms.....	137
CONCLUSION.....	142
REFERENCES.....	149
APPENDICES	
A. Transcript of Müge Anlı ile Tatlı Sert Episodes	158

LIST OF TABLES

TABLES

1. The Lists of Programs for Sampling Procedures96
2. The List of Programs Included in the Qualitative Content Analysis.....98

LIST OF ABBREVIATIONS

BBC: British Broadcasting Company

CCCS: Birmingham Centre for Contemporary Cultural Studies

UK: United Kingdom

USA: United States of America

VTR: Video Tape Recorder

WWII: World War II

INTRODUCTION

In the scope of media studies, television has always occupied a crucial place, deriving its sources from being a “mass medium” and the main pastime than any other, functioning as the primary source of news, information and entertainment and finally being an inevitable and indispensable cultural form in our social lives since mid-twentieth century. Television presents itself as the ‘window of the world’ which brings various people, places or lives and any information from the economic, political, social, and cultural spectrum into our homes. Combining power of image and sound, television is the medium where individuals are showed some ‘events which are often outside the realms of their everyday experience’ (Casey et al., 2002: 98) and where public discourses are brought into the private domain and private discourses into the public domain (Casey et al., 2002: 48).

While mediating between the audience and life, it is almost impossible for television to reflect the “reality” without altering it; rather television can only represent the ‘reality’ by adding, shaping and even constructing it. Therefore, understanding and giving the meaning of television require it to be accepted as a cultural and even ideological form within social structure. Such a critical approach to television medium, inarguably, renders ‘reality’ promise of reality television more questionable. As well as variety of its local or global formats and its proliferation throughout the world, the multiple discourses embedded into them, makes reality TV

shows the focus of scholar inquiry. Despite the existence of studies analyzing reality TV from the subjects of gender, race, democracy, surveillance, and reality effect etc., reality TV, particularly, has been a productive area of study in understanding the changing everyday practices of neoliberal age.

All kind of reality shows, whether in Turkey or in global scale, function as a supportive and productive site of neoliberal rationale in terms of supplementing the privatization of public life, individualized and diffused governmental roles of citizens and reality shows. To do so, a culture of ‘how to do’ is constructed in these shows by promoting the discourse of self-help, self-responsible, self-maximized and self-sufficient individual. Furthermore, especially crime-based formats serve for an understanding of privatized justice and for the production of disciplinary power through the discourse of fear, risk and panic, and self-disciplining individual.

Turkey, confronting with the impacts of neoliberalism since 1980s as in many other countries, is also exposed to the discourse of reality TV culture. The experience started with the privatization of broadcasting in the beginning of 1990s and has evolved with the various formats ranging from crime-based programs, talent shows, surveillance-based shows, makeover shows etc. Among all of these examples, the crime-based reality programs are one of the most controversial sub-genres that derives its significance from the seriousness of crime subject. Therefore, in this thesis, one of the most recent and popular crime-based reality shows in Turkey, *Müge Anlı ile Tatlı Sert* is designated as the case of study.

This study focuses on the show of *Müge Anlı ile Tatlı Sert* in order to analyze how crime-based reality show is situated within the privatized technologies of discipline, self and governmentality within the Turkish context. Consequently, the thesis aims to reveal not only the political and ideological implications of the program through the construction of discourse of fear and neoliberal forms of governance; but also the impacts of cultural context on the discourse of program, in a reflexive manner. In order to have a clearer comprehension of the discursive strategies embedded in the selected text, a qualitative content analysis and discourse analysis are critically conducted on the sample of programs, including 12 episodes which are randomly selected from 2012-2013 TV season. The analysis is designed within the frame of determined research questions, which ask whether the program produces moralized discourse and discourse of fear and how reflect and functions within neoliberal form of governance and society.

In order to draw theoretical framework of thesis, Chapter One explains the concepts of power and discipline with a Foucauldian perspective. The instruments of disciplinary power are elaborated by focusing on technologies of surveillance, normalizing judgement and examination and explaining how disciplinary power differs from conventional understanding of coercive power. Additionally, the chapter attempts to understand the subject of governmentality through pointing out the shifts occurred on the technologies of governmentality and self within neoliberal age. At the end of the chapter, discussions related with discipline, governmentality and neoliberalism are linked with reality TV genre by a critical approach.

Chapter Two is devoted to the general discussions regarding television and reality TV by underlining their culturally and ideologically constructed discourse. In the first part of the chapter, while the history of television and an overview of approaches on television studies including effect studies, critical studies and cultural studies are briefly examined, it is also attempted to give an answer to the question of “What makes television as an ideological medium?”. The second part of the chapter outlines the reality television over major debates on the genre, development of reality TV and its sub-genres. In the last part of the chapter, the emergence of reality TV in Turkey is discussed around the cultural context of Turkey since 1980s and lastly, the case of *Müge Anlı ile Tatlı Sert* is briefly and descriptively examined.

In order to shed light on the interplay between media and crime, Chapter Three focuses on the representation and mediatization of crime, deviance, or victim on media. On the one hand, the chapter elaborates crime-based reality shows as a sub-genre through its kinds, discourse and impacts; on the other hand, it highlights the discourse of fear as one of the most widely used discursive strategy used in any form of crime reporting. As the last part of the chapter, the concept of moral panic and its relationship with media are also introduced by considering the concept as one of the key pillars of thesis.

The final chapter, Chapter Four, includes data analysis as well as the overview of research methodology. The methodological approaches, research methods and sample of analysis that are used in the thesis are explained within the first part of this chapter. Then, the majority of final chapter is devoted to the content and discourse analysis which are conducted on the case of *Müge Anlı ile Tatlı Sert*.

The results of content analysis are briefly summarized in Table 2., then, elaborately discussed within the chapter. The results of discourse analysis are framed with six main themes which are identified during the research process. The identified categories are as in below;

- a. Reframing crime and deviance;
- b. The discourse of it can happen to us;
- c. The discourse of be alert and be prudent!;
- d .Governmental functions: The relationship with the state authority;
- e. Self-responsible individual;
- f. Moral framing: Offering guidelines and norms.

CHAPTER I

REDEFINING POWER AND SELF

1.1. Rethinking Power

The concept of power occupies a central place within the works of Foucault. His ideas about the discipline, discourse, sexuality, madness etc. are more or less associated with his understanding of power. Foucault's view of power differentiates from many theorists including conventional Marxists or feminists who have an oppressive and repressive conceptualization of power; rather he releases the power from this simply constraining form to a more productive view and offers a new flow of power (Mills, 2003: 36). In this respect, Foucault explains power over its productive effects, as well as negative ones which are mostly concentrated on:

We must cease once and for all to describe the effects of power in negative terms: it 'excludes', it 'represses', it 'censors', it 'abstracts', it 'masks', it 'conceals'. In fact, power produces; it produces reality; it produces domains of objects and rituals of truth. The individual and the knowledge that may be gained of him belong to this production. (Foucault 1979: 194)

Conventionally, the conceptualization of power often focuses on the existence of 'powerful' and 'powerless' and their oppressive relation flowing from the one who have power (ruler) to the one who is powerless (ruled). In this kind of

understanding, while the power is mainly associated with the state power, economic or ideological power, it is also held by restrictedly political institutions to oppress and rule the individuals. However, Foucault brings a new approach to this discussion by shifting power to a multidirectional model which does not necessarily flow from top to bottom. He proposes that “power comes from below; that is, there is no binary and all-encompassing opposition between rulers and ruled at the root of power relations, and serving as a general matrix” (1978: 94). This new power also changes the ideas about the holder and subject of it; indeed, “anyone could operate it as long as he was in correct position and anyone could be subjected to its mechanisms.” (Dreyfus & Rabinow, 1983: 189) Moreover, Foucault’s perception of power focuses on the existence and penetration of power into all levels of society. This focus allows an account of power in which “power relations permeate all relations within a society” (Mills, 2003: 36). Regarding the omnipresence of the power, he states;

Power is everywhere; not because it embraces everything, but because it comes from everywhere. And ‘Power,’ insofar as it is permanent, repetitious, inert, and self-reproducing, is simply the over-all effect that emerges from all these mobilities, the concatenation that rests on each of them and seeks in turn to arrest their movement.” (Foucault, 1978: 93)

Similarly, Nathan Widder argues that it is not possible to think of self-to-self relations apart from power. These interpersonal relations establish a ‘micropolitical realm’ for power in which power relations constitutes individuals through self-creation and self-discipline (2004: 425). It is actually reflection of a significant idea of Foucault, which is called as ‘micro-physics of power’. As Stuart Hall explains, these strategies of power, which are localized and individualized, is called as micro-physics of power or meticulous rituals and these power strategies goes through the deeper levels of society. We, ordinary people, are always in a power struggle in our daily lives and private spheres, as well as public spheres of politics and economy.

(1997: 50) Therefore, an analysis of power relations from a Foucauldian perspective should focus on micro-units of society including ‘families, workplaces, everyday practices and marginal institutions’ (Oksala, 2008: 66).

Another dimension that differentiates Foucault’s re-thinking of power from liberal and Marxist theories is about the way power operates. “Power would now be regularized, routinized, cast not as an absent presence securing traditional norms but as a constant surveillance constituting a new discipline of norms and behavior” (Clegg, 2002: 173). Moreover, while these other theories accept power as something that could be acquired, possessed, and preserved such a commodity (Rabinow, 1984; Oksala, 2008), Foucault revises this idea by arguing that;

In short, this power (microphysics of power) is exercised rather than possessed; it is not the ‘privilege’, acquired or preserved, of the dominant class, but the overall effect of its strategic positions- an effect that is manifested and sometimes extended by the position of those who are dominated. Furthermore, this power is not exercised simply as an obligation or a prohibition on those who “do not have it”; it invests them, is transmitted by them and through them; it exerts pressure on them, just as they themselves, in their struggle against it, resist the grip it has on them (1979: 26-27)

Since this new form of power is not manifest or oppressive, it is exercised through lenient methods. Most significantly, it paves the way for new concepts within this context, including discipline.

1.1.1. Disciplinary Power

The new regime of power, asserted by Foucault, takes the body as the main target and object to be both confined and corrected. In this sense, the body goes beyond a biological entity and becomes a controllable and manipulated existence. As this power system is surrounded by every day and micro penalties, the technologies that will be exercised over the body are also considered as disassociated from coercive

intervention. Rather, the discipline, which is elaborated by Foucault, emerges as a significant concept as one of the technology in the objectification of the body.

In *Discipline and Punish*, Foucault does not only refer to the punishment system of prisons; but, he, more deeply, describes a new technology of power, discipline, which could be deployed in the entire society. In other words, discipline does not operate in prison only, but the techniques that he mentions are “clearly articulated expressions of more generalized practices of disciplining both individuals and populations” (Dreyfus & Rabinow, 1983: 153). Since the discipline is not an institution, rather is a technique, then it is possible to say that many other institutions such as army, school or hospitals, could use disciplinary technologies.

To begin with, Foucault, himself, describes discipline as;

‘Discipline’ may be identified neither with an institution nor with an apparatus; it is a type of power, a modality for its exercise, comprising a whole set of instruments, techniques, procedures, levels of application, targets; it is ‘physics’ or an ‘anatomy’ of power, a technology. (Foucault, 1979: 215)

As stated before, these technologies or disciplinary technology mainly seeks to accomplish objectification of the body. However, it is not necessarily should be brutal or coercive but rather, disciplinary technologies of body are claimed to be socially productive. Indeed, “discipline ‘makes’ individuals; it is the specific technique of a power that regards individuals both as objects and instruments of its exercise” (Foucault, 1979, 170). By this way, while discipline enables to control individual and populations at the end, it also assures certain methods to utilizing these bodies efficiently. What he calls as docile bodies or individuals are therefore both controlled but also useful bodies. “Thus discipline produces subjected and practiced bodies, "docile" bodies. Discipline increases the forces of the body (in

economic terms of utility) and diminishes these same forces (in political terms of obedience)” (1979: 138). However, although the techniques used in disciplinary power still target on the body, it does not use violence or torture, instead develop a system of control through the disciplinary techniques such as “imposing schedules, restrictions, obligatory comportment, and examinations” (Milchman & Rosenberg, 2002). In a broad sense, Foucauldian concept of disciplinary power is accepted as ‘techniques for managing people’ (Milchman & Rosenberg, 2002) or ‘the shift from heteronomous paternalist controls to autonomous, internalized discipline’ (O’Neill, 1986: 56).

Foucault, himself, states that in the success of disciplinary power, there are three effective instruments which are hierarchical observation, normalizing judgement and examination, emerged as their combination (1979: 170). All these disciplinary technologies could be distinguished in terms of being more docile but discreet techniques (Dreyfus & Rabinow, 1983: 156).

Within the hierarchical observation instrument, it is possible to mention about how disciplinary power is perfected and supported through the technology of observation and surveillance. On the one hand, in different institutions such as schools, armies or hospitals, the mechanisms of observation provides the essential basis for subjection and training of individuals. On the other hand, surveillance is constituted as a key element in the functioning of disciplinary power. In this power regime, while surveillance mainly based on the existence of a ‘perfect gaze’ which could see everything perpetually, it also creates a sense that power is not centralized, but everywhere. Foucault describes disciplinary power through surveillance as “a

multiple, automatic and anonymous” power, and the surveillance involves both a top to bottom and bottom to top network of relations which “‘holds’ the whole together and traverses it in its entirety with effects of power that derive from one another: supervisors, perpetually supervised.” (Foucault, 1979, 176-177) According to him, in this system, the discipline is not held by only one person or transformed as a possession. Instead, in hierarchical surveillance, discipline becomes the apparatus not only for ‘head’ but also for whole that is in the network of power relation.

This enables the disciplinary power to be both absolutely indiscreet, since it is everywhere and always alert, since by its very principle it leaves no zone of shade and constantly supervises the very individuals who are entrusted with the task of supervising; and absolutely “discreet,” for its functions permanently and largely in silence (1979: 177).

As the second instrument of disciplinary power, normalizing judgement stands for a new form of punishment or penalty system which mainly aims ‘correcting’ individuals. According to Foucault, instead of a repressive penalty system, punishing in disciplinary power operates through five different techniques as in follow;

It refers individual actions to a whole that is at once a field of comparison, a space of differentiation, and the principle of a rule to be followed. It differentiates individuals from one another, in terms of the following overall rule: that the rule be made to function as a minimal threshold, as an average to be respected, or as an optimum toward which one must move. It measures in quantitative terms and hierarchizes in terms of value the abilities, the level, the "nature" of individuals. It introduces, through this "value-giving" measure, the constraint of a conformity that must be achieved. Lastly, it traces the limit that will define difference in relation to all other differences, the external frontier of the abnormal (the "shameful" class of the Ecole Militaire). (Foucault, 1979, 182-183)

All these operations which are comparing, differentiating, hierarchizing, homogenizing and excluding, are actually serving for the emergence of ‘normalizing’. In this penalty mechanism, ‘Norm’ functions as one of the main principle and technology in exercising power, as well as surveillance. The determination of norms also means the establishment of ‘normal’ as a form of disciplinary technique. In

defining what is normal based upon specific principles and criteria, one of the most remarkable point is the emergence of standardization and homogeneity. “In a sense, the power of normalization imposes homogeneity; but it individualizes by making it possible to measure gaps, to determine levels, to fix specialties, and to render the differences useful by fitting them one to another.” (Foucault, 1979: 184) As he suggests, it sets a kind of measurement system which is useful, imperative and based on introduced norms in order to eliminate or at least to veil individual differences. Since the power, itself, penetrates into micro and local fields of life, the norms within the punishment system include very detailed everyday behaviors. For instance, a person could be punished according to norms about being late or absent, being impolite or disobedient, having incorrect attitudes or impurity etc. All these determination of detailed norms increases the possibility of punishment, because anyone who does not obey these norms could be labeled as ‘nonconformist’ and could be ‘the object of disciplinary attention’ (Dreyfus & Rabinow, 1983: 158). According to Widder, normalizing strategy is one of the most significant characteristics of disciplinary power which differentiates it from the centralized and hierarchical sovereign power. While this normalizing power offers some standards of normality and deviance in order to make categorizations, it actually does not “produce neither normal citizens nor deviants but enigmas, which is sufficient to sustain the disciplinary structure necessary for modern governmentality.” (2004: 424). She describes the new power as a system in which individuals are shaped against norms and in which observation, testing, classification and confession are used as the techniques of this norm centric power system (2004: 422)

Examination, as the third instrument of disciplinary power, is described as;

The examination combines the techniques of an observing hierarchy and those of a normalizing judgment. It is a normalizing gaze, a surveillance that makes it possible to qualify, to classify, and to punish. It establishes over individuals a visibility through which one differentiates them and judges them. (Foucault, 1979: 184)

It essentially forms a mechanism in which formation of power has deep connections with the knowledge. The examination techniques enable the constitution of knowledge as a source of power. Moreover, examination has reversed the way that power functions in terms of visibility. In contrast to conventional power regimes which are mostly hold their control through their powerful and dominating visibility, disciplinary power actually operates through its invisibility. Indeed, the subjects of power should not necessarily be imposed to direct intervention or just the image of power holder, but feeling the existence of discipline would be enough. However, the subjects of power, in contrary, are obliged to be always 'seen' and visible. "Their visibility assures the hold of the power that is exercised over them. It is the fact of being constantly seen, of being able always to be seen, that maintains the disciplined individual in his subjection." (Foucault, 1979: 187)

Foucault's concept of discipline and disciplinary power have also emerged the discussions on the existence of 'disciplinary society'. What disciplinary society stands for is a regime in which the life and individuals are regulated and objectified through the disciplinary power and technologies. As Dany Lacombe discusses, in this disciplinary society, the institutions which are responsible for disciplining the society do not only include coercive ones such as the prison, the asylum, and the courts. Additionally, and especially, other 'everyday' institutions such as family, schools, universities, hospitals or social security institutions have a significant role in controlling and objectifying the individual in disciplinary society. (1996: 333)

Therefore, it is possible to draw the picture of a society in which people are not violently or coercively controlled, but they feel the necessity of being conformist and obedient in every micro spheres of life. Disciplinary society surrounded by the norms and some certain technologies, thus, necessitates individuals to be “reformed criminal, the good worker, student, loyal soldier, and committed citizen” (O’Neill, 1986: 51)

1.2. Rethinking Self and Governmentality

The concept of discipline should not be thought only as a new penalty system or a method of controlling populations. Moreover, Foucault’s discipline and power conceptions pave the way for some critical discussions regarding both ‘self’ and ‘government’ or ‘governmentality’. As discussed previously, the power is revised from being a possession of sovereign and perceived in more micro level which penetrates into all areas of social relations through disciplinary technologies. These disciplinary technologies mostly operate on the objectification of individuals with the internalized and individualized instruments. However, a critical point is that it does not directly refer to “the replacement of a society of sovereignty by a disciplinary society by a society of government; in reality one has a triangle, sovereignty-discipline-government” (Foucault, 1979b: 18).

To define the term of ‘governmentality’ in general, it means “how we think about governing other and ourselves in a wide variety of context” (Dean, 1999: 209). Ouellette and Hay, similarly, state that it includes the technologies that “individuals and populations reflect upon, work on, and organize their lives and themselves as a

condition of citizenship” (2008: 9). How Foucault use the terms of government and governmentality could be understood within the frame of his analysis of power and discipline in his book of *Discipline and Punish* (1979). Graham Burchell (1996) elaborately discusses Foucault’s idea of government as the continuity of his previous works. He claims that Foucault uses the term of government and power as alternatives or synonymies of each other’s. However, he warns that it should not be seen as a macro political alternative of micro-power, similar to previous use of the word ‘power’. Therefore, “government is a ‘contact point’ where techniques of domination - or power- and *techniques of the self* ‘interact’.” (Foucault 1980, quoted in Burchell, 1996: 20). In other words, he reminds that “Foucault emphasized the subjectification of individuals through their subjection to techniques of power domination, the perspective of government establishes an essential relationship between these and other techniques of the self in the subjectification of individuals” (Burchell, 1996: 20).

Additionally, as Nikolas Rose quotes, Colin Gordon (1991) mentions on two different uses of concept of government by Foucault, through highlighting one over the other. The government, in this sense, is a part of experiences which are aiming to guide, manage, control or shape individuals, and selves based on specific norms and standards (1996: 41). In a similar account, Widder acknowledges the constitution of individuals against norms as highly correlated with the emergence of a new form of governmentality, embodied with disciplinary and normalizing power technologies. This new form of governmentality, released from the conventional penalty system of

sovereign power, is claimed to “promote the life and efficiency of the body politic” and “constitute individuals in certain ways to counterbalance the new economic and social freedoms that arise with these changes” (2004: 422).

The governmentality of Foucault is often discussed through its links with the principles and ideas of neoliberalism. “A Foucauldian view of liberal government is especially useful for understanding what some have referred to as advanced liberalism or ‘neoliberalism’.” (Ouellette & Hay, 2008: 12). Foucault’s perspective of liberalism is distinguished in terms of seeing it as an ‘ethos of government’ (Barry, Osborne, & Rose, 1996: 8) or rationality rather than a practice or ideology. In general, liberalism depends upon the principles of ‘free market’ and ‘laissez-faire’, thus, state does not make a direct intervention to the market and individuals. The freedom, in liberal societies, is not something freely given but, it is a kind of ‘a formula of rule’ (Barry et al. 1996: 8), which is given in return of being a good and responsible citizen. It could be also elaborated as;

Liberalism is based on a paradox, then, in that while it advocates governing through (as opposed to against) freedom, it also expects individuals to govern themselves properly – to choose order over chaos and good behavior over deviance.... Liberalism’s emphasis upon ‘reason of state’ expected individuals to actively participate in their own governance.” (Ouellette&Hay, 2008: 9)

In addition to these main principles of liberalism seem almost compatible with the disciplinary society of Foucault, in Foucauldian sense; the government itself is a fragmented, decentralized and privatized entity, associated with his power concept operating in modern societies. Moreover, governing individuals is a more complex process which is exercised in several spheres of society by many social institutions. The operation of power, as a network, appears as a kind of social management which is based on principles and guidelines, regulating the lives of

subjects. However, minimized state intervention in liberal societies means that the responsibilities of all these guidelines should be held by private authorities, but especially by individuals themselves. The existence of civil society is crucial in liberal systems because the State would like to assure the responsibility and respect of citizens towards the rules. By this way, the State aims to see the civility of subjects to be able to “govern at a distance” (Ouellette & Hay, 2008: 9). Distancing government also refers to a kind of governmentality in which power is exercised with the establishment of individuals’ commitment. The self-managed and self-governed citizens of liberal societies are not only watched over the rule of State, but also and particularly individuals look after themselves, as an extension of technologies of self (Foucault, 1988).

Neoliberalism, which is discussed to be a new stage or deepening of liberalism, has begun to be formulated after the Second World War but has peaked after 1980s as a response to Keynesian state interventionist policies. After 1980s, particularly Thatcher’s Britain and Reagan’s US (followed by many other states) started to adopt neoliberal policies, including ‘privatization of public enterprises’, ‘deregulation of the economy’, ‘liberalization of trade and industry’, ‘the reduction of public expenditures’, ‘particularly social spending, the down-sizing of government’, ‘the expansion of international markets’, and ‘the removal of controls on global financial flows’ (Steger, 2003: 41). Moreover, beyond the economic dimension, neoliberalism has its own political, social and cultural dimensions which had reflected upon many fields. Ouellette and Hay describes the neoliberal stage as the remodeling of government an welfare state because the notions such as ‘privatization’, ‘enterprising’ or ‘free market’ do not remain within economic field;

but these principles also penetrate into all parts of the society. Particularly, the self and citizen has been influenced from this climate and reinvented through obligation of ‘actualizing’ or ‘maximizing’ itself in the all privatized spheres of their lives (2008: 12).

In the neoliberal political reason, government is actually responsible with promoting entrepreneurship and competition as the key conducts of the system. While there is the absence of direct intervention of state in many areas, the system develops its own mechanism to organize economic and social life in which personal freedom, choice and autonomy are offered as the glue. Neoliberalism, in sense, “demands flexibility and responsibility from citizens, emphasizes rationality and consumer choice as an ideal mode of social planning and decision making, and prioritizes privatized responses to social issues.” (Kraidy & Sender, 2011: 4); similarly “involves less a retreat from governmental ‘intervention’ than a re-inscription of the techniques and forms of expertise required for the exercise of government. The ‘distance’ over which liberal government is exercised is, however, real as well as metaphorical.” (Barry et al., 1996: 14)

In exploring the neoliberal self, Foucault’s disciplinary power and governmentality could be revisited because of its links with self-controlled individual. The power regime functions over the individuals by using the technique of normalization; and the remarkable dimension of normalization is the fact that it is not only the process of standardization but also the process of ‘correction’ as well (O’Malley, 1996: 189). However, as stated before, this correction is or should be achieved through the individual itself as an internalized process established

according to determined norms. Self-correction or monitoring becomes the core of this system. In this sense, neoliberalism touches upon to similar points as well. However most importantly, neoliberalism offers or promotes a new kind of individual but actually a new form of citizenship.

One of the most significant dimensions of neoliberalism is about the rise of individualization. “In neoliberalism, it’s every man for himself, and the ‘public’ seems to exist only in memory.” (St. Pierre, 2011: 387) For many scholars, this rise of individual is also interpreted as the removal of class as a cultural category in some extent (Lawler, 2006; Bromley, 2000; Wood & Skeggs, 2008). Indeed, if an individual experience any problem or failure, it is more possible to blame to the individual itself rather than seeing it as problem of that particular class system. Therefore, as described by Anthony Giddens (1991), the responsibility of failures and achievements is transferred to the ‘new reflexive self’ who is governed with self-responsibility and self-management (quoted in Wood & Skeggs, 2008: 181). Since the individuals are obliged to enterprise and maximize their lives, all the negative and positive outcomes of their life are accepted as the consequence of their choices. This is actually a shift in citizenship and self as a result of the reflection of neoliberalism. Nikolas Rose notes on this;

Within this new regime of the actively responsible self, individuals are to fulfill their national obligations not through their relations of dependency and obligation to one another, but through seeking is to fulfill themselves within a variety of micro-moral domains or "communities"- families, workplaces, schools, leisure associations, neighborhoods. (1996: 57)

Similarly, it is as St. Pierre (2011: 387) quotes in her article, Foucault describes neoliberal subject as ‘homo economicus’ who is “an entrepreneur of himself, being for himself his own capital, being for himself his own producer, being

for himself the source of [his] earnings.” (2008: 226). In this respect, the neoliberal individuals are obliged to replace some functions of government and develop their own technologies for fulfilling. Miller describes these strategies which help governing the individuals at a distance as ‘technologies of the self’ that “are applied by individuals (to themselves) as a means of transforming their conditions into those of a more autonomous sense of happiness” (1993: xiv). On the other hand, Zygmunt Bauman (2001) describes the new self-responsible individual from a postmodern perspective by emphasizing on morality. What he means by morality is not universal or centralized set of standards or morality of state; rather it is related with personal responsibility in a more fragmented manner. Indeed, he states that being a moral individual is about being self-responsible, particularly about personal choice between good and bad or deviant.

These discussions on self could be linked to the idea of risk society as well. This term which is mostly known with Giddens and Beck refers to the idea that we are living in modern society in which the sense of risk is constructed systematically. For Giddens, the notion of risk society has some impact in the construction of “reflexive project of the self” (Giddens 1991) as Dean explains;

...self emerges as something to be constructed and turned into coherent narrative and autobiography, as the subject of a political, personal or spiritual journey, with or without the help of the multiplying numbers of therapists, counselors and other engineers of the human soul (1996: 214).

Beck, who is another well-known scholar on the notion of risk society, considers it as a more socially constructed concept by stating that “they (risks) can thus be changed, magnified, dramatized or minimized within knowledge, and to that extent they are particularly open to social definition and construction” (1992: 23).

According to him, the risks could remain invisible, but they are socially and through knowledge become visible for the society. Mass media plays a key function in producing mechanisms for the construction of risk or making the risks more apparent and visible. Within the risk society, Beck also points out the uncertainties that although risks are apparent, the individual do not clearly know what to do. Therefore, the independence of individuals into some expert knowledge or guidance increases day by day (1992).

The responsibility attributed to the individuals becomes also confronting in crime related issues. O'Malley (1996), in the chapter of *Risk and Responsibility*, elaborately explains how the interplay between neoliberal individual and the crime is constructed in this era. According to him, since neoliberal subjects are accepted as 'rational choice makers' and 'responsible for their actions', the act of crime is also considered as a consequence of their own rational choice. Therefore, this conception of individual and crime explicitly minimizes the significance of causes of crimes and shifts the penalty system from therapy intervention to 'just deserts' punishing. (1996: 198) Moreover, he suggests that in crime and risk related issues, the neoliberal self appears in two different forms which are responsible (moral) and the rational (calculating) individual. These individuals, briefly, are expected to develop the required steps and provisions against a possible risk. Individuals' duty of risk management includes health-related issues, along with crime risks.

Prevention and risk management now become the responsibility of the victim... The prevention of crime and the detection and punishment of offenders, the protection of life and property and the preservation of public tranquility are the direct responsibilities of ordinary citizens. The police are given certain functions to assist the public to do its work but it simply cannot be left to the police. (1996: 200)

The idea that security is under the responsibility of private individuals is certainly reflecting the climate of neoliberal age. O'Malley (1996: 201) approves this by giving place to the words of Margaret Thatcher, who says "We have to be careful that we ourselves don't make it easy for the criminal". In this system, the 'moral' citizens should work in collaboration with the police in any fight against crime.

1.3. Rethinking Reality TV

Although neoliberalism entails individuals to take their own responsibility of lifestyle regulation and maximization, it also develops some technologies to help and guide individuals in the self-management. May be there is no direct intervention of state to regulate the lives of individuals, however, in many social institutions including mass media, they are offered some indirect advice and guidance concerning all aspects of their lives. According to Rose, apparatus of health and therapeutics are a kind of technique for management of 'problems of living' under the name of social and personal wellbeing (1996: 37). Now, people are surrounded by the 'experts' who are responsible for correcting and guiding them in many areas including health, family life, education or financial issues etc.

Undoubtedly, television, as one of the most prevailing cultural form, has become a resource for promoting the principles of (neo)liberal governance and individual. Particularly, reality TV (The concept of reality TV will be discussed in detailed in the following chapter), as the main subject of this study and one of the most debated genres of television, has a considerable relationship with neoliberal forms of governance (Wood & Skeggs, 2008; Ouellette & Hay, 2008; Sender, 2006;

Andrejevik, 2004; Palmer, 2003). Ouellette accepts reality TV genre as “one site where neoliberal approaches to citizenship have in fact materialized on television” (2009: 224). In contemporary television culture, it is possible to find a subgenre of reality TV show about any issue including dating, lifestyle, job, gamedoc, makeover, crime or health. The common point of these programs is that they all presents a guide and a ‘how to’ about living. They also provide the audience some aid or techniques to solve a problem in their lives or to learn how to manage and improve their lifestyles and these techniques are unambiguously a “combination of disciplinary and self-help strategies” (Ouellette & Hay, 2008: 6). These guidelines that preoccupies the reality TV programs actually aims to make the individuals learn about being a ‘good’ worker, parent, partner, patient, consumer etc. and particularly being a good citizen.

Stemming from the key principles of neoliberalism which emphasize on the minimization of state intervention in everyday lives, and the removal of class system as the cause of many occurrences, reality TV programs circulates this new governmentality and neoliberal citizenship. Wood and Skeggs also agree on discussing the reality TV through the discourses of neoliberalism; because these programs mainly deal with personal anxieties, ‘senses of identity’ and ‘belonging’ and push the audiences to “reorient themselves in relation to the personal risk relations with which they are faced.” (2008: 179). They also emphasize that in reality television shows the problem of a participant is not identified as a problem of society or the class, but rather it is considered as the responsibility of the individual.

In their edited books *Better Living Through Reality TV*, Ouellette and Hay examine the connection of reality TV and neoliberal thought by focusing on;

...how reality TV simultaneously diffuses and amplifies the government of everyday life, utilizing the cultural power of television to assess and guide the ethics, behaviors, aspirations, and routines of ordinary people. At a time when privatization, personal responsibility, and consumer choice are promoted as the best way to govern liberal capitalist democracies, reality TV shows us how to conduct and 'empower' ourselves as enterprising citizens. (2008: 2)

According to them, contemporary reality TV world perceives the citizens as private individuals who are seeking to be empowered. The ordinary individuals appear on television as a case that should be solved and corrected by the guidance of experts. Therefore, reality TV programs position themselves as a supporting form in self-help and self-actualization through the using various techniques such as appearance of experts on different fields, 'the concrete skills', 'interpersonal advices', 'problem solving techniques', 'step-by-step demonstrations', 'intimate feedback', 'motivational support mechanisms' and 'suggestion for everyday application' (2008: 3). They also highlight how reality programming replaces the public welfare and education programs because reality shows which receives thousands of application for various purposes such as health or housing, now functions as social service, problem solver or supporter for needy individuals (2008: 4-5). However, in order to provide solution, first reality television ought to identify the 'wrong doers' according to some determined moral standards which are not imposed forcefully but accepted to be obeyed by responsible individuals. The wrong doing could be related about many subjects, occurred as a result of 'bad choice'.

Each form of behavior is given a negative value so that each part metonymically represents the 'whole' bad person: cultural differences visualized through the mundane and intimate details of everyday life that are presented as morally perverse, pathological and made spectacular. (Wood & Skeggs, 2008: 189)

Laurie Ouellette (2009), in her article named as *Take Responsibility for Yourself*, explores a courtroom program, *Judge Judy*, within framework of how ‘good citizenship’ is constructed and how some governmental functions are outsourced in this programs as a necessity of neoliberal society. According to her, this program includes forms of cultural training and citizenship lessons towards people who are ‘inadequate’ to govern their own lives. However, the main message of the program is that;

...all citizens must take personal responsibility for protecting themselves from con artists, ‘manipulators’, abusers, and other ‘risky’ individuals. In this sense, one of the program’s most important governmental roles is to instruct TV viewers how to detect and avoid the risks that certain individuals are shown to represent” (Ouellette, 2009: 234-35)

Lastly, some scholars point out the connections between reality television formats and Foucault’s works on Panoptican and surveillance. On the one hand, reality TV enables the ordinary individuals to have opportunity of appearing on television, but on the other hand, it functions as a surveillance mechanism in which the lives or behaviors of these people are watched by the millions. Questioning, evaluating and judging the ordinary people lead the audiences to self-surveillance with sense of being always watched. “The desire to watch and be watched can be seen as part of the endless pursuit of the confirmation of selfhood among the loss of other more certain life trajectories: I see/I am seen, therefore I am.” (Wood & Skeggs, 2008: 180). Ouellette, particularly, highlights the crime-related reality shows as a ‘panoptic device’ in terms of observing and categorizing individuals labeled as deviant and dangerous (2009: 234). This crime-based reality TV’s also utilize from the advanced technology such as mobile recording technologies, candid camera or

other city surveillance cameras. All these technologies unambiguously operate as the constant surveillance mechanism which “cultivates self-monitoring both in reality show participants and in the audiences who watch them” (Kraidy & Sender, 2011: 5)

CHAPTER II

TELEVISION AND REALITY TV

2.1. Introduction to Television Medium

Television is assumed not to be only a medium that we spend our leisure times or disseminating direct information and messages about what is happening in the world at that time; more critically, it is accepted as an ideological organ which shapes the minds and bodies through constructed and selected pseudo-realities. Television does not only sell products but also it sells ideologies, images and life styles. The ability of having sound and image, its omnipresence and pseudo-reality contents and formats of television have been the main stimuli for ongoing debates within the television studies about the “effects” of it (Mutman, 1995). On the other hand, in this doubled face debates, changing television contents with the influence of social, cultural, political or economic changes, has been the other focus of these studies.

From the invention of television, as a part of media studies, television has been the object of scholarly inquiry. In addition to celebrants, television has receive many critics of different political views ranging from conservatives who criticize the influence of medium on traditional values; liberals who condemn television due to

monopoly trend and restrictions on freedom; and lastly radicals who argues the role of television in reproducing dominant ideologies of conservative status quo and corporate capitalism (Kellner, 1990: 3). Regardless of their approaches (critical or not), the analysis of television has focused on three main dimensions which are its political economy (technology, ownership, and control), its content (textuality) and its public (audiences) (Miller, 2010: 23). It is important to note that the contemporary television studies literature has rooted from different fields including sociology and media studies and also has evolved within the relatively short history of television medium.

2.2. A Brief History of Television

In order to have a deeper understanding of television medium, it is necessary to overview the historical process in which this medium has evolved. In this part of the study, television history will be scrutinized through not only periodization of this process, but also through discussing its development in different contexts. While the different development of television medium in the United States (USA) and the United Kingdom (UK) with different models and the impacts neoliberal policies will shed light on the current situation of television industry.

2.2.1. Early Developments and Post-WWII Era

Although the invention of television goes backs to the late 1920s, transition to television broadcasting did not occurred until late 1930s and 1940s. The main reason for this postpone was the involvement of developed countries such as USA, UK and

Germany in World War II (WWII) and consequently and radio remained as the key mass medium during this period (Kellner, 1990: 39). Britain began public television services in 1936 and United States in 1939 however they ceased their broadcasting during the war. The rapid growth of television broadcasting in these two leading countries started in the late 1940s just after the war, despite of developing countries where broadcasting did not occurred until 1960s.

In the post-war era, USA and UK has witnessed different progresses and structures in broadcasting and their models have been highly influential in television industry in all over the world. Raymond Williams compares commercial broadcasting service of USA and public service broadcasting model of United Kingdom. While the early form of *British Broadcasting Company* (BBC) of Britain was an example of state controlled public broadcasting, by contrast, commercial and private broadcasting of USA was the alternative to state monopoly. However, these two opposing systems have merged into each other in both nations, with the establishment of the *Independent Television Authority* in UK in 1955 and *The Public Broadcasting Corporation* in USA in 1967. This dual system has been the dominant model for most of the states since then. (2003)

In his book of *Television and the Crisis of Democracy*, Kellner (1990: 2) points out that late 1950s and 1960s was the age of television especially in USA, because it has been deeply implicated in struggles of post-war era such as presidential elections, the cold war, the Vietnam War and others. After the WWII, the changing economic and social dynamics had some reflections on the content and role of the television. It was the period when the capitalist system has speed up with full

capacity of production, resulting in potential consumers with accumulated wealth. At this time, it was necessary to present these ‘consumer audience’ an entertaining content and advertise the various mass produced products. “Television was a crucial element in this boom period because its advertisements promoted consumption and its programs celebrated the joys of the consumer society.” (Kellner, 1990: 42) Although, it was the golden age of television, at the end of 1950s, the entertainment-based content led some questions to rise about the quality of television. Newman and Levine explains how television was attempted to be legitimized in 1960s and 1970s through a PR fix which aims to establish a ‘Quality TV’ appealing ‘Quality’ audience with more educating and serious content as documentaries (2012: 21-22).

2.2.2. After 1980s: Neoliberalism and Television

By 1980s, for most of the states, especially USA with Ronald Reagan and Britain with Margaret Thatcher, it was the age of neoliberalism and new right which mostly based on conservative values (Bedirhanoglu, 2010: 44). Although it was already based on liberal principles, the American television has immediately adopted its content to the dominant values of right. The conservative TV series and increasing hegemony of corporates on television at these years was celebrating the values of new right (Kellner, 1990: 60).

According to Levent Yaylagül (2008), the influence of neoliberalism on broadcasting was more visible in the states in which the control of television broadcasting is exerted by the state monopoly, in other words public service broadcasting. Yaylagül states that these broadcastings were functioning as the

medium of propaganda, information and education, and moreover “aim to draw together a nation and its constituent cultures, social classes and regions by showing to audiences how other people live.” (Bignell, 2004: 8) However, with the arrival of neoliberal age which supports liberal economic policies including free competition in the markets, privatization and abolition of state monopoly, the media structures and regulations of these states have completely transformed into dual systems in which both public and commercial broadcasting co-exist. The economic system, thus, paved the way for the increasing number of commercial television and existence of global media networks in these countries. The media groups have started to expand both vertically and horizontally that they have turned into conglomerates. Since then, deregulation on broadcasting has increased television’s reliance on advertising and entertainment-based content.

Thatcher’s Britain was also dominated by the principles of neoliberalism, and consequently this understanding has shifted the broadcasting tradition of Britain, too. Although BBC has preserved its public service function, Thatcher government promoted American lifestyle or an ‘entrepreneur culture’ in which the state intervention was diminished in all areas of political and social life. The privatization of British Telecom, in this period, was an important indicator of this neoliberal understanding (Yaylagül, 2008).

Beginning in the 1990s, the changes in the political economy of the media industry has been followed by the new television technologies and changing nature of the television contents. The boundaries between formats have blurred more than before, that new hybrid formats have started to emerge. For Newman and Levine

(2012) as a result of increasing dependence to advertising, the content of programs has been mostly sought out popularity and cultural buzz to attract more audience. New technologies such as cable TV, digital TV and DVD have intensified the fragmentation of audiences with the increase of viewer interactivity. It is also worth noting that his new fragmented audience, replacing mass audience, has made easier for advertisers to target on.

2.3. An Overview of Television Studies

The discipline of television studies has its roots from a number of different disciplines in terms of being a new field and being considered within media studies. Therefore, television studies mostly overlap with the certain media theories and approaches. In this part of the study, three main approaches in media studies which are effect studies, critical theory and cultural studies will take place in relation to their impact upon television studies

2.3.1. Effect Studies

The earlier influential studies of 1940s sociologists mainly focused on revealing the effect of this medium. These so-called ‘effect studies’ attempted to find direct influence of mass media messages on the attitudes of audience. Taylor and Willis argue that effect study tradition, which believes “repressive ideas and ideologies could be injected straight into masses” (1999: 158), has evolved to its second phase with the empirical researches. These empirical studies, especially

conducted by Lazarsfeld, suggested that the effect of mass media messages on voting behavior was not as influential as it was assumed and these conclusions established a ground for 'limited effect' approach.

In 1950s, as an early challenge to effect studies, the 'uses and gratification' approach appeared with the proposed model of McQuail. The main assumption of the model is that the media consumers use the media in order to gratify their existing needs ranging from diversion, relaxation or survey information (Taylor & Willis, 1999: 161). This approach is differentiated from earlier effect studies in terms of reversing the idea of audience who are passively exposed to media messages; rather, it acknowledged the activity of audience (Taylor et al., 1999; Yıldırım, 2007) and combining both the text and the audience (Goodwin et al., 1990; Casey et al., 2002). As Casey et al. (2002) briefly explains, although the cultivation approach, developed by Gerbner in 1960s, tends to look for the influence of media, it marks a swing away by arguing that measuring the effect level of television, especially in short-term, is difficult and this effect tends to be symbolic, not behavioral. Indeed, "for example, violence on television may not influence the way someone behaves, but it may influence the way they see the world and their perception of the risks the world presents to them." (2002: 36). They also claim that the effect of television does not attempt to change the existing social order, but it tends to preserve status quo and ideological systems.

2.3.2. Critical Studies

In understanding critical theories of television, it is essential to start with the studies of Frankfurt School (originally, the Institute for Social Research) which consist of Marxist scholars exiled from Nazi Germany and moved to the United States. Derived from the economic and social conditions of those days, the critical theory mainly focused on corporate capitalism and the function of mass communication and popular culture within this system. Especially the works of Adorno and Horkheimer, which assume the mass media as “culture industry”, argues that the function of mass media in capitalist order is to deceive and control masses through the popular and mass media products which reproduce the values and ideologies of dominant ruling class.

Following the culture industry concept, in 1970s, another two Marxist theorists, who are Althusser and Gramsci, developed some key approaches which have been highly influential for media and television studies. Althusser’s theory of ideology conceptualizes the media as an ‘ideological state apparatuses’, together with the state, the school, the church and the family (Althusser, 1971). In this theory, the media is assumed to function as producing, subtending and legitimizing the dominant values and ideologies of ruling class and attempt to present the existing system and its values as the ideal in order to provide the support of society. Ideology takes a central role in this theory that Althusser conceives ideology as the main practices that constitute the way people make sense of the world and he claims that people constitute themselves as the subject-in-ideology (Fiske, 1987: 20-31).

The power attributed to ideology in Althusser's theory has been the centre of the criticisms and thus Gramsci's theory of hegemony has been prioritized regarding to a more complex and sophisticated analysis of ideology (Fiske, 1987; Casey et al., 2002; Kellner, 1990). As Taylor et al. suggest;

... Althusser's ideas were being used to suggest that subordinate social groups were the passive receivers of dominant, capitalist ideology. The concept of hegemony offered another explanation of how the dominance of certain class values came about. Gramsci suggested that this dominance occurred not simply through the imposition of the will of the dominant class through ideology, but by its presentation of itself as the group best able to fulfill the interests and aspirations of other classes, and, by implication a whole society (1999: 33).

They also note that the main logic of hegemony theory is the distinction between 'force' and 'consent' that the ruling class provides the control through the renegotiated and re-established consent. In this process, hegemonic ideology is described as the everyday consciousness and the social construction of reality in which the dominant practices, institutions and values are legitimized and mediated. Television, within this frame, is considered as one of the means of inducing people to consent and conform by reproducing familiar images, ideas, identities, ideals which reinforce dominant ideological position (Kellner, 1990: 18).

2.3.3. Cultural Studies

The most significant breakpoint for television studies has been the emergence of *Cultural Studies* approach, inspired by the Birmingham Centre for Contemporary Cultural Studies (CCCS). It is important to remind that cultural studies do not refer to a single theory or approach, rather, cultural studies comprise of various works from different disciplines and reflect "the simultaneous and successive influence of neo-Marxism, structuralism and semiotics, feminism, and, more recently, postcolonial

and poststructuralist perspectives” (Lembo, 2000: 53) This more sophisticated and interdisciplinary approach shifted the way television is regarded; that television has, no longer, considered as a despised “mass culture” product, rather it has started to be evaluated as a rich, diverse and familiar popular culture form which worth to be studied as a separate medium (Casey et al., 2002: 42) Therefore, these premises of cultural studies enabled television contents excepting the ‘news’ category such as entertainment media, popular fiction, music, reality shows, dramas and soap operas to be recognized and analyzed in terms of their political and ideological significance (Morley, 1992; Goodwin, 1990)

Another significant challenge of cultural studies is related to the complex relation between media texts and audience (Goodwin et al., 1990; Taylor et al., 1999; Morley, 1992). In this approach, the audiences are not passively exposed to the media texts; alternatively they actively decode these texts and interpret them within a complex process of media consumption. The study of *Encoding/Decoding* of Stuart Hall was forming a basis for this approach by arguing that both encoding and decoding processes of media texts are so complex that there is one possible meaning of the text and there is no single concrete reading of the audience. Briefly, Hall offers the existence of three possible decodings of readers, which are dominant, negotiated and oppositional. Exploring the different positions of readers, Hall signals that the texts are not the only source of meaning but the meaning is derived through an interchange between text and audience. (Taylor et al., 1999: 172)

As stated earlier, cultural studies and contemporary television studies have been influenced by structuralism and post-structuralism. Casey et al. summarizes that on the one hand, the structuralism mainly attempts to reveal the rules, or ‘signifying systems’, which are hidden in the texts of popular culture and to show existence of these rules independently of the individual user (2002: 43); on the other hand, post-structuralism differs by arguing that the meaning is not something fixed, rather it is polysemic that the role of viewer in the meaning production process based upon their intertextual knowledge is also crucial. (2002: 172) However, the influence of these two approaches in television studies is remarkable in terms of the methods they used, especially in textual analysis. The semiotic and discourse analysis or psychoanalytic approaches have been widely applied methods for textual analysis in television studies. As Lembo (2000: 54) indicates that the cultural studies tradition focus on discursive power of media texts, as well. According to him, since discourses function normatively to regulate everyday life and construct ‘linguistic domains’ in social live by being autonomous and invisible, analyzing the discursive practices within television texts has been a favored way of mentioning power and resistance (2000: 73).

2.4. The Nature of Television: An Ideological Medium

Based upon the discussions of critical theories and cultural studies tradition, it would be understandable to argue that television is a culturally and ideologically constructed medium in which ideologies, discourses or social codes reside. However, in this point, there are some fundamental questions to ask: “what makes television as an ideological medium?” and “how does the nature of television contribute to its

constructedness?” Indeed, as Mutman (1995:26) states, asking “What is television?” could be a comprehensive starting point to explore the functions and any possible influence of television.

Compared to other forms of media, the nature of television which is based on the existence of sound and image simultaneously attributes a more influential power to television in creating a sense of reflecting the reality. While audiences are enabled to see and hear the events, the use of camera and sound effects increase both the sense of “being there” and paradoxically the level of manipulation. However, the most crucial point is that the omnipresence and everydayness of television as an ordinary ritual of our homes and social lives make it and its discourse relatively more pervasive and persuasive.

Stating as “Film presents itself as a record of what has happened, television presents itself as a relay of what is happening” (1987: 18), John Fiske, in his book of *Television Culture*, discusses the ways that television appears as a realistic medium. According to him, the process of televising an event includes encoding of four different codes which are social, technical, representational and ideological codes (1987: 3). “Reality” that is televised is already encoded by social codes such as appearance, language, dress or environment. The technical codes such as camera, editing, lighting or music have an influence on the encoded reality, too. They are also shaped according to representational and ideological codes which mean appearance of representations and ideologies that are socially acceptable and coherent to existing structure. In short, television which has a realistic claim cannot present the pure and raw “reality”; rather the reality is encoded and constructed through the technical,

social, representational and ideological interventions of television medium. For Fiske, the sense of reality and naturalness that television produces are also evidences of how television is an ideological construct; because television always attempts to produce meanings and codes which are merged into realistic and natural unity and looks like the “common sense” of society (1987: 4-17). Casey also emphasizes the significance of Fiske’s approach and similarly states that television, successfully, uncover its constructedness, discursive and mediated nature; furthermore presents itself as a neutral, unmediated and objective medium by hiding all process in the production of meaning (2002: 48).

John Ellis puts television within a context in which people experience the world not only by experiencing it, but also by witnessing it. In this century of witnessing, especially television, as the most domestic form of media, "made witness into an everyday, intimate and commonplace act, as well as giving it a new characteristic: that of liveness". (2000: 36) By this illusion of liveness, people can forget that they are just watching a mediated world and suppose that “they know” what they witness on television. According to him, what makes television witnessing different than other forms is based on its ability to transmit the same content to the millions of people simultaneously and the rhetoric of liveness it has. Indeed, television audiences who are witnessing to same images and shared a common experience with other millions, are also exposed to the rhetoric of liveness through repeated words like ‘now’, ‘today’, ‘here’ or ‘we’ (2000: 33).

Regarding to reality effect of television, Pierre Bourdieu's *On Television* presents a different account by focusing on the "showing" ability of television. As common aspect with previous arguments, Bourdieu considers the ordinary use of television as the source of its power to produce reality effect and make people believe what they see on it (1998: 22). However, he elaborates his approach with the claim that the things that are shown on television are selected based on the principle of being sensational and spectacular and selected events are exaggerated compared to their original conditions. The reason of this selection in television content is explained by him as;

...it can hide things by showing other than what would be shown if television did what it's supposed to do, provide information. Or by showing what has to be shown, but in such a way that it isn't really shown, or is turned into something insignificant; or by constructing it in such a way that it takes on a meaning that has nothing at all to do with reality (1998: 19).

In contemporary television studies, it would be a significant lack not to cover postmodern approaches towards television. One of the core assumptions of postmodern theorists is that the postmodern era has blurred the boundaries of reality and now we are living in the era of images. As one of the most influential postmodern theorists, Jean Baudrillard (2005) claims that the postmodern society is characterized with the images which take place of reality and these images serves to the existence of *simulations*. In the culture of simulations, reality is transformed into "hyper-reality" and these simulated realities cannot be distinguished from simulations. According to this theory, television, as an imaged based and visual medium, becomes an important source for the production of simulations and hyper-reality.

The contribution of Abercrombie to postmodern theory is summarized by Casey et al. (2002) by suggesting a relationship between television and postmodernity. They summarize his arguments as; firstly, there is an over-concern of image and style in contemporary television contents which give precedence to pleasure instead of deeper meaning. Secondly, blurring character of postmodernity also exists in television texts, which fragment cultural domains, styles and periods, borrowing from variety of genres.

2.5. Reality Television

Reality television is absolutely one of the most important contents of contemporary television industry. In all over the world, it is inevitable for television audiences to be exposed to reality programmes with different formats and local adaptations. While the proliferation of reality television with several formats has made it an indispensable genre of television culture, its pervasiveness has turned it into a vital subject for scholar inquiry. However, this diversity and variety of reality programs are also the sources of difficulty in categorizing and defining them.

The literature review on reality television reveals that although there are many studies focusing on reality televisions, there is a lack of a unified and clear definition and categorization of this genre due to the increasing number of different formats which are put under the category of reality programs and especially hybrid nature of the genre. While Casey et al. describes reality TV as the texts “which take as their subject matter real lives, real-life situations and events, and the first-person accounts of ordinary (2002: 142), Hill, similarly, emphasize the presence of real

people but also adds how “reality TV is located in border territories, between information and entertainment, documentary and drama” (2005: 2). In other definitions, Dovey focuses on realism of the genre by stating that “a direct, unmediated account of events, often associated with the use of video and surveillance-imaging technologies” (2001: 136), but the definition of Murray and Ouellette highlights reality television as “an unabashedly commercial genre united less by aesthetic rules or certainties than by the fusion of popular entertainment with a self-conscious claim to the discourse of the real” (2009: 3).

2.5.1. The Major Discussions on Reality Television

As the definitions above explicitly unfold that while even defining reality television, scholars may refer to the different aspects of the genre stemming from the fluidity and hybridity of the genre. Therefore, 'defining' is not a satisfactory method; rather 'discussing' reality television through touching upon some key discussions related to the genre would be more contributive for answering the question of 'what is reality television?'.

One of the fundamental discussions on the nature of reality television relies on the idea that reality television is a hybrid form (Casey et. al, 2002; Hill, 2005; King, 2005; Andrejeviç, 2004, etc.). The hybridity of reality TV is brought by a variety of sources. Beyond the contribution of increasing specialization and proliferation of formats on this, what also breaks 'raw' and 'pure' nature of reality TV is the fact that it inholds codes and traces of other existing formats. Consequently, the form, content and narrative structure of this genre could not remain stable, but they fluids between these influential sources. When the literature is overviewed, it is

derived that reality television generally resides between boundaries. To elaborate it, reality television does not only blurs the line between information and entertainment or drama and documentary, but also more critically the boundaries between fact and fiction. Similarly, Misha Kavka (2005: 94) states "No genre has been more in the firing line than reality TV, ... it blurs television's promise of information with its penchant for entertainment; ... it highlights the paradox central to television itself that actuality may seem most real when mediated."

What is also significant about reality TV is the promise of making 'ordinary' something visible by establishing itself over the ordinary individuals and subjects. Differentiating reality television from many other formats and providing a compelling link with the audience, this element becomes a crucial point in explaining the genre for many scholars. Audiences watch on reality television the people who they are generally familiar with and creating a sense of 'someone like us'. The subject of the reality TV is not necessarily a celebrity but as Kevin Robins states these programs enable viewers to "watch themselves, their neighbors and the strangers and aliens that surround them". He also considers these ordinary subjects as the stars and heroes of reality programs in which these 'everyday heroes' deals with threats, crimes or any challenges (1996: 140).

On the one hand, the appearance of ordinary individual could be, arguably, accepted as the democratization of screens in which anyone can have national visibility; on the other hand, it is discussed to be an instrument of publicizing the intimate and personal lives and blurring the boundaries between public and private and "the border-line between the ordinary man and the artist-actor" (Kraidy, 2010:

39). However, while reality television promises its audiences to have an opportunity to watch 'real' people in different situations, it also attempts to veil voyeurism, popular pleasure and dramatic uncertainty within the genre through underlying this access to 'real' (Murray and Ouellette, 2009: 3-4). Indeed, reality television starts to be appearing as a platform of sharing and discussing private lives, competing, testing yourself, earning money or solving any challenge and even any criminal cases for ordinary people. Going a step further, it can be claimed that reality television becomes a way for ordinary individuals to escape from 'ordinariness' and 'everydayness' of their lives and subjects, or in other words through this genre they believe to have ability to transform ordinary into extraordinary.

In particular, there is a noticeable connection between these characteristics of reality television, mentioned above, and discussion on 'reality' of reality TV. Beyond the reality effect deriving from television medium, reality TV, itself, conveys a stronger sense of reality because watching a familiar character or situations on the program reinforce the sense that it is closer to 'real'. Similarly, while Casey et al. (2002: 142) cite Gripsrud 's (1998) argument that everydayness of television create a sense of contemporaneity or rawness, King (2005: 97) notes that real and reality is presented by reality television through 'banality of the quotidian' or 'intense interpersonal engagements'.

Murray and Ouellette (2009: 7) touch upon reality discussion by raising the question 'Is reality television real?'. Firstly, they identifies reality effect of the genre with its connection to documentary because reality TV original promise of the documentary which is the experience of direct access and observation to subject. The

use of new technologies in reality television such as handheld cameras, webcams or recorders as in the observation tradition of documentary, increases reality, authenticity and unmediated effect of the genre (Murray and Ouellette, 2009; Casey et al.; King, 2005). However, it is also reminded that this spontaneity and authenticity is a structured value of the genre which is also actualized through the influence of editing, framing, and lighting or producer mediation. King (2005: 94) entitles this process briefly as 'constructed unmediation'.

From a different perspective, reality television, called as neo-television, displaces representation with a 'simulation of presence' or an 'authentic experience of participation' (Robins, 1996: 140). In this postmodern television culture, reality television is surrounded with a logic of interactivity and participation, so that audiences it enables audiences to be producers of sensations and shocks or to participate and experience rather than being only an observer or receiver (Robins, 1996). This participatory and interactive culture of reality TV is considered as debatable in terms of its political implications for some other scholars (Murray and Ouellette, 2009: 8-9). In explaining these implications, they, particularly, focus on surveillance aspect of reality TV. While audiences, increasingly, attempts to participate in the programs and present their lives and intimacy in front of cameras, the surveillance starts to be normalized and internalized. Surveillance culture of this television era also opens a way for the normalization of self-surveillance. On the one hand, reality television encourages audiences to have a willingness of watching others and especially themselves for being a good citizen and minimizing social threats, on the other hand, it offers audiences the ways of correct living (2009: 9). In different formats of reality TV, participants are taught how to be a good woman or a

couple, how to do a good cooker or how to modify themselves to be 'better', therefore they have no way than accepting to confess their private lives, to be watched and judged. According to Kraidy, to what extent their lives or behaviors complies with the program's offer determines 'the assessed value of participants' (2010: 95)

2.5.2. Origins and Development of Reality Television

Another unclear dimension of reality television is related to its origins. Since reality television has its roots in several different formats, it becomes harder to give exact dates for its emergence. Therefore, it seems better to contextualize the concept through not only giving a brief history, but also by discussing the different formats which have influence on reality programming.

It is generally accepted that reality television has emerged in the late 1980s and 1990s, especially, in the USA and then proliferated in the following years in all over the world. In other words, actually in these dates “many of the textual characteristics that would come to define the genre’s current form” emerged (Murray and Ouellette, 2009: 4). By the mid-1990s, reality television reached to peak and proliferated in terms of both numbers and formats and in 2000s the success of the genre continued through format variations and local adaptations. (Casey et al. 2002; Hill, 2005; Kraidy and Sender, 2011, Bignell 2005, Miller, 2010)

The development of reality programming varied within different broadcasting systems, based on whether it is commercial or public service broadcasting system. Hill (2005) compares these two broadcasting environments in terms of rise of reality

television. In the USA, where commercial broadcasting system prevails, economic problems of media networks gave rise to emergence of reality television. In a broadcasting environment where other formats such as documentary, drama or other scripted programming are relatively more expensive, reality television, with its unscripted nature, was a quick and easy solution for economic crisis of media networks. She adds that another reason that makes reality television a popular option in 1990s is the deregulation and marketization of, especially, US and Western European media industries, because this multichannel and competitive market was a suitable environment for the development of reality television (2005: 39). Hill also explains the development of reality television in the UK where public service broadcasting tradition was dominant. According to her, “in the UK, the rise of reality TV was connected with the success of American tabloid TV and the demise of documentary television” (2005: 17) However, rise of the genre in the UK and other European countries with public service broadcasting tradition was differentiated in the first decades because the reality formats were expected to fit public service and documentary understanding and practices (2005: 8)

As a more comprehensive account of reality television development, Hill notes that there have been different waves of reality television in different periods. While crime and emergency services reality formats, which were exported to Europe from the USA in the late 1980s and early 1990s, was the first wave of reality television, second wave of the genre was consisting of docusoaps, that are popular observational documentaries, and lifestyle or makeover programs, which expanded in Europe in mid-1990s from the UK. She notes that the programs based on the observation of ordinary people in controlled environment and the game shows

originated in Northern Europe in 2000s were included in the third wave of the genre. Lastly, the current wave of reality television varies in different local environments ranging from variations of crime related programs in the USA, lifestyle programs in the UK or game shows in Northern Europe. (Hill, 2005: 24)

Another account for the proliferation of reality television is based upon the discussions related to the globalization and the rise of global and transnational media industry. According to Sender (2010: 3-4) the acceleration and proliferation of reality television have direct and strong link with the increasing number and power of global media networks and their ability of international distribution of formats. This new and powerful network system of global media corporations has enabled them to find new local markets for their formats. However, these formats have been generally adapted locally; therefore there have been an increase in the formats with the local variations. Sender also explains that these localized formats are generally “specific, contingent, and unpredictable” and determined according to the political and economic environment or local tastes (2011: 4). On the other hand, Kraidy (2011: 208) considers the changing global and transnational media environment fulfilled with commercial television as one of the main sources of expansion of reality television, its formats and convergence. This new environment mainly attempted to distract audiences’ attention from public service and reality formats which were localized in national level in all over the world were absolutely suitable for this entertainment and commercial based approach of media system. Similarly, Darling-Wolf notes:

...the fact that the genre’s attraction is predicated on its successful adaptation of global formats to local environments makes it the perfect exemplar of twenty-first century transnational capitalism at its best – in all its glocalized, deterritorialized, indigenized and disjunctive messiness (2011: 127).

As stated before, it is not possible to call reality television as a 'pure' genre; rather it borrows from the characteristics and codes of other several formats. Absolutely, this is one of the main reasons that make difficult to define and conceptualize the genre. Moreover, the heritage of other formats contributes to the hybridity and reality effect of the genre, which will be discussed later. In this context, the influence of some formats such as *documentary*, *news*, *tabloid journalism* and *soap opera* will be elaborated.

The literature review reveals that it is necessary to make references to *documentary* in order to understand the current form of reality television. In television culture, there is a common distinction that consists of factual and fictional programming. Documentary, which was experiencing its golden age especially during 1960s and 1970s, is the main format of factual programming and was based upon the premise of presenting 'real' as reality television. However, as discussed before, changing media environment and increasing commercialized broadcasting system shifted the documentary tradition and increase the reliance on a new kind of entertainment. For some scholars like Bignell (2005), the emergence of reality television was the end of documentary; but while ending, reality television was also rising from the traditions of documentary. Bignell explores two components of reality television which are drawn from documentary tradition. The first common point of two genres is related to the subject of the programs. Both of the genres focus on the observation of ordinary people or celebrities who are put into ordinary situations and the intervention or manipulation of the camera or director is hidden.

As the second mutual component, similar to the purpose of documentary, reality television aims to explore the processes in which individuals experience personal transformation in response to any force impacting them (2005: 12). However, despite of these common characteristics, he differentiates documentary and reality television by stating that “Reality TV has gradually emerged as a designation that describes programmes characterized by a controlled environment, lacking documentary’s heritage of interest in social action. It is closer to entertainment and increasingly replaces entertainment in the schedules.” (2005: 25).

The trace of *tabloid journalism* and popular entertainment are also remarkable on the development of reality television, especially on a sub-genre of reality television, called as tabloid TV. Hill discusses this resemblance firstly by focusing on the fluidity and hybridity of tabloid journalism in terms of content and form and these characteristics are shared by reality television as well. In addition to this, the interplay between fact and fiction; ordinary people and celebrity; public and private, sensational, entertaining and populist voice of tone are the key traditions of reality television which are drawn from tabloid journalism (2005: 15). Similarly, the emergence of local news, with a more gossipy, soft and even entertaining style, contributed to the current situation of reality television.

While exploring the roots of reality television, it is also worth mentioning of the influence of quiz shows, talk shows and soap operas which were popular before the rise of reality television. "The quiz formats of the late-1950s represent an early incarnation of highly profitable TV programming that hinged on the popular appeal of real people placed in dramatic situations with unpredictable outcomes" (Murray

and Ouellette, 2009: 4). Testing and prizing tradition of these quiz shows revives in contemporary reality formats. On the other hand, the fact that storyline is continual and characters are stereotyped and melodramatic in soap opera is supposed to be its heritage to reality television (Bignell 2005: 172). Talk shows, which have started to be popular in 1950s, also provide a significant reference point for reality television as they have been based on 'confessional ethos' (Murray and Ouellette, 2009: 4) and personal life stories. According to Yıldırım, the connection of reality formats with talk shows derives from the interactive and participatory nature of talk shows in which intimate and personal issues were discussed in detail by audiences and host of the show (2007: 67).

2.5.3. Sub-Genres of Reality Television

One of the most compelling aspects of reality television is the existence of various formats which complicate the categorization of sub-genres. "There are reality TV programmes about everything and anything" (Hill, 2005: 2). Arguably, there is a deep interplay between reality television's hybridity and fluidity, which is previously discussed, and presence of a variety of formats. Indeed, while ambiguous definition of reality television makes it difficult to decide which formats should be listed under the name of reality shows, on the other hand, variation of new formats consistently reinforces the uncertainty and hybridity of reality television concept. A brief overview of the literature unveils the lack of a standard classification of sub-genres of reality television, because every day a new format is about to appear. In this part

of the study, some categories and examples of formats given by different scholars will be named without elaborating each of the sub-formats, except reality crime shows which will be discussed in the next section.

For Murray and Ouellette, the prominent sub-genres encompassed by reality television are gamedoc such as *Survivor* or *Big Brother*, the dating program, the makeover program and the docusoap such as *American Family*, in addition to talent contest, popular court programs, reality sitcoms and charity programs (2009: 5). Alternatively, Bondebjerg (2002: 171-172) examines reality TV by basically determining three sub-forms which are the docusoap, the reality magazine and the reality show. The docusoap encompasses real, ordinary characters and real settings and follows a storyline in episodes as in serials. As Bignell (2005: 67) suggests "docusoap is a middle genre... occupy a middle space between ordinariness and celebrity". As the second basic sub-form, Bondebjerg identifies the reality magazine as the programs focusing on real life cases, crime and spectacular stories by using the informative and journalistic discourse of crime and detective genre. Lastly, reality show covers the game shows in which the audience witnesses cooperation and competition of ordinary people in extraordinary situations. However, it should be noted that as stated before, the labels above for sub-genres of reality TV are not generally accepted, but only some examples from literature; thus it is highly possible to find these formats with different names in some other sources.

2.6. The Emergence of Reality TV in Turkey: An Inevitable Result of Cultural Context

The economic, political and social changes that have taken place in Turkey since 1980s have taken its sources from both global and national dynamics. The rise of neoliberal policies throughout the world in various areas have led to the transformation of political and economic institutions, but also the shift of cultural and social practices including media. Therefore, in this part of the thesis, the emergence of reality TV genre in Turkey will be briefly discussed by referring to the cultural context it emerged. Then, *Müge Anlı ile Tatlı Sert* as a case of Turkish reality show will be descriptively examined in order to understand the format and narrative structure of the program.

Before focusing on the subject of broadcasting and reality TV in Turkey, it seems necessary to have a general idea on the cultural context and rising values of this era because as Gambetti argues that transition to free market economy in Turkey is beyond being an mere economic fact, but resulted in serious structural reforms and explicit ruptures in social fabric (2009: 158). The coup d'état in 1980 and then rising neoliberal policies have led Turkey to enter a new economic, political and cultural dimension. Economically, the state intervention has been minimized within market economy, resulting in the privatization of many areas including broadcasting as well. Gambetti also describes the mentality of that period which initiated these reforms as including the notion of globalization, an authoritarian understanding of State which is identified with interest groups and privatization of public services (2009: 158).

Undoubtedly, it is impossible to explain the dynamics of this by only the impact of neoliberal policies with a global perspective. Turkey experienced the rise of neoliberal economic and political policies by combining it with the effects of 1980 coup d'état and its own cultural values. In other words, neoliberalism in Turkey has evolved with the interference of local sensitiveness and with the dominance of neo-conservative values. The general characteristics of this stance could be explained as “neoliberals embraced conservative values, especially ‘family values’, tough law enforcement, and a strong military.” (Steger & Roy, 2010: 14). In Turkey case, as Ziya Öniş highlighted, “the tensions between the authoritarian secularism of the Republican elite at the ‘centre’ and the broad masses quite congenial to Islamic principles and values on the ‘periphery’ ” (1997: 744) has challenged after the 1980s with the rise of neoliberal policies and neo-conservative values. Nurdan Gürbilek, in her book of *Vitrinde Yaşamak*, describes the 1980s of Turkey, as a period in which individuals have compulsorily experienced the coexistence of repressive policies of coup; the collapse of Kemalist modernism; the fragmentation of ‘attributed’ modern identity; the recovery of Turkish periphery culture; the promises of consumer society, the media and advertising which attempt to create an image of country of abundance; and the new promises of all these for masses and new intellectuals all together (1992: 8-9).

The main principles and impacts of neoliberalism regarding self and governmentality in global scale have been also observable in Turkey. The rise of individualization is absolutely one of them with the collapse of populism. The individualization is interpreted as the self-made citizenship promoted with the self-made success stories (Örnek, 2006: 139). In addition to individualization, there has

been also a shift in governmentality in Turkey, as in many other places. As Gambetti points out, in this understanding, the civil society has become ‘the State’ by having the responsibility of establishing order and being voluntary ‘society watchdog’ (2009: 150). The functions of welfare society have been also transferred to the civil society (or public) by promoting the culture of almsgiving, charity and donation as in the social responsibility projects. Moreover, the policy of privatization, especially in the health care sector, has transferred additional functions for individuals who are expected to maximize themselves. However, the individual maximization has been supported with the emergence of experts in many fields as Ahıska and Yenal discuss;

“both in fear of sickness becoming widespread and individuals being offered solutions, experts play an essential role. In post-1980 Turkey, we see the rise in the importance of expertise and experts - just as in many other countries. From health to sex, child care to education, expert opinions were becoming more and more popular.” (2006: 46-50)

While the abolishment of state monopoly on broadcasting was an inevitable result of neoliberal economic policies, the emergence of commercial TV channels has significant impact on the cultural transformation at the same time. The privatization of broadcasting started in 1990 with the establishment of *Star 1* as the first private TV channel of Turkey, and then has rapidly continued with the emergence of new channels such as *Show TV*, *HBB*, *Kanal 6*, *TGRT*, *Kanal D*, *ATV*, *Samanyolu TV* etc. (Adaklı, 2001: 160). According to Öncü, due to the privatization, there has been profound transformation in Turkish media sector and this new media system lead up to intense competition among the commercial channels. Inarguably, the main consequence of this competition was the attempts of channels to capture audience through the light content and ‘light entertainment’ (2000: 303-304). Therefore, it is remarkable to note that the transformation of Turkish media system within this

process has not only taken place in political economy, but also in its content. Çelenk (2005) identifies main frames of Turkish TV content during this process with the four main categories: 1. local TV dramas; 2. show programs (talk-shows, entertainment programs or quiz shows); 3. forum programs (news and discussion programs, or sport programs); 4. Life story shows (reality shows) (quoted in Yıldırım, 2007: 83).

The media sector, of Turkey in 1990s was clearly ready for the emergence of reality TV genre due to its light content and cheap production costs. Moreover, reality TV genre was also totally convenient for the context, in terms of promoting the discourse of individualization, self-help individual and the privatization of many social areas including, justice, health or education. As stated in previous part, the reality TV rapidly became popular and wide spread in 1990s in all over the world, and Turkey met with this hybrid genre in 1993 with the transition formats which are between news and reality shows (Adaklı, 2001: 89). However, the first reality show of Turkey was *Sıcağı Sıcağına* which started to be aired in *Show TV* in 1993. The content of the show was mainly composed of the images taken from violent police incidents, rather than solving unidentified murders (2001: 91). This program was also remarkable in terms of having collaboration with the state agencies, interfering, questioning and reproving attitude of reporters (Çelenk, 2005: 202). The success of this show, then, paved the way for the emergence of similar formats in different channels.

Another leading Turkish reality show was *Söz Fato'da* which began to be broadcast in *Kanal D* in 1995 with the hosting of Fatma Girik who is a well-known actress. The main subjects covered in the show were domestic violence, murder, rape, corruption etc. According to Adaklı, some of the main characteristics of reality show genre including sensationalization, victimization and personalization, reenactment, candid camera and melodramatic narration were also apparent in this show (2001: 96). Not only the techniques used, but also the narration, attitude and style of Fatma Girik become a new idol for Turkish television. She initiated a new type of woman character, who has manlike behaviors and looking, as well as preachy and even reproving style; who is protective and heroic for needy individuals against any corruption and 'evil'.

The popularity of this kind of crime-based reality shows, then, left its place to more dramatic life story shows. In these programs, audience was enabled to appear on TV with their life stories, and the audience got the chance of being involved with their comments on others' life. However, the most radical format change became with the emergence of more global formats such as Big Brother. Although the surveillance-based content of these shows was totally new for Turkish audience, *Biri Bizi Gözetliyor* (Turkish version of *Taxi Orange*) or *Orada Neler Oluyor* (What is happening there? – in English) achieved a great success with their high ratings. For long years, there have been various adaptations of these formats such as *Gelinim Olur musun?* (Would you be my daughter-in-law? – in English) which is local format that was sold worldwide.

In 2000s, another popular global reality show format in Turkey was absolutely *Popstar* and other similar shows. These programs are remarkable in terms of offering ordinary citizen the chance of being a celebrity. In 2000s, the crime-based TV content reviewed with the emergence of day-time shows whose target audience is mainly house women and which are based on solving the personal problems or crime cases of individuals. Some of the popular examples of this kind of programs were *Kadının Sesi*, *Serap Ezgü ile Biz Bize*, *Suç ve Ceza*, *Sizin Sesiniz*, as well as other daytime television show programs like *Sabahların Sultanı Seda Sayan* and *Esra Ceyhan'la* which started to give place to the case of missing people or other domestic cases including violence or divorce. In sum, after 2000's, the crime based TV formats have transformed into the day-time shows different than leading format of *Sıcağı Sıcağına* and *Söz Fato'da*. These new formats differed from *Sıcağı Sıcağına* in terms of covering the cases that the audiences applied for, and differentiated from *Söz Fato'da* in terms of the lack of re-enactment and candid camera techniques. However, all these TV programs with the female hosts have shown that the image of blunt, stern, sometimes masculine, but protective, heroic and modern woman that is inherited from Fatma Girik.

2.6.1. The Case of *Müge Anlı ile Tatlı Sert*

It is possible to give the names of various reality shows, aired since 1990s, which are based on the crime stories except the ones mentioned above. Unquestionably, the subject of crime has been always appealing for Turkish TV producers and TV audience. Among all these popular and short-lived TV shows, *Müge Anlı ile Tatlı Sert*, as the case study of this thesis, is one of the most recent,

long lasting (2008-), popular with very high rating and well-known example which is worth to analyze. In this part of the study, it will be attempted to present a general framework of *Müge Anlı ile Tatlı Sert*, by focusing on its format, style, narration, the host (Müge Anlı), etc.

Müge Anlı ile Tatlı Sert, which is anchored by an ex-magazine reporter, Müge Anlı, started to be broadcast in *ATV* in 2008. The program, which could be considered as a crime-based reality show, focuses on unsolved criminal cases like murder, fraud or kidnapping which varies case to case and the program also tries to find missing babies, children, teenager and even adults. When it was first started to be broadcast in 2008, the content was mainly based on celebrity participation, and the subjects like health and education. However, then it was discovered that there was a huge interest on such criminal and mysterious cases, which was actually a small part of the first planned format; so the program was totally transformed to be based on crime related subjects. Since its beginning, the program has achieved to get relatively high rating and listed among the top 20 TV programs that are most watched for almost each day.

The program is still being broadcast in one of the most watched national TV channels of Turkey, *ATV*. *ATV*, founded in 1993, was sold to *Turkuvaz Inc.* which is owned by *Çalık Holding* in 2007. *Çalık Group*, which operates within the sectors of energy, telecom, textile, construction, finance, media, and mining, is known with its close relations with *AKP* government and pro-government broadcasting. Furthermore,

it has been discussed that the content of *ATV* has started to include more conservative and religious elements after the ownership of *Çalık Group* which is known with their conservative stance.

The three hours long program is broadcast every weekday between 10:00 am and 13:00 pm by covering five to ten cases, varying for each day. The process of coverage and investigation starts with the recital of the application of the person who has an unsolved case such as murder, missing people, fraud etc. Then, the case is started to be covered in detail by inviting all related people to the studio in order to make them to share what they know and think about the case. According to the host of the show, *Müge Anlı*, the cases, which are investigated in the show, are selected among thousands of applications based on the criteria of being serious, interesting and sometimes violent case. The investigation process includes, first, the participation of victims, relatives of victims, witnesses and suspects. During the process, no matter who it is, all participants are interrogated and investigated “in the pursuit of fact”. As well as the involvement of ordinary citizen, the close relations with the State agencies are utilized in order to solve the cases. Then, the reporters of the show go the scene of incident or to the town where the incident took place, in order to investigate crime scene or talk with other witnesses. These video footages are broadcast within short clips that are called as VTR (Video Tape Recorder) by the hosts of the show (Therefore, these clips will be called as VTR in this study as well). Additionally, there are other kinds of VTRs which are used to summarize the cases and aired just before and after commercial breaks. In short, these clips play a key role within the structure of the show not only the time they occupy, but also their content which will be discussed later.

In order to understand the general structure of the show, it is necessary to describe the appearance of the studio including the atmosphere and the characters. The program is shot in a relatively large studio in which both guests and audiences take place. In every episode, a large group of audience (100-150 persons), approximately 10 guests, 2 or 3 experts and Müge Anlı as the host of the show take place in the studio. While the guests sit on a long seat and the experts are situated among them, Müge Anlı sits forefront in a separate seat. The appearance of studio is bright and lighted with the color of pink and purple, which conveys the sense of peace and contentment.

As stated before, two experts including *Psychiatrist Arif Verimli* and *Lawyer Rahmi Özkan* who are very popular among celebrities, regularly participate to the show for every episode, but *Forensic Expert Şevki Sözen* is hosted for 2 or 3 days in a week, depending on the nature of the case. However, the problematic side of their involvement is that they do not intervene to the cases only with their expertise. They are involved to the investigation processes with their comments and interpretations, as the hosts of show. More critically, their comments, which are not generally on the subject of their expertise, turn into a preachy, criticizing, and conservative tone. In other words, they use their expertise as a mean of superiority, exclusion, power and authority.

Probably, the show mostly derives its popularity from the popularity of Müge Anlı who is a well-known ex-magazine reporter. Müge Anlı actually functions more than an ordinary reporter or host, but she stands as an authority who has power to control all the details of the show. However more critically, she has an authoritative

manner who could give order, reprehend and blame both the crew of the show and the guests. On the other hand, the aggressive body language, that she uses especially in the case that she is angry at someone, supports her style and image. Moreover, her discourse is not only conservative, but sometimes sexist, racist and elitist. For instance, she got very negative reactions due to her racist comments that she made after the earthquake occurred in Van which is a city that mostly Kurdish people reside in. She stated that “Everybody should know his/her own place (addressing to earthquake victims in Van). First you throw stones, hunt the Turkish soldiers as birds, then you will ask for help by good words in your hard times.” After these statements, many people make a complaint to *ATV* about her statements in order to discontinue the broadcasting of the program or some associations proceeded against her, but, no serious result could be obtained.

Undoubtedly, Müge Anlı’s preachy and reproving language reminds us the woman style inherited from Fatma Girik. Müge Anlı, similarly has a preachy, brutal and reproving tone, however, she differs from Fatma Girik with his more modern and feminine appearance. With her yellow hairs and wearing style, she is a modern looking woman. However, she never highlights her femininity; rather she emphasizes her independency, honor and rationality. The duality within the style of *Müge Anlı* is also reflected with the name of program, *Müge Anlı ile Tatlı Sert* (In English, ‘tatlı’ means *sweet* or *pretty*; ‘sert’ means *stern* or *harsh* and ‘ile’ is used for *with*). This is apparently a connection between the image and language; ‘tatlı’ represents her appearance, but ‘sert’ is her style and attitude. There is also intertextuality within the

name of the program, because the name 'tatli sert' comes from a TV series from 1960s which derived its name from the beautiful and genius woman agent and heroine in the drama (*The Avengers*).

CHAPTER III

MEDIATIZATION OF CRIME: REALITY CRIME TV

3.1. Crime-Based Reality TV

Lifestyle, decoration, talents, dating or celebrities; all these could be the subject of reality-based programs, but arguably none of them could be based on a serious issue as much as a reality crime show is. Therefore, not always reality programs in particular, but all crime-based media forms have been discussed in academic literature in terms of their social and ideological implications. This study also focuses on a case of reality crimes show, thus, in this part, first the genre, and then the interplay between media and crime in general will be necessarily elaborated.

Reality crime shows, which are also called as reality-based police programming or true crime shows, mainly cover true crime stories with different formats and styles. This unique genre, in which the crime is overrepresented, provides audiences “actual video footage or reenactments of true crimes and in some instances viewers are encouraged to participate in the capture of criminal suspects by phoning into the program with information that may lead to an arrest” (Oliver & Armstrong, 1998: 20). Therefore, reality crime shows gives audience a different viewing experience than any other crime fiction, because the public feel responsible to solve the crimes rather than just watching. In general, although these programs are

among the main media forms that draws the picture of crime, criminal and victim on public mind, they almost ignore corporate and political crimes. Instead, crime stories of more violent murders, sexual crimes, child abuses, kidnapping are presented as the growing concern (Dobash et al., 1998: 38).

The studies analyzing reality crime shows mostly attempt to understand how these programs represent crime stories and what possible social and ideological implications they have. The literature review shows that what makes these programs significant is their ideological function in reinforcing the public perception on crime, criminal and victims and their prevailing role in legitimizing crime policies. First, reality crime shows are claimed to contribute higher estimates of crime prevalence. While these programs present the crime as a serious social problem and display the uncertainties and breakdowns on society, at the same time they offer some solutions for social disorder both in public scale such as supporting law enforcements and in personal scale including being a 'self-disciplined', 'obedient' and 'moral' individual. However, interestingly, reality crime shows, as a form of entertainment also enable viewers to enjoy from watching the arrestments of criminals by coding it as a winning against 'bad' (Oliver & Armstrong, 1998: 31). All these discussions related to ideological and social implications of reality crime shows will be elaborated in this study overall.

One of the most influential and introductory book on reality crime show is written by Mark Fishman and Gray Cavendar, *Entertaining Crime: Television Reality Programs* (1998). In this edited book, the authors introduce and define reality crime television by focusing on its forms, narrative structure, history, context and

ideological reflections. Firstly, they point out the various media forms which contribute reality crime programming, including radio, cinema and television. Radio crime programs of 1930s', which were based on description and dramatization of real crime cases and criminal, have been as influential as the crime and detective films of 1940s' and 1950's that were about the real cases from police files or newspaper accounts and were shot with a semi-documentary narrative and realistic style. Then, a similar style became popular in television in 1960s and 1970s with the proliferation of programs which featured actual crimes and had a claim of realism (1998: 8-9).

Borrowing from the hybridity of reality television, reality crime programs generally includes formats which are between news and entertainment and their purpose between informing and entertaining. Reality crime programs have some connections but also some contradictions with news and journalism. While using a similar vocabulary with news and journalism and some common techniques with local television news, reality crime programs contradict with the tradition of journalism by reconstructing actual cases and leaving critical and independent stance against the incompetencies of government (1998:10-11). Instead of being a watchdog, these programs prefer to collaborate with the government and police by conveying a positive image of these institutions. In this cooperation based on mutual interest, while the programs have ability to access to legal sources or variety of information and gain a kind of legitimacy in front of audiences, these institutions have opportunity to show their works on crime fighting in a positive and heroic way. Therefore, this mutual interest gives no way for independency; rather these programs position themselves as the supporters of police in maintaining social order and law enforcement.

The fact that reality crime programs are listed or called as a form of *tabloid TV* explains the blurring nature of these formats between information and entertainment. The term of tabloid TV comes from tabloid journalism which is defined as;

...type of reportage where the emphasis is on topics produced at the intersection between public and private, a style which is sensational, sometimes sceptical, and sometimes moralistically earnest; a tone which is populist and a modality fluidly denying any stylistic difference between fiction and documentary, between news and entertainment. (Fiske, 1992: 48)

Borrowing the tone and style of tabloid journalism, tabloid TV features ‘serious’ events in a more entertaining way and focuses on the scandals and sensationalist dimensions of cases.

As Fishman and Cavendar summarize, the social context in which reality crime television has developed is also remarkable in understanding the interplay between the genre and ideological view of crime. The rising civil disobedience in the 1960s in the USA resulted in the generation of crime control and rehabilitation notion. In this era, the USA crime policies were heavily based on the idea that criminality is an illness that can be cured and controlled. The 1970s was the decade of criminological discussions on whether social causes of crime are preventable or not. With the continuing rise of right ideology in 1980s in Reagan’s period, the fear of crime and anxiety about loss of social values were the prevailing concerns of those times. These shifts occurred in social context have also, directly or indirectly, effected the representation of crime in media. For example, the anxieties and concerns of those decades and the focus on crime control could be seen as the bases of crime programs which had the claim of social order. On the other hand, live reporting of Gulf War in 1990s was a significant event which turned the war into a televised, dramatic and exciting image (1998: 5-7).

As in other sub-genres, there are a variety of reality crime programs which makes it harder to categorize different formats. These formats differentiate from each other in terms of their subject, purpose and the way they deal with the cases. The variety of formats is also brought by the existence of local adaptations because reality crime shows are popular in all over the world and they emerged concurrently in different social context in 1980s. Similarly, although Cavendar and Fishman explore reality crime shows over the most popular examples of two primary American formats, they notes that American context was not unique and the development of the genre was also observable in other media systems (1998: 10). "America's Most Wanted" is the first type of formatting which is used by other several programs. In this type of format, while actual criminal cases are reenacted by actors, the crime is attempted to be solved by interviewing with the victims, their families and the police or showing photographs of cases, criminals and victims. The audiences are expected to help the process of solving the crime and participate to the program via telephone in case of witnessing. The second type of formatting can be exemplified by popular reality show "Cops". These programs enable viewers to watch the cases from the eyes of the police by the actual footage of the police action (1998: 4). In addition to this, while "programs like *Cops* depict the police as the front line of defense against such threats", "*America's Most Wanted* gives viewers a sense of empowerment as they fight back with telephone calls that help to capture dangerous criminals." (1998: 7).

3.2. Mediatization of Crime: Crime in Media

In this study, which focuses on a case of reality crime show, it seems to be necessary to explore not only the structure or history of genre, but also its interplay with the subject of crime, as the main narrative of these programs. Surette (2011: 2) describes the relationship between media and crime as ‘inseparable’, ‘raucous’, ‘riotous’ and as a ‘forced wedding’ which should be studied together in twenty-first century. Consequently, this part of the study will attempt to understand why and how crime and criminals are represented in media and what kind of possible implications this representation brings.

Undeniably, there have been a wide range of subjects which have appeared in media in different contexts. However, some specific subjects have always gained a greater interest regardless to the time, place and context. Crime, as the main focus of reality crime shows, is such a subject, which has always prevalent media coverage throughout the world. As a brief glance at all kind of media forms including television, literature, cinema or press could reveal, the crime related issues form a notable part of these media contents or as Stijn Reijnders put it into other words, these mass media forms are “crime-filled media” and “obsessed with the world of crime” (2005: 638). While crime and criminals have been portrayed in fiction through novels, movies, television dramas etc., non-fiction formats, especially news reports offers a more ‘real’ representation of crime in daily basis. As Robert Reiner claims “the proportion of news devoted to crime, and even more so the proportion about criminal justice, has increased over the last half-century” (2002: 383). In addition to this, the proliferation of reality crime shows after 1980s in all over the

world also makes it understandable why there are concerns about the intensive media coverage and representation of crime. According to David Altheide, the first reason of this prevalence in USA is the connection of crime with fear because fear is a key element of entertainment. Second, it is very easy, fast and cheap to cover crime news especially for TV stations (2003: 11).

What makes representation of crime in mass media significant is not only related with its popularity and extensity, but also its prominent role in the construction of public perception of crime and criminals. The mass media is accepted as the “vehicle by which the average person gets to know the world around them” (Marsh & Melville, 2009: 101). Consequently, most of the scholars emphasize that the mass media is also the main source that constructs the public perception about crime and criminals because just a small minority of people have personally experience the crime in a serious and violent way. (Marsh et al., 2009; Dorfman and Schiraldi, 2001; Wykes, 2001). Therefore, people generally develop their understanding and perception about crime related issues based on what they witness on mass media. Dorfman and Schiraldi (2001: 4) gives place to a research, indicating that for 76% of the public what they see or read in the news form their opinions about crime, but only %22 of those say they got their primary information on crime from personal experience.

Assuming the audience to have a media generated perception about crime related issues entails reconsidering the arguments on mediated and constructed nature of media. Most of the media forms, but especially television, features the everyday representation of crime, criminal, criminal justice and crime control in form

of drama or entertainment. Constructing, reshaping and manipulating process of media may arguably lead audiences to have “a false picture of crime which promotes stereotyping, bias, prejudice and gross oversimplification of the facts” (Jewkes, 2004: 141). Indeed, in some cases, fictional crime stories are watched as facts, the past cases are presented as live, dramatic or entertaining details are represented as more prominent than the case itself, and distorted narratives shift the focus on the subject, victim or offender according to the case.

3.2.1. Representation of Crime in Media: Crime Reporting

This constructing and manipulating influence of media on the generation of crime perception makes the way how media report crime stories important as well. In exploring the key features of media reporting of crime, the following conclusions derived from content of media representations of crime by Reiner are quite comprehensive:

1. News and fiction stories about crime are prominent in all media and this fascination with crime has been constant throughout media history.
 2. News and fiction concentrate overwhelmingly on serious violent crimes against individuals.
 3. The demographic profile of offenders and victims in the media is older and higher status than those processed by the criminal justice system.
 4. The risks of crime as portrayed by the media are both quantitatively and qualitatively more serious in the media than the official statistically recorded picture.
 5. The media generally present a very positive image of the success and integrity of the police, and criminal justice more generally. However, in both news and fiction there is a clear trend to criticism of law enforcement, both in terms of its effectiveness and its justice and honesty.
 6. Individual victims and their suffering increasingly provide the motive force of crime stories.
- (2002: 392)

As these conclusions indicate, the discourse media use, the dimensions of stories they highlight, the style and narrative they are based on and the focus of their narrative are some of the main considerations in crime reporting. The process of reporting a crime also involves defining what is crime and deviance and separate them to reach at 'normal'. Indeed, normal and abnormal are framed by the mass media based on existing and dominant social norms and order. Thus, while representing the crime, media inclined to present crime stories through binary oppositions, especially true for news reporting (Wykes, 2001; Jewkes, 2004). The exclusive categories of crime stories involves good and evil, guilty and innocent, normal and deviant, moral and immoral and so on.

A crucial point in crime representation of media is the extensive coverage of unusual crimes, rather than more ordinary and less violent ones. As Marsh and Melville (2009: 37) point out, it could be clearly observed that the crimes which are almost unusual and rare, including serial killings or child abductions have wider media coverage and interest. By this way, the attention is shifted from the typical and common crimes such as corporate crimes or abuse within families, resulting in high level of anxiety in public with the extraordinary crime stories. In this context, the authors also make the point of signal crimes, those defined by Martin Innes. According to Innes, signal crimes are those that "matter more than others to people in terms of shaping their risk perceptions" and "are especially 'visible' to people and are interpreted by them as 'warning signals' about the risky people, places and events that they either do, or might, encounter in their lives." (2004: 336). The main reason why signal crimes are pointed in this study is the role of mass media in shaping and constructing certain incidents as signal crimes through framing the public

understanding of deviance. Moreover, media is argued to connect social reactions with crime story itself and even prioritize these public reactions over incidents (2004: 350-351). It is necessary to note that these signal crimes have some connections with the concept of moral panic, that will be discussed in later section in terms of constructing and representing a crime problem and giving ways for any level of social control mechanisms.

In addition to type of crime represented in media, the focus of their reporting is worth mentioning in order to understand the narrative structure that media use. According to some scholars, as a result of a major shift occurred in media with tabloid media culture, victims have started to be the center of stories (Reiner, 2002; Cohen, 2002). On the one hand, this victim-centered narrative devotes a pivotal role for the portrayal of victim suffering and their innocence; on the other hand, as Cohen (2002: xxix) argues, this helps offenders to be demonized more easily than ever and constitution of a victim culture by keeping the offender's background and motivations less visible.

In crime reporting, there is a further discussion related to media portrayal of the characteristics of offenders and victims. The media incline to represent crime and criminals within a frame of certain features related to their gender, age, class or location, that are discussed in detail by Marsh and Melville (2009). The representation of criminals and crimes based on these categorizations actually enhance the generation of stereotyping. First, on age issue, they emphasize the common assumption of 'young criminals' and 'youth problem' which is reinforced or even constructed by the media. The statistical facts, supported with wide media

coverage, convince a young to be more possibly a criminal than an older person. So the crimes committed by young people against defenseless children or old people are reported by mass media more extensively and frequently (2009: 70-73).

The media representation of criminals in relation to gender includes the exploration of both the stereotyping of male criminals and the way that female offenders are reported. Again similar to statistics, “the stereotypical picture of the criminal is of a young male” (2009: 76). However, Marsh and Melville question the reason of why female criminals have also a great deal of media coverage despite of low rate of female crime. According to them, while male crime is represented as normal and ordinary, a female committing a serious crime is portrayed as a more deviant who totally aberrational from her nature. If a woman is involved in a crime, she is almost evaluated as psychologically and biologically sick, or the victim of her hormones because the nature of women is generally described as naturally caring, emotional and maternal (2009: 78). In other words, criminal women are accepted “as mad rather than bad.” (Wykes, 2001: 14). Therefore, the media have a special interest in female crimes that:

The female’s private life is scrutinized. Her role as mother, wife, lover and so on are explored and her sexual preferences discussed and held up as an indication of her ‘culpable’ nature, whether as the victim or the offender (Marsh & Melville, 2009: 82).

As well as age and gender, the stereotypical portrayal of criminal includes common assumptions related to the class and location. In terms of class, the important point is not about which groups commit crime more than others, rather how media cover these crime stories committed by different social groups. Marsh and Melville explore the media representation of middle-class crimes, or while-collar crimes and concluded that this kind of crimes have a little coverage than

conventional crimes. These white-collar crimes are depicted as if there is always a legitimate reason for committing that crime (2009: 97). Furthermore, they also focus on the portrayal of crimes regarding to their location, whether committed in urban or rural. Since peaceful and undegenerated are the main perceptions related to rural places, any serious and violent crime, occurred in these areas, are reported as a more unexpected and sensationalized incident in media (2009: 94-95). In other words, the media show these crimes as the collapse of their peaceful environment.

Lastly, the representation of crime in media is also discussed in relation to the influences of postmodernity. Based on the arguments of Giddens (1984) and Thompson (1995), Reiner describes postmodernity as eroding “the space–time distanciation between criminal cases and their reporting in the media, and the reciprocal feedback of images on practice.” (2002: 407). The postmodernity has brought a ‘dramatized world’ in which some criminal stories are especially adjusted for possible media coverage. The police, criminal justice agencies and media evaluates and tailor the crime stories according to their media impact (Reiner, 2002: 407-408).

3.3. Discourse of Fear and Fear of Crime

Beyond how the media report crime stories, the discourse that they use and the impacts of this discourse are comparatively significant, as well. What makes fear so significant in crime reporting is its close connection with crime and entertainment. Therefore, not only fiction formats dealing with crime stories, but also non-fiction and hybrid forms such as reality crime shows become effective in the construction of

this discourse. “The discourse of fear is constructed through evocative entertainment formats that promote visual, emotional, and dramatic experience that can be vicariously lived, shared, and identified with by audience members.” (Altheide, 2003: 22)

The crime reporting of media is argued to promote discourse of fear and the sense of “things are out of control” (Altheide, 2003: 19). This dominant emphasis on fear, reproduced frequently with the heavy media coverage of crime and violence, uses a pervasive discourse which creates a perception of risk and danger. Indeed, promoted idea is that risk and danger are everywhere. Not as an unusual or extraordinary incident, but crime is portrayed as the expected and unavoidable facts of our everyday life. In addition to the sense that the risk and danger as the central feature of everyday life, the exaggeration of media in terms of both numbers and the level of violence are constructing the basis of discourse of fear. Moreover, the fear is represented in a way that the danger is not perceived as something related with other, but rather the audience share this common perception of risk with the sense of ‘it can also happen to me’. Such discourse is also based on the idea of promoting a anxiety about personal safety and representing the crime as something random, unpredictable and having possibility of occurring for anyone at any time (Jewkes, 2004: 47).

In understanding the impacts of discourse of fear in media, a central question is about whether media discourses and exposure have consequences or not. However, it is not a simple discussion because it is almost impossible to mention on the existence of a direct effect of media exposure on the behavior and the attitudes of audiences. Marsh and Melville make the point that rather than the effect of media

exposure, the debatable issue is on how these effects work. Thus, the impacts of discourse of crime on audiences are a complex issue because media exposure mainly has influence on the public perception of crime, rather than their crime behaviors (2009: 189). As a similar argument, Jewkes emphasize that it would be an exaggerated claim to say media have a direct affect and is responsible for causing fear of crime. Rather, focusing on issues of representation, interpretation and meaning and processes of meaning making about our everyday lives through media is argued to be a better way to understand inextricably relationship between fear of crime and media (2004: 165). Consequently, it is crucial to note that, while discussing the discourse of fear used in media, especially in television and reality shows, fear of crime or any other issue is considered as an impact of complex interrelationships on perception, rather than a direct effect on behaviors and attitudes.

Drawing from the discussion above, as well as the discourse of media on crime reporting, the impacts of this discourse, constructed and promoted fear of crime in particular, worth discussing because, as Reiner (2002: 399) points out, fear of crime has been a serious issue as much as crime itself on policy debates. Fear of crime, created among the public is especially promoted by the sensationalized and exaggerated media coverage and discourse. There are some studies which analyzed the correlation between the level of media exposure and the level of fear of crime. For instance, Reiner refers to the works of Gerbner and his associates (1970), called as 'cultivation analysis', which claims that "the media images exaggerate the probability and severity of danger. This is said to 'cultivate' a misleading view of the world based on unnecessary anxiety about levels of risk from violent crime" (2002: 399). Especially, the emphasis and reproduction of reality crime shows on violent

and sensational crimes have been the focus of critiques in terms of contributing to the construction of fear of crime because, as discussed in detail in previous section, these programs features the crime stories in a more dramatized, entertainment-focused style but with the claim of ‘reality’, as their nature requires.

However, it is apparent; fear of crime does not simply mean to have worry or concern about the increasing level of crime. While the media emphasize on risky and dangerous sides of social life through over-reported and sensationalized crimes and violence, this reporting increases the public’s level of anxiety and perceived vulnerability, so at the end, promotes the social construction of fear of crime, which could be also called as ‘misplaced fear of violence’ (Wykes, 2001: 207). This is actually a broader notion which is based on more personal senses and fears of being the subject of any crime. Fear of crime, in other words, is associated with fear of being a crime victim; thus, this victim-centered construction of fear makes this sense to be a potential personal safety problem. As Altheide describes the sense that fear leads;

... that we are all actual or potential victims. The sense that something has happened to us, could happen to us, or probably will happen to us connects the present moment with resentments and blame about the past, as well as anxieties about the future. (2003: 22).

What makes fear of crime discussion significant is about the prevention strategies that it legitimizes and encourages. As discussed above, media have tendency to exaggerate the risk and fear of crime. It is argued that this kind of representation ideologically provide a basis for a possible social policing and punishment, because these precautions are offered as the way of avoiding from dangers to the public who has already exposed to the media discourse. According to Jewkes, exploitation of crime by media through commercial entertainment, cinema,

television dramas and reality shows is used as a mean of social control. The main idea of this representation is to make the audience ‘watch and beware’ (2004: 143). The audiences who watch crime news are led to question the social order and prepare themselves for possible policies. So the media becomes an ideological tool which helps people to be persuaded and accept,

So, when the news is about dissent, deviance, crime or conflict there is a doubling of powerful discourses. Media news values publicise, often personalise, denigrate, explain, dramatise and negate the deviant citizen(s), so legitimating their punishment by law, and maybe the introduction of further law to pre-empt recurrence. Politically what is achieved is a ‘publicity of control’ without all the problems associated with outright state propagandizing in a democracy with a supposedly free media (Wykes, 2001: 29)

For Altheide (2009: 81-82), the media function as an agent of providing a ‘foundation for longstanding efforts to regulate and control deviance’ through constructing fear of deviants and others with highly negative coverage of social order and deviance.

3.4. The Concept of Moral Panic

The concept of *moral panics*, which is developed by Stanley Cohen in 1970s, has been a highly influential sociological reference point in explaining the relation between media and crime. Although the core subject of the concept is not the media, the crucial role of media on generation and spread of moral panics make inevitable not to consider it while attempting to understand media and crime relation. First, to start with the definition, moral panics are briefly and basically described as;

Societies appear to be subject, every now and then, to periods of moral panic. A condition, episode, person or group of persons emerges to become defined as a threat to societal values and interests; its nature is presented in a stylized and stereotypical fashion by the mass media; the moral barricades are manned by editors, bishops, politicians and other right-thinking people; socially accredited experts pronounce their diagnoses and solutions; ways of coping are evolved or (more often) resorted to; the condition then disappears, submerges or deteriorates and becomes more visible. Sometimes the object of the panic is quite novel and at other times it is something which has been in existence long enough, but suddenly appears in the limelight. Sometimes the

panic passes over and is forgotten, except in folklore and collective memory; at other times it has more serious and long-lasting repercussions and might produce such changes . . . in legal and social policy or even in the way the society conceives itself (Cohen, 2002: 1).

The definition of Cohen reveals that moral panics are beyond the proportional reactions to social threats, they are more likely over-reacted social processes in which some groups of people, labeled as ‘deviants’ are excluded from the society. These deviants of the society are also named as ‘folk devils’ by Cohen and these folk devils becomes the object of the moral panic. According to Hunt, the absolute must of moral panic is the existence of a scapegoat, ‘the ‘folk devil’ onto whom public fears and fantasies are projected’ and ‘the moral panic must have an object; it must be about something.’ (1997: 631). However, it should be noted that each moral panics creates and selects its own folk devil, in other words, they are replaced with the new emerged ones by being forgotten within a few years. For Hunt, this replacement of folk devils points out the ‘arbitrary selection’ of them, which is another point, proving the objectification of deviants. For instance, Cohen has developed this term deriving from events involving *The Mods and Rockers*, but then in following years, it has been based on sex violence or drug addiction cases.

The term of moral panics has also some strong links with the protection of social order and social control mechanisms. However, the theory does not question why the social order is disturbed or what causes this disturbance, instead it focuses on the reasons of reaction and why media, the public, and agents of social control reacted to these disturbances, and on the scale it did (Becker, 1963; Goode and Ben-Yehuda, 2009). On the one hand, in order to have a deeper comprehension of moral panic, it is necessary to see it as a part of the social control and fear narrative,

because moral panic “offered a focus and direction for mobilizing fear in order to stop social destruction and promote more social control.” (Altheide, 2003: 86). On the other hand, moral panics should not be underestimated because “moral panics are likely to ‘clarify [the] normative contours’ and ‘moral boundaries’ of the society, in which they take place, demonstrate that there are limits to how much diversity can be tolerated in a society.” (Goode & Ben-Yehuda, 2009: 29).

As a part of social control process, moral panic actually transforms into an agent which is used for legitimization of some measures taken in the name of providing social order. Young states that “notion of moral panic delves to the very heart of our social order; its occurrence is potent ammunition in the production of division, and it is subtle rhetoric in the fabric of legitimation” (2007: 64). Stuart Hall (1978) similarly states moral panic is used to provide the support of the ‘silent majority’ for the legitimacy of coercive measures.

3.4.1. Different Approaches to Moral Panic

In order to have comprehensive framework on moral panic subject, it seems to be significant to address the different approaches and models related to moral panic. Although the concept of moral panic was introduced and theorized by Stanley Cohen, there have been also some other scholars who approached the subject from a different standpoint or took the subject a step further with new contributions. Among many others, Goode and Ben Yehuda are considerably important contributors, especially with their books “*Moral Panics: The Social Construction of Deviance*”, published first in 1994, because in this book they explicate three different theories of

moral panic which are *interest group theory*, *elite engineered theory* and *grassroots theory*. The significance of this categorization derives from the fact that these categories are based on different approaches of leading scholars and they harmonize and then make a comparative classification of them which also provides an area for discussion of fundamental differences between these approaches.

First, *Grassroots Theory* argues that moral panic is a product of genuine public concern and stress or anxiety. It means this theory does not accept the idea that moral panic is generated by media, but media functions in reflecting or magnifying this concern (Hunt, 1997). “Anxieties arising from these social stresses are not able to gain direct expression. Instead, the anxieties are displaced and directed toward social deviants, who become regarded as the cause of concern.” (Victor, 1998: 544) As the second theory, Goode and Ben-Yehuda (2009: 67) suggests that *Interest Group Theory* has been the most common approach to moral panic and it is possible to say that Cohen’s moral panic can be also included into this group. The main argument of the theory is that moral panics are general outcomes of the (unintended) reactions initiated by some specific ‘interest groups’ or ‘moral entrepreneurs’ who aims to focus public attention to an ‘evil’ (Rohloff & Wright, 2010: 407 and Victor, 1998: 546). Victor also makes a mention of these moral entrepreneurs or interest group members who have generally have an effort of influencing public opinion and appearing in the media in order to express their concerns and stimulate a public reaction. Moreover, they often have a sincere belief that their efforts are almost beneficial for whole society.

One of the crucial debates on moral panic rises from, in some extent, opposing views of elite engineered and interest group theory of moral panic. Although Cohen is accepted as the leading scholar on this issue, in 1978 at the Centre for Contemporary Cultural Studies (CCCS), University of Birmingham, Stuart Hall and his colleagues introduces a new analysis of moral panic which is also named as elite engineered model with their books of *Policing the Crisis: Mugging, the State, and Law and Order*. According to this model, moral panics are generated and 'orchestrated' by ruling classes 'deliberately and consciously', as political phenomena, in order to change the focus of attention from more serious problems (Hunt, 1997: 635-636; Goode & Ben-Yehuda, 2009: 62). As the definition indicates the emphasis on 'ruling classes', McRobbie and Thornton describes the model of Stuart Hall and his colleagues as a more Marxist and theoretical which considers moral panic, rather than an isolated phenomenon, as a connective strategy and a mean of practice of hegemony. This understanding of moral panic also stresses the link and contribution of this strategy to the dominant ideology. This relation makes more sense when we consider that they recognize the ideology as a suffusive social process which works 'continuously through the mobilization of common sense', rather than a simple distortion of truth (1995: 562-563).

One of the most significant opposing views of Hall and Cohen in terms of moral panic is related to the role of media on this issue, which is highly crucial in the scope of this study. On the one hand, Cohen argues that media is the key force in which moral panic is originated because media create news, mostly crime news, based on their 'established patterns of reporting', and the way they report the news establishes a 'cognitive basis for panic' (Hunt, 1997: 634). On the other hand, Stuart

Hall does not assign such a role for media although he accepts that media are 'among the most powerful forces in the shaping of public consciousness about topical and controversial issues' (Hunt, 1997; 634). For him and his colleagues, the origination of moral panic comes from the statements of dominant groups such as police and judiciary. In this process, media take a role in dissemination and expansion of moral panics because the understanding of Stuart Hall differentiates from Cohen in terms of considering media not as an agent of creating news. Instead, he implies that by 'reproducing and sustaining the dominant interpretations of news', media, consciously or not, become a tool of state control. (Hall et al. 1978: 220-2; quoted in Hunt, 1997: 634)

3.4.2. Media and Moral Panic

As stated before, there is no doubt that media has a vital role in understanding the concept of moral panic in terms of both what they reports and how they report them. The media, in some cases, generates moral panics or it becomes a mean for some interest-groups to publicize their concerns (Hunt, 1997). What makes media very core of the this discussion derives from the fact that media is one of the main sources for public in order get any information about crime It is possible to see almost every day a report in newspaper or in a television news program about a crime or deviants. In the mass media, a great deal of time is devoted to deviance which includes sensational crimes such as murder, bizarre incidents and scandals (Cohen, 2002: 8). As Erikson notes, a considerable portion of what we call "news" is devoted to reports about deviant behavior and its consequences (quoted in Cohen, 2002: 8).

While covering the crime related subjects, media constructs fear narrative by not only showing violent crimes, but also with the discourse it used. In terms of moral panic, the fear narrative plays an important role by “promoting a sense of disorder and a belief that ‘things are out of control’” (Altheide: 95). In addition, media often highlights the decline of public standards while reporting moral panics and they make a comparison with ‘old days’. This comparison also increases the fear and concern about the present situation while creating nostalgia too.

In different sources, it is possible to find different categorization of roles of media in moral panics. According to Cohen;

The media appear in any or all of three roles in moral panic dramas: (i) Setting the agenda- selecting those deviant or socially problematic events deemed as newsworthy, then using finer filters to select which of these events are candidates for moral panic; (ii) Transmitting the images- transmitting the claims of claims-makers, by sharpening up or dumbing down the rhetoric of moral panics; or (iii) Breaking the silence making the claim. (2002: XXVIII)

However, besides of all, Cohen elaborates the media and moral panic relation by focusing on media inventory of moral panic incidents. By media inventory, he actually means the way that the mass media initially explore the threat and present their view of the events. In other words, how the media present the moral panic related issues should be considered important as much as what the media present. The media inventory is mainly analyzed under three categories which are (i) *exaggeration and distortion* (ii) *prediction* and (iii) *symbolization*. (Cohen, 2002: 19)

Exaggeration and distortion category, in a way, deals with the over-reporting of mass media by grossly exaggerating or distorting the seriousness of events through different practices. For Cohen (2002), the exaggeration, firstly, can take

place in media by the use of exaggerated numbers which take part in the events such as over-reporting the numbers of people taking place or the rates related to events. In addition, the exaggerated amount or effect of the damage and violence in an event may bring about some results which promote sense of the fear and concern, which directly serves for the emergence of moral panic. Moreover, in crime events reporting of media, regarding the mode and style it uses become a need for understanding the distortion. In this sense, the use of sensational headlines or melodramatic vocabulary contributes to the misleading perception of events. In this inventory, the discourse of the media, especially its lexical choices and abuse of language, becomes a mean for the distortion and generating moral panic. The other form of distortion, explained by Cohen, is labeled as more subtle practice of media which is the repetitive reporting of some events. Although some events are false, media can report it more than once and this possibly make people to suppose that they are watching different incidents. By this practice, too, media inevitably exaggerates and distorts the facts and dangers posed by moral panic.

The second inventory, which is called as prediction, is also separately analyzed by Cohen his book. Cohen explicate prediction as “This is the implicit assumption, present in virtually every report, that what had happened, was inevitably going to happen again.” (2002: 26). The predictions which start right after -such as when the next incident will happen or how it will happen- are assumed by him to playing the role of ‘self-fulfilling prophecy’. One of the interesting form of prediction that media applies is reporting the statements of some spokespersons who are assumed to be experts in that field. These persons, whose expertise changes up to the case, generally appears on media in order to conveys messages related to what

should be done for the next time and what are the precautions that should be taken. In other words, these future assumptions of media make these events difficult to be considered as 'transient occurrences' (2002: 26), instead these leads them to be assumed as early warning of coming 'disaster'.

Symbolization, as the third element in the inventory, is related to the construction of stereotypes by mass media through the use of 'symbolic power of words and images' (Cohen, 2002: 27). It is possible for symbolization to appear as three processes: a word can be used as the symbolic of a status (generally deviant); objects, such as hairstyle or clothing, become symbolic of a status or a group; and symbolization is realized with the use of dramatized and ritualistic interviews with 'representative members' of the groups involved in the events (2002: 29).

CHAPTER IV

RESEARCH METHODOLOGY AND DATA ANALYSIS

4.1. The Method of Analysis

This chapter aims to provide a clear and complete description of central methodological approaches which occupies a central role within this thesis. The chapter will address the research design conducted in the study through explaining the reasons of designated research methods and their correspondence with the topic. Moreover, it will describe sufficient details about data collection and sampling techniques, as well as central research questions which are significant links between the literature review and the data analysis.

Methodologically, this exploratory study uses qualitative research methods with a critical approach. In order to reveal the latent meanings behind the selected texts and to link them to macro social formations, textual analysis is preferred to be used. Qualitative content analysis and discourse analysis are two main research methods which are conducted in this study in order to unveil the ideologically constructed meanings in television programs and identify discursive and linguistic strategies within these texts.

In general, the research on media and communication studies could be conducted over three main sources, including texts, audiences and institutions. These three main dimensions are analyzed through various qualitative and quantitative methods. While institutional analysis basically concentrates on the political economy of the media institutions, the scholar inquiry about the audiences mostly gives clues about the effect of media forms. As the third main approach in media and communication research, the text and textual analysis are significant in terms of reading and understanding implicit meanings within media texts. Unarguably, textual analysis occupies a central role in media studies which have a more critical approach. It is, therefore, as van Dijk (1983) states; “The method asserts that underlying ideological positions, perceptions of power relations and producers' level of interest and authority, can therefore be determined from the textual structure of media content.” (quoted in Gunter, 2000: 88).

Wykes also explains why textual analysis is preferred rather than institutional or audience analysis by stating;

The analysis of text reveals the evidence of that, linking the social, the cultural and the individual in a way that ‘effects’ work on audience or political economy approaches to institutions cannot. Moreover, in an increasingly complex world of global audiences, multiplying media products and international communications conglomerates text is also mappable, empirical evidence albeit demandingly complex for the analyst in both form and interpretation. Even single words have meaning/s according to their place in classes of like terms (paradigmatic), and meanings according to their place in sentences (syntagmatic). (2001: 194)

The textual analysis of media contents could be possibly conducted through both quantitative and qualitative research methods. While the media texts could be analyzed quantitatively such as quantitative content analysis, this approach provides only statistical data without any space for interpretation. However, qualitative methods used for textual analysis have derived from different epistemological and

theoretical perspectives such as literary criticism, films studies, and linguistics in order to investigate “text structures and the production of meaning” (Gunter, 2000: 82). With the contribution of these approaches, it is possible to mention on the existence of various research methods such as rhetoric, hermeneutics, semiotic, qualitative content analysis and discourse analysis etc. In this chapter, two key textual analysis methods which are qualitative content analysis and discourse analysis will be elaborated as their central role in the research design of the thesis.

Initially, while content analysis, in general, is a “secondary instrument for recording social reality when used in tandem with interviewing or observational analysis” (Gunter, 2000: 58), qualitative content analysis differs in terms of having “the capacity of texts to convey multiple meanings, depending upon the receiver” (Gunter, 2000: 82). The most important reason why content analysis is a significant method in media studies is that it provides more than counting words; but rather it enables researcher to explore manifest and latent meanings, themes and patterns in a media text (Zhang & Wildemuth, 2009). For instance, Reijnders, in his article which takes a reality crime show as the main subject, explains what kind of a data that qualitative content analysis has provided in his study;

A qualitative analysis of the programme content revealed patterns in the way in which crime is presented. What types of crime does the programme select? How are they depicted? How are the victims, criminals, relatives and police officers portrayed? What kind of morality does this reflect? I also looked at the role of the presenter and the voice-over, the use of background music and other dramatic techniques, and how the programme addresses the viewer. (2005: 637)

The main topics and themes identified through content analysis could be deeply explored with discourse analysis as well, as the central research method of this thesis. Broadly, discourse analysis “builds most successfully on the tradition of

textual analysis when it draws upon its sociological, anthropological and philosophical heritage by looking at how people use language to make sense of things and get things done in daily interaction” (Matheson, 2005: 7). Although, there are multiple approaches to discourse analysis which make it harder to define it, the significance of it, as research method, actually derives from the power of discourse. In a critical sense, the discourse occupies an essential role in analyzing media text, because the language and discourse serves in media text for producing and constructing social meaning, values, norms and experiences. In Foucauldian sense, these media texts should not be studied “as documents that are about something else but as discourse that is part of a network of relations of power and identity” (Matheson, 2005: 9). To define what is discourse, Fiske states;

At its simplest, discourse is the organization of language above the level of the sentence: it is thus an extensive use of language. By extension it can cover nonverbal languages so that one can talk of the discourse of the camera or of lighting. This formalistic use does not get us very far, for it ignores the social and ideological dimension. Discourse is a language or system of representation that has developed socially in order to make and circulate a coherent set of meanings about an important topic area. These meanings serve the interests of that section of society within which the discourse originates and which works ideologically to naturalize those meanings into common sense... Discourses function not only in the production and reading of texts, but also in making sense of social experience... discourses are not produced by the individual speaker or author, they are socially produced; the meanings that they bear preexist... This means that discourse not only makes sense of its topic area, it also constructs a sense, or social identity, of us as we speak it (1987: 11)

The discursive power of media texts lies on the discursive strategies that are constructed through ‘naturalness’ and ‘apparent invisibility’ of discourses. Similarly they argue that the discourses, which have relative autonomy in ordering, organizing, and regulating everyday life, “designate a distinctive, complex, and multi-faceted terrain of power relations” (Lembo, 2000: 59). Furthermore, discursive power appears with the existence of discursive formations which could be defined as “the

interlinked statements about a topic, which between them comprise a particular way of talking and thinking that shapes how we understand the topic... The term, then, describes how repeated language use constructs social realities.” (Matheson, 2005: 178).

Particularly in television studies, discourse analysis is designated in terms of assumption of having direct correlation between the discursive power and power of television. In order to mention on power of television, it is necessary to talk about the presence of discourses and discursive regularities which could not easily identified within television texts. Especially, the power of discourse varies according to the subject of the text. For instance, Wykes argues that if the subject is about deviance or crime, then the power of discourses are doubled up by dramatizing and disaffirming the deviant and legitimating law-enforcements (2001: 29). Deriving from the function of discourse, there are some certain advantages of discourse analysis in researching media texts, which are; a) it allows defining and assessing the sharing of meaning in detail, b) it analyses which representations of the social world is prevailing, c) it investigates the relation between people and the world and between the powerful and the rest that media texts construct, d) it scrutinizes the different meanings that are made in different media texts, and different ways of seeing and thinking, e) it provides to study media content through considering the media’s connection to other parts of social and cultural life (Matheson, 2005: 1-2).

4.2. Aim of Analysis, Hypotheses and Research Questions

All the theoretical discussions which have been overviewed throughout this study may seem to remain in macro level. However, the macro formations may reflect upon everyday practices, but also they are under the impact of micro formations. For instance, it could be possible to identify the trace of reflections of neoliberal policies on a person-to person relation or on a television program. In a similar account, analyzing a reality TV program could provide major insights about social, political and cultural context that it takes place. The reflection of macro formations on a TV program could appear as the reformation of its discourse in conformity with the existing institutions or ideologies.

Therefore, this thesis attempts to evaluate the complex relationship between macro and micro formations such as institutions, ideologies, world views and discourses throughout the analysis of a reality TV program as a case. This study which focuses on crime-based reality TV throughout the analysis of the case of *Müge Anlı ile Tatlı Sert*, aims to reveal the political and social implications of and implications on Müge Anlı ile Tatlı Sert as a case of reality crime show genre in Turkey”.

Deriving from the aims above, the following research questions are determined for this thesis:

R.Q. 1: Does this program produce a moralized discourse?

R.Q. 2: Does this program produce discourse of fear through the presentation of act of crimes and deviances within the society?

R.Q. 3: Does this program reflect the neoliberal idea of self and governmentality?

R.Q. 4: How does this program function within neoliberal form of governance and society?

Hypotheses 1: *The reality-crime show genre as represented in Muge Anlı ile Tatlı Sert depicts a world of acts, events and problems within the framework of a moralized discourse indicated as a moral panic.*

Hypothesis 2: *The program produces the discourse of fear which would promote the idea of self-disciplining through its content and the way that it represents the crime stories.*

Hypotheses 3: *As a televised form of neoliberal rationale, a case of reality show, Muge Anlı ile Tatlı Sert, contributes to the transformation of self, based on neoliberal understanding of governmentality through fulfilling some attributed governmental roles.*

4.3. Data Collection and Sample of Analysis

This thesis focus on the analysis of a reality crime show, broadcasted in Turkey, called as *Müğe Anlı ile Tatlı Sert*. As stated above, in analysis of this television text, two main research methods, which are qualitative content analysis and discourse analysis, have been selected due to their relevance and advantages that are mentioned above.

In research design of qualitative content analysis, the techniques for data collection, sampling and interpreting data has been the most significant issues to deal with. Firstly, regarding data collection, there have been many limitations within the duration of research. Although the program is broadcast everyday lively in one the most popular TV channels of Turkey, *ATV*, reaching to the recordings of the whole programs and keeping their archives was almost difficult. First, in order to gather the recordings, an application was made to the broadcasters of the program; however, this demand was refused by them. Finally, it has been possible to reach, not whole, but a sufficient number of recordings from official YouTube channel opened with the name of *Müge Anlı Video* (<http://www.youtube.com/user/MugeAnliVideo/>). In short, the data which is used in the analysis part has been gathered from this Internet channel and the videos in this website constitute the population of this study. Additionally, the channel allows downloading the recordings for archiving with the help of some additional applications and programs.

Regarding the sampling method, this study aimed to select 12 programs in total from the each month of recent TV season, starting in September, 2012 finishing in June, 2013. In order to select two programs from each month (one from the first week, one from the mid of month), the study uses of random sampling frame to select these particular 12 programs with the equal probability of selection method. One of the most important limitations within sampling process was the lack of program recordings in regular basis. Indeed, although there are almost thousands of videos within the channels, it is not possible to reach all dates. For instance, there is no video from the month of November and the beginning of December. As a result of

this obstacle, the sample does not consist of two programs from each month and the dates are not regular.

Date	Day
10.09.2012	Monday
02.10.2012	Tuesday
30.10.2012	Tuesday
27.12.2012	Thursday
10.01.2013	Thursday
08.02.2013	Friday
04.03.2013	Monday
18.03.2013	Monday
01.04.2013	Monday
15.04.2013	Monday
01.05.2013	Wednesday
14.05.2013	Tuesday

Table 1. The Lists of Programs for Sampling Procedures

4.4. Data Analysis and Discussion

Until this point of the study, the related discussions within the literature review and the designated research methodology have been covered. In this chapter of the thesis, the case of *Müge Anlı ile Tatlı Sert* and its discourse structure will be critically analyzed in the light of literature review and within the frame of particular research questions listed above. In the first section of the chapter, the results of

content analysis will be interpreted in order to have a clearer perception about the general framework of the program. Then, in the second, but the larger part of the analysis chapter, there will be some certain themes which are determined according to the content analysis and these themes will be critically engaged and scrutinized with the method of discourse analysis.

Date	Total Number of cases	Missing child	Missing adult	Murder	Other	Announcement of solved cases	Number of participants (studio)	Number of participants via telephone	Number of participants via vtr
10.09.2012	5		4 (2 male, 2 female)	1 (child)			9	2	3
02.10.2012	2			1 (adult)	1 (fraud)		7	3	2
30.10.2012	5		4 (3 male, 1 female)		1 (flood victims)	1-solved missing child case, 1-solved murder case	5	7	0
27.12.2012	5	1	2 (male)	1 (adult)	1 (divorced woman who cannot see her children)		10	1	0
10.01.2013	4		4 (1 male, 3 female)			1- solved missing adult case	10	1	2
08.02.2013	4		4 (2 male, 2 female)			3- solved missing child case	10	0	2
04.03.2013	6		4 (3 male, 1 female)	1 (adult)	1 (man who looks for his mother, split years ago)		8	1	2
18.03.2013	5	1	2 (1 male, 1 female)	1 (adult)	1 (man who looks for his mother, split years ago)		5	3	3
01.04.2013	7	1	5 (male)		1 (man who looks for his mother, split years ago)		9	1	1
15.04.2013	2	1	1 (male)				7	3	3+1 (letter from prison)
01.05.2013	3		2 (1 male, 1 female)		1 (man who looks for his daughter, split years ago)	1- solved missing adult case	5	3	2
14.05.2013	3	1	1 (male)	1 (adult)		1- solved missing adult case (murdered)	6	4	1
Total	51	5	33	6	7	8	91	29	22

Table 2. The List of Programmes Included in the Qualitative Content Analysis

4.4.1. Content Analysis of Müge Anlı ile Tatlı Sert

The content analysis of the selected programs includes certain categories chosen in order to briefly identify the scope of the program. Firstly, the cases covered within the selected programs were identified in numbers and categorized based on their subjects. The most important categories are *missing child*, *missing adults*, *fraud*, *murder* and, further category, *other* is also added. Secondly, the number of *announcements about solved cases* was noted. In order to conduct the content analysis, three different categories regarding the participants were determined; those participating in the studio, via telephone and via VTR. Initially participants were categorized according to their role, such as whether they are victim, suspect or witness. However, as seen from the Table 2., these categories were later eliminated due to an important characteristic of the program, which was revealed during the research process and which will be discussed later.

To begin with, the numbers related to the subject cases gives important data regarding the nature of the program. The analysis indicates that the 51 cases in total, ranging in terms of their subjects, are covered and discussed during the 12 sample programs, which last for 3 hours each. The distribution of the cases varies from day to day; for instance, while one program (01.04.2013) presents seven different cases, on another day (02.10.2012 or 15.04.2013) the program covers only two cases in great detail over the three hours. On the one hand, the total number of cases, 51, is remarkable in terms of showing the high interest in applying to participate in this program. During the program, *Müge Anlı* always emphasizes that there are a great

number of applications, but, not all of them could appear on the programs for various reasons. Despite this fact, the total number of cases is sufficient to show how this program is actively engaged with many unsolved cases.

This involvement of program is directly related with the concept of moral panic. As Cohen (2002) states, exaggeration and distortion is one of the most important strategies used by the media in crime representation. This exaggeration could be, particularly, reinforced by the use of numbers and statistics. Regarding this issue, Reiner (2002: 400) emphasizes the media's implicit exaggeration of the probability of crime, compared with official statistics. The intensity of crime representation has significant impact on the construction of discourse of fear and, consequently, fear of crime. "Sometimes, the media exploits public concerns by exaggerating potential risks in order to play into people's wider fears and anxieties." (Jewkes, 2004: 47). Stemming from these discussions, it could be argued that the total number of cases derived from the content analysis is a significant indicator of the characteristics and positioning of the program. The program is assumed to be completely occupied with the high application rate. Rather than showing one or two cases at most, and having shorter airing time, the program lasts for three hours (relatively long for a live reality show) and prefers to cover as many cases as possible. This feature of the program actually creates a sense that there are an excessive number of unsolved crime cases and a high number of victims waiting to participate to the program. This also reinforces program's attributed 'problem solver' mission in terms of dealing, not with a limited number of cases, but with many. The assumption of the mission of 'problem solver' will be discussed later in detail.

Additionally, the daily distribution of the cases sheds lights on how the program portrays the crime cases. Although the way that the program portrays and frames crime will be analyzed through discourse analysis, the numbers of the cases covered each day reveal whether the program focuses on a case deeply or briefly. It is obvious that while the program allows a considerably extended period of time for some cases, the other cases are only mentioned but not investigated in detail. There are various criteria in selecting which case to highlight; but obviously, the more shocking, sensational or violent crimes are prioritized. The over-reporting of some cases actually means that the program displays very intimate lives of participants and reports every detail, whether relevant or not. Indeed, the discussions in the program often stray from the actual subject. This style of detailed and extensive coverage “led to a social reaction that seemed to go well beyond the cases themselves” (Marsh and Melville, 2009: 10).

In addition to the number of total cases, the results, regarding the types of cases, are significant in understanding the scope of the program, and the main types of crimes that the program covers. According to the results of the content analysis, the 51 cases in the 12 programs consist of 5 missing children, 33 missing adults, 6 murders and 7 other cases. As the distribution of crime types reveals, the most popular case type within the selected episodes concerns the missing persons, especially adults. In the case of children, the coverage focuses on kidnapping or girls who elope with their partners. On the other hand, the cases of missing adults are difficult to categorize in terms of the reasons for their disappearance. There are many possible background stories, including elder people who have disappeared suddenly with their money, young women who have left their husbands for someone else, or

adults who have suddenly disappeared without any explicit reason. This variety of stories behind the crime cases represented in the program implies the idea that the motives and the reasons of crimes could be about everything and anything. This strengthens what Jewkes argues about the representation of crime on media; that is, the crime is portrayed as being random, unpredictable and meaningless (2004: 47).

At first sight, it seems like there is a huge gap between the frequency of murder cases, only 6, and missing person cases, 38 in total. However, these results are actually deceptive, due to the uncertainties about the cases and their unsolved nature. Indeed, it is suspected that most of the persons categorized as missing are already dead. While Müge Anlı and other participants in the studio emphasize their concerns about the missing people to show the seriousness of the issue, it is often mentioned that some of the cases are being investigated, not by the missing person unit, but by the police homicide and murder units. Therefore, although 6 murder cases within 12 programs is still relatively high, the unsolved missing cases increases the probability of the more serious crime of homicide. Undoubtedly, coverage of murder cases is important for the broadcasters and the producers of the program, in terms of sensationalism and increased ratings. However, the extensive coverage of these crimes is also problematic from a critical perspective; because the murders are violent crimes which have greater potential to create anxiety and fear among audiences. In a similar account, Reiner supports the idea that the media overwhelmingly portrays violent crimes, especially murder, and their presentation of this crime gives a false impression of the amount of violence in real life (2002: 390).

In the case of *Müge Anlı ile Tatlı Sert*, it could be claimed that there is a trend toward over-reporting murder cases, showing excessive attention to them, and representing many of the missing persons as if they have already been murdered.

Under the category of *other*, there are different types of cases, other than murders and missing persons. For instance, during the sample 12 programs, a fraud case and flood victims' case were discussed and investigated in the studio. Moreover, while a woman participated in the program in order to recover her children, who were kidnapped by her ex-husband, four people applied to the show in order to find their mother or children, from whom they split years ago. Coverage of these subjects during the program shows that there is no certain rule for applying to the program. This information is crucial for this analysis because it reveals that anyone considered as a 'victim' could participate and it could be taken as an indicator of 'victim-centered' representation of crime on media (Cohen, 2002: xxix). From a different point of view, the coverage of these cases, which differ from violent and serious crimes, contributes to the problem solving image of the program. As stated before, the program is assumed to help people with problems, thus, participants who seek aid for their flood-damaged house or the people who wish to come together with his/her relative years later reinforce this attribution.

As Table 2 indicates, the content analysis also consists of categories regarding the participants of program. According to the results, there were 91 participants in the studio, 29 participants on telephone and 22 people were involved to the program via VTR. It is clearly seen that the number of studio participants is relatively high for a sample of 12 programs. One of the main reasons for this is the

coverage of multiple cases in a single episode; so it means new victims, suspects or witnesses appear for each case. Secondly, the style of their reporting is effective in this result; because the program generally tends to investigate some cases in a very detailed way by including even indirectly related issues. Therefore, they invite or allow the participation of various people who have different level of connection with the case; whether a relative, a friend or just an acquaintance. As stated before, this is a type of reporting in which the intimate and private lives of subjects were disclosed on television. It also reflects the similarity of reality TV shows to tabloid journalism reporting, where the focus is on issues and ‘produced at the intersection between public and private’ (Fiske, 1992: 48). In other words, the crime cases become personalized and privatized stories during the program. As Casey et al. point out that “the personal, emotional and often intimate revelations of the first-person accounts are the driving force behind the narrative structure of these programmes, supported with actual footage (or dramatic reconstructions) of the events concerned” (2002: 143).

The results of participation in the program via telephone and VTR are also relevant to the issue of over-reporting and scrutinizing private lives; because people who could not able to appear in the studio are encouraged become involved in the case through other techniques. Especially, the VTRs, which have different types in terms of content, are all significant for the format of this show. The content analysis shows that 22 people were involved in the VTRs in the role of the ‘witnesses’, ‘victims’ or ‘suspects’, giving information about the case as if they were actually giving testimony. These VTRs are generally recorded in the place where the crime occurred and thus the people who could not attend to the program (e.g. because of

distance) are also enabled to appear from their own location. On the other hand, 29 telephone calls during 12 episodes indicate that the program format is open for participation of incoming calls from the audiences, highlighting its participatory nature. In other words, the program often declares that they are open to all kind of participation, for witnesses to tell whatever they know. It is, of course, connected with the ‘participatory’ characteristic of reality shows, which has been discussed before. “Viewer participation is a central element of this process. Rather than pretending to straightforwardly “represent” reality, reality TV proposes to take viewers behind the curtain of its construction.” (Darling-Wolf, 2011: 128).

In the final unit of this content analysis, the absent categories will be taken into consideration as well. As previously stated, in the beginning of research process, there were categories which classify the participants according to their status as victim, suspect or witness. However, during the research process, it is recognized that it is almost impossible to clearly separate these categories. Indeed, it is difficult to definitely label someone as victim, witness or suspect because a person who originally participates to the program as victim or witness can become a suspect during the investigation process or vice versa. Therefore, these indistinct categories were eliminated from the analysis. However, the absence of these certain labels still worth analyzing. In this context, it seems necessary to recall “the idea that we are all potential victims” (Jewkes, 2004 & Altheide, 2003) in this risk-obsessed mediated world. On the other hand, it also means that anyone, even if close to the victim, could be a potential offender. The probability that anyone in the studio could appear as

deviant promotes the feeling of both insecurity and mistrust. As well as reinforcing discourse of fear, as Reijnders argues, the everyday relationship between the victim and the criminal gives an extra dramatic dimension (2005: 640)

Overall, the results of content analysis enable a clearer understanding of the general scope of the program, including the number or types of cases and participation. The analysis reveals that although various types of subjects are available within the content of the program, some were overwhelmingly focus on missing persons and murder. Additionally, the numbers regarding the participants constitute a significant base to argue the ‘participatory’ nature of the reality program. In short, this analysis reveals the links between the case of *Müge Anlı ile Tatlı Sert* and the theoretical discussion on fear of crime, and the over-scrutiny and disclosure of private lives promoted in reality shows.

4.4.2. Discourse Analysis

This part of the chapter will analyze Turkish reality TV program, *Müge Anlı ile Tatlı Sert*, by elaborating discourse strategies used in these episodes in relation to the all arguments throughout the thesis. The discourse analysis will be conducted over certain themes identified by their significance and frequency within the content of the program. These themes will give insights into the nature of discourses used in the program relating to individuals, crime or governmental relations, and also into how the program frames and reframes these subjects through discourse. The analysis will include the following six themes: *Reframing crime and deviance*; *The discourse*

of “it can happen to us”; The discourse of “be alert and be prudent!”; Governmental functions: the relationship with the state authority; Self-responsible individual and moral framing: offering guidelines and norms

4.4.2.1. The Reframing of Crime and Deviance

This part of the analysis will mainly include how this program represents, pictures and reframes crime, deviant behavior and victims through linguistic, visual and televisual strategies, and how these strategies are linked to the concepts and discussions which are the focus of the study.

Initially, moral panic is undoubtedly a significant concept in this study, and has close links with the discussions on fear of risk and crime. In the neoliberal age, in which governmentality is redefined and the sovereign power shifts through disciplinary power in Foucauldian sense, the discourses which exaggerates the level of crime and fear, and which serves for the construction of moral panic play a significant role in terms of providing a disciplinary society, and self-regulating or responsible subjects.

Stemming from this assumption, this program also includes similar strategies related with the construction of a sense of fear or risk, and also the concepts of the responsible self and victim. First of all, the program portrays the outer world as a risky and dangerous place. The cases that appeared in the program, the way they are represented, and the discourses used all promote the idea that danger and risk are everywhere, as Müge Anlı explicitly states - as often- “*The streets are full of risks to*

live in” (15.04.2013- see line 4104). This emphasis on the potential risks and dangers has significant impact on social construction of fear of crime (Jewkes, 2004; Altheide, 2003; Wykes, 2001), and also moral panic. Not are only streets dangerous, but also people are mistrustful, according to the program. People are generally categorized as good and bad, and the deviants are marginalized as pure bad persons. For instance, Müge Anlı talks to a father whose daughter is missing: “*We have encountered a very common and crowded of bad people group. Your daughter’s loss is not a normal loss; it is unlikely that this incident will end happily.*”(15.04.2013; see lines 2192-2193).

In most of the cases, the seriousness of the events and the level of danger are emphasized, and rather than being presented as single and unique, the cases are presented as arbitrary incidents which could occur at any time to anyone. The level of risk is exaggerated through dramatizing the incidents and their results. In one episode, it is declared that a case was solved and the murderer caught, and then Müge Anlı describes the process and the victims’ experience, stating “*Congratulations, because they have come through very frightening days, the murderer was drifting around like a lunatic, drifting as if it is not clear who he will kill next. That’s way; they were living within a security cordon.*” (30.10.2013). The use of words such as ‘frightening’, ‘lunatic’, ‘killing’ and ‘security cordon’ reflects the seriousness and dangerousness of the case. Especially, the murderer is described as a deviant who has potential to kill again. While this description marginalizes the offender, it also stimulates the sense that if he had not caught, anyone could be the victim of this murderer.

In the construction of fear and moral panic, another dimension is about the relationship between victim and offender. Regarding this issue, Reijnders argues that;

Clearly the everyday relationship between the victim and the criminal not only lends an additional dramatic dimension, it also makes it easier for the viewers to identify with the protagonists. The usual motives behind the crimes are thus ‘taken from everyday life’ in many cases: jealousy, lust, alcohol abuse, greed and revenge (2005: 640).

Similar to what Reijnders suggests, in *Müge Anlı ile Tatlı Sert*, although the danger from strangers is mentioned and stressed, actually most of the cases include complex but close relationships between victims, witnesses, suspects and offenders. Particularly, there is a tendency to choose the cases in which close relatives are suspects, and there are family issues. For instance, the suspect could be a cousin (10.01.2013), a wife (08.02.2013), a brother (08.02.2013), a son (04.03.2013), or a grandchild and a daughter in law (18.03.2013). During the coverage of these cases, all intimate family issues are inevitably revealed and the relationships are re-questioned.

The main concept linking these unsolved cases is the feeling of insecurity because it connotes that even your close relatives are not trustful. Appearance of a son or a brother in the program as a suspect and their ‘interrogation’ over their misbehaviors actually attempts to redefine all common sense assumptions on trust and danger. Indeed, in the end, the point is not whether close relatives are really the offenders or not, but the reasons for this kind of case being preferred by the program. On the other hand, a sense of mistrustfulness is promoted in the program through explicit statements, such as what Müge Anlı says to a man who was defrauded by his nephew; *“I’m sorry to hear what happened. What can I say? Of course, it is all relative; I mean if you can’t even trust him, then who can you trust?”* (14.05.2013, see lines 5203 - 5204). The point that should be highlighted here is obviously the

word 'even'. This phrase connotes that she already assumes that he has no trust for 'other people' but only for his relatives. However, with this story and the regretful tone of victim, Müge Anlı's aim was to show that it is a 'mistake' to rely even on relatives. Overall, as a reframing of the deviants and crime itself, the presentation of these cases constructs the crime as an unexpected, but highly likely event in terms of the potential to arise at any time or circumstances.

In the representation of crime, it also seems necessary to mention other kinds of strategies by which the program dramatizes crime stories and increases the level of fear and anxiety. First of all, during the live program, a great amount of time is also devoted for the VTRs, which summarize the cases with interviews, crime scene investigations and some sequences from previous episodes. On average 10 VTRs are shown in each episode. The most crucial dimension of these VTRs is clearly their reporting style. The first component is their tense, exciting background music reminiscent of thrillers, but this sound also recalls the soundtracks of news programs. The tone of the music creates a sense that a serious and tense story is being reported. In order to emphasize a particular point in these videos, the sound peaks and an effect is used to create a feeling of surprising. The changes in volume always keep the audience alert and in tension, and these up and downs reflect the content of the VTR. Additionally, it unveils the fact that it is a reality show, and creates the atmosphere of news program or police reportage.

As well as the music, the narrative of the announcer in VTRs is worth taking into consideration. To give an example, the following is a sequence of a random VTR, summarizing the case of disappeared man, shot in his hometown;

“Nihat Yazar... He was a person who was born in 1955, a self-employed person, lived in Austria for many years and has dual citizenship. He settled in Seferihisar for the last 15 years. He mysteriously disappeared in August of 2011. His family has received no news from him for one and half years.”

As this short quote indicates, in this kind of a summary, cases are framed not as stories, but crime files, worthy of serious investigation. The fact that he/she tells the stories in the form of a case reportage as in police has the effect of dehumanizing the stories and shows them as a part of professional duty. The reporter gives the details of the file in a very serious tone of voice, with short pauses at the end of each sentence. This reportage style and intonation undoubtedly increases the level of tension and the perceived seriousness of the case. In addition to the VTRs, in the live part of the program, Müge Anlı also explicitly describes the cases as *“the files that we had in our hand”* (27.12.2012). The grammatical tense used in the reportage is a crucial linguistic strategy as well. For example, in the VTR above, the reporter uses simple past tense often, which creates a sense that it is a past event, and that the man is already dead. Using this tense also implies it is a witnessed fact, rather than reported information.

Another aspect of the VTRs is their structured flow, which frames or, in some cases, reframes the stories. In these VTRs, as stated before, the cases are summarized by montaging previous sequences from several different episodes and moments. The problematic side of these snapshots is that at first sight, the montaged pieces seem as independent from each other in terms of date, but all these pieces are actually linked at the end in order to give a single message. In other words, the flow and montage of

VTRs are used to make connections and imply that a suspect is in fact the offender in the case. Critically, it could be argued that the program does not actually take an objective stance to solve the cases, but rather, is potentially manipulative in some cases. During these VTRs, the focus of the cases is determined; even there is not enough evidence to condemn anyone. In addition to this, some linguistic strategies are also used to point out someone as offender. In a VTR describing the murder of an elderly woman, the reporter and Müge Anlı often use the terms “*murderer or murderers*” while referring to offender. This is obviously an intentional choice, to use the term ‘*murder*’ or ‘*murders*’ implies the guilt of two family member concerned, the daughter in law and the grandchild. Although the evidence was ambiguous, a deviant nature is attributed to the suspects.

During the program, there are some other critical dimensions in the coverage of cases, which serves for reframing the crime stories and crime in general as well. First, in addition to VTRs, the pointing out or implication is made through the style of investigation. While investigating the cases, the discussions focus mainly on the suspected person, and the others are ignored. This suspected person is interrogated with the assumption of guilt. The severity and intensity of interrogation leads the audience to the conclusion that the suspect is certainly guilty. However, most crucially, the questioning of the suspects sometimes turns into a kind of a police interrogation. The suspects are forced to answer all question as if they are in front of a judge or police officer, if they refuse, are accused of hiding incriminating information.

It is all related with how this reality show positions itself. Although it is not a legal platform which could enforce the individuals to obey the determined rules or accept interrogation, the participants are put under some moral obligations such as being necessarily honest, revealing everything that they know, in order to find solution. Although Müge Anlı states “*of course, we will not actually put someone in handcuffs*” (14.05.2013- see lines 5809 - 5810), the program condemns participants who fail to obey ‘the rules of the program’ in a moral rather than legal sense. It is obviously related with, in a more general sense, the roles of reality TV programs in neoliberal age, as fulfilling certain governmental functions. The discussions related with how the program is positioned will be elaborated in the following sections.

Covering the crime stories as files, and investigating them in the manner of the police or detectives in a ‘professional’ way, adds a dehumanized and serious dimension to the representation of crime. Although there are many sensational and emotional scenes in which the dramatic aspects of the cases are highlighted, there are also moments when the reportage is done in a very detached, professional and even in a very insensitive manner. For instance, in some episodes (04.03.2013 and 15.04.2013), Müge Anlı gives a detailed description of the murder of girls ignoring their mothers’ constant crying. She continues while everyone, even the cameras are oblivious to the crying mothers. In another case, Müge Anlı, again, says directly to the mother whose son has disappeared, that “*in what places we have seen dead bodies; in boxes... in refrigerator...*” (15.04.2013, see lines 2738 - 2742). Although the case is still unsolved, and there is no information about whether disappeared man is dead or not, the worst possibilities are always repeated, and the mother is prepared for the worst possible results in a very tactless and insensitive way.

Lastly, the use of some videos and scenes also promotes a similar insensitivity. When a murder case (14.05.2013) is solved, and it is learned that the dead body is buried, the program devotes a very long period to the video which includes process of digging out the dead body of the victim. The images are so detailed and disturbing that in most of the scenes are disguised. All these direct statements and uncomfortable images are actually effective in the construction of fear, anxiety and sense of risk, because they are presented in an over-realistic style, which tends to increase the tension and perceived danger. At this point, it could be argued that the promotion of risk is directly connected with the notion of risk society as discussed in literature review. As Beck (1992) argues, the risks are socially constructed, through strategies used by this program, as previously mentioned.

The dramatization of crime in program and the realistic aspects of the cases are also emphasized by techniques used during the investigation of cases. First of all, the use of city surveillance cameras not only creates a realistic dimension, but also reminds the audience the presence of the surveillance society. The consideration of the relationship between surveillance mechanisms and disciplinary power could be also helpful in this point, because as Foucault argues, surveillance is a significant technology of the disciplinary power, in terms of being hierarchized and continuous (1979). Although these records of the cameras belong to the legal institutions, the program is able to obtain and broadcast them in order to discuss scene by scene in a very detailed way. Another similar technique that is not used as often is re-enactment. In order to clarify how the crime was conducted, the incidents is re-enacted by someone else in the scene of crime.

As these examples show, the crime stories are not only reframed through dramatization. The strategies aimed to highlight the seriousness and realism of the incidents and creating a professional atmosphere are important for keeping the tension and anxiety alive. This illustrates, in Foucauldian sense, how disciplinary society penetrates into all realms of society through various mechanisms and how the discourse of fear appears as a disciplinary mechanism, in this respect. In the following parts of the study, some significant and specific discursive themes produced in crime representation will be elaborated on.

4.4.2.2. The discourse of “It Can Happen to Us”

As one of the central subjects of this study, the fear of crime and the discourse of fear is also observable within the case of *Müge Anlı ile Tatlı Sert*, thus, forms one of the significant themes of the analysis. In program, the fear of crime and the emphasis of risk is generally constructed through two main discursive strategies, which are ‘it could happen to us’, and ‘be alert’. From a Foucauldian perspective, these discourses could be seen as micro mechanisms and strategies that serve and contribute to the discursive formation of neoliberal rationale.

This program, which mainly focuses on crime stories, inevitably represents crime through a discourse of fear and risk, similar to common feature of crime representation of media, as discussed in the literature review. Although the program sometimes attempts to create a public anxiety and concern about the increasing risk of crime at a broader level, it mainly constructs discourse of fear on a more personal basis. During the program, discussions related to general trends and statistics about crime facts in Turkey are less frequent than individualized and victim-centric stories.

The emphasis on individual's stories in our case relates to Jewkes' argument about today's risk-obsessed environment. For him, the fear of crime is reinforced through the perceived vulnerability and victimization, by this way fear of crime becomes an issue of personal safety (2004: 47).

One of the most crucial discursive strategies to present fear of crime on a personal level is to encourage the audience to identify with the victim. The audiences, who have probably never experienced a crime before, are pushed to identify themselves with the victim, thus becoming aware of all potential risks. In one of the cases, a married couple participate program due to the murder of their son by a stray bullet. During the presentation of this case, the lawyer, in the role of expert, states that;

"We all, could have been in this parent's shoes, we all, could have lost our children. All of our audience certainly have children, if not; they have a sister or a nephew at least." (10.09.2012)

As one of the most repeated statement stresses on, the program aims to underline that all of 'us' could experience similar incidents. This discourse is significant in terms of discussions related to victim-centric fear promotion. What lawyer states connotes the argument of "we are all actual or potential victims" and also there is always a possibility that "something has happened to us, could happen to us, or probably will happen to us" (Altheide, 2003: 22). Reminding the audience that they have also child or sister adds a more dramatic dimension to the case, while strengthening the identification of audience with victim by leading them to think and feel as if they had lost their own children.

In the same case, Müge Anlı makes a similar comment;

M.A: "I am sure, you, too, often came across such news in the media. You never think that it could happen to you one day.

Mother: It never came to my head. It never crossed my mind.

M.A: The reason why I say this, as Mr. Şevki (forensic expert) and Mr. Rahmi (lawyer) states, is that actually it is an event that can happen to anyone. (10.09.2012)

It is apparent that the program produces a discourse of fear which emphasizes randomness of crime and victim. As mentioned before, it is also correlated with the neoliberal idea, in which individuals are all potential victims, but are responsible for avoiding all risks. By emphasizing "anyone can experience a similar case", the program also supports the reinforcement of victimization discourse. Indeed, the sense of anxiety and insecurity is promoted through the fear of becoming a victim, in other words, as Jewkes claims "fear of crime may simply reflect their actual risk of victimization" (2004: 142).

During the program, Müge Anlı, herself, accepts and surely highlights how the program produces this kind of fear and how their fear discourse has an impact on audience. For instance, in a case in which a teenage girl has left home, she comments "*I am sure that women who are watching this incident and who have daughters are now pulling their hairs out in fear that it could happen to me too.*" (14.05.2013, see lines 5845 - 5847). In another case of a disappeared elderly man, she states that "*God forbid anything like that happens. I'm sure lots of people have already called their parents or their relatives and warn them about many issues before I said this.*" (14.05.2013, see lines 6443 - 6445). As these statements explicitly indicate, there is a

stress on the horror of the incidents covered in the program. By using the word of ‘I am sure’, in both of the cases or expressions such as ‘pulling out their hair’, Müge Anlı also exaggerates the level of fear and the impacts of their discourse. Lastly, as well as its conservative dimension, the idiom of ‘God forbid’, which is commonly used during the program, discursively reinforces the idea of crime as something random and unexpected, which comes from God.

Furthermore, the conversation above (10.09.2012) is especially important in terms of highlighting the relation of media and crime. As noted in the literature review, the media plays an important role in the construction of a crime perception for audiences. Especially, the idea that “few of us experience violence but we know it is bad, we feel at risk and because it is rare, we are curious about it” (Wykes, 2001: 191) explains how the media is able to contribute to the promotion of fear of crime through mere representation and discourse. In this conversation, Müge Anlı, similarly, points out the wide coverage of crime news in media; however, she also adds that it is a mistake to think such events are simply remote news stories. Her emphasis on media may reflect the idea that the crime stories on media highlight the potential risk for everyone.

Similarly, the discourse of participants or victims appeared in the program may construct the idea that the stories that we watch on TV could turn into reality. For instance, in one case, a young man appears on the program to find his mother, from whom he was separated as a young child. When the mother appears and calls the studio, she states “*I have been always watching your program*” and Müge Anlı replies that “*Luckily, you were watching us. Look, your son is here, on TV.*”

(18.03.2013). In another case, a woman, searching for her father, who is thought to have been murdered, says “*nothing’s value is known before something terrible happens. How difficult it is... I hadn’t understood before I came here.*” (01.05.2013). These two examples also reflect that the program promotes itself as an early warning mechanism which warns of all potential risks. Especially, in the first dialogue, it exemplifies how an ordinary member of the audience could unexpectedly become victim on TV, and thus watching this program is a benefit for the audience. In the second quote, there is a kind of distinction such as before and after. The participant clearly distinguishes between her life before and after becoming a victim, which actually dramatizes the idea of being victim by emphasizing the difficulties. Her words not only show how an ordinary individual could become a victim, but also reinforce the importance of being thankful for what we have.

4.4.2.3. The Discourse of “Be Alert! Be Prudent!”

According to the content analysis results, the discourses in the program not only reinforce the construction of the fear of crime and fear of victimization, but also provide another category for analysis: taking appropriate precautions and being aware of all risks and dangers. Actually, it is pointless for the program to only emphasize the potential risks; it should also give advice to its audience, which is an important feature of reality programming culture.

In one of the episodes of the program, the subject of the fraud is investigated with the participation of the defrauded victims, using anonymous telephone calls. While the victim on telephone explains in detail how decided to give money in detail,

Müge Anlı interrupts, stating *“If you call from your home, they will take you from your home as well. We should be very careful.”* (02.10.2012, see line 392). As revealed from this example, the program goes beyond showing the crime stories, recommends audience to be aware of the risks and be alert about this kind of unexpected dangers. ‘Being alert’ is a crucial discourse in terms of construction of fear and anxiety among audiences because, as Jewkes states, “media images of crime perpetually reinforce people’s anxieties: we are, at one and the same time, fascinated by representations of crime and alarmed by them” (2004: 143). Therefore, the audiences are expected not only to consider the crime cases, but also to be always suspicious about the possible risks and dangers.

In the representation of crime, *Müge Anlı ile Tatlı Sert*, does not remain as a program which merely reports crime stories, it also provides insights and ways to cope with similar incidents. This is clearly a common characteristic of reality shows, offering advice and guidance about many different aspects (Ouellette & Hay; 2008). In one episode, the mystery of a missing elderly man is solved, and it is discovered that he has been murdered for his money. During the coverage of this case, the following statements are respectively used by Müge Anlı;

- *“Remember, this 55 thousand TL has caused one of our young girls trouble (death) too, this has caused Nevruz trouble too. This is second time. So, what will we do?*

“We will be prudent” (14.05.2013, see lines 4502 - 4503)

- *“Of course, there is benefit in being prudent. We shall take our precautions...”*
(14.05.2013, see lines 4777)

- *“God forbid anything like would happen. I’m sure lots of people have already called their parents or their relatives to warn them about many issues before I say this. Sometimes, they say to me that I have turned psychopathic. No, it is not turning psychopathic. I think, seeing and knowing what happens, the evil things, are important in our lives, so that we could take precautions correspondingly, to learn from them, to say this could happen to me as well”* (see lines 6443-6447)

The common discourse of these three quotes is undoubtedly the emphasis on being prudent and taking precautions. Additionally, in the first quote, their recommendation is legitimized through reminding the audience of a previous similar case. By presenting this crime case as a common incident, the understanding of the possibility of danger is strengthened and this repetitiveness is presented as a lesson that should be learned, as shown by the question “what we will do?”. In the third quote, the fact that the program features ‘bad things’ which happens to others is emphasized as a significant function, because regarding the misfortunes of others serves as a base for the construction of the ‘taking precautions’ as a part of the discourse of risk society.

This discursive strategy leads the audience to feel responsible for preventing any possible dangers. In general, these discourses of taking measures and being prudent refer to what it has called as ‘self-responsible individuals’. The prevention of crime is discussed on a more individualized basis in that the program does not consider how to prevent crime as a societal problem, but offers personal tips to avoid its effects. This could be explained through the role of the self-sufficient individual in crime prevention. O’Malley suggests that the neoliberal culture, which minimizes

the impact of causation in crime discourse, restores individual responsibility in crime prevention. Individuals, who are framed as responsible and moral subjects, are expected to take rational and prudent steps in order to avoid and eliminate risks, and adopt the prudential strategies and risk management into their everyday practice of the self (1996: 200). Additionally, he calls this as prudentialism, in which risk management is socialized, privatized and individualized (1996: 199). For instance, in the case of man murdered by a real estate broker, the story is similarly discussed in terms of how we could prevent similar incidents. In this case, firstly it is stated that *“while buying a house, you shouldn’t be alone and shouldn’t tell people that you are alone”*. As this statement indicates, the blame is transferred to the victim, and other audiences are therefore recommended to learn from this experience. The program continues to elaborate the case with the following dialogue between psychiatrist of the program and Müge Anlı;

Psychiatrist: “If he had not carried his money with him, we wouldn’t have faced such a result.

Müge Anlı: “Hocam, he had trusted the real estate brokers. The first girl who spoke said that he was too dependent on them. Alone man...go and return then become friends.”

Psychiatrist: “After all, we understand this: when we look back, they were all lies.”

Müge Anlı: “Of course, everything was lie.”

Psychiatrist: “That is to say, you should not walk around with all that money, anyway. You should put money in the bank, and pay from the bank. (14.05.2013- see lines 4723-4731)

This dialogue supports the concept of individualized risk management, emphasized in the program through recommending ways to prevent risk. First, the cause or the source of crime is presented as the fault of the victim. The psychiatrist uses a sentence which includes “if...not”, which explicitly transfers blame to the behavior of the victim. In a similar account, in the investigation of another case, involving the murder of an old woman in which the grandchild and daughter in law are suspects, the discussion generally centers on the mistakes of the victim. They briefly discuss which behavior of the old woman could have caused the murder (18.03.2013). Indeed, the cases are investigated in order to learn from others’ mistake. Others’ mistakes or personal experiments are used to offer helpful tips, to prevent us from becoming the next victim. At the end, these lessons are turned into personal tips which are helpful for not being a victim. Additionally, this dialogue is significant in terms of highlighting the cultivation of mistrustfulness, because Müge Anlı reminds the audience that he (the victim) made the important mistake of trusting the murderer. The emphasis that this relationship based on trust was in fact a lie, and he was killed by someone that he trusted, reinforces the feeling of insecurity as one of the most important component of discourse of moral panic and fear.

Overall, these two categories, which include the discourse of ‘it can happen to us’ or ‘being alert and prudent’ mainly serves for increasing the level of feeling the risk and fear. However, the significance of this goes beyond simple risk and fear, establishes a base for potential social control mechanisms and law enforcement. The idea that the danger is everywhere and we are all potential victims has potential to legitimize the disciplinary and repressive techniques of the sovereign; because, as Signorelli suggests, “fearful people are more dependent, more easily manipulated ...

more susceptible to deceptively simple, strong, tough measures and hard-line postures ... they may accept and even welcome repression if it promises to relieve their insecurities and other anxieties” (quoted in Jewkes, 2004:142).

4.4.2.4. Governmental Functions: The Relationship with the State Authority

When the reality TV shows are considered as a component of neoliberal society, then their relation with governmental institutions and their functions within the governmentality becomes a significant part of the analysis. Therefore, in this part of the study, the case of *Müge Anlı ile Tatlı Sert* will be examined through its relation and links with, in particular, the police forces, and also its governmental functions. As clarified in the literature review, crime-based reality shows are categorized as those which collaborate with the police and those position themselves as covering the gaps of governmental institutions (Fishman & Cavendar, 1998). In this case, the program takes the explicit stance of collaborating and supporting the police forces, and positions itself as a supportive agency in securing the justice.

The close relationship between the program and the governmental institutions including the police, the prosecution and social service institutions are observable not only in the form of discourse produced in the program, but also through the mutual collaboration in many fields. As one of the most apparent indicator of close relationship between the governmental bodies and the program is the fact that the program could only gain access to confidential information and sources with the help of these agencies. For instance, in some episodes, the records of city surveillance cameras are aired (08.02.2013 and 15.04.2013) or information

about a disappeared man's bank account details and the recent account activities are revealed in live broadcast (01.05.2013). Although it is unusual to find such confidential information in a television program, this opportunity is presented as an ordinary circumstance which normalizes the governmental function of the program.

Pro-police or pro-state discourse is one of the main tendencies of the program. In many episodes and circumstances, the hosts declare their support and gratefulness to governmental bodies in different ways. For instance, they express their thanks and appreciation to the police for their success in solving previous cases, and highlight their continued efforts in ongoing cases (10.09.2013). When a long-term unsolved case is finally closed, a great amount of time is devoted to explaining how the police made a great effort to solve it, and also to express gratefulness. The following dialogue is an example of this pro-police discourse:

M.A: We thank again to Aydın Chief Police Officer and his team for their contribution.

L: Yes, yes. (Clapping in the studio)

M.A: God willing, this kind of incident would not happen. I always say I hope that God would spare us from situations that involve the police, but if this is not the case, I hope God will provide experienced and dedicated police, so that we can get more results like this.

L: Yes. I wish this kind of incidents would not happen.

M.A: God forbid that they (police) are absent.

L: But when we face such incidents, May God be on the side of the security forces, justice, and justice providers! (14.05.2013, see line 6143 - 6153)

As the first quote and the dialogue above indicates, the police forces are considered as the institutions which should be respected and protected. Especially, in the dialogue, the repeated use of 'God' shows that they are actually praying for the police officers. This reflects a sense that the police officers are sacred instruments for the welfare of the society. Here, the exaggerated display of thankfulness creates a perception that the police action is an extraordinary achievement, although in fact, they were only doing their duty. However, it is again related with the neoliberal understanding of the individual and the state. Since, in neoliberal age, individuals are responsible for providing their own security, and "reliance on the State, even for protection against crime, is not to be encouraged" (O'Malley, 1996: 201), all the efforts of police are considered to deserve an appreciation.

The support of the program to the governmental bodies is also expected from the participants and the victims of the cases. It is assumed that all citizens share the same value, as the following statement indicate; "*We are people who protect and have trust on our homeland, our nation.*" (02.10.2012-see lines 371-374). This assumption is also emphasized by achievements of police; as in one case, when the image of caught offender is shown, it is stated that "*Actually, these images display the faith our society has in the police, security forces and justice.*" (14.05.2013, see lines 6118 - 6120) Moreover, the hosts of the program, including Müge Anlı and the other experts do not allow participants to show their discontent with authorities or to express inadequacies of governmental institutions. Although there are very explicit failures of governmental bodies, the participants are allowed to complain to only a

limited extent. For instance, in a case in which a little boy was killed by a stray bullet, the father questions why the government could not solve the problem of personal weapons before Müge Anlı blocks him:

The Father: "In a place where even abortion comes into agenda, the weapons are not prevented at all. It absolutely has commercial contribution.

M.A: It does, it does... Our state... I... Weapon was a huge market, I mean in terms of taxation. The one, who prevented those things, could prevent this as well.
(10.09.2013)

Another strategy to prevent any negative discourse against police forces is to convince the participants there is a limit to the information that the police share with them. This discursive strategy is constructed on the assumption that the police should be able to justify any deficiency. In one case, although there is a very explicit police error and although Müge Anlı also personally expresses her similar concerns and questions about the issue, then the same strategy is used when the victim ‘over-complains’ as in the following dialogue;

The Woman: The Police Office is not working hard enough.

M.A: We can't say like that.

The Doctor: No... No...

The Woman: No. I say this. But when I return to Samsun, I will argue with police officers if I talk this.

M.A: Now there is something like that; don't expect them to give all information to you because when they give it, there is a possibility that you could tell to other people deliberately or accidentally. In that case, we would obstruct them when they are pursuing a case. Is that clear? (30.10.2012)

When the participant raises a more serious claim about state authorities, the blocking becomes harsher than expected. Although the participants, especially suspects, may be accused of without evidence during the program, the governmental authorities remain beyond criticism. When a participant blames a police officer for accepting a bribe, a similar intervention takes place, through forcing the participant to retract his claim:

Lawyer: All security forces are people who perform their duties properly.

M.A: Apologize from him. A bribe is something different. If he had accepted the bribe, you would have not been imprisoned.

Lawyer: Gendarmerie... Police... One minute (interrupting others)... We don't allow anyone to talk against or defame security units in this program! (01.05.2013)

Unquestionably, the governmental function of this reality show is a product of complex relationship between the state authorities and the other privatized apparatuses in neoliberal age. In this case, although *Müge Anlı ile Tatlı Sert* certainly has a positive relationship with state authorities, at the same time, it actually compensates for the some shortcomings of the governmental bodies. However, during the program, the construction of such a discourse, which highlights the deficiencies of these agencies or shows them in a negative way, is rarely observed.

The function of the program is normalized as being a supportive and supplementary body in the solution of crime cases, and also providing justice. Regarding the role of the program, first, the participants or audiences produce a discourse which positions the program as almost superior to the police officers. In one episode, a woman, whose father's murderer is caught after a long investigation process, expresses her appreciation to Müge Anlı with the following words:

The Woman: Yes it was a hard process. I thank first to Müge Anlı, then, to Aydın Police Chief, to everyone, everyone who prays for me. Your effort/contribution is so great. Please, give your blessing. (...) As I said, I whole-heartedly thank to Müge Anlı. I always feel her support behind me. She became the hope of the hopeless. How much I thank everyone... first to Müge Anlı, then Aydın homicide desk (crying) (14.05.2013, see lines 5561 - 5569)

As well as these statements, she and other relatives participate in the program and express their appreciation several times in the following parts, even one of those states that *"If you were not in this process, I wasn't thinking that this case will be solved."* (14.05.2013, see lines 6009 - 6010). In a similar account, the hosts of the program reconstruct the governmental function of the show discursively in many different scenes. For instance, Müge Anlı calls on the audience for their support by stating *"You may be reluctant to call the police. Please, give information to us. You can give information without appearing on a live broadcast. We will convey it."* (30.10.2012). In another case, it is claimed that *"The police started the process (push the button), as a result of the contradictory statements in our program"* (14.05.2013, see lines 5013 - 5014). The following dialogue is also remarkable;

“The Doctor: One thing is so important. Of course, the contribution police is so much. Of course, everything depends on police.

M.A: God bless them

The Doctor: But we must not overlook this program. Everything here has speeded up the event (process) substantially. We really thank you very much. (14.05.2013- see lines 5780-5785)

All these examples could be interpreted within the frame of governmental role of reality TV in neoliberal rationale. Regarding this discussion, Ouellette conducts a similar analysis on a court show, and argues that “... it (the program) draws from the symbolic authority of the state to promote both the outsourcing of its governmental functions and the subjective requirements of the transition to a neoliberal society.” (2009: 224). Similarly, in *Müge Anlı ile Tatlı Sert*, the investigation process within the program is presented as a necessity to solve the cases. Furthermore, the idea that ‘the police could not have solved the case without the support of this program’ is even discursively constructed in many circumstances, as the previous examples reveal. However, as in the dialogue above, it is emphasized that this contribution does not derive from any shortcoming of governmental bodies, but it is accepted that justice is also a responsibility of individuals, and this reality show is a cultural apparatus for neoliberal governmentality (Ouellette, 2009: 224). The discourse of accelerating the processes or being a mediator between the citizen and state authorities exemplifies the subsidiary governmental roles and position of the show within neoliberal construction of state, television and the self.

Along with perceived contribution of the show to solving the criminal cases, the program also intervenes in other social realms by constructing a position of ‘problem solver’ for itself. As in Ouellette’s description of *Judge Judy*, *Müge Anlı ile Tatlı Sert* “supplant institutions of the state (social work, law and order, welfare offices) and using real people caught in the drama of ordinary life as raw material, train TV viewers to function without state assistance or supervision” (2009: 224). The fact that program is open to those who are victims of different kind of misfortune depicts the construction of an exaggerated perception of responsibility and duty for the program. For instance, in one episode (30.10.2012), the greatest amount of time was devoted to the victims of flood disaster. For a long time, their damage is discussed but most crucially the victims appeal to the viewers for compensation. This victim family prefers to participate to this show rather than applying to governmental institutions for compensation and this situation is never questioned during the program. As a similar example, the social responsibility projects of the program could be considered. Throughout the whole year, donations are raised in order to supply motorized wheelchairs for the elderly and disabled; as well as stationery goods for village schools. In addition to the donations, the program directly helps needy individuals without waiting for donations. The functioning of the program could be, of course, understood within a broader and macro point of view, as the following;

As the State entrusts private entities (including TV) to operate as social service providers, conflict mediators and support networks, popular reality TV does more than entertain- it becomes a resource for inventing, managing, caring for, and protecting ourselves as citizens. Such is the case with television’s high- profile efforts to actively intervene in the lives of needy individuals” (Ouellette & Hay, 2008: 4).

As the final point, the neoliberal rationale is so normalized and internalized that these roles are now considered as the main roles of media; in other words, the functions that this program fulfills are argued to be the part of their duties. The following dialogue between Müge Anlı and the expert Doctor is remarkable in terms of exemplifying how they perceive the program itself and how they produce a normalizing discourse for their governmental roles:

The Doctor: This is the actual contribution here.

M.A: Anyway, This is what we do here. Otherwise, of course, we will not actually put someone in handcuffs, but some points become very clear and explicit here. The reason for this is, I always highlight, what we do here is not related with incompetence or lack of interest of the authorized state institutions. We perform the duty that the media should fulfill. We attract the attention to an issue, and when a person who is on the one side of the country, sees and is informed about an issue which take place in the another side of the country, he states “yes, I had been informed, I had seen, I had heard”

The Doctor: The close interest of our sensitive citizens conduces to unveil the mystery. We hereby conduce as well.

M.A: Yes, I mean. Anyway, everybody performs his/her own duty. I do my duty as a journalist, and they do theirs as the police authority. But, we see here that union makes strength. (14.05.2013, see lines 5808 - 5821)

4.4.2.5. Self-responsible individual

An analysis which only focuses on the governmental role of *Müge Anlı ile Tatlı Sert* would be insufficient to understand the transformation of self and governmentality in this era, and how the program views the function and the role of audience. To do so, it is necessary to analyze how the program hosts attempt to involve the audience in the crime solving, as well as maximizing their lives as responsible individuals who also seek ‘private justice’.

First, when considering the subject or the mission of program, which is ‘solving unresolved cases’, it could be argued that the program provides and secures justice, as if it were a government agency. During the investigation process, one of the most dominant discourses within the program is to call the audience to participate crime solving process as a citizens’ duty, but especially, as a matter of conscience. The program encourages sharing what you know or see and helping the victims in different ways. In one case, a little boy was killed by a stray bullet, the program’s lawyer calls for the audience help to find the murderer as follows;

“Please, our first human duty is that we shall not allow this kind of people, who drift around among us freely, the right to life. What I mean by this, we should immediately bring them to justice, and we should help (to find the murderer). We should not let them drift around freely. We expect this from our very sensitive and interested audiences.” (10.09.2012)

In the missing person cases, the participation of audience in the cases is particularly encouraged. In these cases, Müge Anlı asks for the help of audiences who might have seen these missing people and the incoming calls are offered as the solution. She mostly states as *“I request from my audiences”* (e.g. 30.10.2012), however, in the case that there is no incoming call from audiences, she often expresses her suspicious about the people who might be hiding the truth. Thus, the attempt to involve the audience is remarkable for its effect of blurring the lines between the roles of individuals and government agencies. The functions attributed to the audiences are related to the idea of self-responsible individuals who are empowered with self-governing. As Ouellette and Hay argues;

One way is as a cultural technology that, working outside “public power,” governmentalizes by presenting individuals and populations as objects of assessment and intervention, and by soliciting their participation in the cultivation of particular habits, ethics, behaviors, and skills (2008: 13).

Solving a crime case is not only presented as the mission of the program, but also the involvement of audiences in this process is presented as duty of ‘conscientious’ and ‘moral’ individuals. This emphasis on conscience and morality recalls Bauman’s (2001) argument about the self-responsible and moral individual of the postmodern age, in which the individual have responsibility to choose between good and bad. In a similar context, contribution to the program’s efforts in the cases is accepted as an individual’s moral responsibility and a choice between being conscientious or not. For instance, an anonymous woman, calls and declares *“I have been suffering a pang of conscience since I heard it”* (15.04.2013- see line 2766) or in another case, a man who participates to the studio as witness, and later regrets this, says *“Damn my conscientiousness!”* (01.05.2013). However, the advice of the program is that this conscience should serve for maintaining order, and is a public

duty. Therefore, the audiences are exhorted or sometimes ordered as follows “*Even if one of your relatives does illegal things, report them to the police. Instead of being dead, they will be in prison.*” (04.03.2013) The reinforcement of ‘moral individuality’ also becomes apparent in the form of blaming the audiences who do not collaborate with the police or the program. In one of the cases, a woman whose husband is involved in illegal activities, is questioned and implicitly blamed about why she has not report her husband to the police (04.03.2013).

In addition to the roles of audiences in crime solving, the idea of individual responsibility is emphasized in many other issues, whether in the form of self-discipline or self-maximization. The discourse of self-help individual is a clear example of this discussion, in accordance with Ouellette and Hay, who argue that “TV interventions use a combination of disciplinary and self-help strategies to enable individuals to ‘help themselves’” (2008: 6). In this understanding, the State institutions need not be involved in every issue, as individuals have responsibility to solve their own problems to a certain extent. For instance, in one of the episodes, Müge Anlı states that “*The State cannot kept busy for two chicken; we should solve some problems by ourselves.*” (01.04.2013). Similarly, in another scene, the relationship between individuals and the State, and the extent of their respective responsibility, are constructed discursively. A victim asks “*Where is the State?*”, but Müge Anlı responds with the argument that “*If we do our share, then the State would help us*” (01.04.2013).

In everyday life practices, the discourse of self-responsible individual conveys the message that the failures and achievements are the product of the individuals themselves. Therefore, the individuals could be easily judged and blamed for their ‘wrongdoings’ and failures. This discourse is constructed within the program, not only by the statements of the Müge Anlı and other hosts, but also by the participant themselves. For instance, a woman, with a missing daughter who appeared in the program, states that “*what happened to my daughter is her own doing*” (04.03.2013). As this statement signifies, life is considered as something self-made, in which the individuals have greater responsibility than the system itself. Moreover, the idea of the responsible and new reflexive self includes the evaluation of selves with their choices and their choices are, consequently, accepted as the sources of the outcomes of their lives. Thus, individuals are urged to make rational choices in order to maximize and discipline their lives. Additionally, this perception of self requires individuals to be able to manage and control all problems that they face. Similarly, in one episode, a woman is criticized by Müge Anlı due to an indecent proposal made to her by a friend of her husband. Müge Anlı states;

“Yes, a person can face with any kind of unwanted proposal. Of course, avoiding the conditions which bring about these proposals is also an option. But let’s say you face this, even though you haven’t created these conditions, then the response that you show makes sure that it never happens again.” (02.10.2012-see lines 722-726)

The idea of self-maximization is another dimension of the shift in self within neoliberal age. As discussed in literature review, the neoliberal rationale expects citizens to be private individuals who are able to govern and maximize themselves. In this respect, reality shows also play a pivotal role in supporting this point of views, as Ouellette and Hay note;

Today's popular reality TV addresses the viewer differently. The citizen is now conceived as an individual whose most pressing obligation to society is to empower her or himself privately. TV assists by acting as a visible component of a dispersed network of supporting technologies geared to self-help and self-actualization. Ordinary people are now welcomed on screen, providing subject matter, "case studies," points of identification, and sources of disobedience and conflict. (2008: 3)

In *Müge Anlı ile Tatlı Sert*, the discourse of self-maximization is clearly directed towards the less well-educated participants. In particular, the female victims, who lack education and are dependants, are held responsible for the difficulties they face. Therefore, the hosts recommend females in the audience to become educated and find employment, and present these shortages as the source of failures in their lives (10.01.2013).

4.4.2.6.Moral Framing: Offering Guidelines and Norms

Discussions regarding reality TV in neoliberal age generally focus on how these TV shows provide guidance and tips in all areas of life. In this respect, the reality TV has become an agency which actually promotes, in a rather authoritarian manner, 'how-to' discourses in many subjects. In this part of the analysis, the case of *Müge Anlı ile Tatlı Sert* will be analyzed in terms of the program's approach to the construction of the 'how-to' discourse, and the authoritative moral framing of the behaviors of individuals.

In every subgenre of reality TV, the audience is offered different guidelines about different subjects, ranging from how to be a ‘good’ or ‘normal’ woman, mother, worker, friend, partner, and many other every day and basic subjects. For instance, in one episode, the hosts of the show guide a participant on how she should address her husband over the phone (02.10.2012- see lines 1408-1438). However, the most crucial point here is that they not only guide the participants, but they also question, judge or even blame them if they are outside ‘standards of the program’. Similarly, in this episode, the woman is judged by Müge Anlı due to naming her husband in her phonebook as “Alack, my husband!”. In another episode involving a man who failed to report his friend to the police for his illegal activities, doubt is cast on whether the participants is really a good friend or not. In this judgement, they also frame how and give guidance about how a real friend should be (30.10.2012).

It is possible to give many other examples in this respect, but the underlying idea is that the program attributes a duty to itself, which is instructing and leading its audiences. To prove this, Müge Anlı explicitly states; “*When I see everything, I draw a path (for audiences) by saying we should do this and this but we shouldn’t this or that*” (14.05.2013- see line 4250). All these discourses regarding the offering guidance could be summed-up in the following: “Reality TV’s capacity to insert guidelines for living into the nooks and crannies of everyday life is connected in complex but important ways to what formal policymakers like to call the ‘reinvention of government’.” (Ouellette and Hay, 2008: 4)

Another dominant discourse of the show is undoubtedly related with framing ‘how to be a good woman’ or ‘how to be a good mother’ based on moral values, since in almost every case, a woman or a mother appears either as a victim or suspect in the program. As stated, this discourse not only attempts to frame the behaviors of participants, but also sets certain standards about how to behave in different circumstances through moral emphasis and references. First of all, it is constructed that being a good woman is directly associated with morality. For instance, in one episode involving a woman whose husband’s friend has made a pass at her, Müge Anlı and the experts in the studio tell her how she should behave in this case. (02.10.2012, see lines 680 - 750) However, while giving advice and counsel to women on behavior towards men, they clearly criticize and condemn them for their ‘immoral’ behavior as women, in other words, they admonish them based on what is defined as ‘normal’ by the program. Framing the ‘good woman’ is exemplified in many other episodes, for example, by stating that getting up at midday constitutes ‘reckless’ behavior for a woman (15.04.2013- see line 3886) and affirming that a woman should know what her husband is wearing each day (08.02.2013).

Similarly, the hosts of the show attempts to discursively construct the ‘ideal mother’ mainly through judgement of the mothers who participates to the program. This judgmental and preachy style is internalized to the extent that in one of the episodes, a viewer sent an e-mail severely critical and judgmental of one of the participants in the studio. In this e-mail, the viewer questions the lifestyle of mother, stating “*if she had loved her children, she would not have left them, she would not have had in such conversation with other men...*” (02.10.2012, see lines 2131 - 2139). As this example shows, the lifestyles, behaviors or preferences of people,

especially mothers, are questioned based on the standards that are determined by the program, as to the ideal or good mother, as the program attributes specific moral roles for women. The definition of ideal mother sometimes includes identifying what is normal for a pregnant woman: whether she may leave her home or not (18.03.2013) or how to behave after the loss of her daughter (15.04.2013- see lines 3770-3892). The framing of ‘a good mother’ is sometimes expressed in very blunt terms, as Müge Anlı condemns the mothers who let their children collect candy from other houses during the religious holidays by stating that “*If you give a birth, you will keep right your child beside you. Some people should be banned from giving birth (as if she is giving order)*” (30.10.2012).

All these examples of inserted guidelines or ‘how to be’ discourse are clearly linked with the discussions of Foucault on Norm, as mentioned in the literature review. As Foucault (1979) argues, in disciplinary power, the establishment of the norm becomes a powerful technology used to differentiate, hierarchize, homogenize and exclude individuals. The discipline characterizes, classifies, and specializes; they distribute along a scale, around a norm, hierarchize individuals in relation to one another and, if necessary, disqualify and invalidate (Rabinow, 1984: 212). In a Foucauldian sense, defining what is normal directly constructs the ‘abnormal’ by setting some standards in order to make a comparison. “The power of normalization imposes homogeneity; but it individualizes by making it possible to measure gaps, to determine levels, to fix specialties, and to render the differences useful by fitting them one to another” (Foucault, 1979: 184). Similarly, in this program, power is constructed through establishing norms and standards about any subject. In the

program, the audience encounter statements such as “*You have a point of view that is outside the standard*” (02.10.2012- see line 1406) or “*We have a standard type of family in our minds*” (15.04.2013- see lines 4081-4082).

To conclude, the content and discourse analysis of *Müğe Anlı ile Tatlı Sert* have revealed that a critical examination of this show gives significant insights about how the discourse of the neoliberal age and discipline are produced through various mechanisms. The results of content analysis provide a clear and quantified description of the show. The numbers and categories indicated that the fear of crime is promoted through both the number of cases, and the type of the cases selected. The results of content analysis regarding the number of participants helped to understand how the program involves audience in the crime solving process, and how the cases are investigated differently depending on the level of sensationalism and violence of each case. By conducting the discourse analysis, it is revealed that the program attempts to produce a discourse of fear and moral panic through various discursive strategies, which it is argued to contribute the formation of a disciplinary power in Foucauldian sense. Most significantly, while the statements analyzed in this study highlight the symbolic authority of this show, this approach also underlined the neoliberal shift in governmental roles of different agencies, including media, and also the shift in the construction of self as a self-responsible, self-disciplining and self-maximized individual. To sum up, the analysis enabled a more critical approach to the reconsideration of television, and particularly, reality TV within the frame of discussions on discipline, moral panic, governmentality and self-help individual.

CONCLUSION

A Foucauldian understanding of power considers the power itself as a more productive and disciplinary phenomenon which could be exercised by not only the ones who have privilege and dominance, but also by anyone who are in a micro and everyday power relations. Therefore, the media and its texts, whose discourses are ideologically and socially constructed, could be analyzed as the micro mechanisms serving for macro and hegemonic formations. Based on a similar approach, this thesis attempted to understand the role and the functions of reality shows in the construction of disciplinary society. Thus, content analysis and discourse analysis were conducted on the case of *Müge Anlı ile Tatlı Sert*. The study aimed to reveal politically and culturally constructed and shaped discursive strategies which are aligned with the idea of disciplinary society and neoliberal form of governance and self.

In order to put forward the main theoretical approaches of thesis and to legitimize why reality shows should be studied, the thesis started with explaining the concept of disciplinary power and governmentality and the shifts of them from a Foucauldian perspective. This literature enabled to see the context that the reality shows emerged through its links with neoliberal culture. Then, a broader discussion was initiated in the following chapter to understand the ideological and cultural roles and the historical developments of television and reality TV in both global and

Turkish context. Since this thesis focuses on a crime-based genre, the literature on the representation of crime on media paved the way for comprehending the construction of discourse of fear and moral panic as a mechanism of self-discipline. The results of content and discourse analysis were interpreted within the framework of literature review.

First, complementing a content analysis on selected 12 programs with the categories on number of cases and participants, the subject of cases, and the involvement of other audiences has provided insights on the scope of the show. The results of content analysis have illustrated that not only the coverage of a high number of cases but also the sensitive and serious subjects of them, promote the discourse of moral panic as one of the most significant discursive strategy of media in crime representation. Furthermore, the results regarding the coverage of a case in terms of time that is devoted and the number of people who are involved established a ground to argue that some of the violent and sensational cases are over-reported as a characteristic of reality shows.

It was also remarkable to have an idea on the level of involvement because the results were apparently supporting not only the participatory nature, but also over-reporting, sensationalizing and interfering tendency of reality shows. However, one of the most remarkable results was derived from the difficulty and even impossibility of categorizing the guests as victim, offender or suspect. The possibility that any victim appeared on the show could turn into an offender emphasized the

discursive strategy of “we are all potential victims” and reinforced sense of risk and danger. Undoubtedly, cultivating the sense of fear and panic was asserted to be an ideological mechanism for promoting a culture of disciplinary society.

The discourse analysis, which is complemented on 12 selected episodes, has enabled to identify the dominant discursive themes of *Müge Anlı ile Tatlı Sert*. What the analysis on these identified themes mainly disclosed were the discursive strategies relating to individuals, crime or governmental roles or relations, serving for the macro formations and ideologies. Firstly, the examination of representation of crime, deviance and victim has shown that the program actually draw a risky and dangerous picture of outer world as a strategy of legitimizing social control and self-discipline. It was revealed that picturing the world through the discourses of ‘everywhere is dangerous’ and ‘everyone are potential victims and deviances’ essentially emphasizes the randomness of crime. The randomness also appeared in the form of highlighted relationship between the victim and offender, which conveys the message that we should not protect to everyone and take our own responsibility.

Although the sense of risk and danger is promoted by also through the use of music and editing in VTRs, the analysis has indicated that “It can happen to us” and “be alert! Be prudent” are the main discursive strategies in this account. While creating identification with the audience and victim to increase level of fear and risk was provided with the discourse of “it can happen to us”, it was also identified that it is an extension of victimization discourse. The critical analysis has also revealed that

the program predominantly promotes the individualized risk prevention, which is totally aligned with the neoliberal discourse of self-help individual and privatized public life.

In addition, the analysis focused on the governmental functions of *Müğe Anlı ile Tatlı Sert* and its relationship with the state agencies by considering this reality show as a part of neoliberal culture. First, the widely-used pro-police and pro-state discourse of the program has appeared as one of the most remarkable evident of how reality TV shows are serving for the dominant and hegemonic ideology. Having a close relationship with state agencies has also interpreted as a confirmation of program's authority. However, the controversial point has been determined as the attributed governmental function of this show such as the promise of providing justice and welfare for the needy individuals. Therefore, it has been revealed that this program, as an example of media text, replaces the some functions of state agencies, not highlighting the inadequacy of the state institutions, but by controversially legitimizing the minimized interference of state.

As one of the most dominant discourses of neoliberal rationale, the self-help and self-responsible individual emphasis were observed within the analysed texts. On the one hand, the audiences were encouraged to solve their own problems as self-managed individuals; they were also invited to be involved in the privatized justice process that this program undertakes. However, this responsibility was framed not only as a citizen responsibility; but rather as a moral responsibility of individuals that is framed with a more conservative stance. This discourse was also used as a basis to judge and blame the individuals for their wrongdoings and failures. In a broader

sense, criticizing individuals were determined as a part of macro strategy that is framing the individuals and cases with a moralized discourse. The analysis has indicated that the moralized discourse of the program attempt to establishing norms and standards for any subject with an authoritative manner.

Based on the results of analysis and the framework that the literature review has provided, some additional concluding remarks could be highlighted. First of all, the analysis of *Müge Anlı ile Tatlı Sert* has revealed that the discursive structure of this show could not be understood independent from the cultural and political context that that it emerged. Although many other studies on reality shows overwhelmingly emphasizes the presence of neoliberal discourse within these texts, the analysis had concluded that the discourse of *Müge Anlı ile Tatlı Sert* is an eclectic and mixture of all sources of discourses. Especially, in Turkish context, the interplay between neoliberal and neo-conservative discourse appears with the dominant presence of conservative stance. Therefore, different than other examples, Turkish case considers self-responsibility as an extension of neoliberal culture but also the requirement of moral and religious individuality. The moral and religious language which is intensively used in the program could be also interpreted within the frame of Turkish experience of neo-conservatism and its representation in the media, especially rising after 1980s. However, it should be noted that it is still similar to what is predominantly discussed in literature. The strategies such as emphasizing the discourse of “take your own responsibility” and discourse of fear should be accepted as a part of hegemonic discourses of neoliberal and neoconservative ideologies.

Another concluding remark is about the ethical issues that are observed during the analysis of *Müge Anlı ile Tatlı Sert*. Although the analysis part of the study did not include the ethical problems of this program, it should be noted that the discourse of the show often racist, sexist and discriminatory. Especially, since domestic and woman-related issues are covered during the program, the audience is exposed to a sexist and patriarchal discourse which has lack of gender sensitivity. The discriminatory attitudes become also apparent with the informal and contemptuous language that Müge Anlı and the experts used toward ‘lower-class’ people.

In a mediated and televised world, undoubtedly, there is a rich literature on television studies and reality TV programming. Although the reality show appears as a global phenomenon, the local adaptations and the meaning construction in local context varies from culture to culture. However, when the literature on this subject is reviewed, it could be easily noticed that the studies are mostly concentrated on certain popular examples of reality shows in western context. Additionally, as stated before, the interplay between neoliberal culture and reality TV culture is a popular subject to study on. On the other hand, in Turkish context, there is apparently a gap in the analysis of reality shows from a critical approach and in understanding their governmental and disciplinary functions. Therefore, this thesis attempts to fulfill this gap by analyzing *Müge Anlı ile Tatlı Sert*, which is a local adaptation of popular crime-based reality TV and by linking its discourse with both global and Turkish context. The lack of similar studies in Turkey makes this study an exploratory

research and becomes one of the most significant strength. However, the study has some limitations as well. The limited number of episodes selected for analysis and the limited literature on Turkish context are the main limitations that this study have.

In conclusion, reality shows has been the phenomenon of global media system since 1990s and they are still evolving with the impact of developing communication technologies that are including more surveillance, interference and interaction. Therefore, despite of the presence of a relatively rich literature, the studies should continue to focus on reality shows based on a more interdisciplinary approach. It could be also recommended for further researches to expand the use of qualitative methods, particularly the audience and ethnographic research. In a nutshell, the academia has responsibility to critically engage with the reality TV phenomena as long as it continues to claim to represent 'the reality'.

REFERENCES

Books

Adaklı, Gülseren. 2001. "Yayıncılık Alanında Mülkiyet ve Kontrol", in Kejanlıoğlu D. Beybin, Çelenk, Sevilay and Adaklı Gülseren (eds.). *Medya Politikaları: Türkiye'de Televizyon Yayıncılığının Dinamikleri*, pp. 145-204. İstanbul: İmge kitabevi.

Ahıska, Meltem and Zafer Yenal. 2006. *Aradığınız kişiye şu anda ulaşamıyor: Türkiye'de Hayat Tarzı Temsilleri 1980-2005*. İstanbul: Ofset Yapımevi.
Althusser, Louis. 1971. *Lenin and Philosophy and Other Essays*. London: Monthly Review Press.

Andrejevik, Mark. 2004. *Reality TV: the Work of being Watched*. Lanham MD: Rowman and Littlefield.

Barry, Andrew, Osborne, Thomas and Rose, Nikolas (eds.) 1996. *Foucault and Political Reason: Liberalism, Neo-liberalism and Rationalities of Government*. Chicago: University of Chicago Press.

Baudrillard, Jean. 2005. *Simülakrlar ve Simülasyon*, Oguz Adanır (trans.). Ankara: Doğu Batı Yayınları.

Bauman, Zygmunt. 2001. *Parçalanmış Hayat: Postmodern Ahlak Denemeleri*. İstanbul: Ayrıntı Yayınları.

Beck, Ulrich. 1992. *Risk Society: Towards a New Modernity*. London: Sage.

Becker, Howard S. 1963. *Outsiders: Studies in the Sociology of Deviance*. New York: Free Press.

Bedirhanoğlu, Pınar. 2010. "Türkiye'de Neoliberal Otoriter Devletin AKP'li Yüzü", in Duru, Bülent and Uzgel, İlhan (eds.). *AKP Kitabı*, pp. 40-65. Ankara: Pheonix.

Bignell, Jonathan. 2004. *An introduction to television studies*. London and New York: Routledge.

Bignell, Jonathan. 2005. *Big Brother: Reality TV in the Twenty-first Century*. New York: Palgrave Macmillan.

Bondebjerg, Ib. 2002. "The Mediation of Everyday Life: Genre, Discourse and Spectacle in Reality TV", in Jerslev, Anne (ed.). *Realism and "Reality" in Film and Media*, pp. 159-92. Copenhagen: Museum Tusculanum Press.

Bourdieu, Pierre. 1998. *On Television*. New York: New Press.

Bromley, Roger. 2000. "The theme that dare not speak its name: class and recent British film", in S. Munt (ed.) *Cultural Studies and the Working Class*, pp. 51-68 London: Continuum.

Burchell, Graham. 1996. "Liberal Government and Techniques of the Self" in Barry, Andrew, Osborne, Thomas and Rose, Nikolas (eds.). *Foucault and Political Reason: Liberalism, Neo-liberalism and Rationalities of Government*, pp. 19-35. London: UCL Press.

Casey, Bernadette, Casey, Neil, Calvert, Ben, French, Liam and Lewis, Justin. 2002. *Television Studies: The Key Concepts*. London: Routledge.

Çelenk, Sevilay. 2005. *Televizyon Temsil Kültür: 90'lı Yıllarda Sosyokültürel İklim ve Televizyon İçerikleri*. Ankara: Ütopya.

Clegg, Stewart R. 2002. *Frameworks of Power*. London: Sage.

Cohen, Stanley. 2002. *Folk Devils and Moral Panics*. London: Routledge.

Darling Wolf, Fabienne. 2011. "World citizens "à la française": Star Academy and the negotiation of "French" identities", in Kraidy, M. Marwan and Sender, Katherine (eds.). *The Politics of Reality Television: Global Perspectives*, pp. 127-139. New York: Routledge.

Dean, Mitchell. 1996. "Foucault, government and the enfolding of authority.", in

Barry, Andrew, Osborne, Thomas and Rose, Nikolas (eds.). *Foucault and Political Reason: Liberalism, Neo-liberalism and Rationalities of Government*, pp. 209-230. Chicago: University of Chicago Press

Dean, Mitchell. 1999. *Governmentality: Power and Rule in Modern Society*. London: Sage.

Dobash, Rebecca E. and Dobash, Russell P. (eds.). 1998. *Rethinking Violence against Women*. Thousand Oaks, CA: Sage.

Dovey, Jon. 2000. "Reality TV", in G. Creeber (ed.) *The Television Genre Book*, pp. 134–137. London: British Film Institute.

Dreyfus, Hubert L. and Rabinow, Paul. 1983. *Michel Foucault, Beyond Structuralism and Hermeneutics*. Chicago: University of Chicago.

Ellis, John. 2000. *Seeing Things: Television in the age of uncertainty*. London and New York: I. B. Tauris.

Fishman, Mark and Cavender, Gray (eds.). 1998. *Entertaining Crime: Television Reality Programs*. New York: Aldine De Gruyter.

Fiske, John. 1987. *Television Culture*. London: Routledge.

Fiske, John. 1992. "Popularity and the Politics of Information", in Dahlgren, Peter and Sparks, Colin (eds.) *Journalism and Popular Culture*, pp. 45-63. London: Sage.

Foucault, Michel. 1978. *The History of Sexuality, Volume 1: An Introduction*. United States: Random House.

Foucault, Michel. 1979. *Discipline and Punish. The Birth of the Prison*. New York: Vintage Books.

Foucault, Michel. 1979b. "Governmentality". *Ideology & Consciousness*, Volume: 6 (Summer) pp: 5-21.

Foucault, Michel. 1988. "Technologies of the Self" in L. Martin, H. Gutman and P. Hutton (eds.). *Technologies of the Self: A Seminar with Michel Foucault*. Amherst: University of Massachusetts Press.

Giddens, Anthony. 1991. *Modernity and Self - Identity: Self and Society in the Late Modern Age*. Cambridge: Polity Press.

Goode, Erich, and Nachman Ben-Yehuda. 2009. *Moral Panics: The Social Construction of Deviance* (2nd ed.). Malden, MA & Oxford, UK: Wiley-Blackwell.

Goodwin, Andrew and Whannel, Garry (eds.). 1990. *Understanding Television*. London: Routledge.

Gunter, Barrie. 2000. *Media Research Methods: Measuring audiences, reactions and impact*. London: Sage Publications.

Gürbilek, Nurdan. 1992. *Vitrinde Yaşamak: 1980'lerin Kültürel İklimi*. İstanbul: Metis Yayınları.

Hall, Stuart. 1978. *Policing the Crisis: Mugging, the State, and Law and Order*. New York: Holmes & Meier.

Hall, Stuart. 1997. *Representation: Cultural Representations and Signifying Practices*. London: Sage.

Hill, Annette. 2005. *Reality TV: Audiences and Popular Factual Television*. London: Routledge

Jewkes, Yvonne. 2004. *Media and Crime*. London: Sage.

Kavka, Misha. 2005. "Love 'n the Real; or, How I learned to love Reality TV.", in:

Geoff King (ed.) *Spectacle of the Real*. Bristol, Intellect Books.

Kellner, Douglas. 1990. *Television and the crisis of democracy*. Westview: Boulder, CO.

King, Geoff (ed.). 2005. *The Spectacle of the Real: From Hollywood to Reality TV and Beyond*. Bristol and Portland, Oregon: Intellect Books.

Kraidy, M. Marwan and Sender, Katherine (eds.). 2011. *The Politics of Reality Television: Global Perspectives*. New York : Routledge.

Kraidy, M. Marwan. 2010. *Reality Television and Arab Politics: Contention in Public Life*. New York: Cambridge University Press

Lembo, Ron. 2000. *Thinking through Television*. Cambridge: Cambridge University Press.

Marsh, Ian and Melville, Gaynor. 2009. *Crime, Justice and the Media*. London: Routledge.

Matheson, Donald. 2005. *Media Discourses: Analysing Media Texts*. Maidenhead: Open University Press.

Miller, Toby. 2010. *Television Studies: The Basics*. London: Routledge.

Mills, Sara. 2003. *Michel Foucault*. London: Routledge.

Morley, David. 1992. *Television, Audiences and Cultural Studies*. London: Routledge.

Murray, Susan and Ouellette, Laurie (eds.). 2009. *Reality TV: Remaking Television Culture*. New York: New York University Press

Newman, Michael Z. and Levine, Elana. 2012. *Legitimizing Television: Media Convergence and Cultural Status*. New York: Routledge.

Oksala, Johanna. 2007. *How to Read Foucault*. New York: W.W. Norton.

Oliver, Mary B. and Armstrong, G.B. 1998. "The color of crime: perception of Caucasians and African Americans involvement in crime", in Cavender, Gray and

Fishman (eds.). *Entertaining Crime: Television Reality Programs*, pp. 19-35. New York: Aldine de Gruyter.

O'Malley, Pat. 1996. "Risk and Responsibility", in Barry, Andrew, Osborne, Thomas and Rose, Nikolas (eds.). *Foucault and Political Reason: Liberalism, Neo-liberalism and Rationalities of Government*. pp. 189-208. Chicago: University of Chicago Press.

Ouellette, Laurie and Hay, James. 2008. *Better Living Through Reality TV: Television and Post-Welfare Citizenship*. Malden, MA: Blackwell.

Ouelette, Laurie. 2009. "Take Responsibility for Yourself: Judge Judy and the Neoliberal Citizen" in Murray, Susan and Ouellette, Laurie (eds.). *Reality TV: Remaking Television Culture, Press*, pp. 223-242. New York: New York University.

Palmer, Gareth. 2003. *Discipline and Liberty: Television and Governance*. Manchester: Manchester University Press.

Rabinow, Paul (ed.). 1984. *The Foucault Reader*. New York: Pantheon.

Reiner, Robert. 2002. "Media made criminality: The representation of crime in the mass media", in Reiner, Robert and Maguire, Mike and Morgan, Rod, (eds.). *The Oxford Handbook of Criminology*, pp. 302-340. Oxford: Oxford University Press.

Robins, Kevin. 1996. *Into the Image: Culture and Politics in the Field of Vision*. London: Routledge

Rose, Nikolas. 1996. "Governing Advanced Liberal Democracies", in Barry, Andrew, Osborne, Thomas and Rose, Nikolas (eds.). *Foucault and Political Reason: Liberalism, Neo-liberalism and Rationalities of Government*, pp. 37-64. London: UCL Press.

Steger, Manfred B. 2003. *Globalization: A Very Short Introduction*. Oxford: Oxford University Press.

Steger, Manfred B. and Ravi K. Roy. 2010. *Neoliberalism: A Very Short Introduction*. Oxford: Oxford University Press.

Surette, Ray. 2011. *Media, Crime, and Criminal Justice: Images, Realities, and Policies*. Belmont, CA: Wadsworth Publishing.

Taylor, Lisa, and Willis, Andrew. 1999. *Media Studies: Texts, Institutions and Audiences*. Oxford: Blackwell.

Williams, Raymond. 2003. *Television: Technology and Cultural Form*. London: Routledge Classics.

Wood, Helen and Skeggs, Bev. 2008. "Spectacular morality: Reality television, individualisation and the re-making of the working class.", in: Hesmondhalgh, David and Toynbee, Jason. (eds.) *The Media and Social Theory*, pp. 177-193. London :Routledge..

Wykes, Maggie. 2001. *News, Crime and Culture*. London: Pluto Press.

Yaylagül, Levent. 2008. "Neo-Liberalizm ve Medya Politikaları", in Yaylagül, Levent and Korkmaz, Nilüfer (eds.). *Medya Popüler Kültür ve İdeoloji*, pp. 107-127 Ankara: Dipnot.

Young, Jock. 2007. "Slipping Away: More Panics Each Side of the Golden Age", in David Downes, Paul Rock, Christine Chinkin and Conor G. Tearty (eds). *Crime, Social Control and Human Rights: From Moral Panics to States of Denial, Essays in Honor of Stanley Cohen*, pp. 53-65. Cullompton: Willan.

Zhang, Yan. and Wildemuth, Barbara. M. 2009. "Qualitative analysis of content", in B. Wildemuth (ed.). *Applications of Social Research Methods to Questions in Information and Library Science*, pp. 308-319. Westport, CT: Libraries Unlimited.

Articles

Altheide, David. 2003. "Mass media, crime, and the discourse of fear". *The Hedgehog Review*, vol. 5(3), pp. 9-25.

Altheide, David. 2009. "Moral panic: From sociological concept to public discourse". *Crime, Media, Culture*, vol. 5(1), pp. 79-99.

Gambetti, Zeynep. 2009. "İktidarın Dönüşen Çehresi: Neoliberalizm, Şiddet ve Kurumsal Siyasetin Tasfiyesi". *İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi*, vol. 40, pp. 143-164.

Hunt, Arnold. 1997. "Moral Panic and Moral Language in the Media". *The British Journal of Sociology*, vol. 48(4), pp. 629-648.

Lacombe, Dany. 1996. "Reforming Foucault: A Critique of the Social Control Thesis". *The British Journal of Sociology*. 47 (2), pp. 332-352.

Lawler, Stephanie. 2006. "Introduction to special issue 'Class, Culture and Identity'", *Sociology*, vol: 39 (5), pp.797–807.

McRobbie, Angela and Thornton, Sarah L. 1995. "Rethinking 'Moral Panic' for Multi-Mediated Social Worlds". *The British Journal of Sociology*, vol: 46 (4), pp. 559-574.

Mutman, Mahmut. 1995. "Televizyonu Nasıl Sorgulamalı". *Toplum ve Bilim*, vol: 67 (Autumn), pp. 26-75.

Mutman, Mahmut. 1996. "Television as Cultural Form". *Journal of American Studies in Turkey*, vol: 4, pp. 79-87.

Öncü, Ayşe. 2000. "The banal and the subversive Politics of language on Turkish television". *European Journal of Cultural Studies*, vol. 3(3), pp. 296–318.

O'Neill, John. 1986. "The Disciplinary Society: From Weber to Foucault". *The British Journal of Sociology*. 37 (1), pp. 42-60.

Öniş, Ziya. 1997. "The Political-Economy of Islamic Resurgence in Turkey: The Rise of the Welfare Party in Perspective". *Third World Quarterly*, vol 18(4), pp. 743-766.

Reijnders, Stijn. 2005. "The people's detective: true crime in Dutch folklore and popular television". *Media, Culture & Society*, vol. 27(5), pp. 635-651.

Rohloff, Amanda and Wright, Sarah. 2010. "Moral Panic and Social Theory: Beyond the Heuristic". *Current Sociology*, vol. 58(3), pp. 403-419.

St Pierre, Elizabeth Adams. 2011. "Anything can happen and does. *Cultural Studies, Critical Methodologies*, vol: 11 (4), pp. 386-389.

Victor, Jeffery. 1998. "Moral Panics and the Social Construction of Deviant Behavior: A Theory and Application to the Case of Ritual Child Abuse." *Sociological Perspectives*, vol. 41(3), pp. 541-65.

Widder, Nathan. 2004. "Foucault and Power Revisited". *European Journal of Political Theory*, 3 (4), pp. 411-432.

Online Articles

Dorfman, Lori. and Schiraldi, Vincent. 2001. "Off Balance: Youth, Race and Crime in the News". Youth Law Center, Washington D.C. accessed 24 April 2013, from www.buildingblocksforyouth.org.

Milchman, Alan and Rosenberg, Alan. 2002. "Foucauldian Analysis of Psychoanalysis: A Discipline that "Disciplines". *Academy for the Study of Psychoanalytic Arts*, accessed 18 December 2012, from <http://www.academyanalyticarts.org/milch&rosen.html>.

Other

Yıldırım, Sumru. 2007. "Türkiye'de Reality Tv Programları ve Söylem Yapıları", Ege University, Graduate School of Social Sciences, Unpublished master thesis, İzmir.

Örnek, Aynur. 2006. "Türkiye'de Değişen Kültürel Değerlerin Reklama Yansımaları: Televizyon Reklamları Üzerine Bir İçerik Analizi". Selçuk University, Graduate School of Social Sciences, Unpublished PhD thesis, Konya.

APPENDIX A. Transcript of Müge Anlı ile Tatlı Sert Episodes

Transcript of Müge Anlı ile Tatlı Sert Episodes

Tuesday, October 2nd, 2012

(VTR starts)¹

- 1 **Yeliz Ertuğrul:** Bu mesajdan dolayı ben 7 ay cezaevinde yattım, suçsuz yere.
- 2 **Yüzü kapalı kadın:** En az 5-6 tane aldatma olayı var.
- 3 **Y.E:** Evet. Ama eşim de biliyordu.
- 4 **Müge Anlı:** Ama görüşmek istemediği zaman eşimle barıştım bahanesi. Direkt hedef
- 5 haline onu getirmiş oluyor.
- 6 **Y.E:** Sadece ben Ahmet'e söyledim.
- 7 **M.A:** Nahit Şener diye birisi çıktı.
- 8 **Y.E:** Sürekli görüşüyorduk biz onunla.
- 9 **M.A:** 900 kere görüştükten sonra insan ölüyorsa benim aklımda bir soru işareti kalır.
- 10 Sen bütün bunları kocanın zoruyla yapıyorsun. Ama gönül rızan olmadığı insanlarla
- 11 sürekli mesajlaşıyorsun.
- 12 **Y.E:** Evet.
- 13 **Sırtı dönük adam:** Bu ismi geçen Ahmet denilen şahısla Deniz Abi'nin tartışması
- 14 oldu. Ya öldürürüm seni, şöyle olur böyle olur. Kurtulamazsın elimden.
- 15 **Telefondaki adam:** Ne ölen kişiyi tanıyorum yani, ne de bu ismi geçenleri.
- 16 Nahit'ten başka kimseyi tanımıyorum ben.
- 17 **M.A:** Seni öldüreceğim falan diye konuşmalar niye geçti o zaman?
- 18 **Telefondaki adam:** Aa hayır, hayır. O asla.
- 19 **Y.E:** Olay günü gündüz aradığımda, beni dedim arama.
- 20 **Telefondaki adam:** Yalan ya öyle bir şey yok.

¹ The underlined statements are from VTR records.

Y. E: Hayır, hayır, hayır. Hiç de yalan söylemiyorum.

M. A: İstemiyorum diyor.

Telefondaki adam: Benim bu olayla hiçbir ilgim, alakam yok.

M.A: 4-5 kişinin adı var. Sende dâhilsin o isme. Bu kişiler arasında bu adam geçmiş.

25 -Az sonra Müge Anlı'da-

M.A: Ümit Nal, 21 Ocak'tan bu yana kayıp. Kaybolduğu gün akşam saat 11 sıralarında Ümit, teyzesinin oğlu Hasan ile dışarı çıkıyor. Aradan yaklaşık 1 saat geçiyor. Hasan korku içinde geliyor. Abim Ümit'i silahlı adamlar yakalamaya çalıştı. O da gitti, ben de nerede olduğunu bilmiyorum.

30 Ümit Nal'ın yakını: Eşim Hasan'ın üzerine yürüdü, en yakın karakola niye gitmedin diye. Hasan'da "*Giden bir can değil mi be?*" dedi.

Hasan: Kararlar değişti durmadan.

M.A: Kim karar veriyordu şöyle ifade ver, böyle ifade ver diye?

Hasan: Hepimiz, ailece.

35 Ümit Nal'ın yakını: Niye şimdi böyle konuşuyorsun Hasan? Doğruları söylede Ümit Abi'n çıksın ortaya, çıksın. (crying)

M.A: Hasan kapattı.

Ümit Nal'ın yakını: Öznur, benim oğlumun nerede olduğunu biliyorlar.

Röportaj yapılan kadın: Sultanköy tarafında Öznur diye bir bayan varmış da

40 oralara gideceğiz falan diyordu, eskiden.

Röportaj yapılan kadın 2: Hanım, ona anahtar verip anahtarımı yaptırtması gibi şeyler. Çok şaşırdım. Neden, amaç ne onu bilmiyorum.

M.A: Birinin anlattığı, birinin anlattığını tutmuyor yine bu hikâyede de.

Ümit Nal'ın yakını: Benim oğlum ölüyse de diriye de, ben oğlumun nerede
45 olduğunu mezarını da olsa. Ben oğluma gidip bir Elham okumayı istiyorum.

-Az sonra Müge Anlı'da-

-Yeliz Hanım'a telefon alan Ömer Bey konuştu. -

Muhabir: Bu davanın içinde niye adınız geçiyor?

Ömer Bey: Benim ona telefon alıvermem. Ömer Bey beni rahatsız ediyor deyip
50 kocasına beni dövdürmesi. Benim onu rahatsız edecek herhangi bir durumum yok
zaten. Ben onu biliyorum, o beni biliyor. İnsan tanımadığı birine telefon aldrabilir
mi? Hadi beni dolandırdı. Niçin bana tuzak kuruyorsun? Güya ben ölecekmişim,
Deniz Bey'de hapse gireceğinden dolayı Yeliz Hanım'da kocasından kurtulacakmış.

Muhabir: Sizin gömleğinizde mi bulundu, barut izi ve bulguları?

55 **Ömer Bey:** Elimde, kolumda ve gömleğin sol kolunda olduğunu söylediler.

(Live Broadcast starts)

M.A: Günaydın, mutlu sabahlar. Çok teşekkür ediyorum, sağ olun, var olun.

Seyirciler: Müge. . . Müge(alkışlayarak)

M.A: Noldu, hayrola? Çok teşekkür ediyorum, sağ olun. Benden size bu alkışlar. Çok teşekkür ediyorum, sağ olun, çok mersi. Hoş geldiniz bugün Şevki hocamızda
60 aramızda.

Şevki: Merhaba.

M.A: Rahmi Beyaz sonra bizimle beraber olacak. Arif hocam her zamanki yakışıklılığıyla aramızda.

Arif: Sağ olun.

65 **M.A:** Bugün tabi ben mutsuzum Fenerbahçeli olarak. O yüzden, her ne kadar üzgün açsam da programı. Bantlarımız güzel o beni mutlu ediyor. Yani bunu da söylemeden edemeyeceğim. Hayatın içinde yaşarken, başını sallıyor, Fenerbahçeliydin değil mi? Hepimiz miyiz?

Seyirciler: (alkış sesi)

70 **Şevki:** Sadece Fenerbahçe olarak değil, ben bir Galatasaraylı olarak açıkçası ben de çok üzüldüm. Çünkü bu spor adına bir kayıp diye düşünüyorum. O nedenle sadece Fenerbahçeliler üzüntülü değil bence bugün. Spor adına herkesin kaybı olarak yorumluyorum ben.

M.A: Ben birkaç şeye çok üzüldüm. Aslında bunlar konularımızla da alakalı. Bir
75 kere, yani tabi bir Fenerbahçeli olarak Alex'in gitmesi ne demek yani, hani. İnanılır gibi değil ve ben dün eminim birçok evde insanlar hüngür hüngür ağladılar. Buna ben de dâhilim, çok üzüldüm. Takımım adına üzüldüm, hani Alex çok büyük bir futbolcu. Bir şeye daha üzüldüm. Bakın siz Galatasaraylısınız üzgünüm diyorsunuz, hocam Beşiktaşlı üzgünüm diyorsunuz, neden? Çünkü Alex bence, yani son
80 dönemde farkında mısınız, bizim ülkemizi her şekilde bölmeye çalışıyorlar, insanları ayrıştırmaya çalışıyorlar. Doğulu-batılı, kuzeyli-güneyli, Fenerli-Galatasaraylı-Trabzonlu. Ben şimdi 40 yaşına artık merdiven dayamış bir kadın olarak. Hiç eskiden böyle şeyler yoktu. Şimdi bunlar yani bunların hepsinin bir anlamı var. Ben bunları çok anlamlandırıyorum. Ama Alex futbolda barışı simgeleyen bir adamdı.
85 Galatasaraylısı da seviyordu, Fenerbahçelisi de seviyordu.

Şevki: Efendiydi, işini olması gerektiği gibi yapıyordu.

M.A: Ailesiyle, çoluğuyla çocuğuyla, efendiliğiyle, kimseye bir şey söylemeyerek değil mi? Bence o futbolda barışında simgesiydi. Hani onun gitmesi birçok açıdan beni çok üzdü. Bir şeye daha üzüldüm. Bugün hatta şey yazmış çok sevdiği Ruhsat 90 Mengi ile eşi.

Arif: Güngör Bey.

M.A: Güngör Mengi, Güngör Abi yazmış. Diyorki bir ülkede şöyle bir atasözü olabilir mi diyor. Hani ne oldum demeyeceksin, ne olacağım diyeceksin. Bir hafta evvel heykelini dik, bir hafta sonra gönder. Yani böyle bir şey olabilir mi? Biz niye 95 starlarımıza, sevdiklerimize sahip çıkmıyoruz? Yani niye hep böyle, her başarı cezalandırılıyor. Öyle bir lafta var yani. Ne diyor; cezasız başarıla, cezasız başarı olmaz. Her başarı cezalandırılır. Bak bu bizim, değil mi, kendi Türkçemizde kullandığımız bir laf. Çok üzüntü verici, her açıdan kınıyorum. Dilerim kazanırsınız bakalım. Önünüzde iki tane maç var. Beşiktaş maçı var bir de.

100 **Şevki:** Evet.

M.A: Almanya'da oynayacağımız maç var. Hadi bakalım inşallah. Golleri kim atacak merak ediyorum. Peki neyse. Dün gece valla ben de 3'e kadar uyumadım. Bellidir yüzümden, gözümden ama çok üzüldüm. Birçok açıdan çok üzüldüm. Ona değil, başka birine de yapılıyorsa aynı şey, bu tarzda birine, çok üzüldüm.

105 **Şevki:** Bu spor adına bir kayıp.

M.A: İnsanlık adına da kayıp. Hani başka nedenlerden dolayı da çok üzüldüm yani.

Şevki: Çünkü sporu olması gerektiği gibi insanca, insanlık normlarına uygun olarak gerçekleştiriyordu. Çok düzgün bir hayatı vardı. Çok düzgün bir sporcuydu, düzgün insandı. Yoksa niye ben, bir Galatasaraylı olarak sevinmem lazım. Çok iyi bir 110 oyuncu gidiyor Fener'den. Yani, hani baktığımız zaman matematiksel olarak düşündüğünüzde bir Galatasaraylının bundan memnun olması lazım. Ama ben de çok üzgünüm. Çünkü o bir örnekti. Nasıl olması gerektiği, futbolun nasıl oynanması gerektiğini gösteriyordu. O nedenle ben de çok üzgünüm. Sadece Fenerbahçe adına üzgün değilim aslında. Tüm futbol camiası adına, hepimiz adına üzgünüm.

115 **M.A:** Evet.

Şevki: Yoksa Fener adına üzülmem yani. (gülür)

M.A: Galatasaraylı işte (gülerek) yok ya ben.

Şevki: Tabi bu işin espri boyutu ama bir kayıp.

M.A: Evet her açıdan bir kayıp olduğunu düşünüyorum. Şimdi aramızda çok büyük 120 bir kayba uğrayan bir çiftimiz var. Renginaz Akay, Yakup Akay çifti. Renginaz

Hanım diyor ki bizim Zara, bunlar diyor karı-koca galiba birbirlerine de küsmüşler diyor. Minibüste diyor hiç birbirleriyle konuşmuyorlardı, diyor. Olay etkiledi mi sizi?

Renginaz Akay: Evet çok etkiledi.

M.A: Küstünüz mü hakikaten birbirinize?

125 **R.A:** Birbirimize mi? Küsmedik ama.

M.A: Hoş geldin. Bak sen tutulup kalma şimdi. Biz burada biz bize oturuyoruz. Biliyorsun burası da bizim evimiz, bizim oturma odamız. Konuşuyoruz hep beraber. Şimdi Renginaz Hanım nasıl üzülmesin? Renginaz Hanım kendini şöyle anlatıyor. Yani, az sonra anlatacak da. Hani para biriktiren. Hani bazı insan vardır 130 har vurup harman savurur, bazı insan vardır 3 lirasını 5 lirasını bir kenara koyar. Bir şey alayım diye biriktirirki Renginaz Hanım'da öyle bir hanımefendi. Fakat işte böyle 1 lira, 1 lira biriktirirken parasını, 25 bin lira dolandırılıyor. Biz bunu daha evvel burada işledik ama sen bizi de izliyormuşsun.

R.A: Evet, çok izliyorum.

135 **M.A:** Programı da izliyormuşsun. Hayatım bunu burada da defalarca konuştuk ama demek ki yetmemiş. Renginaz Hanım, telefon dolandırıcıları tarafından dolandırılıyor. Bu çok sık aranıyor insanlar. Yani eminim bizi izleyen, sizinde aranızda olabilir, çok kişi aranmıştır. Eşi inşaat işçisi. İş için de 2-3 aydır Çorlu'daymış Renginaz Hanım'ın eşi. Dolandırıcılar ilk önce Yakup Bey'i arıyorlar.

140 Telefonla konuşurken aynı anda kızıyla da konuşuyorlar, nasıl oluyorsa? Renginaz Hanım'la da konuşuyorlar. Diyorlar ki telefonda, klasik, "Terör örgütü hesabınıza girmiş." Hesabınızdan teröristlere para aktarılıyor. Bunlar tabi çok endişeleniyorlar ailecek. Sen diyorlar, Yeliz Kömürcü adına 25 milyar liraaraç bedeli diyerek para yatır diyorlar. Aile de gidiyor parayı yatırıyor. Tabi bir daha ne haber var, ne arayan 145 var, ne soran var. Bunu, ben İstanbul emniyetini biliyorum, size geliyor mu bilmiyorum ama İstanbul emniyeti biz burada programlarda yaptık, hatta onu da gösterdim. Yaklaşık biz program yaptıktan 1-1 buçuk ay sonra mesajda gönderdi; terör örgütü tarafından, işte, arandığınızı söyleyenler falan olursa sakın inanmayın, diye.

150 **R.A:** Evet.

M.A: Herhâlde diğer illerde de yapılıyordur bu. Fakat yine de. Nasıl insanın basireti bağlanıyor da bunlara bu parayı kaptırıyorlar senden dinleyeceğiz.

R.A: Evet.

M.A: Ayrıntıları önemli. Başkaları kanmasın diye.

155 **R.A:** Tamam.

M.A: Yalnız. Reklamdan sonra.

(VTR starts)

-Yeliz Hanım'a telefon alan Ömer Bey konuştu. -

Muhabir: Bu davanın içinde niye adınız geçiyor?

Ömer Bey: Benim ona telefon alıvermem. Ömer Bey beni rahatsız ediyor deyip
160 kocasına beni dövdürmesi. Benim onu rahatsız edecek herhangi bir durum yok zaten.

Ben onu biliyorum, o beni biliyor. İnsan tanımadığı birine telefon aldırabilir mi? Hadi
beni dolandırdı. Niçin tuzak kuruyorsun bana burada? Güya ben ölecekmişim, Deniz
Bey'de hapse gireceğinden dolayı Yeliz Hanım'da kocasından kurtulacaktım.

Muhabir: Sizin gömleğinizde mi bulundu, barut izi ve bulguları?

165 **Ömer Bey:** Elimde, kolumda ve gömleğin sol kolunda olduğunu söylediler.

(Live Broadcast starts)

R.A: Olamaz falan diyor. Onlar diyor, senin hesabından diyor, beyefendi aktarıyor diyor. Eşim de inanıyor. Eşime nasıl bize bir yardımcı ol diyorlar. Eşim diyor, şu an ben diyor, çalışıyorum uzaktayım diyor. Neredesiniz, diyor. Çorlu'dayım diyor. Eşim de diyor, ben diyor, gelemem diyor. Ozaman bize diyor, eşiniz yardımcı olsun diyor.
170 Eşim beni arıyor. Ben yoktum, ben camideydim. Ben gelene kadar çocukların telefonunu da arıyor o şahıs. Evi arıyorlar. Evde kızımınla görüşüyorlar. Kızımın diyorlar, anneni çağır diyor. Annemi diyor, çağıracağım ama diyor , camide diyor. Kızım 11 ben gelmişim kapının önündeydim. Diyor ki polis çağırıyor deme babam çağırıyor de, diyor. Geldi kızım, çocuk bana dedi ki "Anne seni çağırıyor" dedi. İçeri
175 gelince anne de, polis amcalar seni telefonda bekliyor. Dedim ne polisi dedim, ne dedim.

M.A: Korktun tabi.

R.A: Çok korktum. Yani ben öyle bir ürktüm ki artık. Benim polisle ne işim olabilir ki? Benim hiçbir şeyden de haberim yok.

180 **M.A:** Kıyamam ben sana.

R.A: Evet. Ben yani o kadar panikledim ki, korktum yani. Alo deyince, polis dediler. "Hanımefendi bize yardımcı ol, korkma, panik falan yapma" dediler.

M.A: Sana bir şey söyleyeyim mi? İnsan düşer, bayılır da yani ha. Tansiyonu yükselir, şekeri yükselir. Hani hiç güzel bir şey değil.

185 **R.A:** Yani ben kendimi kaybettim.

M.A: Bana anlatanlar şöyle anlatıyorlar, sende de var mıydı? Böyle polis telsizi falan.

R.A: Çok. 3 kişiydi. Biri aldı birine veriyor, biri aldı birine veriyor. Birisi şey olmuş oluyor, polis komiseri olmuş oluyor.

M.A: O amir oluyor.

190 **R.A:** Evet. Neyse, evde alo deyince onlar, ben dedimkine polis niye arasın dedim. Benim polisle işim yok dedim. Niye dedim. Ben korktum hayır dedim eşime mi bir şey oldu söyle dedim, nolur dedim. Onlar dedi, yok yok dedi, biz eşinle görüştük dedi. Hayır dedim, inanmıyorum dedim, bir şey oldu dedim. Eşinle görüştük. Eşimi ver dedim. Eşin dedi, görüşemez dedi. Biz dedi, sana yönlendirdi. Sonra ben.

195 **M.A:** Sende tabi eşin şehir dışında, acaba onun başına bir iş mi geldi de polis arıyor diyorsun.

R.A: Evet, evet. İnşaatta çalışıyor ya... O anda çok korktum. Artık benim başımdan her şey boşaldı. Oruçtum bir de. O kadar korktuğum için bir şey oldu diye, ben o telefonu attım dedim inanmıyorum. Aldım ev telefonuyla eşimi aradım. Eşim gayet
200 güzel konuşuyor, eşimde bir şey yok. Dedi "Korkma hayatım" dedi. Onlar dedi, polis memuru dedi. Bizim dedi, bankadan dedi, paramız aktarılmış dedi. Sen yardımcı ol dedi. Çocuğu da yanına al, git dedi. Ben telefonlarını kapattım. Üstümü, çantamı aldım, üstümü giydim. Çıktım. Bana dediler sen telefonunu açık tut. Açık tutmama gerek yok dedim, orada yine ararız. Açmadım, kapattım. Sen telefonunu
205 açık tut, diyor bana.

M.A: Ya bu da çok önemli. Bunu sonra konuşalım. Telefonunu açık tut meselesi çok önemli.

R.A: Evet beni eşime, başkalarına ulaştırmasını istemiyorlar. Benimle konuşurmak istemiyorlar.

210 **M.A:** Çünkü benim annemi de aramışlar.

R.A: Evet.

M.A: ...söyleyeyim şimdi. Kızacak anlattım diye ama. Anneme de "telefonunu açık tut, açık tut." Annem de konuşmuş baya, ondan sonra, şey yapar mı diye. "Telefonunu açık tut, açık tut ." Demişki annem zaten açık, şimdi gidiyorum
215 savcılığa savcıya vereceğim sen ona anlat derdini. Şak kapattı. Aradık aradık bulamadık sonra. Bir daha da arıyorsun, çıkmıyor telefon yani.

R.A: Keşke ben de öyle deseydim. Yani vermezdim aslında, az bir uyansaydım.

M.A: Az izliyorsun beni az. Annem her gün izliyor işte.

R.A: Ben de izliyorum.

220 **M.A:** Ondan.

R.A: Bende çok izliyordum aksine, hiç kaçırmıyordum. Valalhi kaçırmıyordum.

M.A: Şaka söylüyorum. (gülerek) Eee sonra telefon açık siz bankaya mı gittiniz.

R.A: Bankaya gittim. Benim telefonumu sürekli açık tutturdu. Oraya verince dedi ki, “Para mı çekeceğim de” dedi. “Dolar olarak değil, TL olarak çekeceğim de.” dedi.

225 Ben oraya vardım, baktım bankaya varınca dedim, parayı alacağım dedim. Araç alacak diye beni de böyle söyletti. Ordaki bayan sorarsa dedi, araç alacak de, dedi.

M.A: Peki Renginaz ne kadar, bak burası çok önemli onu merak ettim de, senin bankada ne kadar paran olduğunu falan biliyorlar mı? Yoksa siz mi söylediniz?

R.A: Onu bilmiyorum Müge Hanım. Oraya varınca... Artık ben çektim , çekince ben
230 baktım parama yani benim o kadar da şeyim yoktu, yüklü param. Eşimi aradım orada.

Onlar benim telefonumu açık tutturdu. Ben çocuğun telefonunu aldım. Eşimi aradım. Dedim parayı aldım ama dedim, para elimde dedim. Dedim şu kadar dedim acaba dedim ondan mı onlar uyan..bilmiyorum hesabını mı anladılar, ne kadar olduğunu neyi? Bana dedi, çık dedi çektin dedi. Beni dinliyor ya o, ordaki bayan verirken dedi

235 bizim sesimizi dinliyor. Dışarı çık dedi. Dışarı çıktım. Orada 10 dakika bekle dedi.

Bak sağına soluna dedi , kim var dedi, seni takip eden var mı dedi. Onlar Gebze’de olmuş oluyordu. Ben de yok dedim. Çocuğu dedi yanından yolla, dedi. Çocuk kaç yaşında dedi. Ben oğlumla konuşunca. Dedim 14 yaşında dedim. O zaman dedi ,geri çağır dedi ,o senin yanında dursun dedi. Evet.

240 **M.A:** Yani bence telefonu kapatma, başka kimseye danışma o arada falan diye yapıyorlar bunu.

R.A: Evet, evet.

M.A: Yani telefonu kapatma, sen sadece benimle bağlantıya geç. Olur ya , hani teyzesini arar, yeğenini arar bilmem nesi...

245 **R.A:** Evet.

M.A: ...napıyorsun der birileri. İçini bulandırır.

Şevki: Polis tanıdığını arayabilir. Bu konuda bilgi sahibi olabilecek birisini arayabilir.

R.A: Evet.

M.A: Ne oluyor diye. İşte o yüzden yapıyorlar, kapatma kapatma.

250 **R.A:** Ben de o anda çok panikledim yani. Ne bileyim, varımız yokumuz da hep oydu. Artık onu da çok zor şartlarda biriktirdik. Çocukları okutacaktık. Yani bana dedi, sen 10 dakika bekle dedi , bak dedi kim var yanında dedi. Baktım, kimse yok dedim. Polis dedi, komiser dedi yanına varacak senin dedi. İşte maliyetini ödeyecek dedi. Bataryan biterse artık şarjın biterse dedi. Sen şimdi onlar için kaygılanma ,

255 şüphe duyma dedi. Benim de öyle hani tesellimi de veriyor. Ben dedim telefonu kapatmak istiyorum. Bazen kapatıyorum. Geri arıyor.

M.A: Ne diyorlar? Kontör parayı da vereceğiz diyorlar.

R.A: Evet. Ben dedi bana git dedi bu parayı dedi İşbankası'na yönlendirdi. İşbankasına vardım. Oradaki sıramı beklerken, benim sıra geldi. Oradaki bayan dedi 260 ki, sen dedi bu hesaba mı ödeyeceksin? Ben de evet dedim Yeliz Kömürcü'nün adına dedim. Neden sordunuz dedim. Sen dedi bu sıfırlar dedi baya çok dedi . Orada onun ilgisini çekti orada.

M.A: IBAN, IBAN onun ilgisini çekmiş.

R.A: Evet. Oradaki kızın ilgisini çekti. O kız baya bi şey etti, bana baktı durdu. 265 Dedim niye sordunuz bir şey mi oldu, dedim. Dedi yok da dedi sıfırları çok olduğu için dedi. Artık benim param oraya yatırıldı. Beni dışarı çıkardı o kişi, dinliyor. Bana dedi sen dedi git dedi meydana dedi, Atatürk Meydanı var orada açık alan. Orada beni bekletti. 20 dakika sonra geri var dedi kontrol et dedi para gelmiş mi dedi. Ben vardım. Bana da yatırmadan önce bankada beklerken, İş Bankası'nda, evimi arıyorlar, 270 kızımı bana bağlıyorlar. Sen annene deki, iki polis amca iki bayan abla getirdi paramızı anne de, diyorlar. Evet. Paramızı getirdi anne, yatırdı demek istediler onlar orada bana. Hani benim paramı...

M.A: Dedi mi kız sana öyle?

R.A: Dedi.

275 **M.A:** E niye diyor, getirmemişler.

R.A: Onu da evde çok sıkılıyorlar, tembihliyorlar. O da korkmuş.

M.A: Sende param tekrar eve geldi sanıyorsun. Sen Cumhuriyet Parkı'nda bekliyorsun.

R.A: Evet, evet. Şebekeler afedersin hit olmuş oluyor, Gebze'de olmuş oluyor. Onlar 280 onu yakalayacaklarmış. Benim param eve gitmiş oluyor. Kızıma öyle dedirttiler. Ben bağlyım bir telefonda, onlar bağlı, kızım bağlı. Hep beraber konuşuyorlar.

M.A: Konferansta yapmışlar. Eee sonra sen ne zaman anladın dolandırıldığını?

R.A: Sonra bana dedi git dedi kontrol et dedi. Beni 20-25 dakika baya bekletti. Ben içeri vardım. Kıza dedim ki, dediki dedi, bir de öyle dedirdi. Var paramı istiyorum 285 durdur dedi. Kıza dedimki parayı durdurdum, ben parayı yollamak istemiyorum dedim, istemiyorum dedim. Yoruldum yani. Ayakta durdum, o sıcakta, güneşte. İyice usandım. Eve gideceğim dedim, parayı durdur dedim. Yani o demese bile.. Kız dediki sen dedi baktı dolandırıcıya dedi, geçmiş olsun para yolladım dedi.

M.A: Anlattın mı sen kıza böyle böyle?

290 **R.A:** Kıza hiç anlatmadan, kız bana öyle dedi. Sen dedi dolandırıcıya para yolladın dedi. Zaten ben orada yatırırken o kız orada şifreyi çözmüştü artık.

M.A: E nasıl çözüyor?

R.A: Hesap numarasından o sıfırlara, o kız kafası orada takılmıştı. Beni uyarsaydı, uyarırdı. Ben eve gittim. Eve gittim, kızıma dedim geldi mi para kızım, getirdi mi
295 amcalar dedim. Yok anne dedi hiçkimse gelememi dedi. Aynı telefonla konuştular dedi o da. Eyvah dedim. Ondan böyle düşündüm , kendimi felak ettim ağlarken bir de telefon geldi onlardan. Gene aynı şahıs.

M.A: Yine aradı.

R.A: Aynı şahıs. Evet.

300 **M.A:** Ne diyor?

R.A: Aradılar bana dediler ki, ‘‘Bir eksiginiz, bir kaybınız var mı?’’dedi. O dedi parayı dedi yarın yollayacak. Size dedi kızına dedi öyle demek zorunda kaldık. Yetiştiremedik dediler. Ben dedimki yarın dedim siz beni gene arayın dedim bende bir cüzdan daha var dedim, o hesabı da size yatıracağım dedim. Aktarmak istiyorum
305 dedim. Ben onu anladım o anda, akşam anladım dolandırıldığımızı. Ben eşime telefon ettim. Eşim geldi. Saat 7 gibi işten çıkmış. Saat 2-3 gibi eve geldi. Biz buraya geldiğimiz gibi sabah erkenden polis karakoluna gittik. Polis karakolunda biz derdimizi anlatırken onlar bu kişilerin telefon numarasını isterken artık onlar bizi aradı oradan. Biz açtık. Dinliyorlar, bize hiç yardımcı olmadılar. Kapat diyor, ne
310 yapar ne yapar diyorlar. Ne demek yani, biz kime gidelim? Savcıya gittik. Savcı da diyor bir bardak soğuk su için diyor. Biz arada kalmış şeye döndük. Hiçbirisi yardımcı olmadı.

M.A: Ama şimdi şöyle bir şey var. Şöyle bir şey var. Iı elimde şeylerde. Kadıncağız yatırmış, 25 bin lira çekmiş. 25 bin lira da yatırmış. Bir de o kadar güzel yapmışlar ki
315 Renginaz Akay’a, Renginaz Akay araç bedeli olarak gönderiyor Yeliz Kömürcü adına. Yani yarın bir gün bu bulunsa bile işte diyecekler ki araç bedeli olarak. Hoş gerçi bulunduktan sonra hangi araç o da konuşulur ama..Yani burada verildiği zaman burada hiçbir kanunsuz işlem, en azından burada yok. Araç bedeli olarak gönderilmiş.

R.A: Öyle dediler. Araç bedeli olarak yatırttılar bana.

320 **M.A:** Canım niye canım bulunduktan sonra hangi araç diye sorarsın. Araç bedeli yatırmışsın da sana hangi aracı vermiş? Yine dolandırıcılık var o işin içinde.

R.A: Ben çocukları okutuyorum. Benim artık durumum çok zor. Lütfen çıkarsınlar paramı, yetkililere sesleniyorum. Benim param bulunsun artık. Çok zor durumda, iki servis parası... O çocuk üniversiteye gidecek. Ben buraya yani sabahın köründe 325 erkenden geliyorum. Ben size derdimi dökmeye geldim artık. Onlarda çalışsınlar. Benim eşim 20 senedir çalışıyordu. Ben onu çok zor şartlarda biriktirdim. Benim oturduğum ev iki göz oda. Çocuklar hasta oluyor. Yani kömürlükte oturuyorum. Gelsin baksınlar. Çıkarsınlar benim paramı, ben zor şartlardayım. Yetişemiyoruz.

M.A: Annesi mesela bulaşık makinesi al diye para vermiş. Onu almamış kenara 330 koymuş.

R.A: Hep el ettim el ettim onun üstüne yatırdım. Eve dedim hırsız girer diye dedim , hırsıza ben orda verdim elimle.

M.A: Çok haklısın.

R.A: Annemin verdiği parayı ben onun üstüne koydum. Çocuklardan kıstım, 335 yedirmedim artık. Yani sesleniyorum artık, paramı versinler. Ben o çocukları okutamayacağım. Bana başkaları yardım etmeye çalışıyor. Çocuğun üstündekini komşum verdi.

M.A: Yani gerçekten insanların iyi niyetiyle, iyi niyetlerini suistimal etmek bu. Yani hani ülkenin bir yarası, en çok tedirgin olduğumuz şey terör örgütünün adını 340 kullanıyorlar. Senin hesabından bir para geçiyor diyorlar. İnsanın gerçekten tedirgin olacağı bir şey.

R.A: Evet.

M.A: Yani nasıl olabilir? Birkaç tane daha benim arkadaşımı aradılar. Hani şimdi Renginaz Hanım'ı şimdi vermeseydin diyen de olabilir. Fakat, yaşayanlar anlatıyor. 345 Kaptıran olmadı, sonradan uyanmışlar falan ama şöyle anlatıyor bir arkadaşım; diyor ki, dünya başıma yıkıldı. Çünkü polis şeyleri var, telsizleri var. O ona komiserim diyor, o ona amirim diyor. İşte ben polis memuru bilmem ne diyor. Arada böyle sen telsiz şeylerini duyuyorsun. Beni aradılar polisler. Ne oldu? Terör örgütü, telefonla aramışsın, para yatırmışsın deyince insanın başından aşağı soğuk sular dökülüyor. Ve 350 normal şartlarda çok mantıksız da gelse insanlar bunu yapıyorlar. İşte aslında Renginaz Hanım'ın buraya çıkmasının iki nedeni var. Birincisi paramı bulun demek için. İkincisi de başkaları kandırılmasın diye. Lütfen bunlara kanmayın. Terör örgütü için arıyorlar, başka bir şey için arıyorlar, türlü türlü şeylerden arıyorlar ve insanların çok büyük paralarını alıyorlar.

355 **R.A:** Evet.

M.A: 25 bin lira Renginaz Hanım'ın hayatı yani.

Şevki: Bir de şu var. Aslında yapılan işlemden son derece yasal bir işlem yapıyorsunuz.

M.A: Kendi eliyle yatırmış.

360 **Şevki:** Evet. Akli başında bir insan kendi tasarrufunu başka bir yere aktarmış oluyor. Burada yapılan işleme baktığımız zaman son derece hukuki normlara uygun bir işlem. Hani hakkınızı aramanızda o kadar güç ki..

R.A: Evet.

Şevki: ...bir şey ispat etmeniz de o kadar güç ki... Belki yakalanabilirlerse işte o araç 365 bedeli...

M.A: Bu çete yani bu çetenin bir şekilde yakalanması lazım. Yani bence..

Şevki: Evet, kesinlikle.

M.A: ...emniyette onların peşinde. Çünkü onların adını kullanarak yapıyor. Yani, polisin adını kullanarak bu dolandırıcılığı yapıyorlar.

370 **Şevki:** Kesinlikle.

M.A: Biz polisiz deyip yapıyorlar. Halkın polise olan güvenini sarsıyorlar, sarsmaya çalışıyorlar. Halk ne kadar emniyetine güveniyor, aa beni aradı diyor, beni aradı diyor, yatırıyor. Bizler vatanımıza, milletimize, devletimize sahip çıkan bir milletiz. Yani güven duyan bir milletiz. Böyle milletin parasını alıyorlar...

375 **Şevki:** Çok güzel oynuyorlar. Yani, o tiyatro kısmını da çok iyi sahneye koyuyorlar.

M.A: Ünsal Bey hattımızdaymış. Adana'dan arıyor. O da mı dolandırılmış? Ünsal Bey.

Ünsal Bey: Alo

M.A: Günaydın.

380 **Ünsal Bey:** Alo. İyi günler Müge Hanım.

M.A: İyi günler. Siz de mi böyle dolandırıldınız?

Ünsal Bey: Hayırlı yayımlar.

M.A: Sağolun, çok mersi.

Ünsal Bey: Müge Hanım, geçen hafta bugün Çarşamba günüydü saat 11 buçuk 385 gibiydi. Telefonum çaldı. Alo dediğimde "İyi günler Ünsal Bey" dedi bana." Ben Terörle Şube Müdürlüğü'nden arıyorum." dedi.

Ünsal Bey: Sizinle özel bir konu hakkında görüşmek istiyorum dedi bana. Bende buyrun dedim, size nasıl yardımcı olabilirim dedim. Yani yardımcı olabilirim

sevinirim dedim hatta. Ondan sonra bir saniye dedi, ben dedi sizi cumhuriyet
390 başsavcıma bağlıyorum dedi.

M.A: Yaa.

Ünsal Bey: Cumhuriyet başsavcısı size gerekli açıklamaları yapacak dedi bana.
Cumhuriyet savcısı denen kişiye bağlandım. Bana dediki Ünsal Bey dedi siz
herhangi bir yerden kredi falan çektiniz mi dedi. Ben dedim ki, ev kirası için bir
395 kredi çektim bankadan dedim. Peki dedi, siz dedi ‘‘tekrar müracaat etseniz çekebilir
misiniz? dedi. Ben dedim, orasını bilemem, banka bilir dedim ben. Tekrar, bana
dediki sen dedi hemen bankaya gidip dedi; senin adına dedi benim bu telefonum
0506, numarayı söyledi bana, benim numaramı. Senin bu telefonunu PKK kullanıyor
şu an, dedi. Senin artı dedi kimlik fotokopini dedi terör örgütü yüksek miktarda,
400 100-150 milyar gibi senin üzerine para çekmeye çalışıyorlar şu an dedi. Sen onun
için hemen hesabı boşaltıp devletin örtülü ödenek hesabına hemen parayı yatırman
lazım ki, sen parayı çekemeyesin, sen madur olmayasın. Ondan sonra devlet bu
parayı zaten, 5 aydan beri takip ettiğimiz bir operasyondur diyor bu. Bunların bir
kısımını yakaladık, bana çeşitli isimler veriyor; Diyarbakır doğumlu, Van doğumlu,
405 Muş doğumlu, Batman doğumlu kişilerin isimlerini veriyor. Ondan sonra bunu
devlet, biz bunları yakalayacağız sen, 2 polis vereceğiz sana gideceksin bankadan
tekrar parayı çekeceksin faiziyle, masrafiyle. Sana geri paran iade edilecek.
Geleceksin sana savcılığımız teşekkür edecek. Seni evine göndereceğiz. Ben dedim
ki ya sizi ben tanımıyorum, etmiyorum. Yani sizinle bir yüzyüze görüşelim. Bana
410 dediki, şimdi dedi senin üzerine yüksek miktarda para çekmek istedikleri için dedi,
sende onların takibinde olabilirsin dedi.

M.A: Renginaz’a da aynısını yapmışlar.

Ünsal Bey: Yoksa ben seni dedi, bir ekip gönderip evden de aldırırım, işyerinden de
aldırırım. Ama senin bizim polis arkadaşlarla biraraya gelmemen lazım, dediler bana.
415 Daha bana. Daha bana zarf falan sordular...

M.A: Peki siz parayı yatırdınız mı?

Ünsal Bey: Ben bankaya gittim, Müge Hanım. 24 milyar 500 bin lira çektim.
Götürdüm diğer bir bankaya yatırdım. Yani ondan sonra artık bana dediler ki, eve git
sen dediler. Senin evde de bir arama yapılacak dediler. Senin sicilini kontrol ettik biz,
420 sicilin temiz, sende bir şey yok. Ama prosedür gereği, prosedür gereği senin evini
aramamız lazım. Eve gittim ama...

M.A: Evini arasalar zaten evinden de alıp götürecekler zaten. Valla çok uyanık olmak lazım.

Ünsal Bey: Valla Müge Hanım biz yani ben vatanımı milletimi sevdiğim için. Yani 425 polise, emniyete, yasalara saygılı olduğum için yani, ben dolandırıldım yani. Mağdur oldum anlayacağınız.

M.A: Siz yardımcı olmak istediniz.

Ünsal Bey: Evet, evet. Ben yardımcı olabilirim ne mutlu bana dedim yani. Devletim için, milletim için, halkım için, bayrağım için ne gerekiyorsa dedim seve seve 430 yaparım dedim.

M.A: İşte zaten milleti oralı buralı bilmem ne diye işte böyle bölmeye çalıştıkları zaman... Az önce hani Fenerbahçeli-Trabzonludan bahsettik ya. İşte bunlar başımıza geliyor. Bunların hepsi bir kumpasın şeyi yani bunlar. Böyle baştan yani böyle kumpas. İnsanları böyle kandırarak dolandırmaya çalışıyorlar işte. Yani yoksa kimse 435 aptal değil yani. Kimsede parasını kimseye kaptırmaya bayılmamış. Ama baksana cumhuriyet başsavcısı aradı, yok terörle mücadelede... Yani kim olsa bundan etkilenir yani.

Şevki: Ya olayı çok ciddi boyutta gösterip, çok iyi oynanmış bir senaryo. Çok iyi oynanmış bir senaryo. Çok iyi hazırlanmış bir senaryo. Oyun çok iyi. Oyuncular 440 başarılı. Ve...

M.A: Ama şunu söylemek lazım. Yani, hiçbir zaman bir polis ya da jandarma ya da savcı sizi arayıp böyle çağırmadan, işlem yapmadan para istemez. İstemeye hakkı yok. Bunu bilelim. Yani ben seni polis karakolundan arıyorum. Yapacağı en basit şey ya sizi evden almaktır, ya da sizi karakola çağırmaktır. Yani karakola çağırmadan 445 jandarma, polis yada savcı adalet sarayına çağırmadan lütfen inanmayın. Aramaz öyle savcı, yani öyle “Ben cumhuriyet başsavcısıyım, Hüseyin sen buraya para yatır.” demez. Hiçbir zaman demez ama, ne olursa olsun demez. Asla bunlara kanmayın. Demez, aramaz cumhuriyet başsavcısı falan.

Şevki: Devletin hiçbir kurumuna da karşılıksız bir bedel bu şekilde yatırılmaz. 450 Mümkün değil.

M.A: Hepsinin makbuzu, şeyi vardır yani. 1 liranın hesabını yapıyorlar tapu dairesinde, doğalgaza vesaireye gittiğinde makbuzuyla. Lütfen inanmayın. Bakın Figen Hanım'da İzmir'den arıyor. Sanırım aynı şey başına gelmiş. Figen Hanım günaydın.

455 **Figen Hanım:** Günaydın.

M.A: Sizde mi benzer bir şey yaşadınız?

Figen Hanım: Evet Müge Hanım, iyi yayınlar diliyorum.

M.A: Çok merci.

Figen Hanım: Bize de aynı şekilde, işte bana da aynı şekilde terör örgütünden 460 arıyoruz. Hesabınıza terör örgütü girmiş. Benim tabi hesabımda yüklü bir miktar yoktu. Sadece maaş hesabım vardı. Ben arkadaşlar gibi çok yüklü bir miktar kaybetmedim. Bin liramı kaptırdım. Ama yine bayanın dedikleri gibi. Telefonunuzu kapatmayın, cep telefonu açıkken bankaya gidin. Hatta bana özellikle ATM'den işlem yapmam için...

465 **M.A:** Israr ettiler.

Figen Hanım: Onun üstüne çok düşmüşlerdi. Yani gişeden değil, ATM'den verdikleri bir telefon numarasıyla ben yatırdım parayı.

M.A: Ama size bir şey söyleyeyim mi? Yüklü değil diyorsunuz da bin lirada çok büyük bir para. İşte insanın belki 1 ay sonunda kazanabileceği bir para.

470 **Figen Hanım:** Tabi bir aylık..

M.A: Şu 3 kişi, Renginaz hanım burada, üçüncü kişi sizsiniz 51 bin liradan bahsediyoruz. Açıktan para yani.

Figen Hanım: Arkadaşların çok fazla olduğu için daha çok üzüldüm. Ama hani hanımefendinin olayı biraz daha karışık. Aile fertlerinin hepsini aramışlar. Orada 475 durum biraz daha karışık geldi bana. Yani normalde telefonu kapattırmıyorlar, çünkü kapattıkları takdirde; yani eğer ben telefonumu kapatsaydım ve bir şekilde kapansaydı tekrar arayamıyorlar aynı numarayı. Çünkü o hatları iptal oluyor.

M.A: Öyleymiş.

Figen Hanım: Evet, biz daha sonra üstüne çok araştırdık. Aynı numarayı zaten 480 aradığınızda bir daha o numaraya ulaşmakta mümkün değil.

M.A: Evet biz de ulaşamadık.

Figen Hanım: Onlarda size bir daha aynı numaradan ulaşamıyorlar.

M.A: Bence onu, onu bir daha kapatıyorlardır ama onların kapatmak istememesinin nedeni, yani birini de arayabilir. Yani dediği gibi karakolu da arayabilir.

485 **Şevki:** Ya da bu konuda bilgi sahibi olabileceğini düşündüğü bir hukukçuyu arayabilir. Ailesinden, yakınlarından başka birini arayabilir. Buna engel olmak için.

M.A: Ama şunu anlıyoruz ki, herkesi önce bir şoke ediyorlar. İşte hanımefendinin kocası inşaat işçisi, başına mı bir şey geldi polis aradı diye korkuyor. Bir-ikisi iş sahibi. Böyle çok mesaj gönderenler var. Yani Renginaz Hanım sağolsun programa

490 geldi. İı hani insanların terör örgütüyle falan ilgisi olmasından dolayı değil. Ne oluyorsun diyorsun. Yani düşünsene sizi cumhuriyet başsavcısı arıyor, terörle mücadelede falan. Hani gayet...

Şevki: Kilit noktadaki insanların isimleri kullanılıyor sonuçta.

R.A: Bir de şöyle şey, aman aman yavrum aman telefonunu açık tut. Bir kıl payı 495 eşinle dahi telefonda konuşma, kapatma. Hemen hepsini kaybedersiniz, kıl payı diye. Eşimi arıyorlar aman aman beyefendi eşini arama. Zaten açık telefonum arayamaz da. Çetenin birini çökerttik, birisi kaldı. Benim artık oradan para çekipte onlara yatırmam kalmış. İkisini de çöetmiş olacaklarmış.

M.A: Valla çok... Yani bunlar artık kimlerse yüklüce bir servete sahip oldukları belli.

500 **R.A:** Çok.

M.A: Ondan 20, ondan 25... Bak ben hemen gireceğim. Şunu düşündüm acaba hani insanların banka şeylerini bir şekilde takip mi edebiliyorlar diye ama Figen Hanım'ın bankada parası olmadığı halde maaş hesabından yaptığına göre kime ne tuttururlarsa... Böyle bir araştırma değil. Demek ki günde kim bilir kaç kişiyi 505 arıyorlar. Tuturabildiklerinden alıyorlar tabi.

Arif: Bir kısmı bu tuzağı yutmuyor. Onlar yutanlardan kar temin ediyorlar.

M.A: Ya lütfen bu programı izleyen herkesten rica ediyorum. Kendinize iş edinin. Yani her kişi bunu 10 kişiye anlatsa... Bu çok önemli yani. Daha evvel yaptık, demekki fayda etmemiş. Hanımefendi de işte Ramazan Bayramı Ramazan'da 510 dolandırılıyor.

R.A: Evet.

M.A: Beyefendi geçtiğimiz hafta da... Lütfen iş edinin bunu çevrenizdeki herkese anlatın. Şunu söyleyin; polis, jandarma herneyse sizi telefonla arayıp özellikle para konusunda hiçbir şey yapmaz. Bir devlet memuru bunu yapmaz. Yapamaz. Şikayet 515 etme hakkınız var zaten hani Bizzat sizi böyle bir devlet memuru gözünüzle ve yanınızda bile sizi böyle bir şeye teşvik etse, yapın dese; zaten hemen soluğu alacağımız kişi savcının yanı. Lütfen bunlara inanmayalım. Dilerim paran bulunur.

R.A: İnşallah Müge Hanım. Çocuklar şu anda okula gidiyor. Artık zor durumdayız. Ben onların şeyini karşılayamıyorum. Eşim de çıktı. Onun da psikolojisi bozuldu. 520 Yani o kadar zormuş ki, gerçekten oruç bize bir zehir oldu yani artık. Yarısını yedim yarısını tuttum.

M.A: Allah orucunu kabul etsin. Tabi o ayrı da...

R.A: Gerçekten bize zehir ettiler yani artık. Nasıl yiyecekler, nasıl edecekler ben onu anlamıyorum.

525 **M.A:** Peki gidelim reklama.

(VTR starts)

-Deniz Ertuğral'ı kim neden öldürdü?-

Muhabir: Bu kameraların fişinin çekildiği ve o yüzden kayıta olmadığı söyleniyor.

=

Benzinlikteki adam: Fişimiz burada. Bu beyaz olan fiş. Bir haftadır kayıt yapmıyor
530 dediler. Fişlerini bir kontrol edin dediler. Biz baktığımızda şu fişin biraz çekik olduğunu düşündük. Tam olarak çekik değildi yani.

(VTR starts)

-Deniz Ertuğrul av tüfeğiyle vurularak öldürüldü.-

M.A: 4-5 kişinin ismi var. Sende dâhilsin o isme. Bu kişilerin arasında bu adam gitmiş. Çünkü sond erece yalanlar var bu ifadede. Yani yeni yeni isimler. Senin
535 burada bahsetmediğin. Ömer Bey, hani senin kocanın hastenelik ettiği. Sol el, iç ve sol yüz bölgede barut izine rastlanıyor. Şöyle diyor o da; "Ben devamlı sağ elimi kullanırım, iş yerimde lehim ve pasta kullanırım. Her ikisi de karışıyor ve yanıyor. Bunlardan kalıntı olabilir. Ben kesinlikle tüfek kullanmadım." Yani barut iziyle, lehim ve pasta izi birbirine karışır mı? Bu şimdi bir tanesi. Ama asıl enteresan olan
540 Nahit Şener diye birisi çıktı. Yani tutuklanan Ahmet Şener'in amcaoğluyum diyor. Cinayetten önceki gün içerisinde 900 tane görüşme var.

Y.E: Evet sürekli görüşüyorduk biz onunla. Mesajlaşıyorduk.

Rahmi: Saatte 30 görüşme. Bu demektir ki 2 dakikada bir görüşme.

M.A: Ama sürekli ama hiçbir şey yapmadan, yemek yemeden içmeden falan.

545 **Y.E:** Hayır, hayır.

M.A: Ama dakika bu yani.

Y.E: Müge Hanım, normalde bakın mesajlarda zaten dökümanı çıkartın. Benim ne konuştuğum zaten belli.

M.A: 900 kere görüştükten sonra insanın kocası ölüyorsa e benim aklımda bir soru
550 işareti kalır. Aynı anda Ahmet Şener'de arıyor.

Y.E: Yani eğer benim fazla mesajlaştım diye katil olcaksa birisi, o çıksın meydana.

M.A: Tam kocanın öldürülme döneminde tekrar Ahmet ile konuşmanın nedeni ne?

Y.E: Ahmet değişik numaralardan beni arıyordu. Görüşmek istemediğimi söyleyip kapatıyordum telefonu.

555 M.A: Ben de diyorum ki bu kadar 6 ay aramamış. O gün cinayet saatinde niye bu amcaoğlu ve bu sürekli şekilde arıyorlar cinayet gününde? Ne oldu yani bunlara, bir şey olmuş.

Y.E: Ben Nahit ile sürekli mesajlaşıyordum.

M.A: Şimdi iki tane Ahmet var değil mi?

560 Y.E: Evet.

M.A: Bu diyelim ki tutuklanan Ahmet.

Y.E: Tamam.

M.A: İkinci Ahmet var. Bu da köydeki Ahmet olsun. Bir tane Nahit var. Bu Nahit senin işte 900 kere mesajlaştığın. Sana rüyanda beni gör diyen kim?

565 Y.E: Yılmaz.

M.A: Üstelik sen bütün bunları kocanın zoruyla yapıyorsun. Ama gönül rızan olmadığı insanlarla da sürekli mesajlaşıyorsun. Şimdi bu köyde yaşayan Ahmet, öteki Ahmet ile ilgili kavgasını anlattı. Çünkü sen tam net onu da anlatmıyorsun Yeliz yani. Eğer bu Ahmet'in anlattığı gibiyse ortada çok ciddi bir şey var.

570 -Yeliz ve Deniz'i tanıyan Ahmet Bey konuştu.-

Köylü Ahmet: Bu ismi geçen Ahmet denen şahısla Deniz abinin tartışması oldu. Bu Ahmet denilen şahısla Yeliz Hanım'ın arası açılmış. Tartışmaya başladı. Sen benim karımı niye rahatsız ediyorsun. Arama bir daha. En sonunda çok fazla sinirlendi. "Öldürürüm seni, şöyle olur, böyle olur, kurtulamazsın elimden..." Bunları söyleyen

575 Deniz abi. "Öldürürüm seni." dedi ya, sonuçta insanı tehdit.

M.A: Senin verdiğin ifadede de şöyle söylüyorsun; Ahmet beni dövmüştü diyorsun. Ancak ben bu olayları eşime söylememiştim. Eşim bana Ahmet'in bana vurduğunu söylememem sebebiyle kızmıştı. Hatta kocamda Ahmet'i arayarak beni birdaha aramamasını söyledi. Ahmet aramaya devam ettiğinde kocam Ahmet'i tekrar uyardı.

580 Ahmet'te duyduğum kadarıyla kocama beni sevdiğini, benim peşimi bırakmayacağını, Çivril'e geleceğini ve kendisini top sahasının orada beklemesini söyledi.

Y.E: Evet.

M.A: Kocam Ahmet'in belirttiği yere, belirttiği saatte gitti. Ancak Ahmet olay

585 yerine gelmedi.

Y.E: Evet.

M.A: Yani bu denlide itişmeleri kakışmaları var aralarında. Ahmet Şener telefon hattımızdaymış.

Ahmet Şener: Ben çalışırken benim cep telefonuma mesaj geliyor. Bir mesaj 590 yüzünden ben 7 ay boyunca cezaevinde yatıyorum. Ne ölen kişiyi tanıyorum, yani, ne bu ismi geçenleri... Nahit'ten başka hiçkimseyi tanımıyorum ben.

M.A: Peki tamam. Seni öldüreceğim falan diye konuşmalar niye geçti o zaman?

A.Ş: Hayır, hayır. O asla.

Y.E: Dedin. Şu saatte top sahasının önünde buluşalım dedi. Tamam dedi. Telefon 595 kapatıldı. Sen telefonu kapattın, bir daha telefonu açmadın.

A.Ş: Ya telefonda Deniz bana dedi ki "Ben Denizli'ye geliyorum." Gel dedim.

M.A: Peki neden size Deniz böyle bir şey söyledi?

A.Ş: Vallahi bilmiyorum işte. Ben ilk o zaman konuştum Deniz ile.

M.A: E peki siz o zaman Deniz'in babasına kadar niye aradınız daha sonra?

600 **A.Ş:** O olay ondan önce. Telefonda bunlar konuşurken Deniz böyle böyle oldu, kavga ettik falan dedi daha önce. Ondan sonra bunun telefonları 1-2 gün kapandı.

M.A: Kiminle kavga ettik dedi?

A.Ş: Eşimle.

M.A: Siz eşi olduğunu bilmiyorsunuz.

605 **A.Ş:** Ama eşim köyde yaşıyor, ben Çivril'de yaşıyorum diyor bana. En son aradım babasını ben bir arkadaşım. Gelininize ya da oğlunuza Ahmet aradı diye söyleyin dedim.

M.A: Madem beraber olduğunu bilmediğiniz bir, bunun eski kocasının size göre babasının telefonunu arayпта nasıl gelinini-oğlunu soruyorsunuz?

610 **A.Ş:** Ama bana Burcu söyledi.

M.A: Ne zaman söyledi?

A.Ş: Bu olay esnasında işte. Bu olaydan 1-2 gün sonra olabilir.

M.A: Sizin anlattığınız zaman silsilesi uymuyor birbirine. Siz zaten ayrı biliyorsunuz.

A.Ş: O esnada bunlar birleştik diye söylemişti bana.

615 **M.A:** Hayır. Daha sonra yaptığınız konuşmada adam arayıp küfredince ben şaşırdım. Çünkü ben onları ayrı biliyordum dediniz.

Y.E: Hatta olay günü gündüz aradığında beni dedim arama. Sende bana şunu söyledin: "Tamam Yeliz bir daha seni aramayacağım, hakkını helal et." dedin.

A.Ş: Yalan ya öyle bir şey yok.

620 **Y.E:** Hayır hayır hayır. Hiçte yalan söylemiyorum.

M.A: Peki Ahmet Bey, o zaman bugün geldiğimiz noktada; sizde 7 ay büyük maduriyet yaşamışsınız. Yeliz'in size bu mesajı hangi niyetle gönderdiğini düşünüyorsunuz?

A.Ş: Valla ben 7 ay boyunca cezaevinde düşündüm., hiçbir anlam veremedim.

625 Benim bu olayla hiçbir ilgim, alakam yok.

Arif: Ahmet Bey.

A.Ş: Evet.

Arif: Siz bu Yeliz Hanım'ı hayatınız boyunca hiç sevmediniz mi?

A.Ş: Hayır.

630 M.A: Yeliz, ama sen öyle düşünmüyordun.

Y.E: Hayır, öyle düşünmüyordum değil. Çok yalvarıp yakarıyordu.

(Live Broadcast starts)

M.A: Efendim bugün aramızda rahmetli Deniz'in babası var, Ahmet Bey var. Ahmet Bey başınız sağolsun.

Deniz'in babası: Sağ olun.

635 **M.A:** İnşallah bir an evvel oğlunuzu öldüren ya da öldürenler yakalanır ve içiniz rahat eder. Ayrıca Burcu Hanım var. Burcu Hanım'da bütün bu konular içinde adı geçiyor. Yeliz Hanım'ın arkadaşı. Aynı şekilde Ahmet Bey'in arkadaşı, öteki Ahmet Bey'in. Deniz Bey'in arkadaşı, hep adı geçiyor. O da bizimle bildiklerini paylaşacak. Efendim, önce size şunu sormak istiyorum. İfadelerde geçiyor, siz Yeliz Hanım'ı
640 gelin olarak hiç istemediğinizi; Yeliz Hanım beni gelin olarak en baştan beri hiç istemediler diyor. Doğru mudur?

D.B: Doğru.

M.A: Neden istemediniz?

D.B: Çünkü benim oğlum bunun evinin yanında berberde çalışıyordu, berberde.

645 Bunlar tanışıyorlar. O berber bana dediği "Ahmet Abi, sakın oğluna bunu alırsın; bunun Eşrefpaşa'da gezmediği yok" dedi. Onun için, o dediği halde ben gene buralara istemeye gittik. Niye istemeye gittik? Benim oğlum "Bu olursa olacak, olmazsa intihar ederim ben." dedi. Bu o kadar bağlamışki benim oğlumu, nasıl bağladığımı biz de anlayamadık. Artı...

650 **M.A:** Siz söylediniz mi peki oğlunuza ama bak berber böyle söylüyor diye?

D.B: Söyledim. Oğlum bak böyle böyle diyorlar. Sakın deidm bunu almayalım. Gel güzelce köyümüze, kendi köyümüzden helal süt emmiş kızlar var; onlardan alalım. Bize bu yakışır. Biz namuslu insanlarız. Bunu hep dedim. Ama dinletemedim, yalan

değil. Dinlemedi, bu iyice bağlamış onu. Nasıl bağladı bende bilmiyorum. Artı, 655 kaçtılar buraya. Buraya kaçtılar, Çivril'e.

M.A: Hem istediniz, hem kaçtılar mı?

D.B: Hayır, istemeye gittik. İstemeye değil de şöyle bakmaya gittik buna bir, amcamın oğlu ile beraber. Nasıl diye. Bunun da annesi istemedi benim oğlumu daha doğrusu. İstemedi. Ondan sonra biz geldik.

660 **Şevki:** Onun annesi de senin oğlunu istemiyor.

D.B: İstemedi yalan değil.

M.A: O zaman orada bir virgül koyayım. Bana iyi hatırlattınız. Yeliz'in annesi de aynı şeyi söyledi. Dedi ki , "Biz onu hiç istemedik."

D.B: Evet.

665 **M.A:** Yani çok özür diliyorum; "Çok işsiz, güçsüz, ipsiz, sapsız bir çocuk. Bu çocuk sana her şeyi yapar dedik kızımıza. Bizde onu hiç istemedik." dedi.

D.B: Onu ben dedim buna. Buna ben dedim. Benim oğlumda...

Y.E: Daha sonra söyledin.

D.B: ...cebimden para çalıyor. Yalan mı?

670 **Y.E:** Daha sonra söyledin, evet.

D.B: Buna kötölemek için, bunu gelmemesi için yani bunları dedim.

Şevki: Kabul etmesin diye.

D.B: Ondan sonra kaçtılar bunlar Çivril'e. Yaşı 18'e 1 ay vardı daha dolmaya. Kaçtı geldi. Ben bunlara, tamam iyi kötü idare edin, saklayın dedim. 1 ay sonra emekli 675 oldum geldim. Bunların düğününü ediverdim köyde, Çivril'de. Çivril'den ev tuttuk.

Siz dedim oturun burada, biz köye taşınıyoruz. Kayınpederim sağ, kayınnannem sağ biz onalra bakalım dedim. Bu kaportacıya, Ümit diye birisi var, onunla anlaşmışlar. Onun arabasıyla geziyorlar. Onu sevgili olarak kabul ediyor. Yakalmış benim oğlum. Onu dövmüş. Oğlum dövmüş onu. 1 aylık evliyken oluyor bu, 1 aylık gelinken.

680 **Y.E:** Oğlunla geziyordu. Senin oğlun kaportacıyı getiriyordu, evde kâğıt oynanıyordu. Senin oğlunla beraber geziyordu, biz yalnız gezmedik.

D.B: Onunla sevgili mi ol dedi sana?

Y.E: Hayır sevgili olma muhabbeti yok. O adamın bana yanaştığını duyunca gitti dövdü. Yani sürekli, her akşam bizim evimize getiriyordu, o kaportacıyı.

685 Oturuyorduk, kâğıt oynuyorduk.

M.A: Daha bir aylık gelinsin.

Y.E: Tabi, hayır 1 aylık değil. Ben ilk çocuğumu düşük yaptım ben. 1 aylık hamileydim. Hemen hemen 2 aylık evliliğim vardı.

M.A: Tamam yani 1 aylık değil 2 aylık.

690 **Y.E:** 2-3 aylık evliliğim vardı. Kaportacı ve ismini hatırlamıyorum bir arkadaşı daha vardı. Üçü beraber geliyorlardı eve oturup kâğıt oynanıyordu.

Rahmi: Kimin arkadaşlarıydı bunlar?

Y.E: Eşimin arkadaşları, ben Çivril’de kimseyi tanımıyorum.

Rahmi: Ama sen o bahsedilen kişiyi eşinle evlenmeden önce de tanıyordun?

695 **Y.E:** Hayır, hayır. Ben Çivril’den hiçkimseyi tanımıyorum.

Rahmi: Tanımıyor muydun? Evlendikten sonra mı tanıydın?

Y.E: Tabi ki. Evlendikten sonra eşimin arkadaşımı, iki kişi hatta ikisini de eve getiriyordu. Akşam oturuyorduk hani yemek falan yiyorduk, kâğıt oynuyorduk, muhabbet ediyorduk. Ama kaportacının sonra bana bir iki yanaşması olunca eşim
700 bunu dövdü.

M.A: Peki nasıl öğrendi eşin kaportacının sana nasıl yanaştığını?

Y.E: O zaman köydeydik. Eşim buzağlıhaneye ben para almaya gidiyorum, siz oturun dedi. Eşim parayı alıyor, yavaşça içeri giriyor. O kişinin bana konuşmalarını duyuyor.

705 **M.A:** Ne konuşuyor sana?

Y.E: Benden hoşlandığını, Deniz’den ne buluyorsun? İşte affedersiniz kümes gibi evde yaşıyorsun tarzında konuşmalar oldu. O konuşmaları duyduktan sonra eşim içeri giriyor. Hiçbir şey duymamış gibi içeri girdi. Bana bir hafta sonra söyledi. Dedi; böyle böyle söylüyordu, ben bu adamın yanına bırakmam bunu. Hani ben arkadaş
710 bildim sana göz mü koydu gibisinden.

M.A: Sende söyledin mi?

Y.E: Tabi ona anlattım dedim böyle böyle söyledi dedim ama dedim korktum deidm. Çünkü o zaman yeni evliyiz. Kalkıp kavga gürültü yapmasını istemediğim için eşime korktum ben söylemeyi.Eşim açıklayınca bende söyledim. Dedim; evet dedim böyle
715 böyle söyledi. Dedi neden sakladın benden dedi. Dedim hani kavga edersin, kavga gürültü olur, döversiniz birbirinizi diye korkumdan dedim söylemedim dedim.

M.A: Peki Yeliz sana böyle bir şey söylediğinde şöyle bir şey de yapabilirsin; ne münasebet sen benimle böyle konuşuyorsun?

Y.E: O şekilde konuştum.

720 **M.A:** Senin haddine mi böyle konuşmak. Defol git evimden, diyebilirsin.

Y.E: Konuştum ama o esnada eşim girdiği için olayı kapattık.

M.A: Bu kadar kümes gibi evi bilmem neyi anlatana kadar vakit geçiyor. Yani bunu şunun için söylüyorum.Evet, insan hayatı boyunca her tür çirkin teklifle karşılaşabilir. Ama tabi bu tekliflerle karşılaşmamak için belirli ortamları yaratmamakta bir
725 seçenektir. Vele ki o ortamları yaratmadığın halde, bu şanstır ya hani insanı gelir bulur, yaşayabilirsin. Ama o zamanda vereceğin tepki zaten her şeyi bitirir. Yani başka kocaya mocaya gerek yok ki. Ne demek yani. Bu bana, biraz da bu bana komik geliyor yani. Kocacım bu bana asıldı. Bizim hani geçen gün ölen birisi vardı ya, bu bana asıldı. Ya ben niye kocama bana asıldı diyeyim. Benim kendi dilim yok mu?
730 Ben bunu niye kocama söyleyeyim. Niye kocamın başını belaya sokayım.

Y.E: Ben onunla o esnada zaten tartıştım. Sen ne biçim konuşuyorsun, dedim. Niye dedim bu şekilde yapıyorsun dedim. Ben dedim evliyim biliyorsun. Hatta bu kızım, büyük kızım doğduktan sonra bu konu konuşuldu. Yani sürekli evime gelip gidiyordu, sürekli eşim o kişiye gezmeye gidiyordu. Ben doğum için İzmir'e
735 gidiyorum.

M.A: Ama demin dedin ki bir hafta söyledi dedin.

Y.E: Hayır. Çivril'deki evden bahsediyorum ben.

M.A: Demin 1 hafta sonra kocam bana bunu söyledi demedin mi?

Y.E: Şimdi anlamıyorsun. Bir saniye bak. İlk hamile kaldığım zaman bu kişiyle
740 tanışıyoruz.

M.A: Ben hakikaten anlamıyorum.

Y.E: Biz ilk evlendiğimiz zamanlar yani ben kızıma hamileyken tanışıyoruz. İlk kızım düşük oldu. Buse'ye hamileyken tanışıyoruz. Daha 1 aylık hamileyim ben. Bu hiçbir şekilde yavaşma olmadı bana. Teklifte bulunmadı. İzmir'e doğum için
745 gidiyorum ben. Aradan bayağı bir zaman geçiyor. İzmir'e doğum için gidiyorum. Doğumu yapıp köye geliyoruz. Bu sefer köyde kalmaya başlıyoruz, babaannemin evinin üstünde. Kayınpederimin annesinin evinin üstünde kalıyoruz. O dönem eşim yine o kişiyle görüşmeye başlayıp eve getiriyor ve bu bana böyle tekliflerde bulunuyor. Yani kümes gibi evde yaşıyorsunuz tarzı.

750 **M.A:** Adam diyor ki daha 1 aylık evliydi bunlar yaşandığında.

Y.E: Hayır bir saniye ben lafımı bitirebilir miyim? Ve bu olaydan dolayı eşimle biz tartışma yaşadık. Ben annemin evine gittim. Çocuğu alıp annemine vine gittim. Ve kayıinvalidemler, görümcemler...

M.A: Yeliz sana bir şey söyleyeceğim. Yeliz sen konuştuğın iyice yalan söylüyorsun
755 farkında mısın?

Y.E: Hayır, hayır. Yalan söylemiyorum Müge Hanım.

M.A: O zaman az cümlelerle konuş. Az önce dedin ki ben 2 aylık gelindim, evime geldi bana böyle söyledi.

Y.E: Tanıştığımızda... Hayır, böyle söyledi demedim. Tanıştığımızda dedim.

760 **M.A:** Kocam bunu duymuş, 1 hafta sonra söyledi dedin. Bunu hepimiz dinledik.

Y.E: Müge Hanım, Müge Hanım bakın. Ben diyorumki 2 aylıkken tanıştık dedim. Ama köydeki evdeyken dedim bana böyle bir teklifte bulundu dedim. Geçen zamanı söylemedim ben size.

Seyirciler: Hayır, hayır.

765 **Y.E:** Geçen zamanı söylemedim ben size. Yan ben 2 aylık evliyken tanışıyoruz. Bana bir yıl sonra bu şekilde, ben doğum yaptıktan sonra bu şekilde konuştu.

M.A: Loğusa kadına?

Y.E: Doğum yaptıktan İzmir'de doğum yapıp gel köye geldikten sonra bana bu şekilde söyledi.

770 **M.A:** Doğumdan sonra mı oldu? Bebek doğduktan sonra mı oldu bunlar?

D.B: Hayır.

Y.E: Evet bebek doğduktan sonra baba. Hatta..

D.B: Ben izah edeyim bir dakika...

Y.E: ...çocuğun ondan dahi olduğunu iddia ettiniz.

775 **D.B:** Bir dakika.

Y.E: Biz o yüzden çok büyük tartışmalar yaşadık.

D.B: Bir dakika... Bir dakika ben izah edeyim bunu. Bir aylık gelirken bu...

Y.E: Yapmayın gözünüzü seveyim.

D.B: ... Yakalanıyor, duyuyor. Ondan sonra ben bunu duyuyorum. Yani sinirimden,
780 oğlum gel buraya bakayım dedim. Al şu parayı. Git şunu anasına babasına teslim et. Alın sizin malınız buymuş diyeceksin, geleceksin dedim. Gittiler bunlar.

Y.E: O olay ne zaman oldu. Ben köydeyken mi oldu?

D.B: Orada gene kandırdın oğlumu, alıkoydun oğlumu. Bizim, benim Derya kızım bunlara ev kuruverdi orada, eşya verdi. Orada dururken, o bıçaklama davaları oldu.

785 Yalnız bu arada tabi zaman geçti.

Y.E: Bıçaklama olayları çok uzun zaman oldu.

D.B: Çocuk 3 yaşına girdi. Çocuk 3 yaşına girdi bu arada. Daha gerisi de aklıma gelmiyor bak. Unutkanlık var. Orada ev tuttu, başka bir yer tuttu, oradan taşındı başka bir yer tuttu Karabağlar'dan. Orada bu duruyor çocuğuyla beraber. Benim 790 oğlum geldi, kasa yüklüyor köyde. Kasa yüklerken, gece, bir arkadaşı görüyor. Ya Deniz demiş; senin hanım demiş bir erkekle demiş eve girdiler demiş, senin eve.

Y.E: Hayır, hayır, hayır.

D.B: Hemen buradan nasıl gidiyor oraya. Bunları içeride, yemek yiyorduk diyor ben dinledim onu.

795 **Y.E:**Bu sırada yanımda mıymış baba?

D.B:Yalan söylüyor. İçeriden yakalıyor oğlum benim. İçride yakalıyor. Önce o bıçağı vuruyor benim oğluma, ekmek bıçağını almış. Ondan sonra elinden benim oğlum bıçağı alıyor.

M.A:O da başka ama bu kaportacı değil.

800 **D.B:**O başka, kaportacı geçti canım.

Y.E:İzmir'deki bıçaklanma olayından bahsediyor.

D.B:3 sene sonra oluyor. 3 sene evvel kaportacı. Ben o kaportacıyı duyduktan sonra gönderdim bunu, şey dövdü oğlum bunu. Ondan sonra gönderdim ben bunu, git anasına babasına teslim et bunu diye. Gönderdim bunları. O kaportacı hadisesi 805 olduktan sonra. Onlar gittiler, 3 sene sonra oluyor bu bıçaklama davası,3 sene. Çocuk 3 yaşında. Buse, kız. Ondan sonra oğlan köye geldi, bu orada kaldı. Mahkeme açtı bunlar ikimiz boşanalım diye. Mahkeme açtılar. Tam mahkeme olacağı gün bu çıktı geldi. Ben kocamı istiyorum diye.

Y.E:Ben çıktım gelmedim, hayır.

810 **D.B:**Benim orada tek suçum var, bunu kabul etmesi.

Y.E:Senin oğlun geldi aldı beni annemlerden.

D.B:Tek suçum var, o da bu. Kabul etti. Oğlum etme, gitme. "Ya baba bırakamam, çocuğum var baba". Ondan sonra beriki kız dünyaya geldi, buradayken,dururken. Yalnız Çivril'e taşındılar, ev tuttuk bunlara. Kiralarını elimden geldiğince ben 815 verdim. Yiyecek içecek baktım, ben kendim aldıysam bunlara da aldım, çocuklar yesin diye.Çocuklar desen okula başladılar.Her gün çocukların harçlığını veririm. Annen nerede kızım derim. "Anne kuaförde çalışıyor." Bir bakarım mesela, ben evine gitmezdim bunun,hiç şey yapmazdım. Sevmediğim için gitmezdim. Çocukları yolda severdim yani,çocukları. Yani çocuklara da yalan söylettiriyor, annem işte

820 kuaförde çalışıyor, dedittiriyor yani. Oysa Denizli'ye gidermiş. Benim haberim yok bunlardan. Denizli'ye gidermiş.

Y.E:Senin oğlun söylettiriyordu onu bana. Ben kendim söylemiyordum.

D.B:4-5 gün kalıyormuş. Çocuklar evde yalnız kalıyor, yağmur yağıyor, şimşek çakıyor. Hala şimdi küçük çocuk şimşek çaktıkça böyle büzülüyor. Bu çocuklar 825 bırakılırdı insan zevkine gider mi, annesin sen be?

M.A: Ama bu...

Y.E: Ben zevkime gitmiyordum.

M.A:...sizin oğlunuz eğer izin vermese nasıl gidecek bu bir hafta,bir hafta Denizli'ye?

D.B: Bakın Müge Hanım, benim oğlum eğer bunu o , haber olduğu, yani bilerek 830 böyle bir şey yaptıysa ; eğer bu da söylemezse hayvandır, o da söylemezse o söylemez zaten yapsada. Sen niye söylemedin?

Y.E: Ben boşanmak istiyorum beni dedim Çivril'e at dedim. Kulağımdaki altın küpemi satıp, ben anamın evine gideceğim dedim. Annemleri aradım gelip beni almıyorlar, sen götür. Sen ne dedin? "Beni evlat katili, evladımı da baba katili mi 835 yapacaksın? Ben karışmam ne haliniz varsa görün ."dedin. Ben o gün ilaç içip kendimi intihar etmedim mi? Hastaneye siz yetiştirmediniz mi beni, sabaha kadar? Midem yıkandı benim kaç defa.

D.B: Bir dakika. Orada ben kavga ettiğim zaman sen kendini intihar etmedin. Benim haberim yok ondan, benim hiç haberim yok.

840 **Y.E:** Nasıl intihar etmedim? Baba Buse uyandırıyor seni. Kendin geliyorsun benim yanıma, beni ayıltamayınca Deniz'in yanına gidiyorsun.

D.B: Senin ettiğin intihar da değil o. Onu sen bilerek yaptın onu.

Y.E: Nasıl bilerek. Midem yıkandı sabaha kadar polis eşliğinde yattım ben hastanede.

D.B: O zaman... Bak çocuk 3 yaşındamı 4 yaşındamı ne. Bu hap içmiş. Ben de 845 yatıyorum. Çocuk kapıyı çaldı tak tak. Ne o kızım dedim. "Dede anneme bir şey oldu bakar mısın?" Bir baktım yatıyor. Hemen araba çağırdım. Aldım gittim hastaneye, ayıldı. Neden intihar ettin, ben onu bilmiyorum.

Y.E: Nereye ayıldım. Benim midem yıkandıktan sonra ben kendime geldim. Nereye ayıldım baba? Hayır, niye benim bu kadar üstüme geliyorsun, yalan söylüyorsun?

850 **D.B:** Neden intihar ettin, sebebi neydi?

Y.E: Ben ne diyorum. Ben kocamdan bu olaydan dolayı boşanmak istedim mi? Mahkemeyi açtım mı? Birinci mahkemeye gelmedi. İkinci mahkemede eşim geldi, Deniz geldi. Beni annemle, babamla zorla barıştırdı. Beni ailem köye gönderdi Deniz

ile beraber. Ben dedim ki beni gönderirseniz kendimi öldürürüm, ben boşanmak 855 istiyorum dedim.

D.B: Benim bundan haberim var mı, var mı bundan? Hiç haberim var mı?

Y.E: Köye geldikten sonra sana ne dedim? Baba dedim beni Çivril'e götür, ben küpe mi satıp yol parası yapıp, İzmir'e döneceğim. Ben senin oğlunla yapamam, dedim.

D.B: Bana , öyle bir şey demedin bana.

860 **Y.E:** Senin bana söylediğin tek kelime; ben karı koca arasına girmem, ne haliniz varsa görün, dedin.

D.B: Yalan söylüyorsun, ya sus. Hep yalan söylüyorsun.

Y.E: Hep ben yalan söylüyorum zaten, hep ben yalan söylüyorum.

D.B: Peki, peki Müge Hanım, şunun için geldim ben esas bak. Bu, dün Ahmet 865 konuştu, Ahmet bir yalan söyledi. Bu şunu yalan söyledi. Şimdi kusura bakmayın. Başçavuş, ne garezi var da buna o mesaja şey etsin.

M.A: Şimdi o zaman oraya gelem ki anlasın insanlar. Şimdi...

D.B: Neden yalan söylüyorsun?

M.A: Şimdi efendim bugün Vatan gazetesi...

870 **Y.E:** Ben yalan söylemiyorum.

D.B: Ben de vardım arabada.

M.A: Pardon bir saniye Ahmet Amca. Vatan gazetesinde de cinayetten önce 900 görüşme, bir gün sonra cinayet diye haber yapmış. Teşekkür ediyorum. Gördün mü bilmiyorum. Fakat tabii dün beni de aradılar.

875 **D.B:** Şekerim yükseldi.

M.A: 900 görüşme biraz insanın aklına hayaline sığmasa da iki günde; 900 görüşme sadece 1 kişiyle. Diğer kişiler hariç. Yani Yeliz'in son iki gün yaptığı görüşme, hani bir kişiyle 900 kere görüştüğüne göre demek ki binin üzerinde senin 2 günde görüşmen. Değil mi? Çünkü bu arada bir sürü gene mesajlar var.

880 **Y.E:** Benim hayret ettiğim bu zaten Müge Hanım. Benim günlük 100 mesaj hakkım var. Benim mümkünatı yok o kadar mesaj çekmeye. Kontörüm yok zaten yani kontörüm yok. Kontörüm olmayınca günlük 100 mesaj hakkım var bedava 100 mesaj hakkım. Tamam bunu bitiriyorum diyorum.

M.A: 100'ünü bitiriyorsun zaten.

885 **Y.E:** Günlük 100 mesajı bitiriyorum ama 900 çok fazla Müge Hanım.

M.A: Sana bir şey söyleyeyim mi? 100 de çok fazla da, 900 mesaj değil zaten bak. 900 görüşmeden bahsediyoruz. O 900 görüşmenin içinde, bunun ayrıntıları benim elimde yok, telefonda var, mesajda var, her şeyde var. Görüşme, 900 görüşme.

Y.E: Tamam ben mesajlar okunsun istiyorum, ne konuştuğum zaten belli.

890 **M.A:** Bir kişi. Yani onun altını çiziyorum. Geri kalan kocası, Ahmet, öteki Ahmet , O gün kocan öldürülmüş hani onu aramışsın falan onlar yok. Demek ki binin üzerinde görüşme var orada. Benim tahmini onunla 900 ise, demekki 1500 tane var heralde yani. Onun çıkması lazım. Yani biraz aklın hayalin almayacağı kadar orada değişik bir durum var.Yani , değişik. Şimdi ama Yeliz ile Ahmet'in cezaevinde 7 ay 895 yatmalarının sebebi şu. Hani siz de sordunuz dün orası atlandı diye, atlanmış olabilir diye üzerine basa basa. Yani biz geçtik de dikkat etmemişsiniz demekki. Sizin gibi dikkat etmeyen birileri de vardır. Yeliz ile Ahmet'in cezaevine gitme süreci şöyle başlıyor. Yeliz arabaya biniyor. Ahmet Amca da orada onu anlatacak. Ve telefonla görüşüyor. Telefonla görüştüğü için, mesajlaştığını söylediği için Jandarma elinden 900 telefonu alıyor.

Y.E: Hayır.

M.A: Ve bu mesaja baktığında, Ahmet'e gönderdiği "Tüfeği iyi sakladın mı?" diye bir mesaj var. Yani Yeliz ile Ahmet'i cezaevine götüren süreç bu mesajdan sorna başlıyor aslında. Peki, ama Yeliz de diyor ki, ben arabada hiç mesajlaşmadım, benim 905 elimden telefonu aldılar, benim telefonlarım zaten cebimdeydi, bana bu mesajı birisi komplo olarak yazdı gönderdi, diyor.

D.B: İşte onu anlatmaya geldim ben.

M.A: Siz oradaydınız, evet.

D.B: Şimdi şöyle oldu. Benim oğlum öldü, millet başımda toplandı. Millet kaygı 910 içinde. Bu geldi. Bu da bizim yanımızda hastaneden beraber geldik. Morga atmışlar, beraber bu da geldi. Bu çocuklara işte "Ağlamayın kızım, baban cennete gitti. Baban Rıza Dede'nin yanında gitti." bunun babası öldü ya onun yanına gitti , "Bizi tepeden seyrediyorlar." Hiç bunda ağlama sızlama yok.

Y.E: Bu konuşmalara ben cevap veriyordum.

915 **D.B:** Benim Hanım yerden yere atıyor kendini. Komşular bile ağlıyor. Ben bile ağlıyorum erkek başımla. Bunda hiç öyle bir şey yok. Ondan sonra, az sonra jandarma çıktı geldi. Araba ile. Yeliz burada mı dedi. Buradayım dedi koşarak gidiyor bu.

Y.E: Baba yapma gözünü seveyim. Yapma jandarma gelmedi daha.

920 **D.B:** Yalan söyleme, aynen böyle.

Y.E: Yapma bak hala baba diyorum ben ya, yapma.

D.B: Benim torunlarım var en sevdiğim. Yalan söylersem.

Rahmi: Ahmet Bey siz devam edin.

D.B: Ben de geliyorum başçavuşum dedim. Bin amca sende, dedi. Arabaya bende
925 bindim. Bu sağımda, ben şoförün arkasındayım oturuyorum. Ben şöyle oğlum öldü,
şöyle yapıyorum. Ben mesaj çekmesinden anlamam. On senedir telefon kullanırım,
mesaj nasıl çekilir bilmiyorum. Telefonun ışığı geliyor gözüme. Bu ışık yapıyor sağ
eliyle. Işık var ya, ışık geliyor yüzüme. Tam çantaya koyarken başçavuş şu telefonu
verirmisin, dedi aldı elinden. Benim yanımda işte bu, aynen böyle. Başka telefon var
930 mı dedi. Var, dedi. Onu da ver, dedi. Doğru mu?

Y.E: Yalan.

D.B: Yalan mı söylüyorsunuz?

Y.E: Evet. Yalan söylüyorsunuz.

D.B: Yazıklar olsun sana vallahi.

935 **Y.E:** Yalan söylüyorsunuz baba. Yalan söylüyorsunuz.

D.B: Bak yalan söyleme.

Y.E: Jandarma köyden gelip beni almadı. Jandarma bizi yoldan aldı.

D.B: Hayret vallahi billahi, hayret ya.

Y.E: Neden yalan söyleyeyim?

940 **Rahmi:** Ha yoldan aldı , ha evden aldı..

M.A: Ne farkeder?

Rahmi: Siz devam edin kardeşim.

Y.E: Ama jandarma kapıya kadar geldi diyor, jandarma gelmedi kapıya kadar.

D.B: Kesme, sözümü kesme.

945 **Rahmi:** Yeliz Hanım bir susun.

M.A: Sen söyle şeyini.

D.B: Aldı telefonu elinden, doğru bizi jandarmanın kapısında indirdi. İndik. Aldı
bunu içeriye. Amca sen otur dediler. Ben oturdum orada. Bunu sorguya aldılar.

M.A: Ama bunu gezdirmiş diyor.

950 **D.B:** Yok, bunu gezdirmedi. Ben anlatacağım orasını. Onu sorgularken savcıya şey
yaptılar, savcı geldi. Savcının odası ayrı ileride. Tek ufak oda var. Oraya aldılar.
Oraya tabi jandarma tuttu, gitti bunu. Bana giderken diyorki ‘‘Baba, benim bir
şeyden haberim yok.’’ Ben dedim, adalet işini bilir dedim. Hadi dedim yürü. Ondan

sonra gittiler bunlar. Saat 4 oldu Bunu sorguluyor, boyuna sorgulamış. Hep yalan
955 söylemiş orada. Başçavuş çıktı. Başçavuşum noldu dedim ya, sabah oldu dedim. Saat
4 oldu ben hala burada bekliyorum. Amca sen git, senin işin bitti. Bu burada
telefonda mesajı yakalandı. Nasıl, nasıl diye sordum. Aynen deyiverdi bana; “Tüfeği
saklasaydın.”, mesaj bu. Ama kime mesaj çekti, demedi. Ben gittim gayri. Moralim
bozuldu eyvah dedim. Zaten bunun yüzünden olduğunu biliyorum da, ama oğlumu
960 bunun öldürttüğünü bilmiyorum. O aklıma gelmiyor.

M.A: Öyle bir şey de yokta yani.

Y.E: Ben öldürtmedim.

D.B: Ondan sonra ben gittim köye. Ertesi gün bu Ahmet’i yakalamışlar gelmişler.
Ahmet denilen, bu konuşanı. Ben onu hiç tanımam, hiç görmedim. Yalnız bana
965 telefon etti. İşte...

M.A: Birazdan anlatacaksın onu.

D.B: Onu da anlatacağım. Ondan sonra ben gittim. Bunları 3 gün orada tuttular.
Bunları Denizli’ye Ağır Ceza’ya gönderdiler.7 ay yatması bu. Bu mesaj bu yani.
Bilmem ne falan bunlar pısırik bunlar, yalan hepsi. Ben vardım orada. Doğruyu söyle.

970 **Y.E:** Ben niye yalan söyleyeceğim?

M.A: Ama siz indikten sonra jandarma ara sokaklarda dolaştırmış.

D.B: Yalan, yalan o, yalan.

Y.E: Hep ben yalan söylüyorum zaten. Buraya da yalan söylemek için çıktım zaten.

M.A: Şimdi onunla da ilgili burada Yeliz konuştuktan sonra bana çok sayıda mesaj
975 geldi. İı asker yani askerliğini yapanlardan da geldi. Şeyden de geldi, ne denir?
Subaylardan da geldi. Jandarmadan da, askerliğini yapanlardan da. Diyorlar ki,
kanunen mi diyorlar artık neyse yani işleyişe göre asla bir kişi yani bir askerle bir
kişi bir yere götürülmez diyorlar.

M.A: Yani orada en az 2 kişi olması lazım arabada. Ve üçüncü kişi olur. Yani birisi
980 hani böyle al sen bunu ,jandarma ere, al bunu buraya görüt diye..

Şevki:Ekip olur.

M.A: Yani ekip olur. En az iki kişi olur. Şimdi ben tam söyleyemiyorum. Aslında
birisi daha yazarsa onu okuyayım nolur. Böyle gitmez diyorlar. Yani Yeliz’in
anlattığı gibi al sen onu, askerın arabasına at ...

985 **Y.E:** Neden yalan söyleyeyim Müge Hanım?

M.A: Hayır, sen yalan söylüyorsun diye demiyorum. Ben de normal askerliğini yapan insanların gönderdiklerini söylüyorum. Yani jandarma olarak yapan herkes sonuçta böyle operasyonlara katıldı. Var mı aranızda jandarma yapan ?

Rahmi: Efendim yalnız jandarmada değil, Müge Hanım. Poliste..

990 **M.A:** Pardon, efendim? Bir, evet. Bana şimdi gelir onun mesajı. Reklama girelim tam okuyacağım. Ben tam kelimeleriyle ifade edemiyorum ama...

Rahmi: Yalnız jandarma için değil, karakoldan bir suçluyu adliyeye,savcılığa götürülmesi gerektiği zaman veya hastaneye rapor alınması için götürülmesi gerektiği zaman..

995 **M.A:** Çünkü aslında mantıken, sen arabayı kullanıyorsun arkadaki her şeyi yapabilir yani.

Rahmi: Zaten tek memurla karakoldan dahi tek polisle çıkartmazlar.

M.A: Yani bunun seninle de alakası yok. Düşünsene ben jandarmayım,...

Rahmi: Genel olarak yani.

1000 **M.A:**...senden şüphelenmişim. Senin demene göre, seni ara sokaklarda dolaştıracağım. E ben araba kullanıyorum, sen arkadasın . Ben her türlü tehlikeye açığım. Yani ben niye öyle bir tehlikeyi polis ya da jandarma olsam alayım ki? Mantık o yani.

Rahmi: Jandarmada da , poliste de birden fazla korumayla götürülür.

1005 **M.A:** Yani seni niye, kim dolaştırıyor ara sokaklarda?

Y.E: Beni hastanede başka komutanın yanına götüreceğim diye götürdü.

M.A: Tek başına?

Y.E: Evet .Ben neden yalan söyleyeyim?

Arif: Arabayı kullanan kendisi mi?

1010 **Y.E:** Evet kendisi. Kendisi kullanıyordu.

Arif: Araba , resmi araba mıydı?

Y.E: Hayır bizi jandarma arabası geldi aldı. Onunla gittik.

Arif: Resmi araba yani.

M.A: Resmi araba.

1015 **Rahmi:** Resmi araba işte.

Y.E: Resmi araba mı bilmiyorum işte.

M.A: Jandarmanın arabası mı? Üzerinde jandarma yazan araba mı?

Y.E: Evet, evet.

Rahmi: Arabayı kullanan başka biriydi ama?

1020 **Y.E:** Hayır o kullanıyordu. Telefonları teslim ettiğim.

Arif: Hayır, astsubay.

Şevki: Böyle bir şey mümkün değil.

Rahmi: Nereye götürüyordu seni, nereye götürmek için aldı?

Y.E: Çivril Devlet Hastanesi'nde başka bir komutanın yanına götüreceğini söyledi.

1025 **Rahmi:** Başka bir...

Y.E: Başka bir komutan mı varmış ne varmış, hastaneye götüreceğini söyledi. Tam hastanenin oraya gelirken zaten telefon görüşmesi yapıp geri döndü. ‘‘Ha komutanım siz jandarmada mıydınız?Jandarma Karakolu’nda mıydınız?’’ diye geri döndü.

M.A: Ama şöyle anlattın ama Yeliz. Ben onu, ben düzelttim. Dedimki tamam işte 1030 seni hastaneye götürüyormuş dedim. Sende dedinki hayır beni ara sokaklara soktu, ara sokaklardan gezdirdi..

Y.E: Ara sokaklardan hastaneye götürdü diyorum. Yine aynı şeyden bahsediyorum.

Rahmi: Ya ara sokaktan, direkt sokaktan.. Hastaneye götürmek başka , dolaştırmak başka be kardeşim.

1035 **M.A:** Ara sokakları gezdik demek şu demek, bunu sadece tek bi şeyle söylersin. Beni aldı, ara sokaklarda gezdirdi.Yani bin tane yol vardır bir yere gitmek için.

Y.E: Ara sokaktan hastaneye götürdü dedim o günde Müge Hanım.

Seyirciler: Hayır, öyle demedin. Yalan söylüyor.

Y.E: Sen de ne var bunda, demiştiniz.

1040 **Rahmi:** Ya hastaneye gidiş yolu...

M.A: Ben sana çünkü sen şöyle anlattın; beni ara sokaklarda gezdirdi , dedin.Bak sen, ben.. Bak sana bir şey söyleyeyim mi? Ben konuşulan hiçbir şeyi unutmam.

Y.E: Tamam .

M.A: İsim hatırlamam, yüz hatırlamam, konuşulan hibir şeyi... Herkesin hafızası 1045 değişik.Aynen şöyle söyledin, çıkartır değişiklik varsa şurada izletirim. ‘‘Beni aldı, bindirdi, ara sokaklarda gezdirdi.’’dedin. Ben de dedim ki, bir dakika, nereyi gezdirdi ki seni dedim. O sırada dedin telefon geldi. Haa hastanede değilmişsiniz, öteki taraftaymışsınız dedi.

Y.E: Tamam .

1050 **M.A:** Beni aldı geri döndü dedin. Ben de sana dedimki; kızım senin o ara sokaklar dediğin yer hastaneye varıyor muydu? Evet ,dedin.

Y.E: Evet .

M.A: Niye o zaman sen şimdi bu ara sokakları kattın işin içine, ne alakası var ki, dedim. Aynen...

1055 **Y.E:** Tamam , bu şekilde konuşuldu.

M.A: Yani ne ara sokağı? Beni hastaneye götürüyorlardı...Yani bunun mevzu edilmesinin nedeni ne? Bunun bizim konumuzla ilgisi ne?

Y.E: Bende bilmiyorum konumuzla ne ilgisi olduğunu. Ben sadece o gün yaşadığımı söylüyorum.

1060 **Rahmi:** Yeliz Hanım siz o komutan için ‘Beni ara sokaklarda gezdirdi.’ demekle , o komutana da dil uzatıyorsunuz. Onu da zanlı durumuna düşürüyorsunuz.

M.A: Yani o komutanda ayrıca senin emsajını çekmiş komutan oluyor. Artık komutan mıdır, nedir bilmiyorum yani.

Rahmi: Yani görevinin dışına çıkarak seni keydi olarak, bir takım başka düşüncelerle sanki ara sokaklarda dolaşmaya keyfi götürmüş gibi bir hava veriyorsun.

M.A: E öyle anlattın.

Y.E: Bana söylediği şeyleri de söyledim size ben. Mesaj var, senin telefonunda mesaj var. Bu mesaj seni ipe götürür. Hatta o gün size söyledim , siz de bana izah ettiniz.

1070 **M.A:** Evet doğruyu anlat demiş.

Y.E: Evet doğruyu anlat dedi.

M.A: Evet bende dedim ki; bende bunu buradan kaç kişiye söyledim ama dinlemediler. Şimdi cezaevindeler dedim. Ben biliyorum konuşulani.

D.B:Peki cezaevinden bana mektup attı mı?

1075 **M.A:**Onu da dinleyeceğim.

Y.E: Evet attım.

Arif: Jandarma Karakolu’nda, bir jandarma astsubayının araba kullandığını gören var mı?

M.A: İşte ben o askeri düzeni bilmediğim için yorumda bulunamıyorum. Hı?
1080 Kullanır mı?

Rahmi: Umumiyetle er kullanır, jandarma komutan olarakta geçer oturur.

Şevki: Olmaz olmaz.

Y.E: O zaman ben hayal mi gördüm hocam?

Arif: Olmaz.

1085 **M.A:** Peki ara verelim sen bir düşün.

(VTR starts)

-Hasan Açıkgöz ağabeyini arıyor.-

Hasan Açıkgöz: Babam Abdullah Açıkgöz, 1943-44 yıllarında Niğde'de askerlik yapıyor. Terzi Mustafa Erler isimli bir arkadaş ediniyor, bir terziyle. Onun bacısıyla imam nikahki beraberlikleri oluyor. Ondan doğma bir ağabeyimiz var.

1090 **M.A:** Daha sonra çocuk Harp Okulu'nu kazanıyor , babasının anlattığına göre. Baba-oğul karşılaşıyorlar Manisa'da . Fakat baba diyorki hayır ben senin baban değilim. Terzi Mustafa Erler'in üzerine geçmiş olabileceğini aile düşünüyor. Hasan Bey'in ağabeyi , Ali Osman olabilir ismi yada başka ..Eğer ararsanız biz yine sizi kardeşinizle görüştürmekten mutluluk duyarız.

1095 **M.A:** En az 3 kişi. Hele ki diyor bir bayan varsa, bir şaibeye mahal vermemek için mümkün değil diyor bir askerle, biz o bayanı alacağız tek başına hastaneye jandarmaya bilmem nereye falan göndereceğiz, mümkün değil diyor. Bakın gönderenler de var diyor ki, "Birlikten kesinlikle tek bir asker çıkarılmaz. Bu kesinlikle yasaktır. Hatta cezası bile vardır. İnzibat falan görürse sıkıntıdır. İı bir

1100 araç şöforü asker, bir araç komutanı asker veya rütbeli bir de araç muhafızı diye adlandırılan askerle en az 3 kişi çıkarılır araç." diyor. Bak resmi araçtan bahsediyor. Herkes aynı şeyi gönderiyor. İı araç komutanının da, hı bir de bütün gönderenler ayrıca araç komutanının resmi aracı kullanmasının söz konusu değildir, diyor. "Müge Hanım araç komutanı olmadan araç hareket etmez. Jandarmada kesinlikle

1105 araç tek başına çıkmaz bölükten. Aracı er sürer. Araç komutanı rütbeli asker mutlaka bulunmak zorundadır." demiş. Saygılarımla Hakan Utku. "Müge Abla askeri araçlarda araç komutansız, şöforsüz hareket etmez. 50 metre mesafe bile olsa en az 3 mürettebat olmak zorundadır. Yani araç şöforü, araç komutanı ve koruma, kesinlikle prosedür budur." demiş. Zaten artık bizzat komutanlarımız da aradılar. Diyorlar ki,

1110 mümkün değil. Yani hepsinin şeyi, yani bu bizim prosedürümüz, onun için bunun için falan olmaz. Mümkün değil, diyorlar yani. Seni birinin alıpta seni araç komutanı ara sokaklardan dolaştırması... Daha evvel tanıdığın biri değil, bunu seninle konuştuk. İı mümkün değil diyor herkes. Yani şimdi bak bütün telefon şimdi susmuyor. Verilen şimdi burada 50-60 tane de mesaj gelmiş. Ben çok teşekkür ediyorum. En az

1115 3 kişi. Özellikle bayanlarda, sizin yanınızda konuştum. "Yarın bir gün bir şaibeye yol açar. Sonra o bayan der ki bana şunu yaptı, bunu yaptı, bunu etti bilmem ne der diye biz asla 1 kişiyle bir bayanı hele bindirmeyiz aracımıza." diyorlar.

Arif: Peki o şaibe.

M.A: O şaibe burada işte.

1120 **Arif:** Burada görüldü.

M.A: Sen bir hatırla. Peki, o zaman sizin hatırlamanız lazım. Sonuçta o zaman siz komutan, jandarmanın önünde indirildiniz.

D.B:Evet.

M.A: Tek başına bindi ve tekrar çıktı o zaman.

1125 **D.B:**Hayır. Gitmedi hiçbir yere gitmedi.

M.A: Ama gittim diyor.

D.B:Hayır. Ben varım orada. Saat 4'e kadar bekledim orada.

M.A: Şimdi siz jandarma... Nasıl bir araçtı bu, binek otosu muydu yani?

D.B:Yok böyle şey, şöyle uzun jip biçiminde bir jandarma arabası.

1130 **M.A:** Hanı böyle arkada sıraların olduğu mu, yoksa binek oto gibi mi?

D.B:Hayır onlar 3 kişi öne oturmuşlar. 2 başçavuş yanyana, şöförde tek. Aynı sırada oturuyorlar. Biz ikimiz burada arkada oturduk.

M.A: Arkada oturuyorsunuz. Sonra bir hatırlayın nolur. Çünkü siz çok üzgünsünüz. Siz jandarmanın önüne geldiniz.

1135 **D.B:**Avlusuna, avlusuna.

M.A: Hı?

D.B: Avlusuna gittik.

M.A: Avlusuna gittiniz. Peki, yanınızda mıydı?

D.B:Tabi. Yanımda. Yanımda. Bunu ikimizde çıktık yukarıya, amca sen otur dediler

1140 bunu aldılar içeriye. Ondan sonra bu çıktı. "Baba ben bir şey ." Ben ne bileyim adalet verir dedim ya. Ondan sonra aldılar içeriye. Bir sigara içelim falan, dedi. "Ne sigarası lan yürü" falan dedi başçavuşta. Orada içirtmedi bile sigarayı. Ondan sonra aldılar bunu sorguya. Ondan sonra savcıya telefon ettiler o geldi. Savcı kendi odasına aldorttı bunu.

1145 **M.A:** E ama Yeliz ne zaman gittin sen, ara sokaklarda ne zaman gezdin?

Y.E:Ben arabadan indirildikten sonra götürüldüm.

Arif: Hastaneye götürüldü mü? Ahmet Abi hastaneye götürüldü mü?

M.A: Nasıl arabadan indirildikten önce? Bir saniye.

D.B:O hastane daha önce. Hastane daha önce, hastane meselesi. Oğlumun vurulduğu

1150 zaman. Oğlum öldüğü zaman o.

Arif: Hayır jandarma hastaneye götürdü mü?

D.B:Oğlum ölmüş bizim haberimiz yok. Biz o anda gittik yani bu karakoldaymışmış. Bunu oradan aldık, hep beraber hastaneye vardık. Hastanede...

Rahmi: Onu söylemiyor. O hanımefendi, Yeliz'i hastaneye götürdüler mi 1155 karakoldan?

D.B:Hayır, hayır.

Rahmi: Herhangi üzerinde bir...

M.A: Zaten götürmezler yani mümkün değil.

Rahmi: Onu soruyorum.

1160 **M.A:** Hayır yani ben şunu anlatmaya çalışıyorum Yelizciğim. Hani sen yolda karşılaşıyordun jandarma arabasıyla, siz yolda karşılaştıysınız jandarma arabasıyla.

D.B:O ilk defa bak orada ben şok geçirdim, hatırlamıyorum. Onu benim arkadaşımın arabasıyla gidiyorduk biz. Bu var mıydı bilmiyorum ya.

Y.E:Ben de vardım, üçümüz beraber gittik.

1165 **D.B:**Sende mi vardın?

Y.E:Üçümüz beraber gittik. Yolda bindik arabaya biz.

D.B:Orada jandarma karşıladı bizi. Bizi orada indirdi.

M.A: Siz işte arkaya geçtiniz.

D.B:İşte öbür arabaya.

1170 **M.A:** Jandarmanın arabasına geçtiniz.

D.B:Orada olmuyor hadise. Mesaj meselesi orada değil.

Y.E:Mesaj meselesi ondan sonra çıkıyor.

D.B:Bu hastanede öldü ya oğlan. Morga atmışlar. Gittik. Orada benim hanım dövündü, o dövündü, başın sağolsun dediler bize. Biz eve geldik, yapacak bir şey 1175 kalmadı. Morga atmışlar. Eve geldikten sonra oturuyoruz konu komşu kalabalık oldu.

M.A: Yeliz nerede?

Y.E:Ben çocuklarla beraber bahçede oturuyorum.

D.B:İşte bu da "Ağlama kızım sen işte."

Rahmi: Yani yanınızda, o da yanınızda. Yeliz'de yanınızda.

1180 **D.B:**Hani şu kadar ileride.

Rahmi: Hı tamam.

D.B:Koltukta oturuyor bu. Çocuklar geldi yanına. "Ağlama kızım, Rıza Dede'nin yanına gitti baban. Bize işte tepeden bakıyor. Cennete gitti baban. Cenneti geziyor baban."Çocukları böyle şey yapıyor. Ben de tabi oğlum öldü diye şey yapıyorum. 1185 Bu arada başçavuş, araba çıktı geldi. Jandarma arabası. Ama saat 1 mi 1 buçuk mu orayı keşfedemiyorum orada yani. Burdayım başçavuşum, dedi bu. Yeliz burada mı, dedi. Koşarak gidiyor. Ben de hızlıca, koşamıyorum ayaklarımdan yavaş yavaş,

başçavuşum bir dakika ben de geleceğim, dedim. Tamam, amca, bin amca sende dedi bana.

1190 **M.A:** Ama öyle olmamış Yeliz'in anlattığına göre.

Y.E: Hayır

D.B:O zaman ben yalan söylüyorum.

M.A: Sizi telefonla aramışlar.

Y.E: Beni telefonla aradılar.

1195 **D.B:** Telefon ettiler tamam, Yeliz orada mı diye. Yeliz orada mı dedi. Ondan sonra geldiler bunlar, telefonda sonra. Burada deyince.

M.A: Tamam mesaj olayını da o zaman farkettiler.

D.B: Hayır. O zaman değil. Arabada giderken çekiliyor mesaj. Benim yanımda.

M.A: Arabayla giderken.

1200 **D.B:** Tabi. Tam böyle bizim köyle burguları geçtik. Burgular ile Kızılsöğüt arasında ışık geliyor telefona. Orada aldı elinden telefonu, mesaj çekildiği an. Tam koyuyordu çantasına şeyi, telefonu. O anda jandarma başçavuş dedi, telefonu verir misin, aldı elinden. Başka var mı dedi. Var, dedi. Onu da aldı elinden. İkisini de aldı telefonların.

M.A: Aldı. Sonra götürdü sizi jandarmanın avlusuna.

1205 **D.B:** Avlusuna götürdü.

M.A: Ama iyi hatırla Ahmet Amca, sonra Yeliz'i alıpta çıkarttılar mı oradan hiç?

D.B: Hayır. 4'e kadar orada bekledim ben. 4'e kadar oradaydım. Bak arkadaşım da vardı yanımda.

Rahmi: Yani çıkarmış olsalar sen görürsün değil mi?

1210 **Y.E:** Seni içeri aldılar...

D.B: Tabi tabi.

Rahmi: Çıkış kapısının koridorunda oturuyorsun.

D.B: Gözümüz hep bunda ya, hep bunda.

Rahmi: Ever. Yani senin görmediğin bir kapıdan çıkarma gibi bir durum yok.

1215 **D.B:** Yok. İmkânı yok.

Rahmi: Tek kapı var. Çıksa sen görürsün.

M.A: Zaten içeri girmeden gittiğini söyledi.

Y.E: Evet.

D.B: Hayır.

1220 **Y.E:** Evet.

M.A: Sen hiç içeri girmedim dedin.

Y.E:Evet.

M.A: Babam indi. Beni aldı götürdü dedin jandarma.

Y.E:Babam indi. Jandarma arabasından herkes indi. İçeri girdiler. Yanındaki 1225 jandarmalar diyorki hastanede ismini hatırlamıyorum bir komutan var.

D.B:Yalan, yalan.

Y.E:Onun yanına götüreceğim ben Yeliz Hanım'ı dediler. Ben arka koltuğa geçtim.

M.A: Ama niye komutan hastanede?

Y.E:Bilmiyorum. Eşim öldüğünden dolayı oradaymış. Yani ben bilmiyorum. Bana 1230 hiçbir şey söylemediler. Hastaneye götüreceğim dediler. Arka sokaklardan hastanenin oraya tam yaklaştığımız zaman komutan telefonla görüşüyor. "Ya ben, Yeliz Hanım'ı hastaneye getirmişt看. Siz jandarma karakolunda mısınız?" dedi. Tamam, o zaman geri dönüyoruz, dedi.

M.A: Bu komutan yani. Oradaki komutan.

1235 **Y.E:**Evet, evet.

M.A: Yani komutan aldı seni tekrar yukarıdan. Bindirdi arabasına tek başına. Seni aldı götürüyor.

Y.E:Evet.

M.A: Başka hiç asker falan yok.

1240 **Y.E:**Hayır yok. Hastanenin o tarafa geldiğimiz zaman telefon görüşmesi yaptı işte. Ondan sonra geri getirdi beni. Biz içeri girdik. Ben jandarmanın içine değil. İşte yan tarafta komutanların mı artık askerlerin mi oturdukları bir alan var. Oraya götürdüler ilk önce beni. Ondan sonra jandarma karakoluna sokarken kayınpederim içeriden çıktı, jandarma karakolundan çıktı. Bahçesinin içerisindeyiz. Baba, dedim. Bir mesaj 1245 var, benim haberim yok bu mesajdan, dedim. Yemin ederim ki ben yapmadım dedim.

O da dedi adaletin kestiği parmak kanamaz kızım, dedi. Yapmadıysan çıkar, dedi. Ondan sonra kayınpederim çekti gitti. Ben jandarma karakoluna girdim.

M.A: O zaman sana ama bu arada o mesajı gösterdiler.

Y.E:Tabiki.

1250 **M.A:** İyide daha o mesajı falan göstermeden niye seni hastaneye götürüyorlar. Şimdi hastaneye, hastane dediğin şey.

Y.E:Hastane yolunda gösterdi komutan mesajı bana.

D.B:Önce gittin hastaneye.

Y.E:Baba sen yoktun. O değil.

1255 **D.B:**Sen hastaneye gittin bisikletle gittin önce.

Y.E:Baba o değil. Ben ondan bahstmiyorum. Deniz öldükten sonrakinden bahsediyorum.

M.A: Ama seni hastaneye ötürmeleri için önce ifade alınır.

D.B:Şimdi bana bu telefon etti.

1260 **M.A:** İyi de yani bizi bildiğimiz konuda şey ettin.

Rahmi: Müge Hanım.

M.A: Önce bir ifade alınır. Onun bir saati vardır. Hani böyle anlatayım. O saatte, belirli saatlerde. Bunun da nedeni şudur; onu da söyleyelim artık bilmeyenler için.

Yani işkence mi görüyor ne görüyor diye kanunun koyduğu, bizler için koyduğu bir 1265 şey var. Atıyorum her 6 saatte bir sen gidip...

Şevki: Gözaltına alınacaksa kişi şayet.

M.A: Gözaltına alınacaksan.

Rahmi: Daha henüz belli değil.

M.A:...sorgun olacak. Sorgunun o süresi geçtikten sonra seni hastaneye götürecekler, 1270 muayene ettirecekler. Tekrar gelecekler eğer savcı sorguya devam ediyorsa. Gene bir saat geçecek, gene götürecekler. Neden, çünkü yarın bir gün "İşkence altında ben bu ifadeyi verdim." demesinler diye doktorda muayene edecek. Var mı bir tarafında bir işkence, bir şey diye bakacak. Tekrar gönderecek. O raporlarda işte jandarmanın delili olacak. Devletin delili olarak kalacak orada.

1275 **Rahmi:** Hastaneye giderken resmi yazı yazılır hastane tabipliğine veya adli tabibe. Onun üzerine götürülür. Burada kalkıpta daha karakola gider gitmez oradaki komutanın bulunduğu yere kalkıp götürülme diye bir şey olmaz. Sanıksa, şüpheliyse bekletilir. Diğer komutan mı, sayın savcı mı kim gelecekse gelir. Yani zaten hemen sayın savcı gelmiş, diyor Ahmet Bey. Sayın savcı gelmiş.

1280 **D.B:**Geldi. 15-20 dakikada savcı geldi.

Rahmi: Demez mi ki; bunu nereye götürdünüz? Sayın savcı geldiği zaman keyfi olarak komutn hastanede diye hastaneye götürülür mü ya?

D.B:Yok.

M.A: Peki bu arada sizin de telefonunuzu, yani sizin de telefonunuzu almışlar.

1285 **D.B:**Efendim

M.A: Araçta sizin de telefonunuzu almışlar.

D.B:Nerede?

M.A: Araçta.

D.B:Hayır, benim almadılar.

1290 **M.A:** Sizininki de istemişler.

D.B:Hayır benimkini almadılar.

M.A: Almadılar mı babaninkini hı?

Y.E:Hayır. Ben görmedim. Dikakt etmedim. Sadece benimkiler alındı.

M.A: Çünkü ııı burada şey var ıı tabi bu telefon mevzusu olunca tanık ifade tutanağı
1295 var, ismini vermeyeceğim. Kendisini belirtilen şekilde aldık. Karakola getirdim.
Ancak karakola gelirken yolda Vedat başçavuş beni aradı. Şahısların telefonlarını
aldın mı, dedi. Ben de hayır dedim. Bunun üzerine bana savcı hanımın talimatı ııı
savcı hanımın talimatı telefonları al sende dursun, dedi. Bende bunun üzerine Yeliz'e
dönerek 'Üzerinde telefon var mı ?' dedim.

1300 **Y.E:**Evet

M.A:'Ve elinde telefon gördüm. O da bana elindeki telefonla çantasındaki telefonu
verdi. Hatta ben maktülün babasınında telefonunu araçtayken aldım. Ben telefonu
alıncaya kadar Yeliz'in mesaj attığını görmedim. Arkamda oturuyordu. Telefonu
aldıktan sonra devamlı mesaj geliyordu ve aranıyordu. Şüphe oluştu. Ancak telefonu
1305 ben açmadım. 'Aslında doğru bu da telefonu açamazsın. Bu da doğru. 'Karakola
girerken nizamiye kısmında çok mesaj geldiğinden iyice şüphelendim açmak
zorunda kaldım. 'O sırada çünkü Ahmet sürekli sana mesaj atıyor. 'Açsana
telefonunu, bi tuvalete gitsene''vs diye. 'Karakola girerken çok mesaj geldiğinden
iyice şüphelendim. Açmak zorunda kaldım. Durumu hemen Vedat başçavuşa
1310 bildirdim. O da hemen mesajları okudu. Aracı ben kullanmadım. Vedat başçavuşta
yanıma oturdu. ' Bak, 'Araçtaki asker ve diğer şahısları indirdik.' diyor. 'Aracı
ben kullanmadım. Vedat başçavuşta yanıma oturdu.' Yani yine 3 kişi. 'Yeliz'de
arkadaydı. Sırf bu mesajları konuşmak için karakolun etrafında araçla 5 dakika kadar
tur attık. Vedat başçavuş..'senin komutan dediğin demek ki '...şüpheliye dönerek:
1315 Bu mesajlarla hayatın mahvolur, 15-20 yıl yatarsın, dedi. O da bize karşı bu
mesajları ben çekmedim. Çeken kişileri tanımıyorum dedi ve ağlamaya başladı.' E
tanıyorsun. Ahmet çekmiş. Görüyorsun numarasından.

Y.E:Hayır. Ben Ahmet'in numarasını bilmediğim için gelen mesajların kimden
geldiğinin farkında değilim. Çünkü Ahmet'in numarası kayıtlı değil. Numarayı
1320 söylüyorlar bana. Bende bilmiyorum dedim.

M.A: Diyorki 'O sıralarda...

D.B:Burcu çekebilir dedin orada.

Y.E:Nasıl?

D.B:Burcu çekmiştir dedin.

1325 **Y.E:**Hayır.

M.A:...telefon tamamen Vedat başçavuşun elindeydi. Şüpheliye hiç iade edilmedi. Daha sonra cumhuriyet savcısına teslim edildi.”İyi de senin Ahmet’in numarasını bilmemen mümkün değilki. Onun geliş gidiş saatleri var. Ahmet seni arıyor. Senin ağladığını öğreniyor. Sonra sana mesaj gönderiyor senin daha telefon...

1330 **Y.E:**Ama ben, Ahmet’in aban gönderdiği mesajlardan haberim yok ki Müge Hanım. Ben diyorum komutan bana gösterdi hatta.

M.A: Cevabın var. Nasıl haberin olmaz.

Y.E:Ama ben yazmadım diyorum o mesajı işte. Cevabı ben yazmadım.

M.A: Ama tüfekten öncede yazdığın cevap var yavrum. Konuşmuşsun.

1335 **Y.E:**Hayır Müge Hanım sadece aradı.

M.A: İyi durun o zaman girin arayı, ver kâğıdı bana.

(VTR starts)

-Hüseyin Basamay, Ertuğrul Kütük 23 Eylül 2012’den bu yana kayıp.-

M.A: Hüseyin Basamay ve akrabası Ertuğrul Kütük kayıp efendim. 23 Eylül’den bu yana. Kayboldukları yer Adana, Çukurova, Topalan Köyü ile Dörtler Köyü arası.

1340 Hüseyin ailesini Gönül Çağlayan diye bir bayan ile tanıştıyor. Gönül’de hamile. Diyorki oğlu annesine , “Çocuk benim anne, biz de evleneceğiz.” Bunun üzerine annesi bankadan kredi çekiyor. Oğluna ev tutuyor. Eşyalar alıyor. Adana merkezdeki bir eve yerleştirip köyüne geri dönüyor. Daha sonrada Gönül gelmiş, kamyonla eşyaları almış götürmüş. Osmaniye’ye götürdüğü hanerini alıyorlar. İkisinin oğlu

1345 eşyalara bakmaya gidiyorlar. Bir daha da haber alınamıyor.

Anne 1:Biz şeye baktık Osmaniye’ye bizim arabamız girmemiş.

M.A: Eğer biliyorsanız lütfen emniyeti ve bizleri haberdar edin.

M.A: Yani o zaman eşini aldattın o dönem.

Y.E:Evet.

1350 **M.A:** Sen bütün bunları kocanın zoruyla yapıyorsun. Ama gönül rızan olmadığı insanlarla da sürekli mesajlaşıyorsun.

Y.E:Olay günü gündüz aradığında, beni dedim arama.

Telefondaki adam: Yalan ya öyle bir şey yok.

Y.E:Hayır, hayır, hayır.

1355 **Telefondaki adam:** Benim bu olayla hiçbir ilgim, alakam yok.

M.A:4-5 kişinin adı var. Bu kişilerin arasına bu adam.

-Deniz Ertuğral'ın katili kim?-

(Live Broadcast starts)

M.A: Şimdi o gün kayıtlara göre senin bu numarasını bilmediğim dediğin Ahmet Şener ile dün de söyledim, bi 5 buçuk dakika görüşmen var, 83 saniye görüşmen var, 1360 80 saniye görüşmen var. Yani gün içinde onunla sürekli konuşuyorsun. Benim için sürekli dir bu ııı

Arif: O gün afedersiniz numarayı bilmiyorum diyor. Gelen numaraya bir bakar adam değil mi?

M.A: Yani konuşuyorsun.

1365 **Y.E:**Bakıyorum ama ben ezberleme, numara ezberleme veya isim tutma gibi bir şeyim yok, hafızamda tutamıyorum. Ben o numarayı normal şekilde açıyorum kim diye.

M.A: Ama peki niye herkes kayıtlı da o kayıtlı değil?

Y.E:Değişik numaralardan arıyordu ve onunla görüşmediğim için yani. Daha eski 1370 numaraları vardı bende. Sildim eski numaralarını, değişik numaralardan aradığı için eski numaralarını sildim.

M.A: O günde hep değişik numaralardan mı aradı seni?

Y.E:Tam olarak bilmiyorum yani diyorum ya bakıyorum yabancı numara açıyorum.

M.A: Ama Yeliz hani sen bu insanla görüşmek istemiyorsun ya seni aradığı zaman 1375 oraya bir soru işareti koyarsın. Soru işareti çıktığı zaman açmazsın. Benim bildiğim öyledir. Sen bu adamla konuşmak istemiyorsun...

Y.E:Ben onu yapmadım. Ben onu yapmadım işte.

M.A: Ama yapabilecek kapasitedesin. 2 günde 900 tane telefon mesajı çekebilecek bir kadın onu da akıl eder. Hani sen telefonla ilgisi olmayan bir adam olsan haklısın 1380 derim. Ama sen sürekli elinde telefon yani kızım senin. Sen bunu akıl edebilecek durumdasın. Telefon ile ilgili... Ahmet, eğer sen bu Ahmet ile görüşmek istemiyorsan, o geldiği zamanda açmak istemiyorsan; bir şekilde x dersin y dersin neyse, geldiği zamanda noya basarsın. Numarasını ezberinde tutmak istemiyorsan.

Rahmi: Sonra dediki Müge Hanım, "Hastanedeydim, Ahmet aramıştı. Bende 1385 numarasını görünce aradım arama beni kocam yaralı ağlayarak cevap verdim." diyerek söylediniz.

Y.E:Ben Ahmet'in olduğunu bilmeden açtım. Ahmet kendini tanıttı.

Rahmi: Kaçsan dahi Ahmet'in sesini duydun, konuştun. Bu numaranın Ahmet'e ait olduğunu öğrendin.

1390 **Y.E:** Evet.

Rahmi: E bitti.

Y.E: Ben ezberimde tutmuyorum ki.

Rahmi: O numaraya ondan sonra istediğin an şak diye basıp konuşabilmek veya mesaj çekmek mümkün.

1395 **Y.E:** Ama ben o sırada zaten moralim bozuk, eşim vurulmuş, hastanedeyim. Ambulansın başında bekliyorum hocam.

Rahmi: Kardeşim moraliniz bozukta, bakın, ben moraliniz bozuk veya değil demiyorum. Yani sen Ahmet seni arattığı zaman...

M.A: Ya Yeliz pardon yani, moralin bozukta öteki Ahmet'ten moralim bozuk, sigara 1400 istiyorsun.

Y.E: Evet sigara getir dedim. Ya köydeyim o anda ben. Çok kötüyüm dedim. Sigara getir bana dedim. Sigaram yok, sigara getir bana dedim. Eşim ölmüş uyuyacak mıyım, yatıp uyuyacak mıyım o kötü durumda?

M.A: Hiç bana sorma. Hiç bana kendi yaptıklarınla ilgili bir şey sorma çünkü bizim 1405 şeyimiz aynı şekilde işlemiyor seninle; mantığımız, aklımız, ne bileyim yani. Yani standardın dışında bir senin hayata bakış açın var.

Y.E:Tamam. O yüzden zaten hiçkimse bana inanmıyor.

M.A: Mesela "eyvah kocam" diye kayıtlı olan kim?

Y.E: Eşim işte.

1410 **M.A.** Eşini de "eyvah kocam" diye mi kaydettin?

Y.E: Evet

M.A: Niye?

Y.E:Onu bir arkadaşımda gördüm. Kuaför bir arkadaşım var, onun telefonunda gördüm. Eşinin numarasını o şekilde kaydetmiş. Telefon geldiği zaman, eyvah 1415 kocam arıyor, yazıyordu. O da hoşuma yani bir gırgır gibisinden geldi. Onu o şekilde kaydettim.

Rahmi: Allah Allah.

Y.E:Ben arkadaşımın telefonundan gördüm diye o şekilde kaydettim. Yoksa daha önce aşkım diye kayıtlıydı.

1420 **Rahmi:** Bir hanımın kalkıp eşini telefona "eyvah kocam" diye kaydetmesi...

Y.E:Ama kuaför bir arkadaşımdan gördüm hocam. Benim aklımda öyle bir şey yoktu. Eşimin...

Rahmi: Bir şey diyemiyorum kardeşim. Senin hoşuna giderde, ben ilk defa böyle bir şey duyuyorum. İlk defa ve yadırgıyorum yani ben. Bir kadın öz nikâhlı kocasını 1425 çocuklarının babasını telefona kaydederken ‘‘eyvah kocam’’ dye...

Y.E:Ama kuaför...

Rahmi: Aşkım diye kaydedersin, kocam dersin, sevgilim dersin, ismen dersin; Ahmet, Mehmet, Deniz, Allah rahmet eylesin, Deniz dersin.

Y.E:Hocam daha önce benim telefonumda aşkım diye kayıtlıydı. Kuaför salonunda, 1430 bu kişide evli ve çocuğu var.

Arif: Ben bugün gidip bakaacğım yani telefona.

Rahmi: Efendim hocam.

Arif: Ben bugün gidip telefona bakacağım.

Rahmi: Kendi telefonuna.

1435 **Arif:** Hiç bakmadım ama bakacağım.

Rahmi: Bir bak bakalım nasıl bir kayıt var.

M.A: Aydan Abla seni nasıl kaydetmiş diye mi?

Arif: Eyvah kocam, diye kaydetmişse yandı.

D.B:Bir şey konuşabilir miyim? Bu öldüğü gün, oğlumun vurulduğu gün bana 1440 telefon açıyor bu. O gün hemen öldüğü gün. Baba diyor, çocukları eve götür, Deniz diyor şeker komasına girmiş diyor, ben Deniz ile beraber gideceğim diyor.

Y.E:Hayır ya, yapma ya.

D.B:Hemen toplanıyordum. Çocukları götürmeye geliyordum. Ondan sonra Ahmet geldi. Ya dedi, Deniz Abi’yi vurmuşlar, dedi ya. Şimdi Yeliz Abla dedi diyor, Yeliz 1445 dedi diyor. Bir de bu var yani.

M.A: Evet bu da var ifadede. Köydeki Ahmet dedi.

D.B:O geldi, haber verdi vuruldu diye.

Y.E: Ben seni aradım. Sana ulaşamadığım için Ahmet’i aradım.

M.A: İşte sizi üzmemek için öyle bir şey söylemiş olabilir. Hani rahatsızlanmayın 1450 etmeyin diye. Ahmet, yani köydeki Ahmet sizi Yeliz Abla vurmuş dedi.

D.B:O temelli sevinir zaten Deniz’in öldüğüne.

M.A: Deniz’in öldüğüne?

D.B:Tabi ya bunun sevgilisi ya.

Y.E:O da mı sevgilimmiş benim?

1455 **D.B:**E tabi sevgilin Ahmet. Ahmet hep köye gelirdi zaten.

Y.E:Ahmet’te sevgilimmiş benim.

D.B:Evet.

M.A: Yeliz ama Ahmet'te sevgilin ama yani. Ahmet'te sevgilimmiş diye adama sorma. Anlattıklarınız ortada. Yani senin kafadaki sevgili mantığı...

1460 **Y.E:**Yaşanan bir şey var ama sevgili muhabbeti yok Müge Hanım. Yaşananlar var sadece. Eşimin isteği üzerine yaşananlar var.

Rahmi: Ya kardeşim yani. Yaşananlar olduğuna göre, o yaşananların senin kalbindeki ve beynindeki şeklini ancak sen bilirsin.

M.A: Bu adam sana para vermemişki, bu adam sana para vermemiş.

1465 **Y.E:**Evet.

M.A: E Ahmet sana para vermemiş. E tamam yani, biz de bunu sevgili diye anlatabiliyoruz. Daha başka nasıl anlatalım, ne diyelim yani yavrum hani lugatta başka bir yeri yok ki. Yani para karşılığı demek paranı almak demek. Para aldın mı? Almadın. E o zaman ne diyeceğiz biz ona?

1470 **Y.E:**Onun deyimi daha farklı. Eşimle yaşanan şeyler var.

M.A: Eşinle yaşanan şeyleri daha sonra sen kendin bizzat eşin olmadan da yaşıyorsun.

Y.E:Evet doğru.

M.A: E tamam.

1475 **Y.E:**Ama bu aşk veya sevgili manasında değil.

M.A: Ya tamam biz hani böyle şeyler aşkla olur mantığından yola çıkarak güzel bir şey söylüyoruz, kötü bir şey söylemiyoruz aslında senin için. Yani insan âşık olmadığı biriyle bunları yaşamaz mantığından yola çıkarak bunları söylüyoruz. Senin adına güzel bir eşy söylüyoruz. Sen farklı düşünebilirsin. Ama o farklı düşünmekte

1480 sana bir şey kazandırmamış yani geldiğimiz noktada. Şimdi ben şunu merak ediyorum yani adam sana mesaj atıyor. "Kafayı yemek üzereyim aç bir hadi ya. Durum ne? İki dakika tuvalaete git hadi ara ama lütfen." Şimdi neyi sana merake diyor ben anlamadım ki. Kocan ölmüş, sende acılı bir kadınsın. Hiçte konuşmadım arada diyorsun. Neyin daha bu senden durumunu merak ediyor. Yani bu durum ne?

1485 Merak ediyorum ne demek? Adam ölmüş, daha ölen adamın daha başka bir şeyyi yok. Hani ameliyatta olur merak eder. Yani ölmüş adamın bu adaha nesini merak ediyor?

Y.E:Müge Hanım, Ahmet beni eşim ölmeden önce, ben eşimin silahla yaralandığını duyduğum anda dışarı çıktım.

1490 **M.A:**01.14 yavrum. Gelen mesaj 01.14.

Y.E:Tamam bir saniye anlatabilir miyim? Ben hastanedeyken Ahmet beni arıyor. Ben açıyorum. Ahmet'in olduğunu duyunca dedim arama. Ağladığımı duyunca, ne oldu, dedi. Ben Deniz'i işyerinde silahla vurmuşlar, ambulansla Denizli'ye götürülecek dedim. Ahmet dediki tamam dedi, "Dostluğu düşmanlığı bir kenara bırakalım. Denizli'ye hangi hastaneye geldiğinizi bana bildir. Yanınızda yardımcı olayım." dedi. Ben bu arada kayınpederimi arıyorum sürekli. Kayınpederim telefonu açmayınca köydeki Ahmet'i aradım. Dedim ki Ahmet dedim kayınpederlere ulaşamıyorum; git dedim köye hemen kayınpederlerime git dedim, babama böyle böyle durumu anlat dedim. Silahla vurulduğunu...

1500 **M.A:** Peki virgül koyacağım. İşte o açtığın Ahmet daha sonra gördüğü zaman kayınpederini diyorki, Yeliz vurmuş diyor. Neden öyle bir şey söylüyor?

Y.E:Bilmiyorum.

M.A: Çünkü bu Ahmet'te senin arkadaşın. Yani ifadesinde de var Ahmet'in iyi oldu hatırlattınız. Yani ifadesinde de vermiş. Yani o ilk günlerde de vermiş. Senin arkadaşın yani işte sigara falan getiren yai. Aşksız, meşksiz neyse özel bir şeyler yaşadığın bir adam. Niye tutuyorda, Yeliz vurmuş, diyor?

Y.E:Ben ilk defa burada duyuyorum bunları.

Rahmi: Yani eğer sen kalkıpta Ahmet'i arayıp "Ben kayınpederime ulaşamıyorum. Sen lütfen git, silahlı saldırıya uğradığımı anlat.."

1510 **Y.E:**Evet çocukların evde yalnız olduğunu söyledim.

Rahmi: Onun kalkıpta "Ahmet Abi ya başın sağolsun Deniz'i vurmuşlar." "Kim vurmuş?" "Yeliz vurmuş." der mi?

Y.E:Daha ölmemişti.

Rahmi: Hı?

1515 **Y.E:**Daha ölmemişti ki eşim, yaralıydı.

Rahmi: Ya ölsün, ölmesin. Vurulmuş silahlı bir olay.

Y.E:Evet.

Rahmi: Kim vurmuş, diyor adamcağız baba olarak. "Yeliz vurmuş." Senin anlattığınla, Ahmet'in kayınpederine gidip anlattığı şekli uymuyor. Uyuşmuyor.

1520 **Y.E:**Ama ben o günü yaşadıklarımı birebir bu şekilde anlatıyorum. Bu zamana kadar hiçbir şey saklamadım sizden.

Rahmi: Sen yaşadıklarımı birebir anlatıyorsun. Bu adamcağızda acılı bir baba olarak o da aynen yaşadıklarımı anlatıyor. O da yaşadıklarına bir şey ilave etmiyorki.

M.A: Yani sonra Ahmet ile konuştun. Öldüğünü söyledin mi?

1525 **Y.E:**Hayır hayır. Dedim böyle böyle hastaneye sevkedecekler dedim. Tamam dedi. ‘‘Hangi hastane, gedliğinizi bildir, yanınıza geleyim.’’dedi. Bende kapat telefonu, dedim. Ambulansın başında beklemem gerekiyor. Kapattım, diğer Ahmet ile görüştüm. Anlattım, dedim böyle böyle kayınpederime söyle. Daha sonra oradan beni uzaklaştırdılarEşim ölmüş heralde o esnada. Jandarma karakoluna götürdüler.

1530 Sadece sordular ,’’Şüphelendiğin birisi var mı? Eşin düşmanı olduğu, eşinin düşman olduğu birsi var mı? ‘‘ Bende böyle öyle dedim. Tek sorun yaşadığı, dedim Ömer Uz dedim. Önümüzdeki ay mahkememiz var. Önümüzdeki ay dedim, mahkememiz olacak hatta dedim. Sadece bunu söyledim. Ve beni jandarma karakolunda yalnız bıraktılar, götürmediler hastaneye. Hemen babamı aradım. Kendisi burada. Baba

1535 dedim, beni dedim ifade için jandarma karakoluna getirdiler. Beni geçerken buradan alın dedim. Bende hastaneye gitmek istiyorum dedim. Kayınpederim geldi beni oradan aldı. Kayınvalidem, işte yanında bir iki kişi daha vardı. Hastaneye gittiğimizde eşimin...

M.A: E orada seni bir gezdirip, arka sokaklardan götürselermiş rica etseydin. Nasılsa

1540 o jandarma çıkıyor boyuna dışarı. Niye götürmediler?

Y.E:Beni orada yalnız bıraktılar. Eşim vefat etmişti o esnada heralde. Hastaneye götürmediler beni, orada bıraktılar. Orada bir kişi vardı. Jandarma mıydı, neydi bilmiyorum. Dedim kayınpederim geldi, ben gidebilir miyim, dedim. Git, dedi. Bindim, hastaneye gittiğimde ben zaten eşimin vefat ettiğini öğrendim. Bu esnada

1545 ben telefonlarıma hiç bakmıyorum. Bir kere annemle, abimle görüştüm sadece., birini hatta jandarma karakolunda annemi kendim aradım. Dedim anne böyle böyle olmuş dedim. Dua et falan diye. Ses kayıtları çıkıyorsa çıksın Müge Hanım. Benim kiminle ne konuştuğum o gün, orada belli.

M.A: Tamam annenle konuşuyorsun. Mesela 23.22’de mesaj gelmiş. ‘‘Uyudun mu

1550 canım. Canım sıkıldı bir aradım. Müsaitsen çaldır. ‘‘

Y.E:Onlardan falan hiç haberim yok.

M.A:’’Rüyanda beni gör. İyi uykular canım.’’

Y.E:Onu söyledim. Yılmaz dediğim kişi.

M.A: Bunu Yılmaz atıyor. Onun da mesajını görüyorsun o zaman.

1555 **Y.E:**Hayır. Ben mesajları hiç görmüyorum. Ben diğer hattımdan arıyorum annemi, abimi. Özel hattımdan arıyorum annemle abimi. Ben öteki hattımı hiç elime almadım o gün.

M.A: Tamam. E o zaman sonra Ahmet seni ‘‘Kafayı yemek üzereyim. Aç bir ya lütfen.’’derken kocan öldümü ölmedimi diye merak ediyor. O yüzden mi arıyor?

1560 **Y.E:**Denizli’ye gelip gelmediğimizi merak ediyormuş sözde yani. Benim tahminimce. Çünkü eşimin öldüğünü ben ona haber vermedim. Burcu aradı beni. Abla dedi, ne oldu hayırdır? Ahmet mi aramış seni. Tam olarak bilmiyorum kendisi anlatsın orasını. Bende Burcu dedim, Deniz Abi’n gitti dedim. Gitti dedim, hastanedeyiz, dedim öldü dedim. Konuşacak durumda değilim dedim. Sadece
1565 Burcu’ya söyledim ben.

M.A: Sonra Burcu sende Ahmet’e mi söyledin?

Burcu: Evet.

M.A: Ahmet’e söyledin, öldü dedin.

Burcu: Evet, sordu çünkü bana. Bende ona söyledim.

1570 **M.A:** Nasıl sordu sana? Ne diye sordu?

Burcu: İlk başta beni aradı ben telefonunu açmadım. Daha sonra açtığımda, açmadan ‘‘Deniz’i vurmuşlar, aç telefonunu.’’dedi. Daha sonra ben telefonu açtım. Telaşlıydım zaten. Ondan sonra, sen nereden duydun dedim. Başta rüyamda gördüm, dedi. Dalga geçer gibi. Daha sonrasında ‘‘Yeliz ile konuştum, o söyledi bana.’’ dedi.

1575 Öldü falan demedi.

Y.E:Ben sadece vurulduğunu söyledim.

Burcu: Vurulduğunu söyledi, dedi. Ahmet bana öyle söyledi. Vurulduğunu söyledi, dedi. Ondan sonra, ‘‘Sen bir ablana ulaş. Konuş, bakalım ne oldu ?’’dedi. Ondan sonra ben ablamı aradım. Böyle böyle bir durum varmış, dedim. Ondan sonra zaten
1580 kendisi de ağlıyordu.’’Deniz Abi’ni vurdular, Deniz Abi’n öldü.’’dedi. Ondan sonra, ben Ahmet’e döndüm. Ben söyledim.

M.A: Öldü dedin. O ne dedi, öldü deyince?

Burcu: Kim vurmuş, dedi. Kim vurmuş acaba? Nereden bileyim dedim. Bana bir şey söylemediler dedim. Ablama da sordum; kim vurmuş, dedim. Bilmiyorum, dedi. Ben
1585 de ona aynı şekilde söyledim. Bilmiyorum dedim.

M.A: Peki tüfek, silah hiç o mevzu geçti mi Yeliz ile aranda?

Burcu: Hayır geçmedi.

M.A: Hiç geçmedi?

Burcu: Geçmedi. O konuşmada geçmedi.

1590 **M.A:** Yani o zaman ııı gayet işte düzgün bir şey oluyor. Buradakine, benim sorduğum soruya denk bir şey oluyor. Olay öyle geliyor. Burcu söylüyor öldüğünü.

Burcu: Evet, ben inkâr edemem.

M.A: Burcu söyledikten sonra ‘‘Kafayı yemek üzereyim. Aç bir hadi ya, lütfen. Durum ne? İki dakika tuvalete git. Hadi ama lütfen. ‘‘ Yani, ‘‘Durum ne? İki dakika 1595 tuvalete git hadi ama lütfen.’’ neyin durumu yani?

Y.E:Bilmiyorum Müge Hanım.

M.A: Sen zaten acılı bir kadınsın. Şimdi senin normal şartlarda, eğer senden bu telefonu alıp birtakım mesajlar görmeseler ondan bundan, sizi eve de gönderirler. Çünkü sizin o sırada cenazeniz var yani. Biz de böyle bir milletiz. Cenazesi olan bir 1600 kadını, kocası öldürülmüş kadını alıpta jandarma karakolunda zaten tutmazlar yani.

Şevki: Sadece ifadesini alırlar. O da mağdur durumda diye...

M.A: O da hastanede, iki kelime yani.

Şevki : ...evine kadar da bırakırlar. Aldıkları yere evine akdar bırakırlar.

M.A: Evet.

1605 **Rahmi:** Şüpheli dahi olsa, yani şüphelenilen bir kişi sanık havasında dahi olsa ona cenazeye gitmeye müsaade ederler. Belki uzaktan 2-3 kişi onu gözetler.

M.A: Hayır. Onu etmiyorlar. Öyle bizim diğer davalarda da... Onu etmiyorlar. Şüphelilerden ama..

Rahmi: Henüz ifade alınmadığı için kafalarında bir kuşku varsa cenazeye 1610 gönderirler amaher ihtimale karşıda bir gözetim altında uzaktan tutarlar.

M.A: Ama Yeliz’in telefonunu alıp. Bence bu mesajları görünce; ‘‘Uyudun mu canım. İyi uykular. Rüyanda beni gör.’’ ötekisi diyor ki bilmem ne falan. Birden bire Yeliz ile ilgili hiç tanık tutanağı, işte mağdur tutanağı falan tutlmamışki. Hep şüpheli tutanağı tutmuş. Daha dakiak 1, gol 1.

1615 **Rahmi:** Direkt kafadan.

M.A: Kafadan şüpheli tutanağı tutulmuş. Neden? Bu mesajlardan.

Rahmi: E zaten bu mesajlar direkt ıı sanık veya şüpheli olarak ifadesinin alınmasına kâfi.

M.A: Şimdi şunu merak ediyorum. Ahmet öğrenmiş. Tabi buna Ahmet Bey’in cevap 1620 vermesi lazım. Uyuyorum, gece çalışıyorum falan diyor ama izliyordur bizi. Koca ölmüş. ‘‘Durum ne? İki dakika tuvalete git. Hadi ama lütfen.’’

M.A: Ne demek yani? Neyin durumu ne? Adam ölmüş, neyin daha durumunu sana soruyor?

Rahmi: Bunu soran Ahmet’e...

1625 **Y.E:**Benim bildiğinden haberim yok işte Burcu'dan öğrenmiş. Ben daha sonra çıktuktan sonra Burcu ile konuştuktan sonra öğrendim bunları.

M.A: Ama artık biliyorsun. Artık biliyorsun şu geldiğimiz noktada.

Y.E:Tamam, biliyorum.

M.A: Yani kocan ölmüş. O da onu öğrenmiş. Hala sana "Durum ne, 2 dakika
1630 tuvalete git. Hadi ama lütfen." diye mesaj...

Y.E:Bunun cevabını Ahmet verebilir. Ben bilmiyorum diyorum. Ben o mesajların hepsini jandarma karakolunda gördüm.

M.A: Sonra senin mesajlarında işte ıııı

Rahmi: Bir dakika efendim. Yeliz Hanım bu Ahmet'e mi sen tüfeği sakla diye mesaj
1635 çekmiştin?

Y.E:Evet.

M.A: Evet bu Ahmet'e.

Rahmi: Bu Ahmet'e...

M.A: Ahmet Bey'in eşi konuşmasına izin vermiyormuş.

1640 **Rahmi:** Duydun mu Müge Hanım? Bir sorunun cevabına dikkat etmediniz. Bakın ne soruyorum. Bu Ahmet'e mi tüfeği sakla diye mesaj çekmiştin? Evet diyor, bu Ahmet'e. Çekmiştin? Evet.

Y.E:Ben çekmedim. Çekilmiş. Hocam yapmayın gözünüzü seveyim. Ben çekmedim. Ya benim adımla çekilmiş.

1645 **Rahmi:** Neyse teşekkür ederim ben beklediğim cevabı aldım.

M.A: Anladım şimdi. Tüfeği sakladın mı diye sizden mesaj gidince telefona yani sizin telefonunuzdan böyle bir mesaj gidince de bu sefer, "Ne tüfeği saçmalama, ne diyorsun anlamadım. Tel aç bi." diye mesaj geliyor.

Y.E:Evet

1650 **M.A:** Peki bu arada bütün bunlar olurken Nihat aramıyor mu?

Y.E:Hayır.

M.A: Nihat'ın mesajı yok mu?

Arif: Nihat mı Nahit mi?

Y.E:Nahit.

1655 **M.A:** Nahit hı. O niye aramıyor?

Y.E:Ya bilmiyorum.

M.A: Ama nasıl bilmezsin. Sürekli konuştuğun adam. İki gün boyunca hiç susmadan görüştüğün, konuştuğun adam, bütün bunlar olurken; 10 -10 buçuk gibi curuluyor haberini alıyorsun, gece saat 1 oluyor 2 oluyor hiç yok. Çok enteresan.

1660 **Y.E:**Bilmiyorum Müge Hanım. Onu da ona sormak lazım. Biz sürekli mesajlaşıyoruz ama o gün mesajlaşmadı. Gündüzden mesajlaşıldı mı, mesajlaşmadı mı hatırlamıyorum.

M.A: Tamam sen hatırlamıyorsunda, telekomünikasyon şirketi hatırlamış, vermiş kâğıdı.

1665 **Y.E:**Tamam.

M.A:900 tane görüşme var demiş. Ama bu 900 tane görüşme neden hiç senin kocan vurulduktan sonra yok? Bıçak gibi kesiliyor bir saatten sonra. Sonra o zaman hiç Nahit'ten mesaj yok. Yani sana enteresan gelmiyor mu?

Y.E:Tamam.

1670 **M.A:** Sen şimdi buraya kocanın katilini aramak için gelmedin mi? Yeliz hiçbir şey seni şaşırtmıyor. Yani burada Ahmet diyorki ‘‘Yeliz vurmuş, vurdurtmuş.’’neyse. Vurdu mu dedi, vurdurttu mu dedi, Ahmet Amca?

D.B:Nasıl anlamadım?

M.A: Vurdu mu dedi vurdurttu mu dedi sana öteki Ahmet?

1675 **D.B:**Vurdurttu demedi. Deniz Abi vurulmuş dedi.

Rahmi: Kim vurdu diye sordun.

D.B:Sordum, bilmiyorum dedi. Ondan sonra gitti o gitti, evden gitti. Bende çocukları almaya gidiyordum. Ondan sonra, valla nasıl olduğunu pek hatırlamıyorum yani. Yalnız bu Ahmet, Deniz Abi’yi vurmuşlar dedi. Kim söyledi...

1680 **Rahmi:** Biraz evvel dedin ki, Yeliz vurmuş diye...

D.B:Hayır Yeliz Abla söyledi dedi.

M.A: Hayır ama senin ifadende de var. Yelzi vurdu diye.

D.B:Vurduran bu canım. Vurduran bu.

M.A: Hayır bunu Ahmet söyledi mi?

1685 **D.B:**Hayır öyle bir şey demedi, Deniz Abi’yi vurmuşlar dedi.

M.A: Ama ifadende de var Ahmet Amca.

D.B:Nasıl, nasıl?

M.A: Senin ifadende de ben okudum. Yeliz vurdurtmuş diye. Ben o yüzden dedim iyiki hatırlattın diye.

1690 **D.B:**Hayır ben Ahmet diye Yeliz vurdurttu diye, öyle ifade vermedim.

Rahmi: Biraz önce de söyledin Ahmet Bey.

M.A: Ama ifadende de var.

D.B:Şimdi ben şöyle dedim onu. Ahmet bana geldi. Önce Deniz Abi şeker komasına girmiş, bu telefon etmiş, şeker komasına girmiş, bu telefon etti bana, bu. Bak 1695 şaşırıyorum burada. Bu telefon ediyor böyle böyle diye. Ondan sonra Ahmet geldi, Ahmet Abi dedi Deniz Abi'yi vurmuşlar dedi. Kim söyledi dedim. Yeliz Abla söyledi, dedi.

Rahmi: Biz biraz evvel Yeliz Hanım'ı da suçlayacak şekilde soru sorduk. Sen dedin kalkıpta...

1700 **M.A:** Ahmet vurdurttu dedin. Ama var o ifadelerde ben çok...

Rahmi: Biz o yüzden bu kızcağıza ithamlı soru sorduk.

D.B: Ben böyle bir ifade kullanmadım.

M.A: Ahmet vurdurttu diye değil, Yeliz vurdurttu diye. Yani Yeliz vurdu.

D.B:Ben Ahmet'in öyle bir şey, hiçbir şey demedim.

1705 **M.A:** Ahmet demiş, Ahmet sana.

D.B:Hayır öyle bir şey...

M.A: İfadelerde var.

D.B:Yeliz vurdurttu demedi Ahmet bana. Yalnız Yeliz abla söyledi bana dedi.

M.A: Yeliz Abla söyledi dedi. Evet. Bak deminde aynı şeyi söyledin. İfadelerde de 1710 söylenmiş, o geçmiş ama kayda.

D.B:Allah Allah.

Arif: Ahmet Abi.

D.B:Yanlış mı konuştum?

Arif: Biraz önce, ilk başta Yeliz vurdu, Ahmet diye bir laf ettin.

1715 **M.A:** Ettin.

Rahmi: Biz de bunun üzerine Yeliz Hanım'a dedik ki bakın senin anlattığınla bu birbirine uymuyor, uyuşmuyor.

D.B:Belki yanlış konuşmuş olabilirim orada ya. Ben yanılmış olabilirim.

Rahmi: Tamam gerçeği söylemende fayda var. Gerçeği söyle.

1720 **M.A:** Yani "Yeliz vurdu." lafı var ifadede. Yani siz mi söylediniz, Ahmet mi söyledi bilmiyorum ama var.

Şevki: Burada yine bir çelişki var ama. Yeliz diyorki eşim vurulduğunda kayınpederime ulaşamadım telefonla onun için Ahmet'i aradım diyor. Değil mi?

Y.E:Evet.

1725 **Şevki:** Kayınpederi de diyorki Yeliz beni aradı, yani bana ulaştı ve şeker komasına girdiğini söyledi diyor. Yine bir çelişki var burada.

D.B:Evet.

Y.E:Ben ilk önce kayınpederimi arıyorum. Telefonla cevap vermediği için, Ahmet'te köyde olduğu için Ahmet'i arıyorum. Ona diyorum ki böyle böyle hastanedeyim.

1730 Çocuklar evde yalnız.

Şevki: Tamam. Şeker koması nereden çıkıyor?

Y.E:Onu bilmiyorum. Hastaneye, Denizli Hastanesi'ne sevkedileceğiz dedim. Kayınpederime hemen haber ver dedim. Deniz Abi'm vurulmuş hastanedelermiş deyince kayınpederim beni arıyor. İkinci kez konuştuğumuzda ben kayınpederime

1735 söyledim.

Şevki: Ne dediniz?

Y.E:Dedim silahla yaralanmış ambulansla Denizli'ye hastaneye götürülmüş, acele edin dedim. Hani ben tek başıma gitmek istemedim eşimin yanında.

Şevki: Ama bir şeker koması konuşması geçmiş.

1740 **Y.E:**Hayır hayır.

D.B:Önce ilk telefonda öyle dedin bana. Şeker komasına girmiş dedin.

Y.E:Ben şeker koması zannedip hastaneye geldim dedim. Ama silahla vurulmuş dedim. Şeker komasından dolayı hastanede yatıyor demedim.

D.B:Ahmet geldi. Deniz Abi'yi vurmuşlar dedim. Kim dedim. Yeliz Abla söyledi, 1745 dedi. Telefonda bu söylemiş ona.

Arif: Ama senin söylediğin Yeliz Abla vurmuş, vurdu.

Y.E:O şekilde söyledin.

D.B:Hata yapmış olabilirim.

Rahmi: Ya o ifadem hatalı diyor.

1750 **M.A:** Bir ifade de geçmiş o. Ben çok iyi biliyorum onu. Okudum çünkü dikkatimi çekti. Benim de kendim evde sürekli okudğum için. Benim notlarım evde kalmış özür dilerim. Tabi, o yüzden ben aslında hepsini kâğıtlar üzerine yazıyorum da sürekli okuduğum için her okuduğumda başka bir şey dikkatini çekiyor. Yani böyle aslında çok okumak lazım ki, okudukça daha iyi yerine oturtuyorsun. Yani sen 1755 Ahmet Şener'in "Ne tüfeği, aman durum ne iki dakika ara."demesine bir mana veremiyorsun.

Y.E:Hiçbir mesaj görmedim ben. Bunları hep jandarmada gördüm.

M.A: Peki Yeliz şimdi geldiğimiz noktada; artık hani sana böyle bir mesaj gönderdiğini biliyorsun ya, bu sana ne düşündürüyor?

1760 **Y.E:**Bana sadece, dediğim gibi yani cinayetle ilgim alakam olmadığı için, benim etrafımdan birinin de yapacağını düşünmediğim için sadece diyorum ki merakından dolayı. Çünkü Denizli Hastane’de bekliyor Ahmet bizi o esnada. Bana dediği kelime ‘‘Denizli’ye hangi hastaneye geldiğinizi bana bildir. Ben geleyim yardımcı olayım.’’dedi. Ben diyorumki merakından dolayı yazmış olabilir.

1765 **M.A:** Ama böyle diyen adam çıkmadım hiç kokoreççiden, diyor. Şahitlerim de var, diyor.

Y.E:Nasıl? Tamam çıkmamış. Ahmet hiç çıkmamış evet. Komutanlar söyledi bunu bana. Jandarmalar söyledi.

M.A: Ama sana ‘‘Hangi hastaneye gidiyorsanız bende oraya gidiyorum.’’ diyor.

1770 **Y.E:**Hayır onu bilmiyorum.

M.A: Nasıl bilmiyorsun şimdi söyledin ya işte. Sna diyorki ‘‘Denizli’ye gelince.’’

Y.E:Gidiyorum demiyor, hangi hastaneye geldiğinizi bana bildir. Oraya hastaneye geleyim, yanınıza geleyim diyor. Hani ben hastaneye eşim ölmemiş olsaydı, Denizli’ye hastaneye gitmiş olsaydım. Ben Ahmet’i arayıp mesela Devlet Hastanesi’nde yim dese ydim, Ahmet oraya gelip bana yardımcı olacaktı orada.

M.A: Çağırarak mıydın?

Y.E:Hayır. Ben kayınpederlerimi çağırdım, Denizli’ye hastaneye sevk ediliyoruz. Acele gelin yanıma dedim.

Arif: Yalnız mı gitmek istemiyorsun?

1780 **Y.E:**Yanımda hiçkimse yok, elim ayağıma dolaştı. Endişelendim.

M.A: Nahit Bey telefon hattımızda. Nahit Bey? Nahit Bey günaydın. Nahit Bey?

Nahit: Efendim.

M.A: Günaydın.

Nahit: Günaydın.

1785 **M.A:** Yayını seyredemiyormuşsunuz sanırım.

Nahit: Yoldayım malesef.

M.A: Anladım. Nahit Bey 111 yapılan telefon kayıtlarına bakıldığı zaman Yeliz Hanım ile cinayet öncesi iki gün 900 kere görüşmeniz çıkıyor. Bu 900 görüşmenin içeriği nedir ve üstelik hani bu 900 görüşme daha sonra, cinayet saatinden sonra da bıçak gibi kesiliyor. Ne oldu da bu 900 görüşme cinayet saatinden önce bitti?

Nahit: Müge Hanım ben, olay olmadan 4 ay önce veya 5 ay önce Keşan'da inşaatta çalışmaya başladım. Kızı sınavı mı kazandı, öyle bir şey vardı. İzmir meseleleri vardı. Onun için mesajlaşıyorduk. Mesajımızın içeriği bellidir detaylara bakarsanız.

M.A:900 mesaj kızının sınav kazanması ile ilgili miydi?

1795 **Nahit:** Kızının sınav kazanması, Ahmet ile benim olan sorunlarımız bunlarla ilgiliydi bakabilirsiniz detaylarına.

M.A: Anladım. Peki, sonradan ne oldu da 900 mesaj cinayet gecesi bir saatten sonra kesildi birden bire?

Nahit: Şimdi Yeliz Hanım beni aradı. Cinayet akşamı galiba, o saatlerde. Kocamı 1800 vurdular abi, dedi. Ama ondan sonrada bir şey alamadım. Daha sonrada adli mercilere intikal ettikleri için yani aramam veya ulaşmam mümkün değil o durumlarda.

M.A: Tamam arıyor sizi. Bak onu da aramışsın.

Y.E:Ben Nahit Bey, ben bir şey soracağım. O gün aradım mı, mesaj mı çektim tam 1805 olarak hatırlamıyorum.

Nahit: Aradınız.

Y.E:Aradım mı?

Nahit: Aradınız.

M.A: Ne oldu siz niye bu kadar resmi oldunuz birden bire? Sizli, bizli Nahit Bey'ler 1810 falan.

Y.E:Şimdi biz birbirimize normalde abi diye hitap ediyoruz. Burada saygısızlık olmasın diye o şekilde yaptık.

M.A: Anladım. Sizi aradı ne söyledi size?

Nahit: Kocamı vurdular dedi. Başkada bir şey konuşamadı ağlamaktan zaten. 1815 Telefon kapandı.

M.A: E peki sorna siz merak etmediniz mi; öldü mü, ölmedi mi, kim vurmuş?

Nahit: Şimdi ben 111 şantiye şefiyle falan görüşürseniz, benim çalıştığım alan dağlık alan. Her tarafta devamlı çekmiyor. Sabahı şey yaptım. Sabahta emniyet şeylerini artık birimlerine ulaştığı için konu şey yapamadım, arayamadım.

1820 **M.A:** Yani o dağlık alanda hiç çeken bir yer yok mu?

Nahit: Efendim?

M.A: O dağlık alanda hiçbir yerde çeken yokmu, kenara çekipte ne oldu kocan, öldü mü, kaldı mı diye sorasınız?

Nahit: Ben geri aradım ama açmadı telefonu.

1825 **M.A:** Mesaj atın.

Nahit: Şimdi çalıştığım. Ancak yukarıda kaldığımız şantiyenin yukarıdaki yerinde telefon çekiyordu. Ve bende aşağıda çalıştığım için işi bırakıp oraya çıkamazdım zaten.

M.A: Ama Nahit Bey kusura bakmayında bir gece evvelde gündüz o çekmiş 900
1830 görüşme olduğu için. Ne oldu gece bu 10'dan sonra mı şeyler kesildi yani, ne diyorsa bunlara?

Şevki: İletişim, iletişim.

Nahit: Müge Hanım, şantiyeden bilgileri alabilirsiniz. Ben gündüz istirahatte, gece vardiyasında çalışıyordum.

1835 **M.A:** Tamam.

Rahmi: Peki bir gece öncesinden...

M.A: Ben ondan bahsetmiyorum. Bir gece önce çekilmiş, gündüz çekilmiş...

Nahit: Gündüz çekilmiştir. Akşam veya gece çekilmesi söz konusu değil. Çünkü inşaat alanındayım.

1840 **M.A:** Gündüz çekildiyse de hiç elinizden bırakmamışsınız ama o telefonu. Sürekli cırt cırt cırt cırt konuşmuşsunuz. Hani siz şimdi olsanız İzmir'in milli eğitim müdürü, yine de 900 mesaj ne atacaksın. Hani "Ne oldu kız kazandı İzmir'i. Kazandı hayırlı olsun. Ne zaman gideceksin." Hani olur 20 mesaj. 20 tane de şeyle konuşsan eder 40. 900 görüşmeden bahsediyoruz, 900.

1845 **Nahit:** Müge Hanım görüşmelerin detayı savcılıkta vardır. Sizde de vardır heralde bakabilirsiniz.

M.A: Tamam bende diyorum ki o 900 görüşmenin sonrasında cinayet saatine gelince ne oluyorda bu bıçak gibi kesiliyor? O cinayet saatinde mi siz birden ulaşılamaz alana girdiniz? Yani merak ettiğim için soruyorum. Olur ya bir yerden bir yere

1850 dönmüşsünüzdür yani.

Nahit: Hayır hanımefendi bende onu izah ediyorum. Ben akşam vardiyasındaydım. Çalışma alanında telefon çekmez. Ancak şantiyede, istirahat ettiğimiz yerde telefon çeker. O da gündüz şey yapabilirim. Çünkü gece işi bırakıp yukarı çıkamam.

M.A: O zaman gündüz siz hiç uyumuyorsunuz? Gece çalışmanıza rağmen.

1855 **Nahit:** Gündüz belli bir saat uyuyordumdur mutlaka. Uyumadan nasıl şey yapacağım.

M.A: Ne bileyim dün ben hesapladım da yani 6'şar saat mi ne uyuyor olsanız dakikada 2 mesaj lazım yani.

Rahmi: Şimdi Nahit Bey, size o anda Yeliz Hanım kocasının vurulduğu şeklinde bir telefon etti.

1860 **Nahit:** Evet.

Rahmi: Ve sizde bu telefon konuşmasını yaptınız. Yani telefonunuz çalıştı.

Nahit: Evet.

Rahmi: İletişim alanı içindeydiniz öyleyse bu haberi aldığınızda.

Nahit: Aşağı şantiyeye iniyordum.

1865 **Rahmi:** Tamam kardeşim yani bulunduğunuz yer itibariyle...

M.A: Kaçta başlıyor? Pardon, kaçta başlıyor çalışma saatiniz?

Nahit: 7-8 o civarda.

M.A: Tamam 7-8'de başlıyor Mesaj, çok teşekkür ediyorum Rahmi Bey çok doğru bir noktaya temas ediyor. Yani 7-7 buçukta başladınız diyelim. 8'de başlayın hiç farketmez. Yeliz'in size bunu arama saati en erken itibariyle 10 buçuk-11 olmalı. Yani siz çalışıyorsunuz o an.

Rahmi: Ve bulunduğunuz yerde de iletişim var. Yani.

Nahit: Şimdi çay saatidir. 11-12 arasındır. Çay saatidir. Çay içtiğimiz bir bölüm var. Orada da bazen çeker bazen çekmez. Yukarıya çay içmeye çıkmışızdır.

1875 **Rahmi:** Şimdi Nahit Bey çay içmeye ve ya...

M.A: E tamam o zaman çay içmeye tekrar çıktığınız zaman tekrar arayabilirsiniz o zaman Yeliz'i noldu diye.

Rahmi: Bakın, Müge Hanım hayır hayır. Çay içmeye veya hava almaya onu bırakalım. Size bu telefon Yeliz Hanım'dan geldi. Ama Yeliz Hanım daha fazla izahat vermeden kapattı.

Nahit: Ağlayarak kapattı evet.

Rahmi: Tamam. Siz bir kişinin silahla vurulduğu haberini alıyorsunuz. Bu kişiyi tanıyorsunuz. Bu kişi özel merhabanız olan bir hanımefendinin kocası.

Nahit: Bu kişiyi tanımıyorum.

1885 **M.A:** Yeliz'i diyor yani.

Rahmi: Yeliz Hanım'ı. Yeliz Hanım ile özel bir merhabanız var. Onun kocası olduğunu biliyorsunuz. O anda telefon kapansa dahi aradan daha iki saniye geçmeden hemen Yeliz Hanım'ı telefonun tuşuna basıp "Yeliz dur. Kim vurdu? Sebep ne? Öldü mü?"...

1890 **Rahmi:** Mutlaka insan merak ederek bunları sorma ihtiyacı hisseder.

Nahit: Beyefendi ben geri iki kere veya 3 kere aradım ama telefonu açan olmadı. Ve çay saatimiz bittiği içinde biz aşağı çalışmaya indik.

Rahmi: Ya çay saatiyle, yemek-kahvaltı saatiyle bir insanın hayatıyla ilgili bilgi söz konusu.

1895 **Nahit:** Şimdi beyefendi, kurumlarda belli bir saat yemek saatidir, belli bir saat çay saatidir, belli bir saat çalışma saatidir.

Rahmi: Peki kardeşim peki, takdir. Ben düşüncelerimi sordum.

M.A: Peki siz niye... sabah sizi arıyorlar 11 diyorsunuz ki olay zaten jandarmaya intikal etti. Ama jandarmaya verdiğiniz ilk ifade ile daha sonra verdiğiniz ifade 1900 birbiriyle çok çelişiyor. Siz diyorsunuzki ben Yeliz ile 15-20 gün öncesine kadar görüşüyordum. Ama 15-20 gün öncesinde aramızda bir tartışma oldu neyse. Yani ben tartışma diyorum ama bu diyorki hayır kavga. Yani genel itibariyle konuşayım, ne bileyim artık bende şaşkırdım. Yani 15-20 gün öncesinden...Cinayetden 15-20 öncesine kadar siz bağınızı koparttığınızı, artık telefon görüşmelerinizin falan 1905 azaldığını söylemişsiniz en başta. Ama daha sonra, bu kayıtlar ortaya çıkınca, diyorum ya 900 görüşmeden bahsediyorum. Siz beyanınızı değiştiriyorsunuz. Neden başta doğruyu söyleyemediniz?

Nahit: Şimdi beyefendi. Benim geçerli ifadem savcılıktaki ifademdir. Ben avukatımla görüştüm, ben evliyim. Komutana olayın detayını, şeyini anlatamazdım. 1910 Zaten ben bunların sadece taksiyle bırakmak için nereyeyse artık götürüyordum. Paramı alıyordum. Ama evli biri olarak bunu açıklayamazdım. Daha sonra avukatımla görüştüm savcılıktaki verdiğim ifade geçerlidir. Orada da anlatmışımdır bunları.

M.A: Ya niye... Bende şunu soruyorum en başta niye doğruyu anlatmadınız ki? Hani 1915 biliyorsunuz siz jandarmada verilen ifadenin de çok önemli olduğunu biliyorsunuz. Kaç yaşında insanlarız. Ayrıca sizde bu hayatın içinde birisiniz yani yaşadığınız, yaptığınız işler öyle herkesin kolay kolay risk alabileceği işler de değil. Yani demekki belirli riskleri de alabilecek kapasitede bir insansınız. Jandarmaya gittiğiniz zaman vereceğiniz ifadenin yarın bir gün önünüze geleceğini de bilirsiniz.

1920 **Nahit:** Evet.

M.A: Niye yalan söyleme ihtiyacı hissettiniz?

Nahit: Şimdi ifademin tanık mı şüpheli mi olduğunu bilmiyorum. Yani avukatımla da görüştüm ve savcılıkta ifademi verdim.

M.A: Peki avukatınız da dedi ki herhalde ne biliyorsan anlat dedi.

1925 **Nahit:** Yani

M.A: Doğrusunu söylemiş tabii ki yani ne desin. Ne biliyorsan anlat.

Nahit: Ben de bildiğimi anlattım savcılıkta.

M.A: Yani siz adam vurulmuş Yeliz ile bu kadar çok konuşmanızın başınıza sıkıntı açacağını mı düşündünüz?

1930 **Nahit:** Hayır efendim, o yönden değil. Benim başıma niye sıkıntı açsın ki. Benim adresim belli, benim çalıştığım yer belli, hangi günler nerede olduğum belli. Ve ben Yeliz'in kocasını tanıyan birisi değilim.

M.A: Siz Yeliz'in kocasıyla beraber olduğunu biliyor muydunuz?

Nahit: Beraber yaşadıklarımı biliyordum tabiki.

1935 **M.A:** Biliyordunuz. Peki siz bilirken amcaoğlu Ahmet nasıl bilmiyordu?

Nahit: Valla bilemem, o onun sorunu.

M.A: Hayır o onun sorunu elbette de şunu soruyorum; hani oradan mantık yürütün diye. Siz biliyorsunuz. Sizi Yeliz ile tanıştıran zaten Ahmet. Bu işin başı Ahmet. Ama siz kocasıyla beraber olduğunu biliyorsunuz Yeliz'in ama Ahmet bilmiyor. Bu

1940 şaşırtıcı değil mi?

Nahit: O Ahmet'in sorunu . Beraber yaşadığımı biliyorum.

Rahmi: Hayır Nahit Bey. Müge Hanım şunu soruyor size.Sorun Ahmet'in sorunu. Ama siz mantıklı düşünen bir kişi olarak Ahmet'in de akrabası olarak Ahmet'in bunu bilmemesini normal karşılıyor musunuz?

1945 **Nahit:** Ya şimdi beyefendi bunlar belli bir süre ayrı yaşamışlar, şey yapmışlar onu bilemem. Ama ben beraber kaldıklarını biliyorum. En azından söz ifadesiyle biliyorum yani. Yoksa evini tanımam, Deniz Bey'i tanımam, çocuklarını tanımam.

M.A: Demek ki sen Nahit'e anlatıyorsun yani Ahmet'e anlatmasan da Nahit'e anlatıyorsun.

1950 **Y.E:** Hayır, Nahit'e anlatıyorum değil. Şu an aklıma geldi. Buse'nin okul kaydı için İzmir'e gidecektim. Bu okul kayıtları için Nahit ile sürekli görüşüyorduk ve eşimle İzmir'e yerleşeceğimizi yani tekrar biraraya geldiğimizi söylemiştim. Şu an aklıma geldi o. Çünkü okul kaydı için benim kızımın okulu

M.A: Ama buraya geldiğinden beri diyorsunki kcoam öldükten sonra ben elime

1955 telefonu almadım bir abimle, annemi aradım diyorsun. Şimdi bak Nahit'i de aramışsın işte.

Y.E: Kocam ölmeden önce aramışım. Bakın ben yine soruyorum ; mesaj mı yazdım, aradım mı diyorum. Çünkü o anki psikolojik bozuklukla anlayamıyorum. Ne yaptığımı bilmiyorum.

1960 **M.A:** Ne fark ediyor. Mesaj ile telefon arasındaki fark ne?

Y.E: Hayır böyle bir şey yapıp yapmadığımı hatırlayamadım.

M.A: Telefonu hiç eline almadığımı hatırlıyorsun. Bunu üzerine basa basa söylüyorsun.

Y.E: Eşim öldükten sonra ben telefonları elime almadım hiç. Ben bunun üzerine 1965 basa basa da söylüyorum. Eşim öldükten sonra ben telefonlarını cebime koydum, bir daha telefonları elime almadım.

M.A: Kız arada ne kadar vakit var ki ya. Zaten adam vurulmuş olmuş. Gidiyorsunuz hastaneye, geliyorsunuz. Arada bir yarım saat, kırk dakika vakit var. Anca işte...

Y.E: Bir saatten fazla vakit var Müge Hanım.

1970 **M.A:** E gitmesi gelmesi falan bunun yok mu? E vuruldu dediler tamam selamın aleyküm, aleyküm selam döndünüz mü hemen eve? Hiç bakmadınız mı, hastanede hiç oyalanmadınız mı?

Y.E: Oyalandık.

M.A: Hani böyle yaptılar; “Yeliz Hanım kocanız vuruldu.” A öylemi çok teşekkür 1975 ediyorum o zaman eve gidiyorum mu dedin?

Y.E: Hastanede oyalandık evet hastanede oyalandık . Tekrar hep beraber binip köye gittik.

M.A: Hıı . E zaten 1’de de jandarma aradı diyorsun. Arada ne kadar vakit kalıyor ki? Ne zaman vakit kalıyor? Hani ne oluyor yani? Öyle olduysa da söyle. “Yeliz Hanım 1980 kocanız öldü. Aa öyle mi ? Allah rahmet eylesin. Ben o zaman eve gideyim.”mi dedin?

Y.E: Hayır hastanede biraz...

M.A: E tamam hastanede biraz oyalandın. Vurulmuş 10 buçukta. Almışlar, götürmüşler, tedavisi olmuş, sizi aramışlar, siz gitmişsiniz, baba gelmiş... Bir öldüğü 1985 söylenmiş falan ya.

Y.E: Tamam, tamam.

M.A: Eee

Y.E: Ne demek istediğinizi anlamadım ben. Ben şimdi Nahit’i aradığım şeyi mi söylüyorsunuz?

1990 **M.A:** Hayır hiç telefonu elime almadım diyorsun da...

Y.E: Tamam.

M.A: Telefonu almadığın kaç dakika 10 dakika mı yavrum ya?

Y.E: Hayır. Eşim saat 12 civarlarında tahminim, belki de 12'den önceydi öldüğünde. Ondan öncesinden ben telefonları cebime koydum. Jandarmadayken en son annemi 1995 arıyorum. Annemle görüştüktan sonra telefonu cebime koyuyorum . Ondan sonra da bir daha elime almadım. Jandarmadan kayınpederimle beraber hastaneye geliyoruz. Eşimin öldüğünü öğreniyoruz.

M.A: Tamam. Peki ara verelim.

(VTR starts)

-Hasan Açıkgöz ağabeyini arıyor!-

2000 **Hasan Açıkgöz:** Babam Abdullah Açıkgöz, 1943-44 yıllarında Niğde'de askerlik yapıyor. Terzi Musta Eler isminde bir arkadaş ediniyor, bir terziyle. Onun bacısıyla imam nikahlı bir beraberlikleri oluyor. Ondan doğma bir abimiz var.

M.A: Daha sonra çocuk Harp Okulu'nu kazanıyor. Babasının anlattığına göre baba oğul karşılaşıyorlar Manisa'da. Fakat baba diyor ki hayır ben senin baban değilim.

2005 **Terzi Mustafa Eler üzerine geçmiş olabileceğini aile düşünüyor. Hasan Bey'in ağabeyi, Ali Osman olabilir ismi başka eğer ararsanız biz sizi yine kardeşinizle görüştürmekten mutluluk duyarız.**

(VTR starts)

M.A: Iıı Nahit Bey telefon hattımızda mı hala? Nahit Bey.

Nahit: Buyurun.

2010 **M.A:** Size bir ey daha soracağım.

Nahit: Buyurun efendim.

M.A: Sizce Deniz'in öldürülmesinin kime faydası olur?

Nahit: Deniz'in öldürülmesinin hiç kimseye faydası olmaz bence. Keşke aydınlatılabilse. 2 tane çocuğu var.

2015 **M.A:** Yok hani böyle, üzerinden de geçti ya 7-8 ay. Sizce, Yeliz'i engelleyen bir kadın değil, Yeliz'in anlattığına göre. Yeliz zaten istediği şeyi yapabiliyor. Karışanı yok, görüşeni yok. Hani öyle bir koca profili var.

Nahit: Evet.

M.A: Niye bu adamı öldürsünler?

2020 **Nahit:** Şimdi hanımefendi ben şahsı tanımadığım için belki başka, başka bir kategori de olabilir. Özel hayatında olur, iş hayatında olur, adamın gelmişini geçmişini bilmiyorum. Başka birileriyle problem yaşamış olabilir.

M.A: Peki sizin amcaoğlunuz Ahmet öldürmüş olabilir mi? Sonuçta o da cezaevine girdi. Bu size ne düşündürdü?

2025 **Nahit:** Şimdi bunu yargı bilir ama Ahmet o kapasitede birisi değil.

M.A: Kapasite derken?

Nahit: Tamam belli bir şey zarar verdi ama yani o kadar kötü birisi değil yani.

M.A: E kayınpederine kadar arayan bir adam Ahmet yani.

Nahit: Oralarını bilmem.

2030 **M.A:** Niye Yeliz anlatmıştır siz çok samimi arkadaşsınız. Sizden başka kim var...

Nahit: Hayır o konuları anlatmadı.

M.A: Anlatmadın mı hiç Yeliz? Hiç paylaşmadın mı?

Nahit: Hiç hatırlamıyorum.

M.A: Ne bileyim yani bu kadar sohbetin içinde onlarda geçmiştir diye düşünüyorum.

2035 Hani yolculuk yapıyorsun vesaire.

Nahit: O konuları anlatmadı.

M.A: Peki siz o zaman Ahmet Bey ile ters düştünüz?

Nahit: Benim rahmetli babamın telefonu vardı. Telefonum bozuldu dedi. Ben bunu iki gün kullanayım dedi. Bu telefon geri gelmedi. Onun için.

2040 **M.A:** Buydu yani. Ama şimdi barıştınız helalde.

Nahit: Efendim.

M.A: Şimdi barışmışsınızdır.

Nahit: Sadece bayramda görüştük. Bir daha da görüşmüyoruz. Zaten o Denizli'de merkezde, ben yollardayım.

2045 **M.A:** Anladım. Peki, siz Yeliz çıktıktan sonra Yeliz ile görüşmek istediniz mi?

Nahit: Efendim

M.A: Yeliz ile görüşmek istediniz mi? Yeliz cezaevinden çıktıktan sonra.

Nahit: Hayır öyle bir şey düşünmedim. Düşünsem de zaten mümkün değil çünkü devamlı yollardayım. Ben kendi evimi, ailemi bile zor görüyorum yani.

2050 **M.A:** E peki siz bu cinayet işlendiği dönem yollarda değil miydiniz?

Nahit: Cinayet işlendiği dönemde ben Keşan'da inşaat, baraj inşaatında çalışıyordum. Şantiyede şoförlük yapıyordum.

M.A: Yine şofördünüz, yine yollardaydınız yani.

Nahit: Yani o şantiye, bu yol. Evet.

2055 **M.A:** Hayır yani bu kadar sevdiğiniz bir arkadaşınız, bu kadar sıklıkla görüştüğünüz arkadaşınız cezaevine girmiş, çocuklarından ayrı, perişan. Hani sonra mutlaka ona

yardım etmek istemişsinizdir. Şu anda parası da yoktur, pulu da yoktur. Ne yapacak?
Yeni bir hayat kuracak, ben yardımcı olayım.

Nahit: Ya şimdi kim istemez ki. Ama cezaevindeki kişiyi ben nasıl görebilirim?

2060 **Telefonu** olmaz, şeyi olmaz... Görüşmemiz mümkün mü?

Rahmi: Yani cezaevinden Yeliz Hanım çıktıktan sonra telefon açışta bir geçmiş olsun dediniz mi, Nahit Bey?

Nahit: Beyefendi numarayı kullanıp, kullanmadığını bilmiyorum ki.

Rahmi: Denemek, yani aklınızdan geçti mi acaba biç denmeyim bakayım bu
2065 numaradan tekrar cevap alır mıyım, almaz mıyım diye?

Nahit: Şimdi elbette yardım etmek ister insan, neden istemesin.

M.A: Aradınız mı diyor.

Rahmi: Yardım değil. Bir geçmiş olsun konuşması en azından, ondan sonrada yardım için sorabilirdiniz.

2070 **Nahit:** Cezaevinden ne zaman çıktığını bilmiyorum.

M.A: O zaman hiç aramadınız yani.

Nahit: Aramadım.

M.A: Anladım. Sen aradın mı Burcu, Yeliz'i hı?

Burcu: Çıktıktan sonra Yeliz Abla beni aradı. Ben daha sonra görüşmeye devam
2075 ettim.

M.A: Görüşmeye devam ettin.

Burcu: Evet.

Y.E:Telefonla sadece.

M.A: Burcu'yu aradıysan Ahmet'i ya da Nahit'i de aramışsındır.

2080 **Y.E:**Dün bahsettim zaten. Ben Nahit'i iki defa aradım. İkisinde de yolda olduğunu, müsait olmadığını, ben seni arayacağım dedi. Bana dönmedi.

M.A: Hatırlıyor musunuz Nahit Bey bu konuşmayı? İki kere konuşmuşsunuz.

Y.E:Cezaevinden çıktıktan sonra 2 kere aradım ben seni. 2 defa aradım. Yani Aralıklarla 2 defa aradım. İkisinde de yoldayım dedin.

2085 **Arif:** Mesaj mı çektin aradın mı?

Y.E:Yok aradım. Sesimle yani kendim konuştum.

M.A: Hatırladınız mı?

Nahit: Şimdi kendi numarası olmadığı için benim geri dönme şansım yoktu.

Y.E:Benim numaramdı, silmiş büyük ihtimalle. Çünkü aradığım zaman tanımadı.

2090 **M.A:** Hangi numaradan ararınki?

Y.E:Daha önceki numaramdan. Eski numaramdan.

M.A: Daha önceki numarandan. E daha önceki numarasından aramış işte.

Nahit: Daha önceki numarasını ben hafızamda nasıl tutayım ki? Telefonumda yoktu. Son numarası vardı.

2095 **M.A:** Ya nasıl aklında tutmayacaksın kardeşim ya. Şimdi, nasıl aklında tutmayacaksın? İki günde 900 kere görüştüğün bir kadının telefonunu nasıl aklında tutmayacaksın? Nasıl olabilir yani? Ben sadece şunu merak ediyorum, bu kadar çok görüşen insanlar; Burcu, Yeliz, Nahit, Ahmet. Burcu diyor ki bak beni aradı biz görüşmeye devam ettik. Siz niye görüşmüyorsunuz üçünüz kendi aranızda ben bunu 2100 merak ediyorum.

Y.E:Herkesin karısı çocuğu çocuğu var diye açıkçası korkusundan dolayı.

M.A: Ama karısı çocuğu çocuğu mantar gibi dün bitmedeki. O zaman da vardı.

Y.E:Hayır benim şu an ki fikrim bu yani. Büyük ihtimalle diyorum korkusundan. Hiç kimse şey yapmadı.

2105 **M.A:** Neyin korkusundan ama?

Y.E:Benim sürekli görüştüğüm kişiler de beni hiç arayıp sormadı.

M.A: Neden diyorum işte, enteresan gelmiyor mu sana? Bana çok enteresan geliyor.

Arif: Çamur sıçramasın diye.

Y.E:Yani.

2110 **M.A:** Yani ben dakika başı görüştüğüm bir adamla bir daha bu 8 ay içinde hiç görüşmüyorsam, bu enteresan gelir bana yani.

Y.E:Şimdi ben ne aklar suçsuz olduğumu söylesem dahi kimse inanmadığı için, korkusundan belki diye düşünüyorum ben. Benim şu an ki fikrim bu. Hani karım var, çocuğum var, çocuğum var duymasın diye.

2115 **M.A:** Bende ne düşünüyorum biliyor musun? Yeliz acaba buraya gelerek birilerine gözdağı, belki farklı şey olabilir ama ben varım, ben bu işin peşindeyim, ilgilenmediniz ama ben eğer istersem bildiklerimi de anlatabilirim mesajı verme duygun var mı?

Y.E:Hayır, hayır Müge Hanım. Size yemin ediyorum ki, başından beri de 2120 söylüyorum. Bu cinayetle benim alakam yok. Ne öldüreni biliyorum ne...

M.A: Anladım. Tamam, ara vereceğiz, ara vereceğiz.

(VTR starts)

M.A: Eski numaramla aradım. O numarayı sen bilmiyor musun? Bana dır dır mesaj atan adam demiyorsun. Oysa sen buraya; benim de senin arkanda durmamın nedeni

çocukların. Diyorsun ki çocuklarımı görmek istiyorum. Benim bu cinayetle ilgim
2125 yok.

Y.E: Evet.

M.A: Ama niye hiç onlara cevap vermiyorsun merak ediyorum ben.

Y.E: Ben eski numaramla aradığımı söyledim biraz önce.

M.A: Ama ben sana 1 aylık gelinmişsin dediğimde ‘‘Hayır, öyle değil.’’ diyorsun, 2
2130 aylık diyorsun mesela. Yani keşke onlarda aynı şekilde cevap versen. Senin niyetin o.
Öyle değil mi? Şimdi bak arkadaşım şöyle bir mesaj atmış. Diyor ki; ‘‘Canım diyor.
Yeliz neden bu yayına geldi ben hala anlayamadım. Çocuklarıyla görüşmek
istediğini söylüyor. Çocuklarına çok düşkün olsa onları bırakıp gitmezdi. Erkeklerle
bu denli muhabbetlere girmezdi. Ayrıca kocası her şeyi biliyor olsa...’’ bak bu bir
2135 seyirci yani o yorumla bak. ‘‘Kocası her şeyi biliyor olsa kıskançlıkla milletin üzerine
saldırmazdı. Ayrıca kendisini zorla bu ilişkilere soktuysa kocası, bu kadar mesaj
telefonla bu erkeklerle muhabbete gitmezdi. Olaydan sonrada annesiyle yaşardı.
Madem delil yetersizliği var. O da onu biliyor, bir süre sonra beraat edecek, zamanla
çocuklarını da görür. Ne sebebi var?’’ diyor. Hani bir sebebi olmalı.

2140 **Y.E:** Sebebim dediğim gibi cinayeti çözmek. Yani kimin vurduğunu bulmak. Tek
şeyim bu. Yani ben avukatımla görüştüğümde; ‘ Bu dedi faili meçhule gidecek
gibi’’ dedi. Olay ortada hiçbir şey yok, dedi.

M.A: Tamam ama faili meçhule de gitse, yine sana söylüyorum, bu aklar kötü bir
adam bu akar kötü bir koca senin anlattığına göre... Yani benim kafamda daha kötü
2145 bir koca tanımlaması yok. Çok özür diliyorum Ahmet Bey yani Yeliz’in anlattığı,
yanılıyor muyum? Yeliz’in anlattıklarından yola çıkarsak.

D.B: Haklısın, haklısın.

M.A: Bundan daha kötü bir koca olamaz hayatta. Olamaz.

Y.E: Ever. Bunu ben size daha öncede söyledim. Artık ben son zamanlar olayı
2150 akışına bıraktım. Ne olursa olsun gibisinden.

M.A: Hayır, hayır. Şunu söylüyorum; bu kadar kötü bir koca, birisi de öldürmüş.

Y.E: Evet.

M.A: Sende bir şekilde sıyrılıyorsun artık işin içinden yavaş. Bırak kim öldürdüyse
öldürsün.

2155 **Y.E:** Ama ben suçlanıyorum.

M.A: Aradan ben çıkayım diyorsun. Anladım.

Y.E: Kim öldürdüyse öldürsün ama ben suçlanıyorum, yapmadığım şeyden dolayı suçlanıyorum.

Arif: Sen suçsuzluğunu ispatlamak istiyorsun helalde.

2160 **Y.E:** Evet ben suçsuzluğumu ispatlamak istiyorum.

M.A: O zaman çocuklarınla daha mutlu olacağını düşünüyorsun.

Y.E: Evet, evet.

M.A: Peki. Çok özür diliyorum süremiz bittiği için ı yarın sabah görüşmek dileğiyle sabolun.

Monday, April 15th, 2013

(VTR starts)

2165 **Müge Anlı:** Evden çıkmış. Arkasına baka baka yürüyor. Bir gece evvel zaten Murat ile beraber benzincide. Arkasından 12 dakika sonra Murat çıkıyor. Murat nasıl Nezen'i görmemiş anlaşılır bir şey değil.

Melek Hanım: Nezen büyük ihtimalle Murat Enişte'm geliyor diye bakıyor arkadan. Ara sokağa girmiş olabilir Nezen.

2170 **M.A:** Murat Enişte'n kızı alıp niye benzinciye götürdüğünü söylesin o zaman.

Nezen'in arkadaşı: Nezen geldiğinde bize uyuşturucu madde kullandığını Bağ evlerine gittiklerini söyledi.

Telefondaki kadın: O çocuk, sen kapının önünde otururken o çocuk geziyordu. Yarım saate gider, 1 saate gider. Senin ruhun duymaz ki.

2175 **Nezen'in yakını:** Tamam herkes doğru söylüyor. Ben yalan söylüyorum.

M.A: Sen hiç Nezen ile gece dışarı çıkma imkânı bulabildin mi?

Telefondaki adam: Nezen geceleri dışarı çıkıyorum diyor ama aslı var mı yok mu bilmiyorum. Benimle de gece hiç buluşmadı.

Telefondaki adam 2: 2012'nin 11.ayın 15'inde ben eğlenmeye gitmiştik

2180 arkadaşlarla. Bu Ahmet denen çocuğun para karşılığı affedersiniz bayan temin etmek istediler. 13 yaşında olduğunu söyledi. Araba da vardı. Beyaz bir arabaydı.

M.A: Böyle bir olay yaşandı mı?

Telefondaki adam 3: Ben 2 buçuk senedir cezaevindeydim. 6.ayda çıktım. İkincisi benim hiçbir şekilde beyaz aracım olmadı. Ben kimseyi kandırmıyorum, yalanda

2185 söylemiyorum. Beyaz Doğan'dı.

M.A: Beyaz Doğan'a geldik görüyor musun?

Telefondaki kadın 2: Ben Ahmet hakkında şunu söylemek istiyorum. Ben hem Nezen'i tanıyorum, hem de Ahmet'i çok yakından tanıyorum. Ahmet Taşkın hiç nara gitmeyen bir insandı. Neden son Nezen kaçırılmadan 1 ay, 2 ay önce sürekli Nar'a
2190 gitmeye başladı?

M.A: Ben Ahmet'te, Murat'ta şunda bunda değilim. Kötü insanlar grubuyla karşı karşıya olduğunuzu düşünüyorum. Senin kızının kaybı normal bir kayıp değil Melahat. Bu işin sonu iyi gözüküyor.

-Nezen Germiyen Nerede?-

2195 **-Levent Akay 17 Mart 2012'de kayboldu!-**

M.A: Akay ailesi oğulları Levent Akay'ı arıyorlar. 17 Mart 2012 Cumartesi gününden bu yana kayıp. İşin enteresan tarafı gelinde evden ayrılmış gitmiş. "Benim başka bir sevdiğim vardı teyze. Ben, ona kaçtım." Peki, şu anda beraber olduğun kişi, o nasıl girdi hayatına?

2200 **Gelin:** 1 sene önce. Kızım ameliyat olmuştu, hastane çıkışında karşılaştık.

M.A: Yıldırım aşkı mı oldu, nasıl oldu?

Gelin: Öyle sayılır.

M.A: Dayak falan var mıydı öyle bir şey?

Gelin: Evet.

2205 **Levent'in annesi:** Kesinlikle yalan. Nurcan doğruları söyle.

M.A: Sen Resul'ü seviyor musun?

Gelin: Evet.

M.A: Kaç senedir seviyorsun?

Gelin: 3

2210 **M.A:** Peki Resul'ü severken neden Levent ile kaçtın?

Gelin: Resul ile ayrılmıştık. İnatlaştım, tartıştım.

M.A: Sen Resul ile mi konuştun?

Gelin: Evet:

M.A: Hani eşin ortadayken konuşmadım diyordun ya demin. Bir de gülme. Kocan

2215 yok.

Gelin: Beni ilgilendirmiyor.

M.A: Senin elinde ne yazıyor?

Gelin: Resul.

M.A: Seni başka bir erkek arkadaşıyla tanıştırmaya çalıştı eşin. Kiminle tanıştırmaya

2220 çalıştı onu söyle.

Gelin: Ben görmedim. Zaten yok dedim, kabul etmedim. Annemgilin evine girdi. Bacımın altınını çaldılar Levent'in arkadaşları.

L.A: Sen Resul yaptı bana bu altınları dedin.

Gelin: Ben öyle bir şey demedim.

2225 **L.A:** Doğruları söyle.

M.A: Resul, Levent senden haberdar.

Resul: Evet. Ben bunu bulduğumda sokak ortasındaydı. İki sefer geldi. İkisinde de kapılarına geri götürdüm.

M.A: Sormadı mı sana kocan kimin yanında kaldın diye?

2230 **Gelin.** Söyledim ama sordu, soruşturdu, öldürmeye kalkıştı. Arkadaşlarından silah falan almıştı.

Telefondaki adam: Babamgilin evinin önüne pusuya yattılar.

Levent'in babası: Pusuya ben yattım.

M.A: Bilmiyordunuz siz Resul'ü.

2235 **L.B:** Gittim babasıyla insan gibi konuştum. Oğlumuz Antep'te.

M.A: Bir adam 13 aydır ortada olmadan dolaşmaz.

-Az sonra Müge Anlı'da!-

- Nezen Germiyen kaybı ile ilgili en çok merak edilen Komşu Murat'tan mektup!-

Komşu Murat: Ben Murat. Yayınınızı takip ediyorum. Benim de söyleyeceklerim

2240 var. Ahmet neden yalan söylüyor? Ben kendim işe gidip geliyordum.

-Akılda kalan soruları mektubunda cevapladı!-

K.M: Nezen'i dövdüm ama...

-? -

K.M: Ben cezaevinden bu mektubu yazıyorum. İnşallah Nezen bulunur ve herkes bu

2245 olaydan kurtulur.

-Murat Bey'in cezaevinden yolladığı mektup az sonra!-

(Live Broadcast starts)

M.A: Günaydın. Hoş geldiniz, sefalar getirdiniz. Teşekkür ediyorum. İyi haftalar olsun her birimize sağ olun. Efendim hoş geldiniz hepiniz. İyi haftalar diliyorum.

Rahmi: İyi yayınlar, iyi aftalar efendim.

2250 **M.A:** Çok mersi. Hafta sonu olunca elim yine kalabalık. Bugün yine anlatacaklarımız, söyleyeceklerimiz var. Rahmi Bey bakıyor merakla ne söyleyeceğim diye. İyi misiniz? Özledim sizi.

Rahmi: Sabahleyin gazetede siz görmeden önce bir güzel pozunuzu gördük.

M.A: Evet televizyon ekinde koyuyorlar.

2255 **Rahmi:** Evet.

M.A: Şimdi efendim ıı elimde bir teşekkürüm var. İzmir İrfan Erdem İlköğretim Okulu; fotokopi makinesi, kırtasiye malzemeleri ve müzik aletleri yollamıştık. Bu böyle mobil okul denilen sistem. Bize fotoğrafları göndermişler, teşekkür ediyorlar.

“Müge Hanım hediyeleriniz ile ben ve kuzucuklarımı sevindirdiniz. Yüce rabbimde sizleri sevindirsin. Mutluluğumuzu kelimeler ile anlatmak imkânsız. İnanmazsınız ama biz 4-5 gündür bulutların üzerinde sanki uçuyoruz. Başta siz olmak üzere emeği geçen herkese çok teşekkür ediyorum.” demiş öğretmenimiz. Güle kullansınlar. Mobil anaokulu, Menemen Belediyesi’nin mobil anaokulu. Aslında hoş fikir değil mi? Yani ben ilk defa bunun böyle fotoğrafını da gördüm. Bir otobüsün içine anaokulu kurmuşlar. Öğrencilerimize ulaşıyorlar.

Şevki: Hem keyifli, hem öğrencilere ulaşmak adına da büyük kolaylık herhalde.

M.A: Kışın soğukta yapıyorlar acaba? Ben onu düşündüm. Mesela bu aylarda güzelde bu aylarda soğuk nasıl oluyor acaba?

Şevki: O biraz zor.

2270 **M.A:** Öğretmenimizle konuşmak istiyorum gerçekten. Değişik. Peki, efendim biliyorsunuz Cuma günü Kezban Hanım kızı Meryem’i arıyordu. 14 yaşındaki 8.sınıf öğrencisi. Ben de demiştim ki zaten süremiz yoktu. N olur artık fazlada uğraşmayalım, ant veriyorum demiştim. Yani artık sıkılıyorum bu kaçan kızlar meselesinden, kızı getirin. Efendim kız evine döndü. Merve evine döndü. Bulundu. Kezban Hanım’ın da gözü aydın diyoruz. Hemen zaten bulunmasaydı bugün okuyacaktım ama bulundu başka şeylere örnek olsun diye okuyacağım. Meryem, Nezen vesaire o konuları konuşurken bahsetmiştik. Yine bir başka ilimizde de benzer bir durum oldu. 13 yaşındaki bir çocuğa tecavüz olayı Birden fazla kişi tarafından. Zaten üzerinde bir çocuk istismarı taslağı vardı. Bakanlar Kurulu’na sevk edildi bu taslak. Çok önemli eğer kabul edilirse. Taslağa göre 15-18 yaş grubunda cinsel istismar suçları kamu davası kapsamına girecek. Yani bundan sonra kızları kaçıran aileler, kız çocuklarının sahibine işte “sen şikâyetini geri al, geri almazsan şöyle böyle.” gibi pazarlık konusu haline getiremeyecekler. Zaten direkt kamu davası açılacak. Böylelikle bu çirkin pazarlık diyeyim konuşmaları da ortadan kalkacak. Bence çok önemli. Ayrıca şikâyet olmasa dahi bu nedenle ceza verilebilecek. Türk Ceza Kanunu’nun 102 ve 103. maddelerinde yer alan tecavüz ve tacize yönelik suçlara verilen cezalar arttırılıyor. Üst sınır 18 yaş oldu. Mağdur engelliyse ceza yarı oranda arttırılacak. Bir de yine

çok tartişılan bir konu vardı. Bunu zaman zaman Arif Hocam'da dile getiriyordu, şevki Hocam'da. Bu işte tecavüze ya da tacize uğrayan çocukların ruhsal sağlığı 2290 bozulmuş mudur şeklinde adli tıpa gönderiliyorlardı. Artık bu da kalktı. 18 yaşa kadar taciz ya da tecavüze uğramış her çocuğun ruhsal sağlığı bozulmuş kabul edilecek. Tekrar bir rapor istenmeyecek. Bir konu daha çok önemli; kimyasal hadım. Çocukları taciz eden veya tecavüzcülere verilen cezalar arttırılıyor. Pedofili olan sanıklara ilaçlı hadım uygulaması geliyor. Bu yüzden tasarıya çocuklara tecavüz 2295 eden pedofili hastalarına tıbbi tedavi uygulanır hükmü konulmuş. Ancak hangi yöntemler, hangi aşamaları ne zaman olacak kısmı yönetmeliklerle düzenlenecek. Bu isteğe bağlı kürtajın 10 hafta olan süresinde değişiklik olmuyor. Yalnız süre ensest ve tecavüz mağdurları için 20 haftaya kadar uzayabilecek. Kürtaj yaptırmak isteyen kadına vazgeçmesi için bilgilendirme ve düşünme hükmü kondu. Bu bilgilendirme 2300 erkeğe de yapılacak. Yani bunlar çok önemli Tabi Bakanlar Kurulu'na sevk edilmiş Çocuk İstismarı Taslağı. İnşallah üzerinde daha da dikkatli çalışılarak bu da hızlıca girsin. Bundan sonra artık böyle 13-14 yaşında kızlar kaçırıldı, kaçırılmadı getir falan diye insanları yalvar yakar etmesinler. Yani aileler mağdurken daha da mağdur hale getiriliyor. Artık bunların önüne geçmek lazım diye düşünüyorum. Hafta sonu 2305 efendim tabi çok hareketliydi bizim için. Şöyle hareketliydi; biliyorsunuz Levent Akay'ı arıyoruz. Levent Akay 12 Mart 2012'de Gaziantep'te kayboldu. Kendisinden 13-14 aydır haber alınamıyor. Annesi babası ve kayınvalidesi- kayınpederi aramızda. Zaten Levent'in kayınvalidesi aynı zamanda öz teyzesi, kayınpederi de eniştesi. Biliyorsunuz yanlarında kızlarıyla beraber, Nurcan ile beraber gelmişti Akay ailesi. 2310 Aslında onlarda kızlarını damatları kaybolduktan 1-2 ay sonra aramaya başlamışlardı. Daha sonra Resul isimli biri ile beraber yaşamaya başladığını öğrendiler. Şöyle bir gelişme oldu. Cuma günü Nurcan daha önce sahte kimlik kullandığı için biliyorsunuz otelde polis tarafından gözaltına alınmıştı. Gitti ifadesini verdi, savcılığa çıktı vesaire sonra tekrar ailesinin yanına otele geldi. Az sonra ayrıntılarını aktaracağım fakat 2315 Nurcan daha sonra anne babasından şikâyetçi olmuş. Otele polis çağırdı. Yani oldukça enteresan şeyler. Kızları şikâyetçi oldu. Bu sefer anne-baba savcılığa gittiler. Yalnız onlarda ifadelerinde oldukça önemli şeyler söylediler. Bir ara verelim. Ve Levent Akay'a noldu efendim 13 aydır ailesi kendisini arıyor. Nurcan neler yaşadı hafta sonu? 20 yaşındaki gelinimiz, 15 yaşında Levent'e kaçmıştı. 20 yaşında, 1 2320 çocuk annesi ve evli 2 çocuklu bir başkasıyla beraber nikâhı devam etmesine rağmen.

Hafta sonu dediğim gibi ailesinden şikâyetçi oldu. Neden? Nasıl oldu? Bir ara verelim hepsini izleyeceğiz.

(VTR starts)

-Nezen Germiyen kaybı ile ilgili en çok merak edilen Komşu Murat'tan mektup!-

Komşu Murat: Ben Murat. Yayınınızı takip ediyorum. Benim de söyleyeceklerim
2325 var. Ahmet neden yalan söylüyor? Ben kendim işe gidip geliyordum.

-Akılda kalan soruları mektubunda cevapladı!-

Komşu Murat: Nezen'i dövdüm ama. Ben cezaevinden bu mektubu yazıyorum.

İnşallah Nezen bulunur ve herkes bu olaydan kurtulur.

-Murat Bey'in cezaevinden yolladığı mektup az sonra -

2330 VRT başlar.

-Levent Akay 17 Mart 2012'de kayboldu.-

M.A: En son Nurcan demişti ki benim eşimin Yeşim ile bir ilişkisi var. Ve onunla gitti. Öyle mi düşünüyorsun Nurcan?

Gelin: Evet.

2335 **M.A:** Nasıl evlendin kocanla yani Levent ile?

Gelin: Konuluyordum zaten kızken. Yüzük takıldı, annem istemedi. Sonradan kaç gibisinden. Bir anda oldu yani.

M.A: Kaçtınız?

Gelin: Evet.

2340 **M.A:** Peki şu anda beraber olduğun kişi. O nasıl girdi hayatına?

Gelin: 1 sene önce. Kızım ameliyat olmuştu hastane çıkışında karşılaştık.

M.A: Sonra birden yıldırım aşkı mı oldu, nasıl oldu?

Gelin: Öyle sayılır.

M.A: Kayınvalidene öyle anlatmamışsın. Sana farklı anlatmış öyle değil mi?

2345 **L.A:** Levent askerden geldi. O askere gitti. Askerden geldikten sonra çıktı meydana.

Bu telefon hiç susmamaya konuştu, hiç susmamaya.

Gelin: Kimle konuşuyordum?

L.A: Elinden telefonu aldım. 2 gün sonra baktım yine telefon. Kocası kayıp olan kişi, gidip başını mısır örgüsü yapar, makyaj yaparda işe gidiyorum diye çıkar mı Müge

2350 **Hanım?**

Gelin: 15 yaşında nasıl sevgili olabilir?

M.A: Şu an 20 yaşında nasıl oluyorsa 15'inde de öyle oluyor işte.

L.B: Levent ile evlenmesini istemedik.

Gelinin babası: Ama kızım illa ben onunla evlenirim dedi.

2355 **L.B:** Aynen öyle.

G.B: Ben bunu zincire vurdum, olmadı. Onunla evleneceğim dedi. Nişan yaptığımız halde kaçmışlar gece.

M.A: Dayak falan var mıydı öyle bir şey, seni dövmesi falan?

Gelin: Evet.

2360 **L.A:** Kesinlikle yalan. Nurcan doğruları söyle.

L.B: Ben dövdüğünü görmedim.

L.A: Hiç Levent seni burada tapışlaya tapışlaya oturtuyordu. Kesinlikle Nurcan hangi gün vurmuş sana?

Gelin: Kaç kere gördünüz? Helâya girdin, elinden sen zorla aldın.

2365 **L.A:** Bir elbise, bir ayakkabıya kandın, gittin o kişiye.

M.A: Siz Resul ile ilk defa tanıştınız. Peki, Nurcan nerede diye bilmiyor muydunuz hiç bu zamana kadar?

G.B: Gelmedi.

M.A: Bu Resul evli mi yoksa?

2370 **L.A:** Evli. Onun da yuvasını yıktı.

M.A: Çocuğu da var mı?

Gelin: Evet.

M.A: Onun kaç tane çocuğu var?

Gelin:2

2375 **M.A:**2 tane de çocuğu var. E peki karısı nerede?

Gelin: Evinde.

M.A: Resul kimin yanında?

Gelin: Ailesi biliyor.

M.A: Senin evin ayrı.

2380 **Gelin:** Evet.

M.A: E Resul niye gelip de babana söylemedi kızınız benim yanımda diye. Sen konuşmuyor muydun annenle babanla?

Gelin: Konuşuyordum.

G.B: Yo konuşmuyorduk. Levent ile Nurcan daha önceden de bazı filmler çevirdiler.

2385 **Borç batağından kurtulmaya birlikteler diyordum ben.**

M.A: Ne kadar borcu var Levent'in?

G.A: Bankalarda bir 5 lira borcu var. Yani ödenmeyecek bir para değil.

- G.B:** Dün akşama kadar ben bunları daha Levent ile biliyorum.
- M.A:** Nurcan kaybolduğu yani kocası kaybolduktan 2 ay sonra gitti ya. Yani kayıp
2390 miydi Nurcan da?
- G.B:** Nurcan'da kayıptı.
- Gelin:** Kızımı göndereceklerdi.
- L.A:** Ben çocuğu istiyorum ya. Ben çocuğu istiyorum sürekli.
- M.A:** Sende kızı vermemek için Resul'e mi kaçayım dedin?
- 2395 **Gelin:** Evet, evet.
- M.A:** Sen Resul'ü seviyor musun?
- Gelin:** Evet.
- M.A:** Kaç senedir seviyorsun?
- Gelin:** 3.
- 2400 **M.A:** Peki Resul'ü severken neden Levent ile kaçtın?
- Gelin:** Resul ile ayrılmıştık.
- M.A:** Senin kocan ortadayken siz Resul ile...
- Gelin:** Yok ortadayken konuşmadım ben hiç.
- M.A:** Resul'ü sen 3 aydır tanıyorsan. Seninde kocan 1 yıldır kayıpsa; demek ki senin
2405 kocan ortadayken 2 sene sen Resul ile konuştun demek oluyor bu.
- Gelin:** Kocam ortadayken ben konuşmadım.
- M.A:** E kayınvaliden diyor sürekli telefon elindeydi.
- Gelin:** Hocam ile konuştum ben.
- M.A:** Hı?
- 2410 **Gelin:** Telefonun faturalarını çıkartabilir.
- M.A:** Ama iki telefon vardı diyorlar.
- Gelin:** İki telefon yoktu benim.
- M.A:** E noldu kocan kaçtı, Resul ile de hastanede mi karşılaştınız?
- Gelin:** Kızım ameliyat olduktan sonra ben konuştum. Kendi Yeşim ile konuşuyordu.
- 2415 **M.A:** Eşin Yeşim ile konuşuyordu.
- Gelin:** İnatlaştım, tartıştım.
- M.A:** Sen de Resul ile mi konuştun?
- Gelin:** Evet.
- M.A:** Hani eşin ortadayken konuşmadım diyordun ya demin.
- 2420 **Gelin:** Tamam da aramızda hiçbir şey geçmedi.

- M.A: Evliyken birisiyle konuşunca işte bu arada bir şey geçmesi demek. Bir de gülme. Kocan yok.
- Gelin: O beni ilgilendirmiyor.
- M.A: Kocan mı ilgilendirmiyor?
- 2425 Gelin: Evet.
- M.A: Neden?
- Gelin: Bitmiş bir şeydi zaten.
- M.A: Nereye bitmiş nikâhı üzerinde.
- Gelin: Nikâhı üstümde hani kendi meydanda mı?
- 2430 M.A: Kocan ortadayken sen bir kaçmışsın. Sen kime kaçtın o sırada?
- Gelin: Aynı kişi.
- M.A: Aynı kişiye kaçtın. Demin dedin ki o ortadayken o yoktu, dedin.
- Gelin: Zaten sorunlar çıktıktan sonra ben onunla konuştum.
- M.A: Yani kocan ortadayken senin bu Resul ile olan aşkın başladı.
- 2435 Gelin: Evet.
- M.A: Senin elinde ne yazıyor?
- Gelin: Resul.
- M.A: Seni başka bir erkek arkadaşıyla tanıştırmaya çalıştı eşin.
- Gelin: Evet.
- 2440 M.A: Kiminle tanıştırmaya çalıştı eşin onu söyle.
- Gelin: Ben görmedim. Zaten yok dedim, kabul etmedim. Annemgilin evlerine gitti. İşte ablamın altınlarını çaldırttı.
- M.A: Kim çaldı annenin altınlarını?
- Gelin: Levent'in arkadaşları.
- 2445 M.A: O altınları geri almak için sen şunu şunu yap, mı dedi?
- Gelin: Evet. Annemgile söylerim dedim. Söyleyemezsin dedi. Kabul etmezler seni dedi.
- M.A: Sonra sen Resul'e gittin.
- Gelin: Evet.
- 2450 M.A: Sonra niye ertesi gün geri geldin Resul'den?
- Gelin: Kızım yanımda yoktu.
- M.A: Peki haberi var mıydı senin kocanın senin Resul'e kaçtığından o sıra?
- Gelin: Evet.
- M.A: O da gel yine mi dedi?

2455 **Gelin:** Açığı vardı işte altınları falan çaldırttı ya o yüzden...

L.A: Altın maltın meydanda yok. Nurcan 3 tane grup getirdin bana. Benim oğlumdan habersiz. Bir gün geçtikten sonra bana dedin ki "Teyze o grupları geri ver." Levent kucağında kız, yanıma geldiniz. Ben dedim Nurcan Levent'e söylemiyordum bu gruplar nereden çıktı? Niye söyledin Levent'e borç verdik teyze,

2460 dedin. Ben telefonda ne dedin? Resul yaptı bana bu altınları, dedin.

Gelin: Ben öyle bir şey demedim.

M.A: Resul. Levent'te senin farkında yani, Levent'te senden haberdar.

Resul: Evet. Ben bunu bulduğumda sokak ortasındaydı. İki sefer geldi. İkisinde de kapılarının önüne geri götürdüm.

2465 **M.A:** Sormadı mı sana kocan kimin yanında kaldın kızım?

Gelin: Söyledim ben ona.

M.A: Kocan Resul kim demedi mi sana?

Gelin: Yo üstüne çok düştü. Sordu, soruşturdu, öldürmeye kalkıştı.

M.A: İşte anlat oraları. Nasıl öldürmeye kalkıştı?

2470 **Gelin:** Arkadaşlarından işte silah falan almıştı.

M.A: Resul'ü bulamadı mı?

Gelin: Bulamadı. Antep'te değildi zaten.

M.A: O zaman Resul'ün nerede olduğunu biliyordu senin kocan.

Gelin: Evini bulmuş ya babasıgilin evini.

2475 **Resul:** Babamgilin evinin önüne pusuya yattılar, bilmem ne yaptılar.

M.A: Pusuya yattılar, sizi öldürmek için.

G.B: Pusuya yatan benim.

M.A: Hani bilmiyordunuz siz Resul'ü?

G.B: O gün kaçtığımda sordum, araştırdım, Resul'ü öğrendim. Gittim babasıyla insan

2480 gibi konuştum. Bizim haberimiz yoktur. Oğlumuz işte Antep'te de değil.

M.A: Levent kimden silahı almış?

Gelin: Bilmiyorum onu. 15 gün gidip geldikten sonra almıştı. İşte birkaç defa da arkadaşını görmüş, Resul'ün arkadaşını. Bıçak çekmiş ona, Resul'ün yerini söyle diye. O da bilmiyorum, ben konuşmuyorum demiş.

2485 **M.A:** Bir adam 13 aydır ortada olmadan dolaşmaz.

(Live Broadcast starts)

M.A: Evet yine de aynı fikirdeyim. Tabi sizde tam tanıtımları falan koyuyorsunuz. Konuşuyoruz, konuşuyoruz en son benim artık hani sınıma geldiğim zamanı

koyuyorsunuz. Tanıtımları izleyenlerde diyecekler ki bu kadın da her şeye kızıyor. Ama 13 aydır ben bir insanın hiç kimseye haber vermeden ortaya çıkmayacağına 2490 açıkçası inanmıyorum. Üstelik bu adam evliyse, çocuğu varsa, annesi babası buralara kadar gelip arayacak kadar bir bağı varsa 13 aydır nereye gidebilir ki? Siz hafta sonu kızınızla alakalı problem yaşadınız. Noldu Yıldırım Bey? Cuma günü o gitmişti, ifadesini vermişti.

G.B: İfadesini vermişti. Biz programa çıkamadık o gün.

2495 **M.A:** Nurcan'ı bekledik çünkü gelecek diye.

G.B: Otele gittik, yattık. Sabah kalktık kahvaltıya inmeye, gel kahvaltıya gidelim dedim. Yok, dedi. Ben yatacağım, dedi. Çocuk uyanıktı. Gel kızım sen gel, dedim. İh dedi. O da yattı anasının yanından ayrılmadı. Bende kapıyı kilitledim kahvaltıya indim. Kahvaltımı yaptım, yukarı çıktım iki tane polis. Anahtarını da resepsiyona 2500 verdim. Kahvaltıya indim. Kahvaltıdan çıktığımda kapıda iki tane polis vardı. Siz dedi. "Kızınız sizden şikâyetçi."

M.A: Biraz yüksek sesle Nolar.

G.B: Kızınız sizden şikâyetçi. Neden şikâyetçiymiş, dedim. Zorla tehditle alıkoyuyormuşsun burada, o yüzden kızınız sizden şikâyetçi, dedi.

2505 **M.A:** Otelin odasından polisi aramış.

G.B: Evet. Daha gece de iki sefer gelmiş polisler otel sahibi yok demiş burada zorla tutulan kimse yoktur. Size yanlış adres, yanlış bilgi verilmiş, demiş. Gece polisleri otel sahibi göndermiş. Çünkü öyle bir şey tahmin bile etmiyordum, diyor. Gece de 2 sefer gelmiş polisler.

2510 **M.A:** E sonra?

G.B: İşte...

M.A: Sonra polisler aldı sizi.

G.B: Polisler aldı bizi karakola gittik, ifade mifade. O günü orada geçirdik.

M.A: Fakat siz şimdi tabi hafta sonu orada yani... Hep böyle bir şey durumu vardı. 2515 Sebiha Hanım'da Yıldırım Bey'de ifade verdiler. Şimdi sizin ifadenizde, hemen aynı şeyleri söylemişsiniz en başında biz, adreslerini veriyorlar," burada yaşıyorduk. İstanbul'a geldik ve kızım Nurcan Akay'ın eşi olan Levent Akay'ın 13 aydır kayıp olmasından dolayı ATV' de yayınlanan Müge Anlı ile Tatlı Sert programına katılmaktı amacımız. Programa çıktık Perşembe günü. Gece saat 5 buçukta kızımız 2520 sahte kimlik kullanmasından dolayı Şehremini Polis Merkezi'ne alındı. Ertesi gün Çağlayan Adliyesi'ne götürdüler. Bu nedenle Cuma günü programa çıkmadık. Daha

sonra tekrar otele döndük. Pazartesi günü tekrar programa çıkacaktık. Bugün, yani 13.4. 2013 günü saat 8 buçuk sıralarında kahvaltıya inmiştik. Kızım Nurcan Akay uyuyordu. Kahvaltıya inmek istemedi. Bende üzerine kapıyı kilitledim torunum 2525 odadan dışarı çıkmasını diye. Anahtarı da resepsiyon görevlisine verdim. Daha sonra polisler geldi. Bizi büro amirliğinize getirdiler. Ben kızımı kesinlikle tehdit etmedim. “ Sizin anladığımız kadarıyla deli raporunuz olduğunu söylemiş kızınız. Siz de benim deli raporum yoktur, demişsiniz. Eşiniz de benim eşimin yok, demiş.” Ben kendisine kesinlikle hakaret etmedim. Sadece kendisine buraya kadar geldin iş 2530 yerinden izin aldım, programa da imza attık çıkmaz zorundayız dedim. Kendisini alıkoymadım. “ Ve en önemli şey hem Sebiha Hanım, hem Yıldırım Bey aynı ifadeyi vermiş. “ Ben kızımın damadımı öldürmüş olduğundan şüpheleniyorum. Bu nedenle programa çıkmak istemiyor. Ben bu kanıdayım. Bana asılsız suç isnat eden kızımın da davacı ve şikâyetçiyim.” Bu şeyi veren Yıldırım Bey. Aynı şekilde 2535 annesi de, Nurcan’ın annesi de “Eşimin deli raporu yoktur. Biz Pazartesi günü programa çıkalım dedim. Kendisini alıkoymadık. Ben kızımın damadımı öldürmüş olduğundan şüpheleniyorum. “demişler hem anne hem baba polise verdikleri ifadelerde. Yani eğer bunu bu şekilde söylediyse mutlaka Nurcan’ın bir takım hal ve hareketlerinden şüphelenmiş olmalısınız. Yoksa misilleme olsun diye mi 2540 söylediniz çocuğunuz hakkında, bir şüpheniz var mı?

G.B: Şüphem şu yönde; bir söylediği 5 dakika sonra söylediğiyle birbirini tutmuyor. Sürekli, Perşembe günkü programınızda da izleyenler seyretmiştir zaten, bir şeyler söylüyor bir şeyler söylüyor. Bir 3 sene evvel diyor, bir 5 sene önce diyor, bir 1 sene önce diyor. Yani tutarlı bir cevap vermiyor. Tek programda değil, bizim yanımızda 2545 da. İki gün kaldı yanımda, iki gün boyunca hep çelişkili cevaplar verdi.

M.A: Siz de sordunuz yani hep öyle mi?

G.B: Mutlaka.

M.A: Çünkü siz de görüşemiyordunuz bu süreç içinde.

G.B: Görüşemiyorduk.

2550 **M.A:** Yani izleyemeyenler için söyleyeyim, siz de kızınızla görüşemiyordunuz.

G.B: Ben bir senedir kızımı görmemiştim.

M.A: Peki sizi diyor musunuz, kızım sen niye böyle şeyler söylüyorsun? Niye çelişkili, çelişkili...

G.A: Diyoruz ama susuyor. Cevap vermiyor.

2555 **G.B:** Susuyor. ‘‘Siz benim ne çektiğimi bilmiyorsunuz.’’Ne çektin anlat ki bilelim, diyorum. Susuyor.

M.A: Hatta hocam Yıldırım Bey arkadaşlarımıza bu olaylar olmasaydı kız acaba çok babası diyordu ya, hindi gibi düşünüyor, diyordu babası tabir olarak.’’ Arif Hoca’ya götürebilir miyiz? Kıza bir bakabilir mi? Kızın bir problemi var mı?’’diye de
2560 düşünmüştü ama tabi bu polis olayları falan olunca size getirmeye fırsatımız olmadı. Aslında anne babanın niyeti bir size danışmaktı bu konuda.

G.B: Zaten ben programa çıkıp kendiyile konuştuktan sonra Pazartesi’yi beklememdeki... Arif Hoca ile bir, hocanın doktor olduğunu öğrendim. Bir şeyler yapabilir miyiz, amacıyla Pazartesi’ne kaldım.

2565 **M.A:** Sonra nasıl gitti Nurcan?

G.B: Valla bilmiyorum.

G.A: Karakoldan gönderdiler.

G.B: Polisler bizi tuttu, kendi gönderdiler. Bizi beraber çıkartmadılar.

M.A: Kızın arkadaşı gelmiş almış?

2570 **G.B:** Bilmiyorum, görmedim. Çünkü polisler bizi bıraktı.

M.A: Buraya gönderen de Resul’dü. Şu anda beraber yaşadığı kişide biliyorsunuz yayına bağlandı. Gayet soruları cevap verdi açık bir şekilde ve dedi ki; ‘‘Ben oraya gitmesini istedim. Git konuş bizim üzerimizdeki şüpheleri dağıt.’’dedi. Hatta niye konuşmuyorsun, diye o da kızarak bağlanmıştı. Gittin oraya konuş, demişti.

2575 **G.B:** Bana da aynısını söyledi o, bana da aynısını söyledi. Gitsin konuşsun, dedi. ‘‘Çünkü suç benim üzerime binecek. Gitsin konuşsun ki, bildiklerini anlatsın ki suç benim üzerimden kalksın.’’dedi.

Arif: Müge Hanım sahte kimlik kullanmak suçu ne aşamada acaba, ne durumda?

M.A: Onunla ilgili ifade vermiş hocam. Artık bekleyip göreceğiz, savcımız ne karar
2580 verecek.

Rahmi: Savcılık bırakmıştır, bilahare dava açılır. Yalnız Yıldırım Bey siz ilk geldiğimiz programımıza, ilk çıktığınız gün; buraya programa çıkış sebebinizin kızınızın kendisini rahatça savunamayacağını düşünerek ona destek olmak ve onun gerçek ifade vermesi konusunda yardımcı olmakla kendimizi görevli kabul ederek
2585 buraya geldik, dediniz.

G.B: Evet, aynen.

Rahmi: Şimdi bu ifadeniz o gün kızınıza destek havası içinde benim tarafımdan yorumlandı, normalde öyle görülüyor. Peki, daha sonra buradaki konuşmalarından ve

size otelde birtakım özel anlatımlarından sonra mı kızınızın damadınıza karşı 2590 hayatına kastetme ihtimali ortaya çıktı? Yani programa geldiğiniz gün kızınıza destek için buradaydınız.

G.B: Evet destek için buradaydık.

Rahmi: Aradan geçen 3-5 gün içerisinde otelde geçen özel konuşmalarınızdan, kızınızın birtakım anlatımlarından kuşkulananarak mı polise böyle bir ifade verdiniz?

2595 **G.B:** Yok hocam. Bize tutarlı bir şey söylemedi. Tutarlı bir şey söylemedi. Yani şu şöyle oldu deyip aynı lafı tekrar etmedi. Hep çelişkili. O yüzden şüphe duymaya başladım. Yani ben kesin emin değilim.

Rahmi: Emin değilsiniz de özel konuşmalarınızla, baba kız olarak ana kız olarak, yaptığınız özel konuşmalarla bir şüphenizi çeken ifadelerde ortaya atıldı mı?

2600 **G.B:** Yok öyle bir şey olmadı. Çelişkili ifadeler verdiğinden ben şüphelendim sadece.

M.A: Zaten siz Perşembe günü yayına çıktığınızda izleyicilerimiz bir sürü mesajlar gönderdiler. Hem nasıl evliken beraber değilim diyor. Sonra kaç yıllık evli, 3 yıllık evli diyor. Yani o bir sürü çelişki zaten bizlerinde izleyicilerinde dikkatini çekti. Yani 15 yaşında Levent'e kaçmış. Ama Gülay Hanım anlattı ilk başta buraya 2605 geldiğinde bana gelinim dedi ki, aynı anda yeğeni, "Teyze ben aslında başkasını, Resul'ü seviyordum. Resul askerdeyken Levent..."

L.A: Önce söylemedi. Bana giden hafta söyledi.

M.A: Tamam işte. Öncesi sonrası yok. Sana buraya gelmeden anlatmış. "Ben önce Resul'ü seviyordum. Resul askerdeyken Levent ile kaçtım. Sonra Resul askerden 2610 gelince de benimde çocuğum olmuştu. İşte parkta tekrar karşılaştık. Onunla devam ediyordu. Ama Levent'te bana eziyet ediyordu." diye burada programda anlattı." Levent bana eziyet ediyordu. Beni başka kişilerle tanıştırmaya çalışıyordu. Ben de o yüzden Resul'e kaçtım." dedi. Resul Bey'de bağlandı; "Bana geldiğinde çok perişan durumdaydı. Ben ne yapsaydım, sokağa mı atsaydım?" diyerek durumu 2615 özetledi. Ama bakın burada konuşulmayan şey şu; ben o yüzden Levent'in arkadaşlarından rica ediyorum gerçekten, bantlarımızda var, yayına bağlanmalarını. Önemli olan şey şu; kız evden bir gün kaçıyor. Sonra tekrar geliyor, çocuğu alıyor tekrar gidiyor. 15 gün tekrar kaçıyor. Şimdi bu süre içinde Resul aman Levent, kiminle kaçtığını merak ediyor. Nurcan orada ağzından kaçırıldı, öldürmeye kalktı 2620 dedi, arkadaşlarından silah almış dedi. Resul dedi ki, beni aramış iki kere bulamamış dedi. Yani bu kadarda öyle karım kaçtı tekrar geldi oh her şeyi kabul ederim, diyen bir adam değil ki. Şimdi birini öldürme niyetiyle sen sokağa çıkıyorsun, kendin

ortada yoksun. Adama sorarlar yani ee buna noldu o zaman? Şimdi bir öldürme niyetiyle çıkmış. Yani yakalama öldürme neyse dövüşme niyetiyle çıkmış. Ama bir
2625 daha kendisinden haber alınmamış. Nurcan'ın da söylediği gece içki içti, vurdu kapıyı çekti gitti. İçki içti çekti gitti, sabah ayılınca geri gelecek, nereye gidecek?

L.B: Bana şeyi dedi, gittiğimde gelinler ifadede, eve giderken bana 40 milyon para bırakmış dedi Nurcan.

L.A: Yani bir kişi gidecek, bir kişi o parayı bırakabilir mi Müge Hanım?

2630 **L.B:** Benim anlayamadığım 4 gün sonra...

M.A: Alır parayı da götürür.

L.A: Alır parayı da götürür değil mi? Hiç para bırakmadı.

L.B: Yani küskün bir kişi... Yani bilmiyorum oğlanın başında bir iş var ama çözemedik.

2635 **M.A:** Peki şu bandı bir izleyelim mi? Levent'in kaybolduğu ev neresi? Abisi Adem Bey ve anneanesi Şükriye Hanım anlatıyorlar.

(VTR starts)

-Levent Akay 17 Mart 2012'den bu yana kayıp!-

Muhabir: Levent Akay, 26 yaşındaydı. Bundan tam 5 sene önce teyzesinin kızıyla severek evlendiler ve Levent Akay'ın ailesine ait olan Gaziantep Şahinbey'e bağlı

2640 Yukarıbayır Mahallesi'nde işte bu eve taşındılar.

-Levent Akay'ın ağabeyi Adem Bey bildiklerini anlattı !-

Adem: Kardeşim 5 sene evvel evlendi. Gittik hatta kendisine düğün yaptık, eşyalarını aldık, bu evde oturdular. 2 sene mutlulardı yani, severek evlendiler yani. 2 sene sonra eşi bir anda kayboldu hemen yani. Kardeşim parklarda orada burada aradı.

2645 Sonra getirdi, kabullendik. Kardeşimin kaynanasıgile gittiler. Onların alt katında oturdular. Sonra birkaç hafta sonra, geri yukarılarda bir ev vardı kiraya çıkmışlar. Ustasının eviymiş. Oradan da kardeşim kayboluyor.

Muhabir: O dönemde Resul denilen şahıs ile kaçtığını biliyor muydunuz?

Adem: Bilmiyorduk. İsmi bilmiyorduk yani.

2650 **Muhabir:** Ne zaman öğrendiniz?

Adem: İşte şu an öğreniyorum.

Muhabir: O birlikte kaçtığı şahıs başka birisi de olabilir mi yoksa Resul denen...

Adem: Başka birisiyle kaçmış olabilirdi ama Resul çıktı yani. Resul diye biri çıktı yani.

2655 **Muhabir:** Kardeşinizin kaybolduğu ev, o nerede?

Adem: O da Yukarıbayır'da, yani aynı semtte Yukarıbayır'da.

Muhabir: Buraya ne kadar mesafede?

Adem: 10 dakika bir şey yani.

(Live Broadcast starts)

M.A: İzleyicilerimizden rica ediyorum, Gaziantep'te yaşayan izleyicilerimizden. 2660 Şahinbey'de yaşıyor muydunuz sizde, belediye başkanımıza da buradan selam ediyorum Çok değerli bir belediye başkanımız var Şahinbey Belediye Başkanı, bizi çok güzel misafir etmişti hatırlarsanız. Ona da buradan selamlarımızı gönderelim. Bakın bu bandı yayınlamamızın sebebi şu; şimdi Nurcan diyor ki benim eşim evden çıktı gitti. Mutlaka bir konu komşu görmüştür, evden çıkıp gittiye de. Daha sonra bu 2665 evden bir taşınma oldu mu, bir şey çıkartıldı mı, hani şüpheli bir araç yanaştı mı? Lütfen komşulara rica ediyorum, o yüzden sokaklar mahalleler gösteriliyor. Bizi arayın ve haberdar edin. Bakın nereden kaybolmuş.

(VTR starts)

Muhabir: Nurcan Hanım'ın annesinin evinde bir süre oturduktan sonra, Levent Akay'ın patronu Mehmet Bey'in yine Yukarıbayır'daki işte bu evine taşındılar. Bu 2670 evin ikinci katında oturmaya başladılar. Tarihler 17 Mart 2012'yi gösterdiğinde akşam saat 9 sıralarında Levent Akay eşinin iddialarına göre eve geldi ve eve 30 milyon para bıraktıktan sonra evden çıktı ve bir daha Levent Akay'dan haber alınamadı.

-Levent Akay'ın anneanesi Şükriye Hanım bildiklerini anlattı!-

2675 **Muhabir:** Torununuz kayboldu ve size 4 gün sonra haber verildi.

Şükriye: 4 gün sonra duyduk kızım.

Muhabir: Nasıl anlattı size Nurcan Hanım eşinin kaybolmasını?

Şükriye: Nurcan dedi ki, berbere gitti geri dönmedi. Saat 9'da gitti, geri dönmedi. Bende söyleyemedim. Evde yattım. Sabahta Mehmet Abi'nin yanına gittim söyledim. 2680 4 gün sonra bize haber verildi kızım. Niye gizledin dedik. Ben konuşmuyordum kayınvalidem ile dedi. Kayınvalidemle konuşmuyordum nine dedi.

Muhabir: Kayıp başvurusu yapmış mı?

Şükriye: Hiç yapmamış, ben yaptırdım. Ondan sonra evvelsi gün gene gittim ben, bak. O zaman kızımı da götürdüm, kayınvalidesini de götürdüm. Dedim kızım, kalk 2685 hepimiz gidelim konuşalım. Telefonunu ben elinden aldım, ben torunumun elinden aldım. Cebimde dolandırdım. Telefon gelmedi bana. Meğer başka telefonu varmış, bilemedik. Sonra kendi kaçtı bakalım telefon şarjda masanın üstünde.

Muhabir: Levent kayboldu. Ondan sonra siz geldiniz bu evi boşalttınız.

Şükriye: Eve geldik, evi topladık. Bunlarda gece aldılar geldiler eşyasını. Benim
2690 kızın evine koyduk eşyayı.

Muhabir: Evi boşaltmaya geldiğinizde biraz önce konuşurken dediniz ki, evde bir
oda kapalıydı.

Şükriye: Evet orta kat kapalı. Orta katta bir odası kapalı. Nurcan dedim, bu oda niye
kapalı, dedim.

2695 **Muhabir:** Nurcan Hanım hangi katta oturuyordu.

Şükriye: Burada.

Muhabir: Girişin üstünde.

Şükriye: Evet girişin üstünde. Burası niye kapalı kızım dedim.

Muhabir: Ama sizin bu bahsettiğiniz oda üst katta mı?

2700 **Şükriye:** Üst katta. Orası eşya dolu orayı açmayın dedi bana.

Muhabir: Nurcan Hanım mı dedi?

Şükriye: He Nurcan dedi. Açmayın burayı dedi.

Muhabir: Peki, orada kimin eşyaları varmış?

Şükriye: Ustasının eşyası varmış. Dedik noldu bir şey mi oldu, bir şey mi yaptınız
2705 bunu? Dedi yok bir şey yapmadık, ağladı. Devamlı ağlıyordu. Benim evimde
ağlıyordu, kayınvalidesinde ağlıyordu. Hiç gözünün yaşı kurumuyordu.

Muhabir: Kocası kaybolduktan sonra gittiğinde kiminle gitti?

Şükriye: Kır arabayla, aynı bu renk arabayla gitmiş. O kadın söylüyordu kır arabayla.

Muhabir: Gri arabayla?

2710 **Şükriye:** He gri arabayla.

Muhabir: Torununuz Levent Bey kaybolduktan 4 gün sonra eşine ve patronu
Mehmet Bey'e mesaj atmış öyle mi?

Şükriye: Bizim oğlanda aradı kendini Mehmet Bey'i dedi bu mesajı niye attın, niçin
attın? O da diyor ki, belki çocuklar yanlışlıkla atmış.

2715 **Muhabir:** Ne zaman attı Mehmet Bey, Nurcan'a bu mesajı?

Şükriye: Oğlan gittikten sonra.

Muhabir: Ne diye mesaj atmış, ne yazıyordu mesajda?

Şükriye: Benim okumuşluğum yok, okumuşluğum yok onu.

(Live Broadcast starts)

M.A: Şimdi bu anneanne diyor ki bana kuaföre gitti dedi diyor.

2720 **L.A:** Kuaföre gitmiş o gün aynı, Cumartesi.

M.A: Evet Sema da 30 milyon lira demiş, 30 lira bırakmış. Yani 30 lira, 40 lira evden ayrılırken para bırakmış. Eşine harçlık bıraktığını söylüyor. Anneanne diyor ki madem evi terk edecekti niye o parayı da oraya bıraktı diyor. Şimdi burada bir de mesaj meselesi var da asıl bence en önemli mesele oda meselesi. Yani ev taşınırken 2725 bir oda kapalı. Ama o odanın içine de kimse girmemiş. Yani bunu bende gerçekten anlamıyorum.

L.A: Bir şey yoktu Müge Hanım. Kapının altında bu kadar mesafe vardı. Orada ustasının penyeleri varmış. Hatta ben kaybolduktan sonra o kapının altından eğildim baktım. Baktım ki 2-3 parça çuvallar muvallar şey. Anam dedi ki burayı kıralım 2730 bakalım. Oğlanı öldürüp buraya atarlar.

M.A: Kim dedi bunu?

L.A: Benim annem. Öyle deyince ben şüphe kaptım. Ben dedim orada hiçbir şey yok gelin gidelim. Açmadık yani. Eşyayı taşıdıktan sonra.

Rahmi: Açılmadı mı orası?

2735 **L.A:** Yok bilmiyorum, açılmadı.

L.B: Yok o zaten üst kattaydı.

L.A: Hiçbir şey yok, hiçbir şey.

Rahmi: Sen diyorsun bir şey yok. Biz çok gördük bir şey yok deyip de evin altındaki kömürlükte, odunluğun içerisinde cesedin buzdolabının içinde cinayet işlenip de 2740 cesedin oraya konduğunu.

M.A: Çeyiz sandığının içinde...

Rahmi: Bu yayında kaç defa gördük.

L.A: Ben evi taşıdıktan sonra eğildim sürekli baktım hiçbir şey yoktu.

Rahmi: Eğildin neye baktın?

2745 **M.A:** Eğildin de odanın neresini gördün? Odayı gördün arkasını gördün. Bir açsanıza yani.

Rahmi: İnsan merak etmez mi bir ana olarak?

L.B: Üst katta yani o da boştu zaten oda. O boştu yani dediler orada...

Rahmi: Ya kardeşim ana baba olarak yani bir karışık yer olsa ilk defa insan derki 2750 yani şurayı kapı açılmasa dahi kapıyı kırarım ya. O an kapıyı düşünecek haliniz mi vardı sizin?

L.A: Ama hocam hiçbir şey yok, iki üç parça bir şey var. Görünüyordu.

Rahmi: İnşallah bir şey yoktur.

L.A: Hiçbir şey yoktu.

2755 **M.A:** Zaten 4 gün sonra görmüşler.

L.A: 4 gün sonra duyduk.

M.A: Ya neyse bir şey var demiyoruz zaten de aa yani merak ettik bak anneanne kaç yaşında kadın.

L.A: Müge Hanım ben yukarıda bardaklığın altına kadar baktım.

2760 **Rahmi:** Anneniz bile sizden daha meraklı, daha mantıklı davranmış yani kusura bakmayın.

M.A: Peki telefon hattımızda bir izleyicimiz var. Gaziantep'ten arıyor bizi. Efendim günaydın, buyurun.

Telefondaki kadın: Günaydın Müge Hanım.

2765 **M.A:** Günaydın efendim, buyurun.

T.K:Ben bildiğim şeyleri sizle paylaşmak istedim. Yani duyduğumdan beri vicdan azabı duyuyorum. Ailenin durumuna da çok üzülüyorum. Nurcan ile Resul'ün birlikte eşini öldürüp bir yere attıklarını ve üstünü kapattıklarını, sonrada Resul'ün Mersin'e gidip mesaj atıp, beni aramayın diye... Özür dilerim çok heyecanlıyım.

2770 Telefonu denize atıyor Resul ve geri Antep'e dönüyor.

M.A: Siz nereden öğrendiniz bunu? Bu çok önemli bir iddia.

T.K:Ben Resul'ün en yakın görüştüğü çevresindeki bir arkadaşıyla konuşulurken duydum ve arkadaşı şok olarak. Yani o da duymuş şok geçirmiş. Ya çok kötü bir durumda anlattı. Ben hala şu an elim ayağım titriyor. Ben, insan nasıl yapabilir ya?

2775 **M.A:** Siz ne zaman duydunuz bunu?

T.K:Ben geçen hafta programdan önce duydum ve televizyonda görünce şok geçirdim.

M.A: Şimdi nasıl, bir ağır ağır bir daha anlatır mısın bize? Heyecanımı bir kenara bırak en baştan anlat.

2780 **T.K:**Tamam. Resul zaten düzgün bir insan değil.

M.A: Neyse oralara girmeyelim. Oralara girmeye gerek yok.

T.K:Nurcan'da zaten kendinden emin, orada sırtıyordu. Eşini öldürüyorlar. Atıyorlar, kuyuya atıyorlar, ben öyle duydum. Üstünü de kapatıyorlar. Resul Levent'in telefonunu alıyor Mersin'e gidiyor. Oradan mesaj atıyor beni aramayın

2785 diye. Sonra telefonu denize atıyor.

L.A: Söylediler, söylediler.(ağlayarak)

M.A: Peki acaba o telefon... Ama dur şimdi hayatım bu bir iddia yani. Bunun doğru olup olmamasının bir garantisi yok, konuşulan bu. Siz bu konuda polise ifade verdiniz mi?

2790 **T.K:**Ben gidip emniyete de ifademi verebilirim yani.

M.A: Yani vermen lazım zaten evet. En azından...

T.K:Ya yalan bir şey çıkıp da orada sizi meşgul etmekte asla istemem.

M.A: Biliyorum hayatım teşekkür ediyorum. Artık o kadar insanlar kafayı sıyırmadılar herhalde. Teşekkür ediyorum. Ben şöyle duydum; bir kuyuya atılmış, 2795 senden değil birkaç tane daha arayan oldu. Sen de öyle mi duydun bilmiyorum. Üzerine de kireç atılmış.

T.K:Evet.

M.A: Sana da mı öyle söylendi?

T.K:Evet. Aynı şekilde duydum.

2800 **M.A:** Yani kimin attığını bilemiyorum ama bir kuyuya atıldığı, üzerine kireçle kuyunun kapatıldığı...

T.K:Öldürdükten sonra kuyuya atmışlar, üzerine kireç dökmüşler.

M.A: Evet, sende aynı şeyi duymuşsun demek ki. Telefon meselesini bilmiyordum. Onu da sen söyledin. Acaba o telefon, yani kaybolduktan 4 gün sonra eşine ve 2805 Levent'in patronuna gelen telefon Mersin'den mi o mesaj atıldı.

T.K:''Ben Mersin'deyim. Beni aramayın'' diye mesaj atıyor. Sinyal orada kesilsin diye telefonu da denize atıyor.

M.A: Konuşulan bu yani. Tabi ben bunu söylüyorum, tabii ki bunlar konuşulanlardır yani asla Resul ya da, kızınızın adı neydi? Nurcan ile ilgili... Hani konuşulan bu, 2810 hanımefendi de o konuşulan şeyi bize aktardı. Ben size çok teşekkür ediyorum. Sizi de emniyete yönlendireceğiz. Lütfen bu yöndeki ifadenizi emniyetle paylaşın. Peki, ben size bir şey soracağım. Sizden galiba zaten emniyet bir kan örneği almış değil mi?

L.B: Aldı evet.

M.A: Ne kadar zaman önce?

2815 **L.B:** Bir ay falan oldu. Geldiler DNA için hastaneye gideceğiz dediler. Sizden örnek almamız lazım. Aldılar, götürdüler. Dedim bir şeyler mi buldunuz, dedim. Yok, dedi, lazım bize dediler. Aldı, götürdüler.

M.A: Ama daha bir haber çıkmadı.

L.B: Yok bir haber çıkmadı. Yalnız gelişme var dedi.” Sen gitme.” buraya gelmem 2820 için.”Gitme, biraz gelişmeler var.”dediler. Bir şeyler bulduk, dedi. Ama söylemediler.

M.A: Söylemediler. Çünkü bu, bu yönde arayan ilk telefon değil. Bağlanmaktan çekinen izleyicilerimiz var. Ben teşekkür ediyorum hanımefendiye. Ben işte o kireci duydum. İşte öldürülmüş, kim tarafından öldürüldüğünü emniyet bilir. Öldürüldüğü, 2825 bir kuyuya atıldığı, kuyunun üzerine de kireç döküldüğünü söyleyenler var.

Şevki: Böyle bir öldürme olayı varsa zaten, hani kesin delillere, kimin yaptığına ancak hani cesede ulaştıktan sonra ulaşılabilir. Yeri bulmak, kuyuyu bulmak önemli.

L.B: Yoksa bu adar sessiz kalacak bir çocuk değildi.

2830 **Şevki:** Böyle bir olay, böyle bir şey doğruysa tabî ki.

M.A: Ben izleyicilerimizden rica ediyorum. Lütfen efendim bu konuda duyanlar varsa arasınlar. Eğer bu konuşulduysa bu demek ki tek kişinin işlediği cinayet değil ki yayılmış. Yani iki kişinin bildiği sır değil, Allah tarafından. Bu konuşuluyor. Başka bu konuda duyan, bilgi sahibi olan izleyicilerimiz varsa lütfen bizi arasınlar.

2835 Biz de hanımefendiyi şimdi emniyete yönlendireceğiz. Bir ara verelim.

(VTR starts)

-Levent Akay’ın patronundan çarpıcı açıklamalar!-

Patron: Kaybolduğu dönemde bizim yanımızda çalışıyordu. Pazartesi günü eşi aradı.

Dedi, geldi mi diye. Saat 10 falan o civardı ortalama. Ben Levent’i aradım o sırada.

Açmadı telefonu, mesaj attı bana direkt. Usta dedi hakkını helal et dedi, beni arayıp

2840 sormayın dedi. Peşime de düşmeyin, dedi. Babasıgile haber verdim. Levent dedi, bir yerden çıkıp gelir, dedi. Bekleyelim, dedi.

Muhabir: Size mesaj gönderdiğinde Nurcan Hanım’a da mesaj geldi mi? Eşi Yeşim diye bir bayandan bahsetti. Kimdir bu Yeşim denen bayan?

- ? -

2845 **Patron:** Nurcan demiş ki; ‘‘Levent çalışmıyor. Levent içki içiyor.’’ Ya Levent bizim yanımızda çalışırdı. Böyle saçma bir düşünceye nereden kapılmış bilmiyorum.

-Az sonra Müge Anlı’da!-

Reklam başlar.

Reklam biter.

(VTR starts)

(Live Broadcast starts)

2850 **M.A:** Şimdi bu arada Gülay Hanımcığım sen fenalaşıyorsun ama yapma. Bu gerçek diye bir şey yok. Zaten sen de buraya 13 ay sonra geldiğin zaman seninde aklından bir şeyler geçmiyor mu?

L.A: İnşallah yavrusunu öksüz koymazlar. İnşallah yavrusunu öksüz koymazlar. Şuradan indirmezdi, kucağından indirmezdi Müge Hanım.

2855 **L.B:** Çok seviyordun.

L.A: Çok seviyordun Müge Hanım, çok seviyordun. Kendinden çok seviyordun.(ağlayarak)Kendi de kaçırıldı, kaçırıldı Müge Hanım. Gönlüyle yapmıyor. Kendi de kaçırıldı. Benim oğlumu çok seviyordun.

M.A: Kim?

2860 **L.A:** Gelinim. Kendi kaçırıldı. Kendini kaçırdılar Müge Hanım, kaçırdılar.

G.B: Müge Hanım benim kızım ile Levent birbirini çok seven insanlar. Levent ile Nurcan birbirlerini çok severler.

L.A: Doğruları söyle Yıldırım, çok seviyorlardı.

G.B: Çok seviyorlardı diyorum ben başka bir şey mi söylüyorum.

2865 **L.A:** Çok seviyorlardı.(ağlayarak)

G.B: Birbirleri için ölüme gidecek insanlar. Bunlar...

M.A: Ama Yıldırım Bey bakın şimdi sizin bahsettiğiniz zaman 15 yaş. Şimdi 15 yaşında valla bir düşünün bakalım. 15 yaşınızı hiç hatırlamıyor musunuz yani?

G.B: Şimdi Müge Hanım evlerimiz birbirine yakın.

2870 **M.A:** Hayır şunun için söylüyorum;15 yaşında seversin, 16'sında vazgeçersin. Çocuk yani bunlar. 15 yaşındaki sevgiyi çok ben sevgi, aşk olarak nitelemiyorum.

G.B: Evlerimiz birbirine yakın. Yani evli kaldıkları süre içerisinde de bunlar birbirlerini çok seviyorlar. Ben Resul ile 3 sene evvel tanıştım bilmem ne hepsi hikâye. Hepsi yalan.

2875 **M.A:** Ne yani gerçek ne sizce?

G.B: Gerçek bu ya kandırıldı, ya ilaca alıştırdı. Bir şeyler oldu.

G.B: O gün kaybolduğunda bir şeyler oldu. Onda bir şeyler oldu. Ondan öncesinde birbirlerinin Günay'ın da dediği gibi birbirlerinin kucaklarında geziyorlardı.

L.A: Müge Hanım sigarayı içmezdi oğlum elinden alırdı paketleri kırardı, atardı.

2880 Levent vücuduna yazık, Levent vücuduna yazık. Levent içme seni zehirliyor diye kırar kırar paketleri atardı. 15 gün kaçmaya geldi, paketleri taşıdı.

G.B: Orada bir şeyler oldu, orada bir şeyler oldu. Ne olduysa o 10 günde oldu.

L.A: İki sene bir şey yoktu hocam. İki sene kesinlikle bir şey yoktu.

Arif: Ondan önce Müge Hanım'ın söylediği gibi birbirlerini sevmişler, gelmişler, bir 2885 şekilde kaçmışlar. 15 günde ne değişmiş yani?

G.B: O kaybolmasında bir şeyler oldu.

L.B: Kaybolduktan sonra olaylar gelişti.

M.A: Peki telefonla ilgili Nurcan'ın kız kardeşi size ne söyledi? Hanginize söyledi Nurcan'ın kız kardeşleri telefonla ilgili?

2890 **L.A:** Döne dedi ki, pazarda çamaşır falan satıyorlar.

M.A: Kim, kim?

L.A: Döne, bacısı.

M.A: Nurcan'ın bacısı.

L.A: Oraya vardım Döne dedim kurban olduğum, yalvardım Döne'ye. Kurban 2895 olduğum doğruları söyle Levent'i ne ettiler dedim. Dedi, neyse dedi bu bir plan çeviriyor gene dedi bana. Bir plan çeviriyor. Ne çeviriyor teyzem, dedim. Kucağıma çocuğu aldım. Çocuğu dövmüş iyice deli olmuştu. Oraya gittim yalvardım, yalvardım. Teyze dedi Levent'in telefonu şu kolunda dedi. Kendinin telefonu burada dedi.

2900 **M.A:** Bir dakika Nurcan'ın kolunda Levent'in telefonu mu varmış?

L.A: He Levent'in telefonu.

M.A: Kaybolduktan sonra?

L.A: Levent kaybolduktan sonra ben çok yalvardım kendine daha evini evime...

M.A: Dur oraları anlatma be yavrum. Asıl konuyu anlat. Levent kaybolduktan sonra

2905 Nurcan'ın ablası Nurcan'da Levent'in telefonunu mu görmüş?

L.A: He görmüş. Onun yanına gidiyormuş.

Arif: Levent'in Mersin'den mesaj atılan telefonu Nurcan'ın burasında mıymış?

L.A: He Levent'in telefonu kendindeymiş.

Şevki: Peki sormamış mı sende ne arıyor Levent'in telefonu diye?

2910 **L.A:** Sormamış, bilmiyorum. Küçük çocuk değildir 15 yaşında.

G.B: Söylediği küçük çocuk.

L.A: Yok.

G.B: 13-14 yaşında çocuk.

M.A: 13-14 yaşında çocuk bilmez mi? Asıl onlar bilir. Asıl onlar bilir. Sen çevir şu 7 2915 yaşındaki çocuğu valla kimin elinde ne marka var söylüyor. Senin benim bilmeyeceğimi söylüyor yani.

G.B: Valla ben bilmiyorum.

M.A: Size söyledi mi peki Sebiha Hanım?

G.A: Hayır bana söylemedi.

2920 **M.A:** Sana söylemedi.

G.A: Ben konuşmuyordum zaten. Düğünden sonra ben hiç konuşmadım.

G.B: Eşim düğününe bile gitmedi.

M.A: Sen Levent ile evlendiğinden beri konuşmuyorsun.

G.A: Hiç hiç hiç.

2925 **L.A:** Kınasına geldi...

G.A: Ben kendi evime getirdiğimde alışverişini ben yapıyordum. 250 milyon için benim kızımı fırına teklif eden bir insandı o Levent. Ben onun için hiç konuşmak istemiyorum.

L.A: Doğruları söyle, doğruları söyle.

2930 **M.A:** Neye teklif ediyor, fırına mı?

G.A: Fırına git, fırına sen git diyordu. Bende para yok, yapmayaydın o yemeği.

M.A: Sen o yüzden hiç istemedin herhalde.

G.A: Hiç istemiyordum. Olduğundan beri istemiyordum. Yeğenim olsun ne olursa olsun. Ben istemiyordum.

2935 **G.B:** Eşim düğününe gitmedi.

L.A: Sağ olmadığını biliyoruz. İftira atma bacıcağızım iftira atma.

G.A: Hiç iftira etmiyorum.

L.A: Kendi sevdiğinden bulursun.

G.A: Senin gözyaşların sahte benim için, sahte.

2940 **L.A:** Benim içim yanıyor...

G.A: Sahte.

L.A: Benim içimin yandığını Allah sana da versin, sen de bil.

G.A: Allah başını kaldırmasın.

M.A: Aa kardeşisiniz ama.

2945 **L.A:** Yok versin Müge Hanım. Yalan diyor ama sahte diyor ben bir senedir gözyaşı döküyorum.

G.A: Müge Hanım 100 bin lira için evine koymadı, evine. Ben evimi açtım. Konuşmadığım halde ben evimi açtım.

L.A: Koymadım nasıl koymadım.

- 2950 **G.A:** Ben senin kızına vermiyorum, ben Levent'e veriyorum dedi. Kendine verdik. Beyim verdi, ben vermedim. Yüzük taktı, öbür odaya gittim yattım. Yüzük taktı, odama yattım. Hangisinde bulduysam söylesin.
- L.B:** Tamam doğrudur.
- L.A:** Ben babasından istedim.
- 2955 **G.A:** Çünkü bekarlık hayatını ben gözümle parklarda görüyordum. Kızım yanlış, kızım isteme, kızım bunu yapma.
- L.A:** Hayatta olmadığını bildin de söylüyorsun bunları.
- G.A:** He, hayatta olsa yüzüne gene söyleyeceğim.
- L.A:** Yok, hiçbir zaman söylemedin.
- 2960 **G.A:** Alışverişini aç kalıyordu ben yapıyordum Müge Hanım.
- L.A:** Senin gönderdiğin ekmekleri benim gelinim topluyordu. Senin gönderdiğin ekmekleri poşetlere koyuyordu dama koymasına.
- G.A:** Bir tane ekmekten ne çıkar? Bir tane ekmeği bile ben götürüyordum kapısına koyuyordum konuşmadığım halde.
- 2965 **L.A:** Hocalarına kâğıt yazdırdı Levent yemeyelim bu ekmeği, Levent bunu yemeyelim diye senin kızın. Alıp alıp poşetlerde benim gelinim topladı.
- M.A:** Ne diyor, ne diyor? Hocaya bir şey mi yazdırmış diyor?
- L.A:** He. Levent bizle seni annem ayırtmak için, senle beni hocaya kâğıt yazdırmış. Dedi ki o Nurcan var ya bağlansın söylesin. "Babamı eşek ettik, Levent'i de eşek
- 2970 ettik. " Biz gittik kâğıt yazdırdık. Daha komşuya da dedik ki kocanla aran iyi değil, diyor. Gidelim de senin de kocana yaptıralım diyor. Söylesin kızın. Senin gönderdiğin ekmekleri benim büyük gelinim poşetleri topluyor.
- G.A:** Onun için benim götürdüğüm ekmekleri yiyordu oğlun.
- M.A:** Napıyor? Kuşlara veriyor sonra kumrular birbirinden ayrılıyor falan.
- 2975 **L.A:** Yok yok yemedi.
- M.A:** Yapmayın ya inanmayın böyle şeylere.
- L.A:** Benim oğluma kendi kızını yedirmedi.
- M.A:** İnanmayın böyle şeylere. O zaman hiç öyle bir dünya olabilir mi yani?
- L.A:** Sen kendi kızına bak. Konuşmuyormuş.
- 2980 **G.A:** Ben konuşmuyorum ama kızımın hatırı için.
- L.A:** Nasıl kızında seninle konuşmuyormuş da oğluma getiriyormuşsun yemeği ya?
- G.A:** Aç kalıyordu, aç kalıyordu kızım.

M.A: Ama Sebiha Hanım bakın ben size bir şey söyleyeceğim. Yani, Levent kötü bir koca olabilir. Yani ona hiçbir şey diyemeyiz. Ama şimdi kötü koca diye evine 2985 bakmıyor diye, başka bir şey yapıyor diye eğer bu adamın başına başka bir şey getirdiyse o da ayrı bir mevzu yani. Çünkü onun başına bir iş getiren ondan belki de daha kötü biri.

L.A: Aç kaldıysa senin kapına gideydi.

M.A: Onu da bulmak lazım ki başkasının başına kötü bir iş getirmesin. Daha iyi 2990 birinin, daha kötü birinin, daha çevreniz... Yani belki Levent'e ulaşan kişi sizin de kızınıza ulaşabilecek mesafede. Siz de kendi kızınızın canı için ne biliyorsanız o yüzden paylaşmalısınız. Bak Nurcan'ın da nerede olduğunu bilmiyorsunuz şimdi.

G.A: Bilmiyoruz.

G.B: Bilmiyoruz.

2995 **M.A:** Yani Nurcan'a istediğiniz kadar kızın polise şikâyet etmiş, ona kaçmış, buna kaçmış falan ama şu gerçeği unutmamak lazım Nurcan 20 yaşında. Hem evladınız, hem de 20 yaşında. Biz Nurcan'a istediğimizi söyleyeli ama 20 yaşında olduğunu unutmayalım yani söylerken. Ve çok iyi bir hayat yaşıyor mu acaba ona bakmak lazım. Acaba Nurcan şu an iyi bir hayat mı yaşıyor?

3000 **Şevki:** Hiç istemediği bir noktaya da sürükleniyor olabilir.

G.A: Bilemiyoruz.

G.B: Şimdi hocam, istemediği bir noktaya sürükleniyorsa niye söylemiyor.

Şevki: Şimdi Yıldırım Bey, bazen olayları açıklamak ve söylemek...

M.A: Evli, 2 çocuklu adam yani.

3005 **Şevki:** o kadar kolay değildir. Üstelik Müge Hanım'ın söylediği çok önemli bir şey var. 20 yaşında birinden bahsediyoruz. Hayat tecrübesi çok kısıtlı ve çok kısa bir hayat içerisinde çok farklı olaylara tanık olmuş birinden bahsediyoruz. Yani kimseye güvenemeyebilir. Ya da gidemeyecek bir durumda olabilir. Çaresiz ve yalnız hissediyor olabilir kendini.

3010 **M.A:** Bir şeylere alıştırmış olabilir. Her şey olabilir. Şunu da...

Şevki: Yani siz aslında kendi kızınızı da kurtarmak adına bir çaba gösteriyorsunuz burada.

G.B: Evet zaten onun çabasındayız.

Arif: Kız buradaydı ya.

3015 **Şevki:** Biliyorum ama kız da aileden kopmaya çalışıyor hocam.

Arif: Kız buradaydı kız aileden kopmuş değil.

M.A: Yani kızını almaya çalıştılar...

Arif: Yani bu insanlar kızı bir şey söylemediler Şevki.

G.A: Söylemedik, hep arkasındaydık.

3020 **Şevki:** Altında bir zorlama, bir tehdit, hani başka aileden kopmasını gerektirecek başka bir unsur var mı? Bunu da bilmiyoruz aslında.

Arif: İçsel faktörler daha ön planda. Onu rahat rahat söyleyeyim. Kızın kişilik yapısı itibarıyla hiçbir dış faktör yok.

G.B: İşte hocam biz bunu doktora, hastaneye yatırmaya çalışsak kanunlarımız el 3025 vermiyor. Çünkü 20 yaşında kendi başına bir birey olmuş.

Şevki: Hocamın söylediği gibi bir kişilik bozukluğu, başka bir faktör varsa bile kızınız yardıma muhtaç demektir. Bu şekilde yardım etmek gerekiyor o zaman.

Arif: Yardım kabul etmiyor.

G.B: Yardım kabul etmiyor. Kanunlarımız da bize engel oluyor.

3030 **M.A:** Neyse onu daha sonra konuşalım. Şimdi Mehmet Pancar'a dönmek istiyorum.

Mehmet Pancar, Levent'in patronu. Şimdi benim anladığım kadarıyla yanlışımla varsa düzeltin eğer eksikim varsa daha doğrusu. Şimdi Levent kayboluyor. Artık anneanne diyor ki kuaföre gitmiş geri dönmedi dedi bana gelin. Hani kaybolmasını... Bize de diyor ki Nurcan 'İçki içti, bana kızdı, para bıraktı, çekti gitti bir daha geri 3035 dönmedi.' diyor. Fakat aile bundan 4 gün sonra haberdar oluyor. Haberdar olduktan sonra anladığım kadarıyla Nurcan diyor ki bana mesaj gönderdi. Ne yazıyordu o mesajın içeriğinde hatırlıyor musunuz?

L.B: Mesajda yazdığı şeydi; 'Bu saatten sonra seni de kızını da istemiyorum. Ben gidip evlenmeyi bile düşünüyorum.' diye yazıyordu ve 4 gün sonra karakola gittim o 3040 mesajı da polisler gördü. Dediler 'Kayıp değil bu çocuk.' dediler. Birbirleriyle tanışmış olabilirler.

Arif: Affedersin sözünü kestim ama anne dedi ki o telefon burasındaymış

L.A: Ama hocam bende...

L.B: O öbür telefonu göremedim ben.

3045 **M.A:** Bir dakika durun. Ne diyordu?

L.B: O telefonu göremedim ben. O mesajı, kendinin telefonundaki mesajı, mesajda öyle yazmıştı. O mesajı da polisler görünce dediler ki; 'Biz işlem bile yapmayalım, bu çocuk çıkar.' dedi.

L.A: Versene.

3050 **L.B:** Tamam bunda yazmıyor.

L.A: Yok yok. Bu telefona geldi. Bu telefonda kendinin telefonu.

L.B: Geldi de silindi.

Arif: Özür dilerim. Araya girdim ama bir şey açığa çıksın diye söylüyorum. O da şu; kız kardeşi Döne'nin itirafına göre, sözüne göre bir telefonu bu koluna, bir telefonu 3055 diğer koluna...

L.A: Levent'in telefonu buradaymış...

Arif: Tamam işte onu söylüyorum. Bu mesaj gelen telefon değil mi o telefon?

L.A: Yok o kendinin telefonuna geliyor.

L.B: Kendi telefonuna geliyor.

3060 **Arif:** Hayır anneciğim. Mesajı gönderir bu telefonda, bu telefonda alır.

L.A: Evet.

Arif: Allah Allah.

M.A: Diyor ki hocam; "Levent'in telefonundan geldiyse o mesaj, Levent'in gönderdiğinin bir garantisi yok ki. O telefonu elinde tutan bir başkası da Levent'in 3065 telefonundan, Levent gibi telefonu göndermiş olabilir. Sana da dedi ki öteki yeğeni küçük yeğenin Teyze ablamın kolundaydı telefonu dediğine göre ..." diyor.

L.A: Bu mesaj doğru değil dedim.

L.B: Yani o mesaja inanmadık.

M.A: Bir de bir kişiye daha gidiyor mesaj.

3070 **L.B:** Bir mesaj da ustasına gidiyor.

M.A: Bir de patronuna gidiyor.

L.B: Ustasına gidiyor.

M.A: Ne iş yapıyor bu? Neyin ustası?

L.B: Bu şey...

3075 **L.A:** Terzi.

L.B: konfeksiyon üzerine çalışıyorlar.

M.A: Terzi.

L.B: Evet. Terzilik...

M.A: Sonra sizin patronla, sizin bir de geline mesaj geliyor.

3080 **L.B:** Evet. 4 gün sonra...

L.A: Yok 4 gün sonra değil, 1 hafta bir işe gitti. İşe gitti, kayınbabası sürekli kendisine dedi ki; "Şurada yat, nereye gidiyorsun?" Çocuğu kucağına alıyor, gecenin onunda evine gidiyor. Çalışmaya gidiyor ya. Sabah kalktığı yatağı toplamadan tuvalete girdi. Tuvaletten çıktı, biz sofrayı açmışız, yemek yiyeceğiz saat

- 3085 7'yi 10 geçe. Baktım telefona bir ses geldi. Telefonda ama anlamıyorum. Baktım mesaj. Hemen doğru tuvalete kaçtı. Tuvaletten ıktı, ayakkabısını girdi yallah etti. Ben kardeşime dedimdi ; ‘‘Kardeşim buna 7'yi 10 geçe bir telefon geldi. Ben konuşmuyorum. Telefonu elinden alın o mesaj kimse bunu evde tutamıyor.’’dedim. Kardeşim kendinin elinden telefonu aldı. Dedi ki bu mesaj dedi, kimden geldi, dedi.
- 3090 O zamana kadar dedi, Mehmet Pancar'dan geldi, dedi. Onu da işte bilmiyorum okudular. Benim okumuşluğum yok. Telefonda mesajı okudular.
- M.A:** Ne yazıyordu?
- L.A:** Bilmiyorum işte sevgilim mevgilim diye yazıyor. Aşkım maşkım diye yazıyor.
- L.B:** Yok öyle yazmıyor.
- 3095 **L.A:** Dur ki; kardeşim okudu ne olduğunu bilmiyorum.
- M.A:** Bir saniye sen okudun mu?
- G.B:** Okudum.
- M.A:** Ne yazıyor?
- G.B:** şu an aklımda değil de, sevgilim mevgilim lafı yoktu.
- 3100 **L.A:** Aşkım diye vardı ya.
- M.A:** Ne vardı? Ben anlamıyorum yani aynı mesaj için 4 farklı yorum yani.
- G.B:** Mesaj tam olarak hatırımda değil. Ben bir rahatsızlık geçirdim, hastaneye yattım. Hafızam tam yerinde değil. Ama bana da öyle söyledi. Gittim ben de okudum, kardeşindeydi telefon. Kaynımızdaydı.
- 3105 **M.A:** Tamam ne yazıyordu yani içeriği ne?
- G.B:** Mehmet dedim bunun içinde sevgilim, aşkım maşkım bir şey yazıyor mu? Yok, öyle bir şey yokmuş.
- M.A:** Seninde mi okuman yok?
- G.B:** Yok okumam varda, ben şu an ne yazdığını hakkında değil...
- 3110 **M.A:** Tamam sen okudun mu Muharrem Bey?
- L.B:** şey yani öyle şiir gibi bir şey. Müstesna günlerde filan bazıları şey gibi yani sonra aşk falan bence yoktu o bence yanlışlıkla gitti. Ben hatta Mehmet bacanağa gittim bunu Nurcan'a niye yazdın dedim. Ben dedi yanlışlıkla gitti dedi.
- G.B:** Aşk meşk yok sadece şiir gibi bir şeylerdi.
- 3115 **L.B:** Ben aramızda herhangi bir şey yok dedi.
- Rahmi:** Bu şiirde ne kutlaması bir şiirdi.
- M.A:** Yani ne kandil mi bayram mı?
- L.B:** Kandil kutlamıştım yani müstesna günlerde falan.

Arif: O gün kandil mi?

3120 **L.B:** Onu da bilemiyorum, aklımda yok.

Arif: O gün dini bir gün mü?

L.A: Sonunda aşkım yazıyordu.

L.B: Saat 7 buçuktaydı. Ama biz Mehmet neyse Mehmet Pancar'ı...

M.A (gülerek) Günay çok tatlı ya sonunda aşkım vardı.

3125 **L.A:** Sonunda aşkım yazıyordu. Niye kardeşim okudu. Kardeşim de bağlansın söylesin, şeyinde de kayıtlıdır o bence.

M.A: Tamam o zaman kardeşi bağlansın neymiş o mesaj.

G.A: Erkek kardeşimiz.

L.A: onunla ben çarpıştım, dövüştüm.

3130 **M.A:** Hangisi? Döne telefonu gören. Bir de şu mesajı da merak ettim. Döne günaydın.

Döne: Günaydın. Günaydın Müge Abla.

M.A: Hoş geldin. Kaç yaşındasın sen?

Döne: 17 yaşındayım.

3135 **M.A:** 17 yaşında seninde çocuk dediğin canım. Evlilik için benim çocuk dediğimle, telefon markasıyla çocuk meselesi karıştırılmasın yani. Ben ona evlilik için bazılarına çocuk diyorum. Dönceğim, sen enişten kaybolduktan sonra eniştenin yani Levent'in telefonunu ablada gördün mü, görmedin mi?

Döne: Levent'in telefonu değil abla. Ben sadece ablamın elinde 2 tane telefon var dedim. Ablama sadece dikkat edin dedim. Gene dedim bir şeyler karıştırıyor dedim. Onu zaten eve gelir gelmez babama da söyledim. Baba dedim kızın bir şeyler karıştırıyor dedim. Gitmesin o konuştuklarımız burada kalsın dedim.

M.A: Peki eniştenin telefonunu biliyor muydun ne marka olduğunu?

Döne: Hayır sadece elinin arasında gördüm. Zaten dayımla konuşuyordu, elindeydi 3145 dayımla konuşuyordu. Ötekini de sadece ceketinin arasında gördüm. Kolunun arasında.

M.A: Günay Teyzen diyor ki "Levent'in telefonunu gördüm ben." dedi diyor.

L.A: Söyledi bana Döne.

Döne: Hayır, ben Levent'in telefonunu kesinlikle görmedim. Ben Levent'in 3150 telefonunu dahi bilmiyorum, eniştemin telefonunu...

L.A: Döne, teyzem.

Döne: nasıl olduğunu. Çünkü benim eniştem sürekli telefon değiştiriyordu, duvarlara çalıyordu.

G.B: Doğru söylüyor.

3155 **L.A:** Telefon değiştirdiği doğru.

L.B: Sürekli telefon değiştirme şeyi vardı.

G.B: Haftada bir telefon değiştiriyordu.

M.A: Ee ne o zaman içmeye de ne yani telefonu kırıyor bir de tövbe yarabbi bana da neler söyletiyorsunuz.

3160 **M.A:** Peki Döne...

Döne: Durmadan duvara çalıyordu telefonu.

M.A: Anladım. Peki, sen ablanın neden bir iş karıştırdığını düşünüyordun?

Döne: Çünkü elinde 2 tane telefon görünce şüphelendim. Direkt zaten anneannemle teyzem yanıma geldi söyledim. Eve geldim. Ustamdan izin aldım, eve geldim. Eve gelir gelmezde zaten babama söyledim.

M.A: Bir tek telefon muydu seni şüphelendiren?

Döne: Baba dedim kızım bizde kalsın dedim. Al dedim, getir dedim bir şeyler karıştırıyor dedim.

M.A: Bir tek telefon muydu? Yoksa başka şeyler de oldu mu, telefonla konuşmalar, 3170 mesaj?

Döne: Yok bilinen telefonla dayımla konuşuyordu. Telefonla kesinlikle konuştuğunu duymadım. Sadece avucunun içinde vardı.

M.A: E tamam diğer telefonla da Resul ile konuşuyordur o zaman.

L.B: Öyle görünüyor.

3175 **Döne:** Hayır dayımla konuşuyordu. Hatta beni de istedi.

M.A: Tamam elindeki diğer telefonla da Resul ile konuşuyordur. Zaten saklamıyorlar ki onlar. O zaman onla da Resul ile konuşuyordu. E sen nereden Levent'in telefonu diye şey yaptın?

L.B: O da tahmin üzerine konuşuyor. Bilemiyor ama tahminen belki olabilir 3180 gibisinden.

Arif: Ama şimdi bakın...

G.B: Döne kızım o mesaj yanında mı?

M.A: Ama bakın dedi demek başka tahmin etmek başka.

Döne: Efendim baba?

3185 **G.B:** O mesaj senin aklında mı?

Döne: Evet.

M.A: Patronun gönderdiği mesaj?

Döne: Eniştemin gönderdiği mesaj.

M.A: Eniştenin gönderdiği mesaj. Enişten ne gönderdi bir okur musun?

3190 **Döne:** Eniştem sadece ‘‘Beni aramayın. Ben gidiyorum. O çocuk benden değil. Ben hayatımı kuracağım.’’ Zaten ilk gelir gelmez bana gösterdi, yanıma geldi. Levent enişten kayboldu dedi. Levent çekti gitti dedi. Hemen yanıma geldi bana söyledi.

M.A: Nasıl çekip gitmiş?

Döne: Noldu dedim. Kavga ettik, dedi. Telefonu falan yere çaldı, dedi. Ela’yı dövdü, dedi. Ela’yı duvara çalmıştı. Ela’nın zaten alını mosmordu benim yanıma geldiğinde. Teyzeciğim ne oldu, dedim. Teyze baba, baba, dedi. Sadece benim yeğenimin bana dediği bu. Ablamda dedi, kavga ettik, dedi.

M.A: Anladım. Sonra kaybolduktan 4 gün sonra mı geldi mesaj Levent’ten?

Döne: Evet.

3200 **M.A:**4 gün sonra...

Döne: Zaten gelir gelmez benim yanıma geldi. Levent’i gördün mü, dedi. Kayboldu, dedi. Yanımda ağladı filan.

M.A: Sen mesajı okudun mu?

Döne: Ondan sonra işte 4 gün sonra bir daha geldi.

3205 **M.A:** Evet.

Döne: Geldi. Şey falan dedi. Bak dedi, bu mesajı atmış, dedi. Mesajı gösterdi, okudum. Ondan sonra tamam dedim. Sen nerede kalıyorsun, dedim. Ben evde tekim dedi. O zaman ben babama söyleyeyim eve gitme, dedim. Seni alsınlar dedim, bize getirsinler, dedim.

3210 **M.A:** Ne dedi?

Döne: Yok dedi. Kaynanamgil gelip beni alacaklarmış. Bugün akşam mesaj çekecekler dedi.

M.A: Anlıyorum. Televizyonunuzun sesini kapatmanız lazım. Nolur bütün arayanlar için söylüyorum bunu. Mehmet Balta telefon hattımızda.

3215 **L.B:** Dayısı.

M.A: Bu mesajı okuyan kişi. Diğer mesajı yani patronun Nurcan’a gönderdiği mesajı. Mehmet Bey günaydın.

Dayı: Günaydın.

M.A: Hatırlıyor musunuz efendim mesajın içeriğini?

3220 **Dayı:** Uzun bir mesaj olduğundan dolayı tam bazı kelimeleri hatırlamıyorum.

M.A: Tamam içeriği neydi yani?

Dayı: İçeriği aşk üzerine bir şeydi. Yani yar seni unutamayacağım, bilmem ne diye bir mesajdı.

M.A: Seni unutamayacağım diye.

3225 **Dayı:** Evet.

M.A: Günay doğru söylüyor o zaman burada aşk falan.

L.A: Ben ilk mesajı...

G.B: Mehmet orada Gülay bana söyledi birlikte okuduk mesajı. Ben dedimdi, bunun içinde aşk meşk geçiyor mu dedim.

3230 **L.A:** İlk kardeşim...

Dayı: Geçiyordu.

G.B: Geçiyor muydu, diye sordum. Yok dedin, öyle bir şey yok dedin.

Dayı: Senle okudum bu mesajı...

G.B: Sen okudun. Bunun içinde aşk meşk geçiyor mu...

3235 **Dayı:** Evet sonunda yar seni unutamayacağım gibi bir içerik geçiyordu.

L.A: Benim okumuşluğum yok. Kardeşim okurken duydum.

M.A: Tamam da arkadaşlar hepimiz okumuşsunuz ya şimdi mesela bir kandil mesajı vardır. Uzun uzadıya yani o mesajlardan da nefret ediyorum. Bana göndermeyin bak yine söylüyorum, zamanla azaldı söyleye söyleye. Ben istemiyorum mesaj falan.

3240 Benim sesimi duymak isteyen arar benim sesimi duyar, kutlarınız birbirimizi bitti. Ben aramak istediklerimi arıyorum. Hiç mesaj göndermiyorum. Nefret ediyorum mesaj meselesinden. Şimdi bir kandil mesajı, Allah sayfalarca kandil mesajı, sayfalarca bayram mesajı. Şimdi bu böyle kandil mesajı, bayram mesajı falan gibi bir mesaj mıydı, yoksa hani normal bir mesaj mıydı neydi?

3245 **Dayı:** Yani içeriği uzun bir mesaj olduğundan dolayı son kelimeleri aklımda kaldı.

Ben Mehmet Pancar ile bu konuda tartıştım.

L.A: Çok tartıştılar.

Dayı: Tartıştım Mehmet Pancar ile. Sen dedim, işçinin hanımına telefon numarası ne geziyor sende, dedim. Bu mesajı ne hattan gönderdin, dedim. Ben dedi yanlılıkla

3250 gönderdim dedi. Telefondaki tüm numaralara gönderdim, dedi. Sen dedim işçinin hanımında...

L.A: Toplu mesaj göndermiş.

M.A: Toplu mesaj göndermiş. Levent'in patronu bizim 20'lik geline gönderiyor bunu.

3255 **L.A:** Kendinin yeğenine bile gitmiş o mesaj. Mehmet Pancar'ın yeğenine bile gitmiş.

M.A: Ama Mehmet Pancar'a sen bunu neden gönderdin bizim geline dediğimize göre demek ki bu bildiğimiz bayram mesajı, kandil mesajı falan değil yani.

Dayı: Değil, değil. Sabahın 7'sinde ne diye mesaj gönderir kaybolan bir insana, işçisi kaybolan hanımına.

3260 **L.A:**7'yi 10 geçe.

M.A: Peki o patronu da izleyelim. Aman bir aradan sonra.

(VTR starts)

-Murat Bey'in dövdüğü söylenen Tugay Dilek konuştu!-

Tugay Dilek: Akşam evde ben oturuyordum. Murat kendi arabasıyla geldi. Nezen dedi ki beni dövecek. Murat geldi bana vuruyordu, bende ona vurdum. Benim bir parçamış gibi Nezen'i o derecede seviyordum.

3265

Muhabir: Alkol ya da uyuşturucu tarzı şeyler kullanıyor muydu?

T.D:İki hafta öncesi ben bir tane numara çevirdim, Nezen bana vermişti o numarayı. O numarayı çevirdim, çalışıyordu.

-Az sonra Müge Anlı'da!-

3270 Reklam girer.

Reklam biter.

(VTR starts)

(Live Broadcast starts)

M.A: _Evet efendim Levent'in patronundan Levent'in eşine Kaybolduktan sonra bir mesaj geliyor. Ailede anladığım kadarıyla bu mesaj üzerine o zaman hareketli dakikalar yaşıyor. Mehmet Pancar'da sağ olsun bizimle konuştu ve o mesajın

3275 içeriğini, neden attığını anlattı. Bir izleyelim bakalım ne anlatıyor.

(VTR starts)

Muhabir: Siz Levent Bey'in hem patronu hem de ev sahibi oluyorsunuz, öyle değil mi?

Patron: Evet. Askerden önceden beri biz beraber çalışıyoruz.

Muhabir: Ne kadar zamandır sizin evinizde kiracı olarak kalıyordu?

3280 **Patron:** Yaklaşık 2 ay veya 3 ay. Kaybolduğu dönemde bizim yanımızda çalışıyordu.

Muhabir: Siz kaybolduğunu nasıl haber aldınız?

Patron: Cumartesi günü biz hesabını verdik, gönderdik. Pazartesi günü eşi aradı. Önce dedi, çalışıyor musunuz, dedi. Çalışıyoruz, dedim. Levent dedi, geldi mi dedi. Yok dedim, gelmedi dedim.

3285 **Patron:** Sonra dedi, bakalım dedi, kapattı. Tekrar ben Levent'i aradım o sırada.

Muhabir: Telefonu çalıyor muydu?

Patron: Çalıyordu tabi. Ondan sonra Nurcan tekrar aradı. Dedi; geldi mi falan diye. Saat 10 falan o civardı ortalama. Geldi işte dükkâna. Orada Levent dedi, yok dedi. Cumartesi akşamdan Pazartesi saat 10'a kadar yokmuş yani. Eve gitmiş. Kardeşi var

3290 **Murat:** Bunlar beraber bir yerlere gitmişler, oturmuşlar. Akşam geç saatte eve gelmiş. Bunlar tartışmışlar artı. Cebinde bir sürü para var, dedi. Mümkünatı yok, dedim. Ne kadar verdin sen Cumartesi günü kendisine, dedi. 180 civarıydı. O şekilde bir tartışma olmuş. Artık tartışma konusunu da bilmiyoruz.

Muhabir: En son Cumartesi saat 2'de mi gördünüz?

3295 **Patron:** İşte 2-3 arası. Parayı verdikten sonra görmedim ben.

Muhabir: Pazartesi günü.

Patron: Pazartesi günü 10-10 buçuk gibi ben aradım. Ondan sonra açmadı telefonu. Mesaj attı bana direkt. Usta dedi, hakkını helal et, dedi. Beni arayıp sormayın, dedi. Peşime de düşmeyin, dedi. Oğlum dedim, ne oluyor aç şu telefonu diye mesaj attım

3300 birkaç defa. Açmadı.

Muhabir: Siz bu size gelen mesajı emniyete bildirdiniz mi?

Patron: Yok onu emniyete bildirmediğe şey olarak bildirdik yazı olarak. Hatta memur arkadaşlar dedi, mesaj duruyor mu, dedi. O anda telefona baktık, mesaj yoktu.

Muhabir: Peki bu mesaj geldiğinde Nurcan Hanım'da yanınızda mıydı?

3305 **Patron:** Yanımdaydı. Ondan sonra Babasıgile haber verelim dedim. Dedi, Levent dedi, bir yerden çıkar gelir dedi. Bekleyelim dedi. Bir gün oldu yok. Dükkâna gelip gitmeye başladı Nurcan bu sırada. Ondan sonra ikinci gün oldu yok.

Muhabir: Siz kaç gün sonra aradınız Muharrem Bey'i?

Patron: İşte Çarşamba günü aradım. Nurcan dedi, şimdi ararız dedi, Levent bir

3310 yerden çıkar gelir huzurumuz bozulmasın zaten ağzımızın tadı yok, dedi.

Muhabir: Peki size mesaj gönderdiğinde Nurcan Hanım...

(Live Broadcast starts)

M.A: Yani Cumartesi günü Levent evden gidiyor. Gece gittiğini söylüyor. Cumartesi günü işyerine gitmiş, 180 lira para almış. Daha sonra gece Nurcan ile kavga ediyor, evden çıkıp gidiyor. Cumartesi akşamı gidiyor. Pazar, Pazartesi... Pazartesi günü

3315 Nurcan patronunun yanına gittiğinde Levent mesaj atıyor patronuna. Yani bu kısım enteresan. Patrona mesaj gelirken, Nurcan'da patronun yanında. Sonra, bu sırada ama şey yok, hala aile bilmiyor, anne baba bilmiyor. Pazartesi günü oluyor. Sonra Salı günü tekrar patronun yanına gidiyor Nurcan. Sonra Çarşamba günü anladığım kadarıyla tekrar gidiyor. Sizin Çarşamba günü haberiniz oluyor.

3320 **L.B:**4 gün tam. 4 gün sonra.

M.A:5.gün. Cumartesi günü gitmiş. Cumartesi, Pazar, Pazartesi, Salı, Çarşamba günü haberiniz oluyor sizin. O sırada patron biliyor. Bir tane patrona mesaj geliyor, bir tane de Nurcan'a mesaj geliyor. Başka mesaj göndermiyor kimseye.

L.B: Herhangi bir bizi arama yapılmadı.

3325 **M.A:** Şunu düşünüyorum yani, sizin aranız bu kadar mı kötüydü çocuğunuzla patronuna hakkını helal et diyen bir çocuk...

L.B: Ya gelip gidiyordu. En son...

M.A: Niye annesine babasına demiyor?

L.B: En son gittiğimde ben 1 ay önce gördüm oğlumu Dediler böyle böyle karttan 3330 dolayı biraz sıkıntılı. Söyleme de biraz paran varsa yardım et dedi, şu kartları temizleyelim dedi.

L.A: Ben de dedim ki; yazık dedim, belki ödeyemiyor. 200 milyon başkasından aldım, babasıyla para gönderdim. Dedim Levent'e verme...

M.A: Yavrum ama onun 200 lira işini görecektir gibi değil. Onun kartı 5 bin lirayı 3335 aşmış.

L.B:200-300'de biz koyalım dedik. Taksitleri...

L.A: Taksidi ama 200 milyon. 200 milyonda sen koy bir taksit ver diye ben bununla gönderdim. Gönderdim...

M.A: Yok yok sen iyi yapmışsın da, sağ ol da hani çocuğun borcu aşmış yani olayı.

3340 **L.A:** Aşmışta çok değil ki.

L.B: Satmış. O da avukatlık olmuş. Dediler şeye vereceğiz...

L.A: İcraya vereceğiz.

M.A: E bu 180 lira haftalık mı?

L.B: Nasıl?

3345 **L.A:** Haftalık yok 180'den fazla alıyor.

L.B: Haftalık alıyor.

L.A: Ama ustası o şekil vermiş Cumartesi-Pazar veremedim diye hatta Nurcan'a da telefon etmiş.

M.A: Tamam işte 180 lira para alabiliyor çalıştığı yerden. Yani o borçlar, dışarıya da 3350 borcu vardır bunun sağa sola, var öyle haberlerde geliyor.

L.B: Sonra ondan sonra Mehmet Pancar'a ben 200 verdim. Dedim bunu yatır sen makbuzu göreyim falan dedim. Tamam dedi Muharrem Abi ben kartlar bende dedi. Ben dedi size iletirim dedi.

M.A: Tamam yani neyse orası.

3355 **L.B:** Sonuçta şey oldu yani.

M.A: çocuğun bir sıkıntısı var. Ve bence siz de bence bu kadar zaman beklemenizin nedeni bunun borcundan dolayı aldı başını gitti mi diye düşünüyorsunuz siz hala. Bence Seniha Hanım'da aynı şeyi düşünüyor değil mi Seniha Hanım? Sen öldüğünü düşünmüyorsun, sen çekip gittiğini düşünüyorsun?

3360 **G.A:** Hayır çünkü beni 2 ay sonra aradı. Ben konuştum damadıyla. Konuştum ben.

M.A: Nasıl yani?

G.A:2-3 ay sonra tam Nurcan gittiği gün ben konuştum. Saat 2 sıralarıydı.

M.A: Levent seni aradı?

G.A: Evet evet beni aradı.

3365 **Rahmi:** Levent?

G.A: Evet. Aradı bende konuştum.

M.A: Aaaa.

L.A: Niye bunu şimdi söylüyorsun?

Rahmi: Kaç ay sonra?

3370 **G.A:**2 ay. Nurcan'ın gittiği gün aradı beni. Hatta dedi Nurcan'im senin yanında mı? Yok, teyze dedi.

Arif: Yenge bak, doğru dürüst anlat da anlayalım. Tamam mı?

M.A: Allah Allah.

Arif: Şimdi damat Levent seni ne zaman aradı?

3375 **G.A:** Kaybolduktan 2 ay sonra.

Arif: Kaybolduktan 2 ay sonra aradığını sen bugün mü söylüyorsun?

G.A: Bugün söylemiyorum, her zaman söylüyorum. Her zaman söyledim ben.

M.A: Allah Allah ee ne dedi açıp?

G.A: Nurcan'da o gün gitmişti zaten. Oğlum dedim bak Nurcan ile Ela'da yok.

3380 Levent sen misin, dedim. Evet, teyze benim, dedi. Niye aramıyorsun kimseyi dedim. Benim kalbim doğrulmaz artık ben arayamam kimseyi, dedi.

M.A: Ne dedi, ne dedi?

G.A: Kalbimin doğrulacağı kalmadı kimseyi arayamam, dedi.

M.A: Kalbim?

3385 **G.A:** Doğrulmaz artık, dedi. Hiç kimseye dedi.

Arif: Kalbim doğrulmaz demiş.

G.A: Artık ne olmuşsa.

Şevki: Yani gelmem ben artık.

G.A: Gelmem ben artık sığ olacağım gideceğim, dedi.

3390 **Rahmi:** İyi ama seninle konuşmuyordu. Sen onunla konuşmuyordun.

G.A: Ben kızım ile konuşmuyorum. Kızım ile konuşmuyorum, damadım ile konuşuyorum.

Rahmi: Damadınla bir problemin yok.

G.A: Yok bir problemim yoktu.

3395 **M.A:** Niye?

G.A: Sevmiyordum ama konuşuyordu.

M.A: Sen diyorsun ki ne yüzüğüne katıldım, yattım; ne düğününde ne bir kere gördüm kızımı. Niye damadınla konuşuyorsun. Aaa. Niye kızınla konuşmuyorsun da damadınla konuşuyorsun.

3400 **G.A:** Kızım onu istediği için konuşmuyordum.

M.A: Tamam ama kızına istemediğin adamla niye konuşuyorsun o zaman?

Şevki: Seniha Hanım ben şunu anlamadım. Siz daha karakola ifade verdiğinizde, savcılığa ifade verdiğinizde kızınızdaki şüphelendiğini söylemediniz mi?

M.A: Daha dün.

3405 **G.A:** Evet.

Şevki: Şimdi de diyorsunuz ki ben damadımın yaşadığını düşünüyorum, diyorsunuz. Arada ciddi bir tezat var.

G.B: Yok yok. Aradaki zaman farkı var.

G.A: 1 sene var.

3410 **Şevki:** Demin de öyle dediniz ama. Ben hala damadımın yaşadığını düşünüyorum dediniz. Ben mi yanlış anladım?

Arif: Tamamen doğru anladın. Ben de öyle anladım çünkü. Bende senin gibi anladım Şevki Bey.

G.B: Şimdi ben şöyle anlatayım size; Nurcan'ın gittiği gün arıyor Levent bunu. Yani 3415 bunu da değil diğer kız kardeşlerini arıyor. Bu, telefonu yoktur. Evde bir tane telefon var herkesin elinde. Evdeki telefon herkesin elinde. İşte orayı arıyor. Orada bu

konusuyor. İşte ben sır olup gideceğim bilmem ne. Ama kendi mi değil mi o konuda da...

Rahmi: Yani sen sesinden tanıdın mı Levent olduğunu?

3420 **G.A:** Tanıdım, tanıdım. Kendi.

L.B: İnşallah öyledir yani.

Rahmi: 2 ay sonra?

G.B: İki ay sonra değil. Nurcan'ın gittiği gün.

Rahmi: Levent'in kaybolduğundan 2 ay geçmiş ama.

3425 **G.B:** İşte 35-40 gün sonra.

L.B: numarasını verdi gizli numaradandı. Gizli numarayı çözelim.

Şevki: Nurcan'ı sordu mu Seniha Hanım?

G.A: Hayır ben sordum. Senin yanında mı dedim hayır dedi.

L.B: gizli numaradan mı aramış?

3430 **M.A:** Ben hiç böyle bir şey olduğunu sanmıyorum.

G.A: Senin yanında mı dedim, Nurcan'da gitti dedim. Yok dedi benim yanımda öyle kişi yok dedi. Olamaz da dedi. Biz onu bitirdik dedi.

Şevki: Şimdi yalnız Sebiha Hanım. Benim gözlemlediğime kadar sizin duruşunuz gayet hani başladığınız gibi giden bir duruştu. Şimdi söylemlerinizi arasında ciddi bir

3435 çelişki olduğunu görüyorum. Yani şu anda gerçek düşünceniz nedir peki onu paylaşır mısınız? Belki bizler yanlış anladık. Siz Levent'in yaşadığını mı düşünüyorsunuz?

G.A: Yaşıyor.

G.B: Şimdi...

M.A: Madem yaşıyor diyorsun da o zaman niye dün gittin polis kararkoluna da
3440 benim kızımın öldürüldüğünü düşünüyorum dedin ya? Yani bahsettiğiniz sizin çocuğunuz. Çocuğa diyorsunuz ki dengesiz.

G.A: Ne yapayım sözümü dinlemedi. Biz kendi için geldik, kendi için arkasındaydık.

M.A: İyi de şimdi hayatım kız sözümü dinlemedi diye katil der miyim çocuğuma? O başka bir şey. Yani sözümü dinlemedi böyle böyle şikâyetçiyim o başka bir şey,
3445 damadımı öldürdüğünden şüpheleniyorum diye buraya tapu gibi savcılığa gidecek 2 tane kâğıt vermişsiniz, kızımız damadımızı öldürdü diye.

G.B: Öldürdü demiyoruz.

M.A: Daha demin dediniz. Ben kızımın damadımı öldürmüş olduğundan şüpheleniyorum, diyorsun.

3450 **G.B:** Şüpheleniyorum.

M.A: E tamam bu ne demek zaten cinayeti gözle görürsen zaten ya ortaksındır, ya gider söyledin bu zamana kadar.

Şevki: Şahitsindir.

G.B: Yok. Sadece konuşmalarından...

3455 **Arif:** Özür dilerim Abi affedersin.

G.B: Buyurun.

Arif: Şimdi Sabiha Hanım demedi mi iki ay sonra beni aradı. Telefonda konuşan Levent'ti. Levent şu an yaşıyor diye düşünüyorum demiyor mu şu anda?

G.A: Evet.

3460 **G.B:** Evet.

Arif: Bu kadın burada bunu söylerken iki gün önce, bir gün önce kalkıp da kızının damadını öldürdüğünü nereden düşünüyor? Dilekçesine göre.

G.B: Şimdi hocam bu...

Arif: Bir dakika kendi bir cevap versin. Kendi bir cevap versin.

3465 **G.B:** Telefon kullanmıyor. Telefon kullanmasını bilmiyor.

Arif: Kendi cevap versin.

G.B: Sana sordu.

Arif: Tekrarlayayım mı ben ettiğim haltı?

G.A: Evet.

3470 **Arif:** Şimdi Levent seni 2 ay sonra telefon ile aradı ise ki aradı diyorsun konuştu diyorsun. Tamam. Nasıl oluyor da bugün, iki gün önce kalkıp gidip savcılığa kızım damadımı öldürmüş olabilir, diye dilekçe veriyorsun?

G.A: Ben kendi için, aklanması için gelmişim. Aklanması için gelmişim. Kendisi susup beni dinlemediği için.

3475 **M.A:** Ama ben onu başta sordum. Dedim ki, bir hırsla mı verdiniz bunu yoksa...

G.A: Evet hırsla verdim vallaha.

M.A: Hırsla verdin.

G.A: Evet.

Arif: E o zaman böyle hırsla verince devletin kuvvetleri napsın? Her önüne gelen,
3480 her aklına geldiği gibi dilekçe verirse devletin resmi memurları napsın yani?

M.A: Onlarda artık fenalık basıyor, onlara da.

Arif: Hadi canım öldüm desen bile bir acaba...

L.A: Benim oğluma da doğruları söylesin. Bir söz alayım hocam.

Arif: Dur bir saniye. Yenge bir saniye lafımı bitireyim de konuş ya.

3485 **G.A:** Benim evdeki bekar kızımınla neden tehdit ediyor benim kızımı?

L.A: Lekeleme, lekeleme.

M.A: Aman o kadar dökülmeyelim. Levent mi tehdit etti seni?

G.A: Evet.

M.A: Tamam bu kadar, çok özür diliyorum yani, bunun adı... Şimdi söyleyemiyorum
3490 yani bunun adı çok kötü bir şey. Ben söyleyeyim, evet öyle diyeceğim ama diyemiyorum.

L.A: Çıksın meydana.

M.A: Şimdi peki madem böyle bir adamsa bu niye konuşuyorsun kardeşim kaybolduktan 2 ay sonra?

3495 **G.A:** Kız kardeşini arıyor. Benim kızımı, evdeki bekar kızımı arıyor.

M.A: Aslında onu arıyor.

G.A: Evet.

Arif: Sen telefonu zorla mı kapıyorsun?

G.A: Yok zorla kapmadım. Ver kızım dedim, ver. Tehdit ediyor yine.

3500 **Arif:** Bir saniye, Levent...

M.A: Yine açıp tehdit mi etti?

G.A: Evet. Tehdit ediyor.

M.A: Bu lafı o zaman mı ediyor? İki ay sonra?

G.A: Evet.

3505 **M.A:** Peki ne gerekçesi var?

Şevki: İki ay içerisinde başka aradı mı, çok özür dilerim.

G.A: Yok aramadı.

M.A: Peki ne gerekçesi var o gün yine durup dururken baldızını aramasının?

G.A: Bilmiyoruz, orasını bilmiyorum.

3510 **G.B:** Yani baldızını aramıyor, bunu aramıyor. Sadece evde bir cep telefonu var herkesin elinde. Ben kullanıyorum, eşim kullanıyor, çocuklarım kullanıyor.

Arif: Tesadüfen mi çıktı yenge? Sabiha Hanım tesadüfen mi çıktın? Arayınca tesadüfen mi çıktın sen?

G.A: Alo dedim, evet.

3515 **M.A:** Hayır, kızı çıkmış. O da ver demiş.

G.A: Kızım çıktı. Kim sor dedim. Levent Abi anne dedi. Çabuk gel dedi. Hatta mutfaktaydım odaya kaçtım.

M.A: Kim bu Döne'mi?

G.A: Songül.

3520 **M.A:** Bu da Songül.

L.A: Songül evli ama Songül evli.

M.A: Peki ne dedi sana, ne dedi?

Rahmi: Sizin Levent ile aranız çok iyi değil.

G.A: Evet.

3525 **Rahmi:** Niye yani konuşmak istedin o anda kızın konuşurken, hemen ver neden dolayı?

G.A: Benim kızım kayıp canım yanıyor. O gün kızım kayıp.

Rahmi: Hı belki bir haber alırım diye.

G.A: Evet. Belki kendisinin yanında olabilir mi acaba?

3530 **M.A:** Peki ne diyerek kapattılar telefonu, ne diyerek kapattı?

G.A: Hiçbir şey. Ben sır olup gideceğim dedi. Başka bir şey demedi.

M.A: Gitmiş zaten. Gideceğim yok ki gitmiş.

G.A: Beni aramayın diyor. Sır olacağım diyor. Kaybolacağım.

Rahmi: Kızın için bir şey sordun mu?

3535 **G.A:** Sordum.

Rahmi: Ne dedi, kızın için ne dedi?

G.A:”Levent bu nasıl oldu böyle? Dövüş, kavga mı ettiniz teyzem?” dedim. Yok, teyze, dedi. Yok dedi.

Rahmi: Kızım nerede diye sormadın mı?

3540 **G.A:** Kızım nerede dedim.

Rahmi: Evet.

G.A: Siz bilirsiniz dedi.

Rahmi: Siz bilirsiniz?

G.A: He siz bilirsiniz dedi. Ben de nereden bileyim oğlum, dedim. Evin ayrı, yolun

3545 ayrı.

M.A: E peki siz o gün de polise gittiniz kayıp başvurusunda bulundunuz mu kızla ilgili?

G.B: Kayıp başvurusunda bulunduk canım.

M.A: O gün?

3550 **G.A:** O gün bulunmadık ama önce bulunmuştuk.

G.B: Kaybolduktan 1-2 gün sonra Muharrem ile birlikte gittik.

M.A: Hayır bu telefonda sonra?

G.A: Yok bu telefonda sonra bulunmadık.

M.A: Niye asıl bu telefonda sonra bulunman lazım. Çünkü tam kız kaçmış...

3555 **G.A:** Ama kendisi dedi. Aranması yok kızınız ifade verdi dedi. Kızınız kayıp değil dedi. Dün sabah karakola geldi ifade verdi dedi.

Arif: Kız aranmış, gelmiş. Tek başına ifade vermiş. Kız bulunmuş o zaman aslında.

M.A: Ama tamam bir kere kayıptı ya o zaman bulundu. Sonra telefonun geldiği gün kız yine kaçıyor küçük kızıyla beraber evden. Sonradan da damat 2 aydır aramayan, 3560 hiç ortada olmayan damat evi arıyor. Senin aklına ilk ne gelir? Kesin bu adam benim kızıma bir şey yaptı; bizi arıyor, gelir.

Arif: Sizin aklınıza geliyor o.

M.A: Ama herkesin aklına aynıının gelmesi gerekmiyor mu?

G.A: Hiç öyle bir şey gelmiyor.

3565 **G.B:** Müge Hanım ilk çıktığında zaten ne demiştim ben? Kızım, damadım, torunum üçü birlikteler diye düşünüyordum ben bir senedir. Üçü birlikteler. Bunlar borçtan kaçtılar gittiler. Üçü birlikteler diyordum ben. Bu zaman kadar hep aklımdaki fikrimdeki oydu.

M.A: Ama madem öyleydi de o zaman niye silahını alıp Resul'ün evinin önünde 3570 bekledin 3 gün o zaman?

G.B: İlk kaybolmasında... Bak on gün kayboldu, bulundu. Levent kabul etti. Birlikte 3-5 ay kaldılar ya bunlar.

G.A: 6 ay kaldılar ya.

G.B: İlk on gün kaybolduğunda ben Resul'ü buldum. Ondan sonra Levent'te "Ben 3575 karımı seviyorum. Kabul ettim." dedikten sonra tamam dedim Resul diye bir kişi yoktur. Böyle bir kişi vardır ama kendinin arkadaşısıdır. Film yapmıştır, diye düşündüm. İkinci kaybolmasında da zaten bunların 3'ü birlikteler dedim. Bu 1 ay kayboldu, gitti ev ayarladı bilmem ne yaptı. Farklı bir şehre gitti, oraya yerleşti. Şimdi bir ay sonrada çocuğunu aldı oraya götürdü dedim.

3580 **M.A:** Peki şu bandın sonunu bir izleyelim de.

(VTR starts)

Patron: İşte ben Çarşamba günü aradım. Nurcan dedi; şimdi ararız dedi, Levent bir yerden çıkar gelir dedi. Huzurumuz bozulmasın zaten ağzımızın tadı yok, dedi.

Muhabir: Peki size mesaj gönderdiğinde Nurcan Hanım'a da mesaj geldi mi?

Patron: Evet ona da gelmişti. Benim yanımdaydı işte o anda.

3585 **Muhabir:** Ona nasıl bir mesaj geldi?

Patron: Bir tanesi şu an aklıma geliyor. Artık ne kadar şey; ‘‘Senin bana yaptığın, benim sana yaptığıma karşılık’’ gibi. Bende aynısını yapıyorum, gibisinden.

Muhabir: Bu mesaj en zaman geldi Nurcan Hanım’a?

Patron: Ortalama bu mesajlar zaten aynı gün...

3590 **Patron:** -Levent’i aradığımız telefonu meşgule atıyordu!-

Patron: Telefonu hep arıyorduk biz meşgule atıyordu.

Muhabir: Peki telefonu ne zaman tamamen kapandı?

Patron: Telefonu yaklaşık bir ay veya 2 ay gibi.

Muhabir: Bir – iki ay siz telefonunu aradığınızda çalıyordu, öyle mi?

3595 **Patron:** Telefonu çalıyordu. Mesaj bırakın diyordu. Sonraki zamanlarda da; aradığınız kişinin dedi telefonuna mesaj yoğunluğundan dolayı kayıt yapamıyoruz.

Muhabir: Telesekretere düşme dönemi ne zaman oldu? Kaybolduktan sonra ne zaman?

Patron: İşte ortalama gene 1 ay vardır.

3600 **Muhabir:** Eşi Yeşim diye bir bayandan bahsetti. Sizde bu bayanı tanıdığınızı söylediniz. Kimdir bu Yeşim denen bayan?

Patron: Yeşim denen bayanla bizim arkadaşımız var. Bunlar atölyesinde beraber çalışıyorlardı.

3605 **Muhabir:** Ne zaman İbrahim Bey’in atölyesinde Yeşim Hanım ile beraber çalışıyordu?

Patron: Kaybolmadan 6 ay filan önceydi. Onun yanından ayrıldı zaten, başka bir arkadaşın yanında çalışmaya başladı. Ondan sonrada bizim yanımıza geldi.

Muhabir: Peki bu Yeşim denilen bayan ile aralarında herhangi bir ilişki var mıydı?

Patron: Biz görmedik. Var desek yalan olur yok desek de.

3610 **Muhabir:** Yeşim ilişkisini size Nurcan Hanım mı söyledi?

Patron: Evet. Acaba dedi, onunla mı gitti dedi. Ben dedim dur dedim, ustasını arayalım o zaman dedim.’’İbrahim, Yeşim nerede?’’dedim. Yeşim ya teyzesinin yanında ya dayısının yanında, dedi. Çünkü ben İbrahim’i aradığımda dedim; ‘‘Bülent ile bunun kaçma olasılığı var mı?’’ gibi sorduk. Yok, dedi. İşte şu an telefonda yok

3615 **Muhabir:** kimsede bilmiyorum, bizde de İbrahim Bey’de de.

Muhabir: Siz ulaşamadınız ama o kayıp değil.

Patron: Yok o kayıp değil yani.

Muhabir: Eşi Yeşim denilen bayanla kaçmış olabileceğini söyledi diye sizinde aklınıza öyle bir ihtimal geldi mi?

3620 **Patron:** Yok ihtimal gelmedi. Çünkü Nurcan'ı kendisi çok seviyordu. Diyordu benim hayatım düzene gitmeye başladı, diyordu. Nasıl oldu, nasıl olmadı bir anda o sıra kayboldu.

-Oturdıkları dairede kilitli bir odamız yoktu!-

(Live Broadcast starts)

M.A: Şimdi o Yeşim Hanım ortada. Biz kendisiyle konuştuk, bulacağız yani.
3625 Röportaj yapamadık ama Yeşim Hanım ortada onu söyleyeyim. Nurcan'ın kaçtığını düşündüğü kişi ve Yeşim ile değil sizin oğlan. En azından Yeşim öyle söylüyor. Zaten fotoğrafı da dönüyor yani inşallah bir yerlerdedir. Hiç kimse de aramadı bizi şurada diye.

L.A: Kendisi çok seviyordu. Kimseyle birlikte değil ya.

3630 **M.A:** Yani sonuçta bu adam 13 aydır ortada yok. Kaç yaşında adam hani 13 yaşında değil ki birisi alsın bunu baksın gelin edeyim diye. Yani bunun bir şekilde çalışması lazım. Ama hiçbir şekilde ortada yok. Devam edeceğiz bu konuya. Bugün Nezen ile de ilgili hem bir konuğumuz var, hem de Nezen'in görüntüleri var. Artık bugün Murat'ın arabasının da hani Murat'ın arabasının içinde Ahmet var mıydı, yok muydu
3635 bunu konuşmuştuk ya. O görüntüleri de size izleteceğim. Murat, Nezen'in hemen arkasından 12 dakika sonra nasıl çıktı ve dönüşünün görüntüleri. İçinde birisi var mı yok mu hep beraber bakalım. Bu arada Murat Bey, Yurdağül'ün eşi olan Murat Bey, cezaevinden bir mektup gönderdi bana. Mektupta neler yazmış sizinle onu da paylaşacağım. Aradan sonra.

(VTR starts)

3640 -Nezen Germiyen kaybı ile ilgili en çok merak edilen Komşu Murat'tan mektup!-

K.M: Ben Murat. Yayınınızı takip ediyorum. Benimde söyleyeceklerim var. Ahmet neden yalan söylüyor? Ben kendim işe gidip geliyordum.

-Akılda kalan soruları mektubunda cevapladı.-

K.M:Nezen'i dövdüm ama... Ben cezaevinden bu mektubu yazıyorum. İnşallah

3645 Nezen bulunur ve herkes bu olaydan kurtulur.

-Murat Bey'in cezaevinden yolladığı mektup az sonra –

(VTR starts)

-Nezen Germiyen'in başına ne geldi?-

M.A: Nezen evden çıktı mı. Arkasına baka baka yürüyor. Bir gece evvel zaten Murat ile beraber benzincide. Arkasından 12 dakika sonra Murat çıkıyor. Murat'ın yanında,

3650 ilk gidişinde Ahmet var mı, yok mu çok net değil. Ama dönüşünde Ahmet'in

olmadığı kesin arabada. 12 dakika sonra araba geçtiğinde Nezen'e yetişir mi? Evet yetişir. Murat nasıl Nezen'i görmemiş anlaşılır bir şey değil.

Nezen'in yakını: Nezen'in yürüdüğü yolda bir ara sokak var. Nezen büyük ihtimalle Murat eniştem geliyor diye bakıyor arkasına. O ara sokağa girmiş olabilir Nezen.

3655 **M.A:** Niye Murat'tan kaçmış ki? Bir gece evvel benzincideymiş, niye Murat'tan kaçsın sabah?

N.Y:Ama görünce söyleyecek ailesine.

M.A: Murat enişten kızını alıp niye benzinciye götürdüğünü söylesin. Büşra'yı dinleyelim.

3660 **Büşra:** Nezen bize asker düğününe geldi. Bundan bir yıl önce geldiğinde bize uyuşturucu madde kullandığını, bağ evlerine gittiklerini söyledi. Bana sordu sen hiç kullandın mı, diye. Bende yok dedim. Sen kullanıyor musun peki, dedim. Evet, kullanıyorum dedi. Bağ evlerinde falan çektiğimiz oluyor, dedi. İşte kafası çok güzel oluyor falan dedi bana. Yani her şeyi unutuyorsun, dedi.

3665 **Muhabir:** Peki ne anlatıyordu. Kimler varmış görüştüğü? Kimler gidiyormuş bu bağ evine?

Büşra: Mehmet ile çıkıyordu.

Muhabir: Annene söyledin mi bu durumu?

Büşra: Evet söyledim. Hepsini birlikte Melahat Abla'yı aradı aktardım. Aşağıda

3670 bisiklet sürüyorduk biz, Mehmet arabayla geçti.

Muhabir: Nasıl bir arabayla geçti?

Büşra: Doğan'dı. Beyaz renkliydi.

Muhabir: Peki yere yakın mıydı böyle arka tarafı?

Büşra: Yakındı evet. Nezen'in arka mahallesinde biri oturuyormuş, yanında çalışan eleman oturuyormuş. Onu bırakmak için geldi. İşte Mehmet bu dedi bana. Ondan sonra aramız bozuk dedi bana.

M.A: Büşra diyor ki anneme söyledim, annemde Melahat Abla'ya anlatmıştı.

Melahat: Söylediğini anlattı, başka bir şey söylemedi bana.

M.A: Mehmet yok benim arabam, diyor. E kızda diyor ki gördüm ben onun arabasını, üstelik bahsedildiği gibi yere yakın bir araba diyor. Büşra'nın annesi telefon hattımızda. Hatice Hanım?

Hatice: Melahat ben sana şunu soracağım. Sen diyorsun ya akşamları kapıda oturuyoruz. O sırada Nezen senin dizinin dibinde mi oturuyordu?

Melahat: Dizimin dibinde değil ama mahalle karşımda. Gözüm kör mü?

3685 **Hatice:** Gece yarısında nasıl göreceksin?

Melahat: Gözümün önüneydi Nezen. Gitmiyordu ki zaten.

Hatice: Senin mağaraları görebilmen için, sen kapının önünde oturuyorsun. Senin önünde binalar var. Sen mağaranın girişini bile göremezsın yapma. O çocuk, sen kapının önünde otururken o çocuk geziyordu. Yarım saatte gider, 1 saatte gider.

3690 Senin ruhun duymaz ki.

Melahat: Tamam herkes doğru söylüyor. Ben yalan söylüyorum.

Hatice: İnsan gibi bildiğimizi anlattık. Sen o Murat ile Yurdağül'e herkese sahip çık, akrabalarını hiçe say tamam mı?

Nezen'in yakını: Keşke siz de yapsaydınız görevlerinizi, akrabalığınızı yapsaydınız

3695 da Murat'a, Yurdağül'e muhtaç koymasaydınız.

Hatice: Ben Melahat'a söylüyorum. Sen susar mısın?

Melahat: Ben Murat'ı kayırıyorum demedim.

Hatice: Evet orada onu savunuyorsun. Senin kızında onların elinde çıkacak sen görürsün.

3700 **Melahat:** Aman tamam ablacığım. Sen oraya tartışmaya mı çıkıyorsun?

Hatice: Ben tartışmaya değil. Çocuğun dedin madde kullanıyor. Bu yenilir, yutulur bir şey değildi. 13 yaşında, o sene 12 yaşındaydı bu çocuk. Tamam, mı sen bunun üzerine gitmedin. Daha o da yetmemiş, sen 15 gün çocuk, kapı komşunu at İstanbul'a git. Ne işin var?

3705 **M.A:** Mehmet Atak telefon hattımızda. Mehmet, Büşra diyor ki "Mehmet beyaz Doğan marka bir arabayla, ben gördüm. Hatta arabanın yanları da yere yakındı." Sen böyle bir araba kullandın mı çocuğum?

Mehmet: Yok abla benim şoförlüğüm bile yok.

M.A: Peki arkadaşının olabilir, sen binmiş olabilirsin.

3710 **Mehmet:** Arkadaşlarımda da yoktu beyaz araba. Abla Nevşehir'de beyaz araba falan çok ama Çat'ta yok.

M.A: Sen hiç Nezen ile gece dışarı çıkma imkânı bulabildin mi?

Mehmet: Abla Nezen geceleri dışarı çıkıyorum diyordu ama aslı var mı yok mu bilmiyorum. Benimle de gece hiç buluşmadı.

3715 **M.A:** Almanya'dan arayan bir izleyicimiz var.

Almanya'dan izleyici: 2012'nin 11.ayının 15'inde eğlenmeye gitmiştik arkadaşlarımızla.

M.A: Nevşehir'de?

A.İ:Evet. Bu Ahmet denilen çocuğun fotoğrafını görünce tanıdım. Para karşılığı
3720 affedersiniz bize bayan temin etmek istediler.13 yaşında olduğunu söyledi. Yanımıza
geldi. Arabası da vardı, beyaz bir arabaydı. Biraz kaba konuştum. Dedim ayıp değil
mi senin çoluğun çocuğun yok mu dedim. Ben dedim, 56 yaşındayım, dedim. Sen
dedi, paradan haber ver dedi.

M.A: Ahmet Bey böyle bir olay yaşandı mı?

3725 Ahmet: Ben iki buçuk senedir cezaevindeydim. 6.ayda çıktım. İkincisi benim beyaz
hiçbir şekilde aracım olmadı. Benim beyaz taksimde olmadı beyaz aracımda olmadı.
İlk defa beyaz aracı bu sene aldım. O da birinci ayda pikap, kamyonet.

M.A: Beyefendi Ahmet Bey diyor ki beni karıştırıyor. Ben olmuş olamam, diyor.
Ben cezaevindeydim diyor.

3730 A.İ:Ben kimseyi karalamıyorum. Yalan da söylemiyorum. Beyaz araçtı.

M.A: Markasını hatırlıyor musunuz?

A.İ:Doğan'dı. Hatırlamıyorum ama beyaz Doğan'dı.

M.A: Yine beyaz Doğan'a geldik görüyor musun?

A.İ:2012'nin 11.ayın 15'ydi. Hiç unutmuyorum.

3735 M.A: Ahmet Bey siz bu tarihte cezaevinde miydiniz, değil miydiniz?

Ahmet: Yok bu tarihte değil. 2011'de cezaevindeydim. 2012'de dışarıdaydım.

M.A: Ahmet Bey, sizin şu anda eşim dediğiniz kişi de cezaevindeymiş. Öyle mi?

Ahmet: Evet.

M.A: Peki cezaevinde sizinle ilgili verdiği ifadeyi biliyor musunuz?

3740 Ahmet: Yok.

M.A: Verdiği ifade Almanya'dan arayan beyefendi gibi bir ifade de o yüzden
sordum. Cezaevindeki senin eşim dediğin kişinin kardeşi telefon hattımızdaymış.

Ahmet'in Baldızı: Ben Ahmet hakkında şunu söylemek istiyorum. Ben hem Nezen'i
tanıyorum, hem de Ahmet'i çok yakından tanıyorum. Nar'a gittiğimde tek tük denk

3745 gelirdim Nazan'a. Nasılsın bacım derim, o da iyiyim ablacığım derdi. Kaçmadan 1-2
ay önce görmüştüm. O kadar. Ben 19 sene Nar'da oturdum. Ahmet bir gün bile
gitmedi. Ahmet, Kasım-Aralık dediğinde sürekli Nar'daydı; sabah, öğlen, akşam.
Profesyonel bir yalancıdır.

Nezen'in yakını: Niye o zaman evinize alıyordunuz?

3750 A.B:Sen konuşma olur mu? Sen kardeşinin ne olduğunu benden daha iyi biliyorsun.

Nezen'in yakını: Tabii ki konuşacağım, kardeşimi savunacağım.

A.B:Tüm söyleyeceklerim bu kadar. Ahmet Taşkın'ın parmağı olduğuna yüzde yüz eminim.

M.A: Peki Nezen ile ilgili, bu kayıpla ilgili tahmin edebiliyor musun ya da biliyor musun?

A.B:Ahmet Taşkın hiç Nar'a gitmeyen insandı. Neden son Nezen'in kaçırılmadan 1 ay 2 ay önce sürekli Nar'a gitmeye başladı?

M.A: Ben Ahmet'te, Murat'ta, şunda bunda değilim. Burada çok ortak, çok kalabalık bir kötü insanlar grubuyla karşı karşıya olduğumuzu düşünüyorum. Senin kızının kaybı normal bir kayıp değil Melahat. Bu işin sonu iyi gözüküyor.

(Live Broadcast starts)

M.A: Efendim hafta sonu internette bir görüntü çok konuşuldu. Üç kız çocuğu var görüntülerde. Birinin yüzü gözüküyor, Nezen ismiyle geçiyor ve biri ismi Nezen olanı dövüyor şeklinde çekilip yayınlanmış. Çok konuşuldu, hani bununla da ilgili bilgiyi vereyim. Acaba tabi bizim fan sayfamızda da, izleyicilerimiz arasında da o görüntülerdeki kişi acaba Nezen mi diye çok bir infial yarattı bu. Nevşehir Emniyet Müdürlüğü Çocuk Şube hafta sonu bu kızların üçünü de buldu, konuştu. Görüntüdeki Nezen değil, böyle bir şaka yapmışlar kendi aralarında. O şekilde ifade vermişler. İzleyicilerimizden de çok sayıda mesaj gelmişti bu konuyla ilgili. Şunu söyleyeyim Nevşehir Emniyeti Çocuk Şube Müdürlüğü hafta sonu bu kızların üçünü de buldu konuştu. Yine hafta sonu gelen bir ihbar oldu. Melahat sen kızın gittikten sonra Nezen'in kıyafetlerinden bir kısmını yaktın mı?

Melahat: Yaktım Müge Hanım.

M.A: Neden?

Melahat: O kızımın değildi ki.

M.A: Kızımın kıyafetlerini yaktın mı, diyorum. Yaktım diyorsun.

Melahat: Yaktım ama kızımın değildi. Zeynep verdi, bende yaktım. Kızımın değildi. Zeynep ona giy diye vermiş, bende yaktım. Yemin ederim, ben yakmadım, kızımın kıyafetlerini yakar mıyım?

M.A: Nasıl Zeynep diye vermiş?

Melahat: Zeynep, Nezen'e giy diye vermiş eskilerini ben onları yaktım.

M.A: Ya gerçi ben buna şaşıyorum ama yani böyle kıyafet yakma alışkanlığı mı var birilerinde? Ben şimdi, yanlış anlamayın, hiç bizim evde böyle bir şey görmediğim için. Yani benim annem, çok açık söyleyeyim fanilamı gelir keserdi ucundan toz bezi yapardık biz onu yani. Hani biz hiç kıyafet yakmadık bugüne kadar.

3785 **Şevki:** Giyilebilirse, bir başka ihtiyacı olana verirsin. Küçülürse daha başka ihtiyacı olana ulaştırılır.

M.A: Ama hiç kıyafet yakılması mesela yani, yanlış anlamayın ben hiç görmediğim için bana çok enteresan geliyor.

Rahmi: Sizin söylediğiniz normal yaşamın devam ettiği şartlarda yakılmasını dahi
3790 düşünemiyorsunuz. Bir de düşünün ki kızınız kaybolmuş. Kızınızın hayati tehlike içerisinde olduğuna dair birtakım izlenimler alıyorsunuz. Öldürüldü kuşkusunu taşıyorsunuz. İnsan ölümle karşı karşıya kalan bir kızının, oğlunun, evladının bırakın bir elbisesinin parçasını yakmak; onu her gördüğünde öpüp koklayıp özel bir yerlerde saklar ya.

3795 **Melahat:** Kızımın değil ki.

M.A: Zeynep'i geri ver.

Rahmi: La ilahe illallah. Ya kardeşim kızının, biraz evvel sordu Müge Hanım sana "Kızının elbiselerini yaktın mı?" diye. Evet.

Melahat: Hayır kızımın değil dedim ama.

3800 **Rahmi:** Bir dakika. Peki, kızının değilse biraz öncede dedin ki Zeynep'in verdiği kızıma ait eski elbiseler dedin. Bu tabiri kullandın.

M.A: Artık kızının olmuş.

Rahmi: Yani şimdi, eskisi yenisi yok ya. Senin öldüğünü düşünebildiğin bir evladının, kızının giydiği her elbise, her parça onun teninin kokusunu taşır. Bir anne
3805 olsak bırakın onu yakmayı; onu her gün görüp de koklar, başına alır, bağrına basar, özel saklar, özel bir hatıra diye. Yani her parçanın ayrı bir özel hatırası vardır. Yakmak kelimesinin hiç yeri yok be kardeşim. (Nezen'in babası ve L.A ağlamaya başlar.) Peki sana...

M.A: Hayır pardon bir şey söyleyeceğim. Burada yakanınız var mı? Bakın çok
3810 samimi söylüyorum, yakanınız var mı içinizde?

Şevki: Şöyle bir düşünce...

M.A: Hayır pardon eğer.

Şevki: Pardon.

M.A: yakan varsa söylesin. Ben... Hı?

3815 **Arif:** Bir tek şeyde gördük Müge Hanım.

M.A: Birde Süleyman Demir'in karısı yaktı eşyalarını.

Rahmi: Evet. Dağın başında.

M.A: O zaman da çok şaşırmıştım. O zamanda söylemişim ama tam net söylüyorum. Çünkü daha doğalgaz geleli kaç sene oldu...

3820 **Rahmi:** Bu kaçınıcı oldu karşımıza çıkıyor?

M.A: Bizim evimizde de kömür sobası oldu, odun sobası oldu yani yakabilecek bir şeylerimiz vardı.

Şevki: Şöyle bir mantıkla yakmış olabilir mi Melahat Hanım? O elbiseler eski de, yeni elbiselerde de...

3825 **Melahat:** Zeynep verdiği için yakmıştım.

Şevki: Zeynep verdi diye aslında kızınız kendi cebindeki parayla mı onları aldı kuşkusuyla ve bunlarda o iyi paralarla alınmadı, hak edilmeyen parayla alındı. Lanet olsun bu elbiselere diye düşünerek mi yaktınız?

Melahat: Zaten Zeynep verdi diye yaktım.

3830 **M.A:** Ama Zeynep diyorsun, Zeynep diyor ki...

Şevki: Bakın ben başka bir şey diyorum.

M.A: parası var elinde diyor. Sende Zeynep'e kıyafet alınıyormuş, dedin. Demek ki Zeynep, aslında kendisi alıp Nezen, Zeynep verdi diyor olabilir sana.

Şevki: Evet.

3835 **Melahat:** Giyilmiş ama. Her gün giyiyordu, sırtından çıkartıp veriyordu. Sırtındaki elbiseyi vermiyor muydu Zeynep?

M.A: Peki niye Zeynep bu kadar iyilik yapıyor senin kızına?

Melahat: İşte bende onu soruyorum.

M.A: Tamam demek ki Nezen'in parasıyla alınıyordu bu.

3840 **Melahat:** Alıyormuş demek ki, alıyormuş dedim ya. Ama Zeynep giyiyordu. Giydikten sonra veriyordu.

Şevki: Nezen'in kıyafetiydi o, o zaman; Zeynep ödünç alıp giyiyordu.

M.A: Ondan sonra da ben sana verdim diyordu o zaman.

Şevki: Evet. Bana Zeynep verdi diyordu. Size parayı nereden kazandığını

3845 söyleyemeyeceği için doğal olarak, açıklayamayacağı için...

Melahat: Bana söylemiyordu zaten.

M.A: Nerede yaktın?

Melahat: Sobada yaktım.

Rahmi: Yani yakmayla ne gibi bir rahatlık hissettin?

3850 **M.A:** (gülerek) yani evet.

Melahat: Hissettim, hissettim.

- Rahmi:** Nasıl bir rahatlık hissettin? Hocam psikolojik olarak değerlendirebilir misin?
Yani bir anne evladının kıyafetlerini yakmayla bir rahatlığa mı kavuşur?
- Melahat:** Hocam evladımın değil ki. Önce o giyişte, sonra evladımın olmaz o elbise.
- 3855 **Rahmi:** Bir psikolojik rahatlama mı? Ne olur yani?
- M.A:** Niye, bizde veriyoruz kıyafetlerimizi.
- Melahat:** Ya sinirlendim yaktım. O lafları öyle söylemeseydi.
- M.A:** Neye sinirlendin? Ne zaman söylemeseydi?
- Arif:** Zeynep'e kızgınlığından yapıyor.
- 3860 **Melahat:** Zeynep'e kızgınlığımdan yaktım.
- M.A:** Hangi lafları söyledi?
- Rahmi:** Laf mı yani? Zeynep'e kızgınlığımdan kızımın elbiselerini yaktım, laf mı yani?
- Arif:** Zeynep'e kızgınlığından yakıyor. Basit bir duyguyla yakıyor.
- 3865 **Rahmi:** Neyse ben bir şey söylemiyorum.
- M.A:** Bende bir şey söylemiyorum Rahmi Bey ile beraber. Ne bileyim ben anlamıyorum.
- Şevki:** Ya kardeşim sorulacak soru var. Sormak istemiyorum, daha da üzerine gitmek istemiyorum.
- 3870 **Arif:** Çocuğun yaşı küçük.
- Rahmi:** Efendim?
- Arif:** Çocuğun yaşı küçük olduğu için soramıyoruz.
- Şevki:** Melahat Hanım muhtemelen o elbiseleri çok hak edilmemiş bir şekilde alındığını düşündü. Bu da onun aslında olayların gidişinin farkında olduğunu, pek
- 3875 çok olayın farkında olduğunun bir göstergesi bence.
- Arif:** Çok fazla farkında değil.
- M.A:** Bence farkında.
- Şevki:** Yakıyor olmasından bunu çıkarabiliyorum.
- Arif:** Ben aksini düşünüyorum. Sizinle aynı fikri paylaşamıyorum.
- 3880 **M.A:** 11 yaşında insanın kızına, senin kızın uyuşturucu kullanıyor, diye halası ararsa, yeğeni ararsa vesaire. Farkında olmadığını düşünmüyorum yani.
- Rahmi:** Ben hem farkında olduğunu düşünüyorum...
- Arif:** İki türlü farkında olur. Bilgiyi alır, bilgiyi işlemez; bilgiyi alır, işler, işine gelir. Ben bilgiyi alıp ilgisiz ve lakayt kaldığı kanısındayım.
- 3885 **M.A:** Niye o zaman lakayt kalıyor da Murat'a kızımı döv diyor?

Arif: Lakayıt kaldığı kanısındaım, 12’de kalkışından belli her gün.

Rahmi: Bende bu rahat yaşantısını şöyle yorumluyorum.

M.A: Ben tahmin ediyorum yok hocam.

Rahmi: Hem kızının bu yaşantısının farkındadır, hem de Şevki Bey’in sözüne iştirak
3890 edemiyorum düşüncesine, elbiselerde dahil kızının geçirdiği zaman zarfında;
elbisesiydi, şuyuydu, buyuydu eline geçen maddi imkânlardan da haberdardır.
Dolayısıyla bunu kalkıp yakmak gibi bir düşüncesi de bana göre olamaz.

Melahat: Hayır hocam hiç farkında değildim.

M.A: Peki bir kişi hafta sonu yine, Nevşehir’de hafta sonu ekibimizin yanına
3895 Hüseyin Bey’in bir komşusu gelmiş. Bu kişi bize yani arkadaşlarımıza söylediği şeyi
emniyette ifade olarak vermiş. Anlattığı şu; anlattığına göre Nezen’in kaybolduğu
gece babası onu nacak ile kovalamış. Aynen bu şekilde ifadesini de vermiş emniyete
o yüzden söylüyorum. Ve bunu o mahallede de herkes biliyor, demiş. ‘‘Nedeni de
Murat ile onları benzin istasyonundan gelirken görmüş, kızmış. Annesi de eşi çok
3900 kızdı diye Nezen’e, Nezen’i alıp Yurdanur’un yanına götürmüş. Hüseyin çok sinirli
bu akşam sizde kalsın Nezen, demiş.’’diye anlatmış. Bunun ifadesini de vermiş.
Doğru mudur?

Hüseyin: Yalan. Doğru değildir, efendim. Ben kızım o gün kaybolduğu gün nacakla
kovalamadım. Ben kovalamadım.

3905 **M.A:** Kovalamadın?

Hüseyin: Evet. Ben o gün kovalamadım onu.

Melahat: Yalan söylüyorlar.

M.A: Kaç gün evvel kovaladın ondan?

Hüseyin: Bundan bir ay evvelsi.

3910 **M.A:** Kaybolmadan bir ay evvel?

Hüseyin: Evet.

M.A: Peki 1 ay evvelde yine çok sinirli diye Yurdanurların yanında mı kaldı kız?

Melahat: Efendim?

M.A: Eve mi döndü o gün, Yurdanurlarda mı kaldı?

3915 **Hüseyin:** Ben kovaladığımda, onu ben yakalayamadım.

M.A: Tamam. Yurdanurlarda mı yattı o gün?

Hüseyin: Ben aradığımda o gün öbür taraftan geçiyor, Yurdagülginin evine geçiyor.
Ben kapısında bekledim Yurdagülginin. Dedim ki; Nezen’i çağır gelsin.

M.A: Onlarda kaldı yani o gece.

3920 **Hüseyin:** Evet o gün orada. Ondan sonra akşamüstü gece geri eve getirdi annesi.
Annesi geri eve getirdi.

M.A: O zaman bu ifadeyi veren kişi o geceyi değil, ondan evvelki geceyi mi anlatıyor diyorsunuz?

Hüseyin:1 ay sonrasını söylüyor.

3925 **M.A:** Anladım.

Arif: Olay olmuş. Bir ay önceki olayı...

Hüseyin: Kaybolduğu gün kesinlikle ve kesinlikle Nezen'in kaybolduğu gün ben çocuğumu öyle kovalamadım. Ben kovalamadım.

M.A: Gelirken falan görmedin. Eve gelirken, evden çıkarken falan. Peki. Şimdi
3930 Nezen'in efendim daha evvel fotoğraf olarak yayınlamıştık. İşte son görüntüleri.
Murat'ın arabasında görüntüsü var. Murat'ın arabasının yanında Ahmet var mı, yok mu? Bunu konuşacağız. Ben tabi programda demiştim yani.

M.A: Aslında Ahmet o gün Murat'a gittiğini, Murat ile beraber çıktığını ve sonra Murat ile beraber döndüğünü, arabasını da Melahat Hanım'ın evinin yakınına park
3935 ettiğini anlatmıştı. Bunu Ahmet'e de söylemişim; "Sen bu şekilde Murat'a şahitlik yapmış oluyorsun, hani onun o anına." Ama tabi şöyle, şunu da düşündüm; belki de Murat'ı da kendisine şahit tutmak isteme tanrıda olabilir bu anlatımlarda. Orada Ahmet ile konuşurken Murat için söyledim ama sonradan düşündüm aslında aynı şey Ahmet için de geçerli. Her ikisi için de geçerli. Bakın izleyelim de üzerine
3940 konuşacağız zaten.

(VTR starts)

-Nezen Germiyen'in son görüntüleri!-

(Live Broadcast starts)

M.A: Evet bu araba ve görüntüler inşallah birilerine de bilgi vermeleri için faydalı olur diye düşünüyorum. Hem arabayı da görmüş olduk, kızımızın üstü başı da belli. Nezen çıkarken farkındaysanız sürekli arkasına bakıp yürüyor. Yani arkasından biri
3945 geliyor mu gelmiyor mu diye bakıyor.

Hüseyin: Zaten orada, bak şurada iki sefer dönerek bakıyor arkasına. Şu arada bakıyor bak.

Arif: Bir şey sorabilir miyim? Bu Murat'ın arabasıyla çıkışıyla hepsi aynı görüntü içerisinde mi?

3950 **Hüseyin:** Aynı görüntü içerisinde hocam.

M.A: 12 dakika var arada hocam.

Arif: Aynı görüntü içerisinde. Bir ondan, bir ondan iki parça birleştirilmiş değil yani.

M.A: İki parça, iki parça. Arada 12 dakika var.

Arif: İki parça mı?

3955 **M.A:** Evet, önce kız çıkıyor, arkadan 12 dakika sonrada Murat çıkıyor.

Rahmi: Bana göre o zaman zaman arkasına dönmesi tamamen beklediği birinin gelip gelmediğini kontrol mahiyetindedir.

M.A: Öyle gibi görünüyor, şimdi ilk bakışta öyle gibi gözüküyor.

Rahmi: Benim kanaatim bu yani herhangi bir çekingenliğinden değil. Arkadan
3960 gelecek kişiyi ikide bir bakıyor. ‘‘Acaba geldi mi?’’ Yani beklediği kişiyi sabit bir noktada beklemiyor yapılan konuşmaya göre ben telefon açıyorum Şevki Bey’e; Şevki Bey ben TEM yolu üzerinde yavaş yavaş ilerliyorum, oraya doğru gel. Arada bir de dönüp bakıyorum geldi mi gelmedi mi, diye. Hadise bu.

Hüseyin: Tahmin ettiğimde bu. Ahmet’in de zaten burada arabayla gittim dediği
3965 Korucu Site var, Murat tek burada. Ahmet yani, arabanın içinde hiç Ahmet yok.

M.A: Ne zaman farkına vardın bunun?

Hüseyin: Biz orada baktık. Tek gidiyor.

M.A: Peki abiciğim baktın da, yani ben şimdi, siz o zaman, bu görüntüye o zaman baktığında bunu biliyordun. Buraya Ahmet bağlandığında, ben bu görüntüleri
3970 bulmadan şey yapmadan, sen niye o zaman Ahmet’e demedin ; ‘‘Ahmet, yani böyle söylüyorsun da yoksun sen görüntüde. Ya Yurdagül, böyle yapıyorsun da kocan 12 dakika sonra çıkmış. Yurdagül sen böyle söylüyorsun da senin kocanın ne işi var benim kızım?’’ Yani niye bu tepkiniz yok, ben bunu anlamıyorum yani. Ben mi yanlış düşünüyorum gerçekten.

3975 **Hüseyin:** Hayır, hayır. Siz yanlış düşünmüyorsunuz. Burada dedi ki bak, Ahmet dedi geçen gün ben konuştum...

M.A: Melahatçığım ağlamak zorunda değilsin şimdi. Ben ağlamıyorsun dedim diye ağlamayın. Kendimi de kötü hissediyorum yani.

Hüseyin: Geçen ki konumuzda, geçen haftaki konumuzda Ahmet dedi, ben arabanın
3980 içinde beraber gidiyorum.

M.A: E sen izlemişsin biliyorsun niye demedin Ahmet’e o zaman burada ‘‘Ahmet hani beraberdin, yoksun .’’ diye. Ben bu görüntüye iki gün evvel ulaştım.

Hüseyin: Biz zaten bunu emniyetten istedik. Buna zaten emniyette baktık.

M.A: Tamam işte aynı şeyi söylüyoruz. Sen biliyorsun yani Ahmet bunu 3985 söylediğinde sen biliyorsun, ben bilmiyorum daha. Ama sen biliyorsun. Bildiğin bir şey ile ilgili konuşuyor Ahmet.

Arif: Sende bu konu konuşulurken “Ahmet içinde yoktu. Ben bu görüntüyü gördüm.”O gün ne için demedin diyor Müge Hanım.”

Hüseyin: Şimdi bak bir de onu söyleyeyim. Ben Ahmet ile ablası konuşurken...

3990 **Arif:** Sorulana cevap ver.

Hüseyin: Tamam ona bir şey demiyorum.

Arif: Bir dakika, sorulan soruya cevap ver. Bu hadisede, sen bu hadiseyi bu görüntüyü polislerle beraber izledin.

Hüseyin: Evet.

3995 **Arif:** İçinde Ahmet’in olmadığına kanaat getirdin. Aradan zaman geçti, geldi burada Ahmet konuşurken içinde vardım dedi mi? Dedi.

Hüseyin: Ahmet dedi.

Arif: Müge Hanım diyor ki.

M.A: Röportaj yaptık, 2 – 3 kere bağlandı çocuk.

4000 **Arif:** o gün neden bunu söylemedin? Mademki gördün, neden söylemedin diyor.

Hüseyin: Çünkü hocam...

M.A: Bana da bir tercüman lazım yalnız.

Arif: Ben yapıyorum.

M.A: Sağ olun hocam valla. Petrolü de biliyorsunuz.

4005 **Hüseyin:** Efendim?

M.A: Petrole gittiklerini de biliyorsunuz. Bu dedikoduyu da biliyordunuz. Petrol olayını da biliyordunuz.

Hüseyin: Vallahi de bilmiyorum, billahi de bilmiyorum Müge Hanım. Yemin ediyorum bilmiyorum, ben burada öğrendim.

4010 **M.A:** Şimdi bakın Murat arabasıyla ilk çıktığında yanında kim var, kim yok gözüküyor. Ama bir sonraki görüntü Murat’ın eve dönüş şeyi. Kaç arkadaşlar dakikası? 11.58 mi?

Arif: Gündüz.

M.A: Yani normal dakikalı verin. Nerede dakikaları, bize dakikası lazım. Nerde 4015 numara gözüküyor? Ben mi görmüyorum? 11.37. 11.37, 58’de de Murat tekrar evine geri dönüyor. Sizinle ekmek yemeye. Şimdi yakınlaştıralım, yanında kimse var mı,

yok mu? Yani bu aracın içinde, bizi alın. Alın spotu falan arkadaşlar. Yanında kimse yok, koltuk boş.

Hüseyin: Evet koltuk boş.

4020 **M.A:** Ama Ahmet anlattı işte o gün ‘‘Ben gittim, Nezen’i telefonla konuşurken gördüm. Arabayı şuraya park ettim. Sonra işte beraber çıktık, hurdaya gittik. Hurdadan tekrar geri döndük. Ben arabamı şuraya park etmişim. Gittim arabama bindim geldim.’’ Hatta ben dedim ya yazık seni çağırılmamışlar mı ekmek yemeye yani. Pide yemeye yani, sizin ekmek dediğiniz. Araba da boş.

4025 **Hüseyin:** Evet.

Rahmi: Pideyi de unutmuyorsun bir türlü.

M.A: Pideyi valla unutamıyorum, aklımda fikrimde hep pide var ne yalan söyleyeyim yani.

Hüseyin: Şimdi Müge Hanım, bacısına diyor ki; ben diyor, günleri karıştırmışım 4030 diyor.

Melahat: Bacısına değil, ben o gün dedim ya sen gelmedin diyorum, araban yoktu diyorum, daha hala söylüyor.

Hüseyin: Ben diyor günleri karıştırmışım diyor, bir gün önceki, bir gün sonraki olabilir diyor. Ben günleri karıştırmış olabilirim diyor, bacısına da öyle söylüyor.

4035 **M.A:** Tamam da o zaman, iyi ama yani bütün bunları bir tane röportajla, 3 tane telefona bağlan hepsini konuş, ondan sonra karıştırmış olabilirim. İlk başta anlatırken dersin ki ben gördüm ama hangi gün olduğundan emin değilim. O gün mü değil mi emin değilim. Hatta Melahat Hanım hayır dediğinde Melahat ile tartışmadı mı, o gün ben ordaydım gördüm sizin geldiğinizi diye. Yani üç gün sonra ben karıştırmış 4040 olabilirime döndü iş. Neden? Çünkü görüntü çıktı, şu oldu bu oldu falan. E yok işte yanında. Valla bilmiyorum yani artık herkes.

Hüseyin: Nezen neredeyse çık yavrum. Yavrum, çık yavrum.

Arif: Bir dakika. Normal bir ifadeyle Ahmet’in o gün verdiği röportajdaki hiçbir şeyin doğru olmadığını bugün anlıyor muyuz? Anlıyoruz.

4045 **M.A:** Yani sonuç bu.

Arif: Sonuç bu.

M.A: Başka üzerine söyleyecek bir şey yok.

Arif: Bunun bir nedeni olması lazım. Neden? Bunu açıklaması lazım.

M.A: Peki, efendim, ha dur önce Tugay’a döneceğim. Şimdi adı geçen bir Tugay 4050 meselesi var. Aslında önce Murat cezaevinden ne yazmış, bana Murat Bey. Önce onu

söyleyeyim, 12.04.2013 tarihli. Sonra Tugay'da geldi, Nezen'in arkadaşı. Hoş geldin Tugay.

Tugay: Hoş bulduk.

M.A: Şimdi arada şey yapacağım." Sayın Müge Ablacığım, satırlarıma başlamadan
4055 önce selam ederim. Daha önceki sabıkamdan dolayı beni rencide etmeyin; dostum
var, düşmanım var. Keşke röportaj yapma şansım olsaydı da kendimi
savunabilseydim. Her şekilde araştırmaya ve soruşturmaya hazırım. Bu kayıp ile
ilgili en ufak bir ilgim ve alakam yoktur." Biraz cümleleri şimdi düzelterek
söylüyorum. "Hakkımdaki iddiaları kesinlikle yalanlıyorum. Yayınınızı takip
4060 ediyorum. Hakkımda yorumlar yapılıyor. Cezaevinden olduğumdan dolayı kendimi
savunamıyorum. İki yıl önce kaçak elektrik kullanmaktan dolayı ceza aldım. 2008
yılından 2010 yılına kadar cezaevinde yattım. Ben cezaevinde olduğumda bir oğlum
oldu. Onu da Nezen Germiyen bakıp büyütmişlerdi. Ben de bunun hatırına Nezen
Germiyen'i o yüzden koruyordum. "

4065 **Hüseyin:** Evet.

M.A: "Bu suç mu? Bu yüzden görüştüğü erkek arkadaşlarına karşıydım. Annesi bana
dert yanıyordu. Ben de bir-iki kez dövüp, sıkıştırdım. " Doğru mudur?

Melahat: Bu kadar, ben başka bir şey demedim ki.

M.A: "Bunda benim suçum var mı? İpi sapı kopuk erkeklerle arkadaşlık yapıyordu.
4070 Annesi ve babası bana söylüyorlardı. "Babası da söylüyordu diyor. Söylüyor
muydun Murat'a da böyle böyle benim kızımın peşine düş diye?

Hüseyin: Ben nerede gördüysem, bak kiminle gördüysem motorla arkasında
giderken görürsen dur döv dedim.

M.A: Ne dedin?

4075 **Hüseyin:** Döv dedim. Gördüğün zaman döv dedim. Çünkü ben işe gidiyorum.

Arif: Yani vekâlet verdin Murat'a.

Hüseyin: Bir müddet evet öyle oldu.

M.A: Aslında, bunu sizin nezdiniz hâl de söylemiyorum genel itibariyle söylüyorum,
şöyle bir yanlış yapıyoruz bak. 3'ümüz, 4'ümüz de yapıyoruz bunu. Biz böyle evden
4080 kaçtığı zaman bir kız, vay niye kaçtı falan diye ben farkındaysanız vazgeçtim son iki
senedir o şeyden. Çünkü çocuklarında ne yaşadığını bilmiyoruz. Şimdi biz kendi
standart bir ailemiz var kafamızda, o standart aile profili içinde birisi kaçtığı zaman,
göçtüğü zaman, kocasından, evinden, karısından her neyse; diyoruz ki, var neden?
Ama aslında evinde ne yaşadığını herkes kendisi biliyor. Çok samimi söyleyeyim;

4085 benim annem ya da babam, bak şu yaşımdayım birine dese ki ya da dediğini duysaydım ki ben sakın bir çocuktum yani, laf söyleyen dinleyen bir çocuktum. Ama duysam ki babam diyecek birine benim kızımı gördüğün yerde döv ya da annem diyecek ki komşunun şeyine döv, e ben de kaçırdım. Ben kaçırdım yani.

Arif: Neyi düşünürdünüz o zaman?

4090 **M.A:** Annemin, babamın sözlerine değer vermezdim. O zaman zaten onların sözlerini dinlemezdim.

Arif: Annelik, babalık sıfatı kalkıyor ortadan.

M.A: Çünkü neden söz dinlerdim diyorum? Çünkü ben onların söylediği sözlere değer verdiğim için dinlerdim. O zaman ben onların sözlerine değer vermezdim.

4095 Başka bir yol çizerdim yani. Bu çok önemli.

Arif: Beni sevmediklerini düşünürüm. Benimle olan bağlarının mecburiyet bağı olduğunu düşünürüm. Ve fazlalık olduğumu düşünürüm.

M.A: Valla o kadar hiç sevgiye mevgiye girmezdim de şey yapmazdım yani.

Arif: Yani bu inanç, inanç...

4100 **M.A:** Yani derdim ki bunlar çok normal değiller derdim yani.

Şevki: Bugün sokakta yaşayan çocuklara baktığımızda, sokakta yaşamayı tercih etmiş çocuklara baktığımızda onların yüzde 60'ının 70'inin benzer sebeplerle; fiziksel istismar olabilir, çevresinden cinsel istismar olabilir benzer sebeplerle sokağa kaçtıklarını görüyoruz. Ki sokak yaşamak için risklerle doludur.

4105 **M.A:** Ona rağmen göze alıyorlar bunu.

Şevki: Ona rağmen anneye babayla yaşamayı tercih etmiyorlar ve sokakta yaşamayı tercih ediyorlar. Aslında çok üzerinde durulması gereken bir konu.

M.A: Evet, evet bence de. "Annesi ve babası bana söylüyorlardı. Kimsenin çocuğunu dövme hakkına sahip değilim. Bunu bende biliyorum ama babasının ve

4110 annesinin söylemesi üzerine bir veya iki kez dövdüm. Fazla ileriye gitmeksizin dövüyordum. Nezen'in diğer ki kardeşine de aynı ilgiyi gösterirdim. Yalansa orada söylesinler. "

Hüseyin: Evet.

M.A: Sen "CIA" diyorsun, o evet diyor.

4115 **Hüseyin:** Severdi yani, onların ikisini de severdi.

M.A: "Babasını ve annesini devamlı tehdit ediyordu. Babam annem beni dövüyorlar diye ."anladığım kadarıyla babam annem beni dövüyorlar diye ya polise şikâyet etmek ile tehdit ediyormuş ya da evden kaçırım diye.

Hüseyin: Evet.

4120 **M.A:** Yani diyordu sizi polise şikâyet ederim diye.

Hüseyin: Nezen bu kelimeleri söylüyordu.

M.A: Polise sizi şikâyet edeceğim diyordu.

Hüseyin: Evet diyordu.

Rahmi: Veya evden kaçacağım.

4125 **Hüseyin:** Zaten kendisi de diyordu; ben evden gidersem siz görürsünüz, diyordu. Bak ben evden gidersem siz görürsünüz diyordu.

M.A: Valla gösterdi yani işte herkese. “Onlarda bana söylüyordu. Siz olsanız, ne yaparsınız? Erkek arkadaşlarımla görüştürmüyorlar diye bana söylüyordu.” Bunu biraz. hıı, anladığım kadarıyla siz diyormuşsunuz ki ona erkek arkadaşlarıyla

4130 görüşüyor, bunu biraz sıkıştır diyormuşsunuz siz.

Hüseyin: Ben?

M.A: Hı Murat’a.

Hüseyin: Ben Murat’a diyordum; bak Murat bu Nezen’in gidişatı iyi değil. Bak ben işe gidiyorum, güce gidiyorum. Ama sen gördüğün kişilerle, gördüğün kişiyi bana
4135 söyle. Kimle görürsen Ahmet ile Mehmet ile bana söyle.

M.A: Anladım. Diyor ki; “ Ben burada kendimi savunamıyorum. Cezanın içinde ceza yatıyorum bu olay yüzünden. Babasının ve annesinin kalbi temiz olduğundan dolayı ını kimsenin adı geçmesin diye, kalbi kırılmasın diye Tugay denilen.”yani okuyamıyorum şeyden dolayı. “Tugay denilen şahısla baş başa konuştuklarını
4140 gördüm. Nezen’i azarlayıp eve gönderdim. Tugay denilen şahısa bir tane tokat vurdum.” Yani şu anda stüdyomuzda Tugay. “Gönderdim. Nezen’in evinin birazcık üst tarafında, inanmazsanız sorabilirsiniz, Tugay’ın lafı geçti de o yüzden yazdım. Nezen’i de kocaman oğlanın yanında ne işin var diye azarlayıp, gönderdim. Geri kalan söylemlerin yarısından çoğu yalan, yanlış. Benim de 3 tane çocuğum var.
4145 “ demiş Murat Beye gönderdiği şeyde. Ama tabi bu mektupta açıkçası o geceyi merak ediyorum. Onunla ilgili bir yanıt alamadım yani.

Arif: Benzin istasyonu ile ilgili hiçbir bilgi yok.

M.A: Yani petrol. Bence asıl konuşulması gereken, çünkü Murat Bey ile ilgili zaten Ahmet’in dediklerini biz zaten burada ekranda söylüyoruz. Eşini de doğrulamış
4150 oluyor bu görüntüler. Ama asıl o benzin istasyonunda ne işleri vardı. Gece Nezen eve geldi mi? Murat Bey rica ediyorum, madem bizi takip ediyorsunuz; gece kızı eve

getirdiniz mi, kız eve geldi mi, ya da oradan siz kaçmıştı da mı buldunuz, aynı kıyafetler...

Arif: Neden babasına annesine söylemedi?

4155 **M.A:** Neden bunca zaman annesinin babasının bundan haberi... Var mı, yok mu onu da bilmiyorum ben şu anda. Ben şu anda hiçbir şey bilmiyorum.

Arif: Yok gibi görünüyor.

M.A: Yani aile yok diyor. Yani Murat Bey'de; var mı, yok mu der onu gösterir. Peki, Tugay niye buraya geldi? Şimdi biz önce Tugay ile röportaj yaptık. Şöyle bir şey
4160 konuşuldu; Ahmet dedi ki yaptığı röportajda; Murat Abi'mi işte babası yaşında kişilerle gezdiğini söyledi Melahat Hanım. Bu yüzden dedi, bir çiftlikte pikniğe mi gitmişler ne olmuş falan dedi. Melahat Hanım'da buna karşı çıktı. Şimdi Murat Bey diyor ki; 'Ben babası yaşındaki kişi ile değil ben Tugay ile gördüm.' diyor. Tugay'da genç, delikanlı bir çocuk Bizimle röportaj yaptı. Önce röportajı izleyelim,
4165 sonra Tugay'a dönelim. Aradan sonra.

(VTR starts)

-Murat Bey'in dövdüğü söylenen Tugay konuştu!-

Muhabir: Siz Nezen'le otururken bir parkta Murat Bey'in gelip seni dövdüğü konuşuldu. Olayın aslını bize anlatır mısın?

Tugay: Şimdi abla biz aşağı mahallede ben oturuyordum arkadaşlarla beraber.

4170 **Muhabir:** Aşağı mahalle derken Nezenlerin orası mı?

Tugay: Nezengilin evinin orası evet. Ondan sonra ben orada otururken Murat kendi arabasıyla yukarıya doğru geliyordu. Geldi, Nezen dedi ki, aha dedi beni dövecek. Hayrola dedim. Erkeklerle konuşmama kızıyor, dedi. Bende dedim ki; kızılıyorsa dedim, seni evden çıkartmasın dedim. Birde dedim ben senin abinim dedim. Herkes yanlış
4175 anladıysa, dedim, uzaklaşırım diye ben buna öyle söylemişim. Bu da tamam dedi, şöyle böyle dedi. Murat geldi. Baktım, Nezen ileriye doğru gitti, kaçtı. Murat geldi, bana vuracaktı. Daha doğrusu vuruyordu, bende ona vurdum. Ondan sonra işte yukarıya doğru çıktım bende arkadaşlarla beraber. Baktım, küfür etmeye başladı bana. Kapıyı açtı, artık ne çıkartacaktı bilmiyorum. Kapıya vurdum, onun koluna
4180 çarptı yani. Ondan sonra abla bende çıktım, direkt buraya geldim. Bizim aramızda hiçbir şey yoktu Nezen ile. Ben onu kardeşim gibi bak, sanki benim bir parçamış gibi Nezen'i o derecede seviyordum ama yani ben arkadaş niyetine. Ama görenlerde öyle demiyordu. Kankaydık yani. Bunun üstünde de sevgili mevgili lafı çıktığı zaman ben uzaklaştım. Zaten Adana'ya gittim ben.

4185 **Muhabir:** Bir parkta otururken Murat Bey'in geldiği söyleniyor.

Tugay: Abla öyle bir şey yok. Şimdi ben Nezen ile şöyle diyeyim, bir yürüsem Nezengül'ün evine giderim Nezen ile beraber. Bunun babası bir de güvercin besliyor ya ben onun için gidiyordum, bir de bizim arkadaşlar güvercin falan satacaklar diye. Hüseyin Abi'ye bir danışayım dedim. Her Cuma'dan Cuma'ya ben Hüseyin Abi'lere

4190 giderim. Yani hal hatır sormaya olsun, ille güvercinler için değil.

Muhabir: Sen sürekli gidip gelen birisin. O zaman Murat Bey biliyordur, gidip geliyorsun. Niye seni dövmeye kalkmış?

Tugay: Biliyordu abla şöyle diyeyim; dövmedi de dövmüş gibi bir laf, ağız falan çıktı. Hiçbir şey yok ortada ama Murat ile benim aramda da hiçbir şey yok.

4195 **Muhabir:** Peki sen Nezen ile yakın arkadaşsın.

Tugay: Evet.

Muhabir: Nezen nasıl bir kızdı?

Tugay: Nezen iyi birisiydi. Gerçekten iyi birisiydi. Benim sanki böyle bir canımdı. Bir parçam gibi bir şeydi abla, öyleydi. Aynen öyle yani. Yani kardeşim desem 4200 yanında ayıp kalır yani öyleydi. Kardeşten de öteydi abla, çok seviyordum onu. Ama ne olduysa böyle, arkadaş ortamı herhalde Nezen'i bozdu yani.

Muhabir: Peki alkol ya da uyuşturucu tarzı bir şeyler kullanır mıydı?

Tugay: Kullanıyordu abla. Çünkü bunu bazı kişilerde söylüyordu. Hatta ben bir kere gözümle görmüştüm. Söylemek istemedim.

4205 **Muhabir:** Nerede içiyordu?

Tugay: Nezengilin fotoğrafında hatta bir tane kaya, hatta bir kayada fotoğraf çekilmişti. O reisimin yanında hemen Nezen içiyordu abla. Bir ara kahvenin önünde artık elinde bir tane bira vardı. Birayı içiyordu abla, küfür ediyordu. Neyse bende aldım direkt evine götürdüm. Zaten Hüseyin Abi'ye söyledim. Abi dedim, kızına 4210 mukayyet ol, dedim. Kahvenin önünde küfür ediyor dedim. Tamam dedi ben konuşurum dedi.

Muhabir: Nezen o zaman senin çok yakın arkadaşınsa biliyorsundur bir erkek arkadaşı var mıydı?

Tugay: Vardı abla. Ben 3 tane erkek arkadaşını biliyorum.

4215 **Muhabir:** Kimler onlar?

Tugay: Mehmet Atak vardı, Dursun diye birisi vardı, diğeri de Muhammet miydi, öyle bir şeydi abla ya.

Muhabir: Nezen'i kaybolmadan en son ne zaman önce gördün?

Tugay: Bir ay önce, hatta kaybolmadan iki hafta öncesi ben bir tane numara 4220 çevirdim. Nezen bana vermişti o numarayı. O numarayı çevirdim. Çalıyordu. Ama kimse açmıyordu. O kart artık kullanılıyor mu, kullanılmıyor mu onu öğrenmek istemiştim. Kullanılmıyormuş. Hüseyin Abi'nin eski numarasıymış.

Muhabir: Onu kullanmış yani kaybolmadan 2 hafta öncesine kadar.

Tugay: Evet abla.

4225 **Muhabir:** Yani siz hiç el ele dolaşmadınız.

Tugay: Yok, hayır.

Muhabir: Ama böyle dedikodular çıkmıştı öyle mi?

Tugay: Evet abla çıkmıştı.

Muhabir: Kaybolmadan ne kadar süre önce?

4230 **Tugay:** 2-2 buçuk ay önce.

Muhabir: Evin önündeki tartışma olayı ne kadar süre önce oldu?

Tugay: 3 sene falan oldu.

Muhabir: 3 yıl önce olan olay, annesi de bunu söylüyor öyle mi? Yaşı büyük çocuk olarak da seni söylediler öyle mi?

4235 **Tugay:** Abla benim yaşım 40 değil, 19.

(VTR starts)

M.A: Tugay yani sen diyorsun ki ben boşu boşuna o gün Murat'ın hışmına maruz kaldım. Nezen benim çok yakın arkadaşım.

Tugay: Evet abla.

M.A: Peki kardeşim gibiydi diyorsun. Bu evden kaçıp gitmesi için ne düşünüyorsun 4240 o zaman? Madem, eğer bazen ben bunu isterim. İlla ki her kız ve erkek çocuğu illa ki sevgili olmaz yani. Hatta hangi yaşta olursa olsun bir kadın çok iyi erkek arkadaşı olabilir. Bir erkeğin de çok yakın kız arkadaşı olabilir. Ve her şeylerini de birbirlerine anlatırlar. Sana anlatır mıydı?

Tugay: Bana anlatırdı abla aynen.

4245 **M.A:** Peki Nezen'in kaybolmasının altında sen ne arıyorsun? Ne düşünüyorsun?

Tugay: Nezen kaybolmadan önce bana bir tane numara vermişti. Zaten anlattığım gibi. O numara da Hüseyin Abi'min eski numarasıymış. Bana dedi, ararsan dedi, ulaşsın konuşuruz. Bende tamam dedim. Ben bu numarayı aradım kimse açmadı. Yani duymadı mı bilmiyorum yani sessizdeydi herhalde, kimse de açmadı. Sonra, 1 4250 hafta sonra ben geldim. Telefonu tekrar aradım, aynı numarayı ulaşamıyor dedi. Aradan bir hafta geçti, Cuma günü Nezen kaçmış dediler. Yani böyle. Ben şimdi

direkt çarşıya çıktım. Hüseyin Abimgil’de Nezen’i arıyorlardı. Daha doğrusu Melahat Abla’m. Onu gördüm, yengemi çarşıda. Abla ne oldu, dedim. Nefes nefese kalmışsın, dedim. Ya dedi, Nezen dedi, gitti işte dedi. Hayrola dedim. Kaçmış, dedi 4255 veya kaçırılmış mı dedi. İki seçenek ya kaçmış, ya kaçırılmış. Böyle söyledi. Tamam, abla dedim. Ben şimdi gider dedim, tüm arkadaşlarıma haber veririm dedim. Tüm Nevşehir’de de biraz da olsa çevrem var. Tüm arkadaşlarıma haber veririm gören olursa bana haber verirler, dedim.

M.A: Tugay tamam ama ben şunu merak ediyorum. Bu senin kardeşim dediğin ve 4260 konuştuğun bir kız ya. Evden kaçması beklenir bir şey miydi, yoksa seni şaşırttı mı?

Tugay: Baya bir şaşırttı abla. Aşırı derecede, Hatta... Rıfat mıydı?

Hüseyin: Rıfat.

Tugay: Çat’lı Rıfat diye birisi vardı. Bu kaçtığı zaman polise haber vermiştik. Ben de çarlıda geziyordum. Bizim orada metris diyorlar. Metriste gezerken Ravza 4265 Giyim’in önünde durdum. Rıfat geldi. Çatlıymış. Ya dedim, senin haberin var mı?

Yalnız ben ağzını arıyordum o çocuğun yani Çatlıymış ya. Ondan bunun ağzını arıyordum. Ya dedim bizim bir kız kaçırılmış Nar’dan dedim, haberin var mı, dedim. Hüseyin Germiyen’in kızı dedi. Nezen Germiyen’i biz kaçırdık dedi. Böyle söyledi.

Tamam dedim. Hiç yani, alttan aldım. Eyvallah dedim. Sonra motor muhabbetine 4270 girdim. Dedim bana motor ayarla, alacağım falan dedim. Sonra ben çıktım oradan direkt Murat Abi, bana numarasını vermişti.

M.A: Yani Rıfat biz kaçırdık dedi.

Tugay: Hıhı Rıfat kenedi ağzıyla biz kaçırdık dedi. Ben de gittim Hüseyin Abi’me haber verdim.

4275 **M.A:** Peki bir şey söyleyeceğim; sen orada bir laf ettin, ‘‘Çatlı ya’’ dedin. Niye siz Çatlılar tarafından kaçırıldığı düşüncesindesiniz?

Tugay: Abla çünkü benim kulağıma Çat’a kaçırıldı gelmişti.

M.A: Çatlılar kaçırdı?

Tugay: Hıhı Çatlılar kaçırdı diye.

4280 **M.A:** Niye Çatlılar kaçırıyorlar bu kızı?

Tugay: İşte ben onu anlamadım abla. Böyle geldiği için, bende ona sorayım dedim. Ona sordum. O da dedi ki, biz kaçırdık.

M.A: O zaman böyle Çat’tan sevdiği birisi mi vardı?

Tugay: Çat’ta...

4285 **Melahat:** Mehmet Akat Çat’lı ya.

Tugay: He doğru. Mehmet Akat Çat'lı.

Hüseyin: Rıfat Şen Çat'lı.

Tugay: Muhammet'te Çat'lı. Dursun'da.

M.A: Ama sonra polis ifadelerini aldı. Siz söylüyorsunuz, biz kaçırmadık diyorlar.

4290 **Tugay:** Aynen öyle. Yok, bana dediler ki işte ben, polis abimizde bizim tanıdık olurdu, biz ona söyledik. İşte abi dedim, böyle böyle dedim. Bu bana söyledi dedim, kaçırdık diye. O da dedi ki yok abi dedi, biz şaka yaptık dedi. Polis abi de kalktı dedi ki, bunun şakası olur mu dedi. Gözaltına almışlardı, şimdi serbest bıraktılar zaten. Kahvenin önünde geziyordum. Nezen zaten, hani bir tane fotoğrafı var burada. Böyle
4295 eşarplı çekilmiş, kayada. O kayanın dibinde otururken alkol içmiş Nezen. Kahvenin önüne geldi bu benimle tokalaşmaya. Geldi tokalaştı. Baktım alkol kokuyor, sen ne içtin kız, dedim. Alkol içtim kanka, dedi. Hani bu kanka lafı da meşhur zaten.

M.A: Bu fotoğrafı mı?

Melahat: Bu Nezen değil ki.

4300 **Tugay:** Yok. Bu değil.

M.A: Bir tane daha başörtülü var. Hı şunu söylüyorsun.

Tugay: Hıhı burada. Ondan sonrada...

M.A: Burada da gözleri kayık eğer fotoğraftan değilse zaten.

Tugay: Ondan sonra dedim ki, gel seni evine götürüyüm dedim. Yok, kanka ben
4305 gelmem, dedi. Zaten bu kanka lafı bizim aramızda baya bir yükselmişti. Nezen sanki benim böyle bir parçam gibiydi. Zaten Hüseyin Abi'de biliyor.

M.A: Tamam madem parçan gibiydi; sen bunun mesela Çatlılarla olan bir şeyini biliyor muydun yani? Oradan, şimdi 3 kişi sayıyorsun. Hangisi arkadaşı? Üçüde mi arkadaşı?

4310 **Tugay:** Yok.

Hüseyin: Şimdi Müge Hanım.

Tugay: Şimdi Mehmet Atak bunun çıktığı oluyordu. Şimdi ben çarşıya çıktığımda Mehmet Atak ile gördüm. Ertesi gün Dursun ile gördüm. Öteki gün Muhammet ile gördüm. Yani ben gelip de söylemedim kızın üstüne gitmesinler diye. Gelip bir de
4315 benden şey istedi, madde istedi Nezen. Benim işim olmaz dedim. Lafı kapattım. Bir daha da açma dedim. Sonra Hüseyin Abi'nin yanına geldim. Kızına mukayyet ol abi dedim. Tamam dedi, ben hallederim dedi.

Arif: Aranızda bu laf geçti mi?

Hüseyin: Aramızda?

4320 **Arif:** Aranızda Tugay ile bir laf geçti mi?

Hüseyin: Evet dedi. Ben ikisine de söyledim. Dedim ki, Nezen dedim bak Tugay bana böyle böyle söylüyor, dedim. Baba dedi, ben bir daha yapmayacağım dedi. Bana kelimesi bu.

Arif: Ondan sonra tamam dedin yani.

4325 **Hüseyin:** Tamam dedim. Bir daha yapmayacağım, ben bu işi yapmayacağım dedi.

M.A: Yani Tugay ben senden şunu mu anlayayım reklama girmeden önce; yani bir tane görüştüğü kişi yoktu.

Tugay: Yok abla ya. 3-4 tane.

Rahmi: Bu saydığım 3 kişi dışında, Tugay.

4330 **Tugay:** Özür diliyorum, şu laf var hani çorap değiştirir gibi sevgili değiştiriyordu Nezen. Yani böyleydi.

Rahmi: O üç kişinin dışında kendisinden yaşça büyük bazı kişilerle de böyle dolaştığını, konuştuğunu falan hiç gördün mü veya duydun mu?

Tugay: Yok abi.

4335 **M.A:** Peki ara verelim.

(VTR starts)

(Live Broadcast starts)

M.A: Tugay benim senden öğrenmek istediğim şey şu; sen bunun arkadaşıysın ya sana anlatıyor muydu, ben hamile kaldım, hani hamileliğimden şüpheleniliyor. Ne bileyim ben orda birini çok seviyorum. Eğer bu kız kendi niyetiyle kaçtıysa birini söylemesi lazım.

4340 **Tugay:** Yok abla bana sadece diyordu yani, bu gidişle diyordu, ben evden kaçarım diyordu. Hayrola dedim niye? Ya diyor, bilmiyorum diyor bana. Dedim bilmediğin sebep ne? Madem evden kaçıyorsun ki bir sebep var dedim. Niye gidiyorsun dedim. Niye kaçacaksın dedin. İşte dedi. Aradan 2-3 ay geçti, kaçtı.

Şevki: Ama Tugaycığım demin dedin ki, “Ben evden kaçmasına çok 4345 şaşırdım.” dedin. Ama şimdiki söylemine göre çok şaşırmamış olman gerekiyor.

Tugay: Yok anlamadınız dediğimi. Şöyle anlatayım; şimdi Nezen bana diyordu ki, ben kaçacağım. Ama ben inanmıyordum bunun kaçacağına. Yani hani yalan söyler ya bu, Hüseyin Abi’ m de bilir. Ben yalan söyledi zannettim veya bir şaka yaptı zannettim ama evden kaçtığına gerçekten de şok oldum yani.

4350 **Rahmi:** Peki evden kaçacağım dediği zaman söylem olarak neyi.

Tugay: Söyledim, bilmiyorum dedi.

Rahmi: Sordun.

Tugay: Sordum sebep ne dedim. Kaçacaksan bir sebebi olması lazım dedim. Bilmiyorum dedi.

4355 **Rahmi:** Yani çok sevdiğim biriyle mi kaçacağım yoksa bu hayatı beğenmiyorum başka renkli hayata gideceğim...

Tugay: Öyle bir şey söylemedi.

Şevki: Ya da evde çok dayak atıyorlar. Dayaktan mı usandı?

Tugay: Bana sadece bilmiyorum dedi yani.

4360 **M.A:** Son bir şey soracağım sana; senin bu uyuşturucu ve alkol için nereden para buluyordu peki?

Tugay: Şimdi şöyle diyeyim; Nezen'i tanıdığım kadar yani ben inanmıyordum bunun böyle madde kullandığına veya alkol. Alkolü gördüm kullandığını ama bundan bir önceki sorunuza dönebilir miyim?

4365 **M.A:** Hı hı.

Tugay: Bundan hamile misiniz falan filan, söz konusu çıktı böyle. Ben Nezen'e güveniyorum yani Nezen böyle birisi değil.

M.A: Ama kaybolmadan önce bunun dedikodusu çıktı.

Tugay: Aynen öyle. Kaybolmadan önce çıkmıştı.

4370 **M.A:** Kimden çıktı peki?

Tugay: Ya ben arkadaşların yanına giderdim. Sağ sol der ki; işte Nezen hamile şöyle böyle. Ben de derim ki gözlerinizle duydunuz mu, gördünüz mü?

M.A: Ama konuşuluyordu yani.

Tugay: Tabi konuşuluyordu bu. Bundan 1-1 buçuk hafta öncesi.

4375 **M.A:** Kaybolmadan?

Tugay: Aynen.

M.A: Kaybolmadan bir buçuk hafta öncesi bu...

Tugay: Bu konuşuluyordu aynen.

M.A: Sen sordun mu Nezen'e bunu?

4380 **Tugay:** Yok sormak mecburiyetinde kalmadım. Çünkü benim Nezen'e güvenim vardı. Bir de benimle Nezen'i sevgili olmuş durumuna çıkarttılar. Yani Tugay ile Nezen sevgili diye geçiştirdiler. Yani şöyle diyeyim ben bacım dediğim kişiye arkamı dönüp sevgilim diyemem. Yani ben bu şekilde kendimi düşük bir seviyeye düşürmem.

4385 **M.A:** Aferin ben de aynı fikirdeyim. Eğer öyle yapıyorsan aferin yani sana. Yalnız çok enteresan; Tugay diyor ki Mehmet ile Cuma günü yayına bağlanan kuzeni röportaj yapan kuzeni diyor ki, Mehmet geldi. Hangi arabayla? Yere yakın arabayla. Görgü şahidi kadın diyor ki; ‘‘O gün olabilir gördüğüm, beyaz arabaya bindirildi götürüldü.’’ Yani şimdi toplandığı zaman hep bir beyaz araba, bir Çat’lı, bir Mehmet
4390 geçiyor. Mehmet diyor ki ‘‘Benim arabam da yok. Ben araba kullanmasını da bilmem.’’ Mehmet sen gel buraya en iyisi. Hepiniz toplanın gelin. Süremizi çok aştık. Çok teşekkür ediyorum ana kumandaya da, bizi izlediğiniz için sizlere de. Görüşmek üzere efendim. Hoşça kalın.

Tuesday, May 14th, 2013

(VTR starts)

-Hasan Fidan Nisan 2012’de enteresan şekilde kaybolmuştu!-

4395 **Müge Anlı:** Hasan Fidan aylardır ortada yok. Hasan Bey Nisan ayında maaşı da dahil olmak üzere hiç emekli maaşını çekmemiş bu geçen süre içinde. En son babasını Mart ayının sonunda görmüş konuşmuşlar. Babası bir ev almak istediğini söylemiş.

Sokaktaki kadın 1: Hakan diye bir emlakçı varmış. O da sanırım Ağustos ayından beri kayıp.

Sokaktaki kadın 2: Hakan Bey polisler geldiğinde buraya, çok bir görüşmemiz yok Hasan Bey ile. Bakın hani, tarih tarih not alıyorum ben bunları... O dönemde yazmadı Hakan Bey, polisler gelmeden bir hafta öncesinde hazırladı, tek tek yapıştırdı.

4405 **M.A:** Hasan Bey bankaya giriyor. Bankadan parayı çekiyor ve daha sonra da bankadan ayrılıyor.

Stüdyodaki kadın 1: Bunun en son muhatap olduğu emlakçı da orada bitiyor.

M.A: Bu adam sonuçta 10 bin lirayı çekmiş. Bankadan çektikten sonra diğer Hakan Bey ile de konuştuğuna göre, bu parayla ilgili ne karara vardılar? Zeki Canan isimli

4410 bir vatandaşımız Hasan Fidan’ı gördüğünü söylemiş.

Zeki Canan: Çarşamba Pazarı’nda gördüm ablacığım.

S.K 1: Bağlasalar, dil ilan olmadıktan sonra hiçkimseye gelmesene bana gelir.

M.A: Buradaki tek sıkıntılı durum şu: tek gören sizsiniz. Bizim aslında başka bir konu üzerinde başka bantlarımız var. Ev alınmamış.

4415 **S.K 1:** Evet

M.A: O para noldu vesaire diye biz başka bir hazırlık yaptık. Hasan Fidan'ın ortada olabileceği kısmına beni inandırabilecek hiçbir emare yok.

Stüdyodaki Kadın 2: (Ağlayarak) Hasan'ı Nisan'da öldürdüler. Hasan'ı takip ettiler Nisan'da öldürdüler.

4420 M.A: Belli ki kaybolduğu söylenen gün malesef onun da başına bir iş gelmiş.

- Hasan Fidan ile ilgili son dakika gelişmesi ne? –

- Gülhanım Şahin 25 yıldır görmediği kızını arıyor!-

Gülhanım Şahin: Kızımı aramakta bulunuyorum. 25 senedir görmediğim bir kızım.

Babası kaydolduğundan(?) dolayı kızımı babasına vermek zorunda

4425 kaldım(ağlayarak). Beraber olamadık. Ondan hasret çekiyorum. Bana 25 senedir

göstermiyorlar. Göstermedikleri için ben de buradayım. Kalp hastasıyım, yüksek

tansiyon hastasıyım. E anında ne olacağı belli değil, bir sesin olsun duyayım

(ağlayarak). Bana ıı çocuğumu gösterebilirsin. Onun yavruları nasılsa ona, o da benim bir

anneliğimi düşünerek, o da bana yardımcı olsun. Kızımı büyütmüş, ben onun

4430 ellerinden öperim. İsmi Emine imiş hanımefendinin. Emine Abla'ya sesleniyorum,

bana geri dönerler. Bende bir annelik şeyini hastalıktan dolayı, bir an önce görmek

istiyorum kızımı (ağlamaklı)

-Az sonra Müge Anlı'da-

-Üzeyir Kaya 3 Şubat 2013'te Antalya Boğaçayı'nda ölü olarak bulundu.-

4435 M.A: Üzeyir Kaya, 3 Şubat'ta Antalya Boğaçayı'nda öldürülmüş olarak bulunuyor.

İddialara göre; bu daha evvel tartışmayı yaşadıkları avukat çantasından küçük bir

balta çıkarıp kafasına vurmuş.

Yüzü Gösterilmeyen Kadın: Sadullah ismini verdiler.

R.Ö 1: Ağzından öyle laf çıkardı hani. Ben öldürdüm, kime ne gibilerinden.

4440 **Kenan:** Ben değilim, kesinlikle ben değilim yani.

M.A: Eğer sen kızgınlık anında söylediyse, sen duymuşsundur bunun yaptığını.

Kenan: Bilsem niye söylemeyeyim?

A.V: Avukat iyileşti, mangal yakmaya gittik cinayetten 15 gün

olabilir. Çünkü Kenan gelmişti zaten.

4445 M.A: O zaman Kenan sen ordasın cinayet zamanı.

Kenan: Önceki olayda burada yokum.

M.A: Sadullah Bey size, Üzeyir'in öldüğünü söyledi mi telefonda?

Telefon bağlantısı kadın: Öldü dedi.

Telefon bağlantısı erkek: Olayın olduğu gün Cumartesi ben oraya gittim ama ben
4450 olayı bir hafta sonda duydum.

M.A: Avukat Bey, verdiği ifadelerde bir takım çelişkiler var. İlk ifadesinde Mustafa Bey'in adı yok. Daha sonraki ifadesinde Mustafa da beni dövenlerin arasındaydı diyor.

Mustafa: Bana niçin demedi ki ben oraya gittiğim zaman "Mustafa sen beni dövdün,
4455 sen benim bulunduğun ortama niye geliyorsun?" demedi.

M.A: Şimdi böyle bir cinayet olmuş. Hiç sizin kulağınıza gelmedi mi?

Mustafa: Yemin ediyorum, ben bilmiyorum.

Yüzü gösterilmeyen kadın: Mustafa biliyordun. Sen dedin galoş giydi sen dedin.
Böyle böyle avukattan duydum.

4460 **Mustafa:** Ben galoş falan duymadım bile.

Stüdyodaki adam 3: Galoş giymiş dedi. Bir dedi "Delil bulamıyor cinayet masası." dedi. "Bir delil bulsa" dedi "gerekeni yapacaklar." dedi.

M.A: Benim anladığım kadarıyla siz o günden bu güne hepinizin kafasında var bir şey ve siz kendi kafanızda şekillendirmişsiniz. Orada sizin bir probleminiz yok yani.

4465 Eğri oturalım doğru konuşalım.

(VTR starts)

M.A: Günaydın, mutlu sabahlar, hoşgeldiniz, teşekkür ediyorum. Gözünüz aydın. Bu ülkede yaşamak çok güzel. Bunlar gerçek insanlar, bunlar gerçek olaylar. Yüzde 1 yaşanabilir, binde 1 yaşanabilir. Ama yaşıyorsa eğer o binde 1'in bize vurmayacağını hiçbir garantisi yok. Sana göre doğru, bana göre doğru olmaz.

4470 Doğru, doğrudur.

(Live Broadcast starts)

-Hasan Fidan ile ilgili yaşanan son dakika gelişmesi ne? -

M.A: Efendim günaydın, mutlu sabahlar, hoşgeldiniz yayınımıza. Biz dün akşamdan beri açıkcası üzüntülü dakikalar geçiriyoruz. Çünkü bir yıldır kayıptı, kızı 2 hafta önce programımıza katılmıştı. (öksürür) 70 yaşındaki Hasan Fidan... Malesef dün
4475 öldürülmüş olarak, öldürüldüğü ortaya çıktı. Öldürülmüş olarak bulundu. Pazarda 111 pazarcılık yapıyordu. En son sarımsak sattığını söyleyen, söylemişti kızı. Biliyorsunuz özellikle bir görgü şahidimiz ortaya çıkmıştı. 111 işte kendisini pazarda gördüğünü, Çivril'de inek aldığını, onu bunu şunu falan filan bir sürü abuk sabuk şeyler söylemişti. Hiçbirimizi tatmin etmemişti bu açıklamalar. Ve dün Aydın
4480 Emniyet Müdürlüğü olayla ilgili zanlıları gözaltına aldı. Zanlılar yer gösterme

yaptılar. Ve ıııı malesef... Kaybolduğu gün, öyle söyleyeyim, Hasan Fidan'ın kaybolduğu gün ııııııı... Öldürüldüğü ve bahçeye gömüldüğü üzerinede beton atıldığı ortaya çıktı. İmm... biliyorsunuz en son bir bankadan bir kredi çekerken görüntüleri vardı. Tarih 2 Nisan 2012. İıı bankadan 10 bin lira çekiyor. Eşi de demişti 4485 ki işte bir ıı dükkânını devretti. Oradan bir? Şeklindeydi, onu sattı. Üzerinde de onun nereden baksanız bir 40- 45 bin lira parası var. Bu 10 bin lira ile 50- 55 bin lira eder demişti. Ve bir emlakçıdan bahsetmiştik. Zaten bu Zeki Canan ortaya çıkmasaydı aslında biz hani emlakçıyla ilgili başlarken Zeki Canan "ortada gördüm, gördüm, gördüm" dedi. Tamamen bütün şüpheleri... Yani adam ortada gibi davrandı. "3 ay 4490 önce gördüm." dedi. Ama hiç öyle olmamış. Gerçekten paraları çekmiş ııı beyfendi rahmetli ve emlakçıya gitmiş. Emlakçıdan bir tane ev için anlaşmış. Emlakçı demişki "Gel ben sana başka bir ev daha göstereyim." O evi gösterirken onu evin bahçesinde, o evin bahçesinde öldürmüşler, gömmüşler, üzerine de beton dökmüşler. Parayı da alıp afiyetle yemişler. İıı efendim tabi programı alkışsız açtık ama Aydın 4495 Emniyet Müdürlüğü'ne alkışlarımızı gönderelim. (seyircilerin alkış sesi) Sağolun, varolun efendim. Muhabirimiz Sema Yeşiltaş'da Aydın Emniyet Müdürlüğü önünde az sonra bize bağlanacak. İıııı dediğim gibi zanlılar Hasan Fidan'ı ev almak için inşaata götürdüklerini. Orada başına vurarak öldürdüklerini. Sonra da gömüp üzerine beton döktüklerini itiraf ettiler. Cinayetin sebebi de Hasan Fidan'ın 45 bin lira 4500 üzerine de bankadan çektiği 10 bin lira ile birlikte 55 bin lira olan parası. Hatırlarsanız bu 55 bin lira bir genç kızımızın da başını yemişti. Nevruz'un da başını yemişti, ev almak için. Bu da ikincisi oldu. Ne yapacağımızı tedbirli olacağız. Yani ben her artık şeyi gördüğümde hani şunu şunu yapıyoruz şunu da yapmayalım deyip bir yol çiziyorum.(Bu cümleye uygun noktalama işaretleri bulamadım.) Allah rahmet 4505 eylesin diyorum 70 yaşında, 7 çocuk babası Hasan Fidan'a da. İıııı. Evlatlarına da başsağlığı diliyoruz. Az sonra beraber olacağız. Peki, dün ne oldu. Hasan Fidan dün bulundu. Dediğim gibi zanlılar yer gösterdiler ve poliste buldu. İsterseniz onu izleyelim, sonra da neler yaşandı bir hatırlayacağız.

-Hasan Fidan ölü bulundu işte o ilk görüntüler!-

4510 (Polis telsiz sesi) (Polis telsiz konuşması sesi)

M.A: Evet, gece geç saatlerde... malesef Hasan Fidan öldürülerek gömüldüğü yerden çıkarıldı.

Stüdyodaki adam 4: Bu ikinci olay oluyor.

M.A: (Müge Anlı adamın konuşmaya girmesine izin vermeyerek.) 13 ay dilekolay, 4515 13 ay dilekolay 7 tane çocuğunu orada burada diye oyaladı. İıı Zeki Bye ile ilgili şimdi tabi bahsettiğimiz gece ııı çok geç saatlerde başladı bütün bu olaylar. Resmi bilgiler geldikçe paylaşacağım. Ama Zeki Bey'in daha en baştan bu itirafları olmasaydı bu cinayet daha erken çözülebilirdi. Eminim bu olayla ilgili bağlantısı var mı, varsa ne var onu da emniyet yetkilileri ortaya çıkaracaktır.

4520 **Stüdyodaki adam 4:** Onu söyleyecektim inanın ikinci olay oldu. Şaşırtmaca. Adli mercileri ve olayı takip eden emniyet birimlerini yanıltıcı bilgiler. Birincisi Levent'in olayında burada annesi.

M.A: Teyzesi.

Stüdyodaki adam 4: ...ben telefonda kesin olarak konuştum dedi. İşte teyzesi 4525 demişti.

M.A: Hıhı

Stüdyodaki adam 4: Bu olayda da Zeki Bey hangi düşünceyle durmadan "Onu gördüm, çok iyi tanıyorum, yakında..."

M.A: 3 ay önce görmüştü.

4530 **Stüdyodaki adam 4:** Evet, evet... Yani bütün bunları, sebebini izah etmek inşallah zamanla, bir iki gün içerisinde anlaşılacaktır.

M.A: Zeki Bey'e de düşecek. Çünkü kızları aslında Nisan tam 12. tam 13.aya giriyoruz. Bu en son 2 Nisandaki görüntülerinden sonra zaten Zeki Fidan ortadan kayboldu, aman Hasan Fidan ortadan kayboldu.

4535 **Stüdyodaki adam 4:** Evet, evet.

M.A: Sonra kızları gitti. Biliyorsunuz ama o kadar büyük bir tesadüf ki 2-3 ay sonra Zeki Canan emniyet müdürlüğüne gidiyor. O sırada da Hasan Fidan'ı da gördüğünü söylüyor. Ve ondan sonra da bu zaman kadar gören tek kişi o.

Stüdyodaki adam 4: Ve birçok yerde görüyor."Aydın'da gördüm, İzmir'de gördüm, 4540 öbür tarafta gördüm yok ııı pazarda gördüm, bahçede gördüm, evin önünde gördüm."

M.A: Ne mahallenin polisi kaldı hepsini aldattı yani.

Stüdyodaki adam 4: ".takip ettim, kahveden çıkınca takip ettim, evin önünde hanımıyla buluştu, küçük kızlar vardı onlarla konuştum." Yani, 1 tane değil 2 tane 4545 değil. Bütün bunları yalan yanlış...

M.A: Hangi niyetle söyledi?

Stüdyodaki adam 4: ...iddiayı, bu yanlış iddiaları ortaya atmanın sebebi ne olabilir?

M.A: Peki bir neler yaşadık onları da izleyelim, bir reklamlara girelim...

Stüdyodaki adam 4: Buyrun.

4550 **M.A:** neler yaşadık bir izleyelim sonra ııı bantlarımız var. Ayrıca muhabirimiz Sema Yeşiltaş Aydın İl Emniyet Müdürlüğü'nün önünde. ııı ondan daha net bilgileri öğreneceğiz. Kısa bir aradan sonra.

(VTR starts)

- 13 aydır kayıp olan Hasan Fidan'ın öldürüldüğü ortaya çıktı!-

-Hasan Fidan Nisan 2012'de esrarengiz bir şekilde kaybolmuştu.-

4555 **M.A:** Aynur Hanım babasını aramak için aramızda efendim.Babası 70 yaşında. O da 15 Nisan 2012'den bu yana kayıp. Yani onun da kaybı 13 ayı aşmış. Zonguldak Maden Ocakları'ndan emekli. Emekli ama Nisan ayının da maaşı dahil olmak üzere hiç emekli maaşını çekmemiş bu geçen süre içinde. Pazarda da pazarcılık yapıyormuş. Babası bir ev almak istediğini söylemiş. Hatta Aynur Hanım karşı

4560 çıkılmış. Fakat bankadan kredi çektiklerini öğrenmişler daha sonra ııı kaybolduktan sonra. Yaklaşık 10 bin lira 2 Nisan'da kredi çekildiği görülüyor. Ve o günden bu yana babalarından haber alamamışlar. Bütün hastane kayıtları, eczaneler vesaire falan filan hepsi incelenmiş. Ki bu 12 ay içinde yaşadığına dair hiçbir iz, emare, hiçbir ipucu yok. Belli ki kaybolduğu söylenen gün, malesef onun da başına bir iş
4565 gelmiş.

Muhabir: Hasan Fidan işte görmüş olduğunuz bu evde yaşıyordu. Çocukları kendisinden haber alamayınca gelip evine baktılar. Ancak Hasan Fidan'dan hiçbir iz bulamadılar.

Sokaktaki kadın 1: Hemen hemen bi' 4-5 gün aradık sürekli. Ablamı aradık, hani
4570 içerde düşmüştür, bayılmıştır, bir şey olmuş mudur diye bakalım dedik. Ama herhangi bir şey yok.

Muhabir: Ev almayı mı düşünüyordu en son ?

Sokaktaki Kadın 1: Evet bir emlakçıyla, birçok emlakçıyla görüşmüş. Kredi çekmiş
ııı.

4575 **Muhabir:** Peki kredi çektiğini nasıl anladınız?

Sokaktaki Kadın 1: İşte evi açınca kredi kağıtları vardı orada çekildiğine dair. Nisan'ın 4'ünde sanırım kredi çekmiş 10 milyar.

Muhabir: Sürekli görüştüğü bir emlakçı ?

Sokaktaki Kadın 1: Varmış, bir tane varmış. Ben de sonradan öğrendim. ııı Hakan
4580 diye bir emlakçı varmış. O da sanırım Ağustos ayından beri kayıpmiş.

M.A: Reçete listesi alınmış.

Stüdyodaki adam 5: Kronik hastalıkları olan...

Hasan Fidan'ın yakını : Var, var.

Stüdyodaki adam 5: ...bir kişiden bahsediyoruz. Doğal olarak ilaç almamış olması
4585 ya da bir hastane başvurusunun olmaması normal değil.

Hasan Fidan'ın yakını: Yok mümkün değil, her 15 günde bir hastaneye gidip...

M.A: Solunum sorunları olduğu için ilaçları olmaksızın yaşayamayacağı, 15 günde
bir doktor kontrolüne gittiği biliniyormuş. Ve tüm Türkiye genelindeki sağlık
kurumlarına da müracaatı bakılmış. Hiçbir şey yok. Elimizde son görüntüsü var,
4590 bankadan kredi çekerken. Görüntüler 2 Nisan'a ait. Hasan Fidan Bey bankaya giriyor,
bankadan parayı çekiyor ve daha sonra da bankadan ayrılıyor. Siz 15 Nisan diye
düşünüyorsunuz ama..

Hakan Fidan'ın yakını: 15 Nisan da başlıyor...

M.A: ...sadece bu sizin başvuru tarihiniz.

4595 Hakan Fidan'ın yakını: Başvuru tarihimiz..

Hakan Fidan'ın yakını 2: 1 hafta da biz aradık.

M.A: Sizin bu başvurunuzdan sonra Zeki Canan isimli bir vatandaşımız Hasan
Fidan'ı gördüğünü söylemiş. Gitmiş Asayiş Şube Müdürlüğü'ne de böyle bir ifade
vermiş.

4600 Zeki Canan: 6. ayı civarlarında ben Didim'de çalışıyordum mesela. Biz çalışırken
orada gördüm mesela. Muhabbet, sohbet ettik, konuştuk biraz. Çocuklarından
rahatsızlık duyduğunu izah etti bana.

Muhabir: Kaybolduğunu biliyor muydunuz siz?

Zeki Canan: Hayır, hayır bilmiyordum. Kaybolduğunu bilmiyordum. Ben Aydın'da
4605 Çarşamba Pazarı denen yer var, orada sarımsak satıyordu gördüm. Kemer Pazarı'nda
Pazar günleri Pazar kuruluyor, orada yani gördüm. Emniyette işim vardı. Orada bana
sordular "Ya hani Hasan Abi vardı, Hasan Fidan. Ne yapıyor , ne ediyor?". Dedi
"Hiç gördün mü ?". Dedim, gördüm dedim. Dediler ki "Kayıptır" dedi ya.
Basmane'de Gar'ın karşısında kahve vardı. Kahvede oturuyordum, bir de baktım o
4610 da orada oturuyor. Kalktı gitti. Peşine gittim, gitmedim değil. Tepecik yoluna girdi.
Roman mahallesine girdi. Ondan sonra baktım yani çocuklar orada dedim böyledir
dedim, dedi "Bunun kocası oluyor." dedi. İnşaatta çalışıyormuş Hasan Amca,
onunla çalışan bir arkadaş var. Dedim sen iş görüyor musun? Ya dedi "Sarayköy mü
Çivril mi " dedi buralarda bir yere..Evlenmiş, karıyla birlikte gittiğini biliyor.

4615 **Muhabir:** Siz İzmir Tepecik'te gördünüz. Onun sonrasında mı bu Mahmut Bey de size söyledi.

Zeki Canan: 3 ay falan oldu yani.

Hasan Fidan'ın yakını: Çok fazla detay yani... Didim'de görüyor. Didim'den sonra İzmir'de görüyor. İzmir'den sonra Denizli Çivril.

4620 **M.A:** Takip ediyor, roman mahallesine gidiyor.

Hasan Fidan'ın yakını: Evet... yani...

M.A: Roman mahallesinde evlenmiş bu kadınla diyorlar.

Hasan Fidan'ın yakını: Bunun en son muhatap olduğu emlakçı da orada bitiyor.

M.A: O emlakçılarla ilgili biz röportaj da yaptık.

4625 **Muhabir:** Hasan Bey'i tanıyor muydunuz?

Sokaktaki kadın 2: Buraya geldiği kadarıyla biliyorum.

Muhabir: Buraya ne kadar süre geldi:

Sokaktaki kadın 2: 3 hafta falan.

Muhabir: Ev mi...

4630 **Sokaktaki kadın 2:** Ev almak istiyordu.

Muhabir: Hasan Bey kaybolduğu dönem buranın sahibi kimdi?

Sokaktaki kadın 2: Hafize Hanım, ben bir de Hakan Bey vardı.

Muhabir: Hasan Bey kaybolduktan sonra o da ortadan kayboluyor, doğru mu ?

Sokaktaki kadın 2: Hakan Bey Ağustos'ta kayboluyor, gidiyor.

4635 **Muhabir:** Peki, o nasıl kayboldu?

Sokaktaki kadın 2: Ev satışı yaptı gizli bir şey, paraları yedi. Ev fiyatı normal değeri 50 iken 28'e satmış ki kaçtıktan sonra öğrendik biz bunu.

Muhabir: Hakan Bey mi gösteriyordu evleri?

Sokaktaki kadın 2: Evet, Hafize Hanım da gitmiş olabilir belki. Hakan Bey zaten

4640 genelde her insanla samimi olarak konuşur, yakın davranır. Ama ııı Hasan Bey ile de ııı akşam oturmuşluğu da var aynı sofrada.

Muhabir: Bir de Hakan Bey demiş ya...

Sokaktaki kadın 2: Neden tam bilgi verilmiyor gibisinde. "Gerek yok zaten o ailesinden kaçmak istiyordu." Evet, bu konuşmalar geçiyordu. "Gitmiştir ortadan,

4645 kendisi kaybolmuştur, yoktur" hani "Ailesinin bulmasını istemediğini o yüzden bilgi vermediğini" söylüyordu. Hafize Hanım'da sadece gördüklerini, bildiklerini söylemiştir ifadede. Ama yani Hakan Bey'in çok fazla bilgi verme dediğini de düşünüyorum ben Hafize Hanım'a ifade verme konusunda. Hafize Hanım; "Hakan

kaybolduktan sonra bu Hasan Amca'nın olayından da ben şüpheleniyorum."
4650 dediğini, bu konuda ne yapması gerektiğini, savcılığa gidip söylesem mi acaba diye düşünmüştü. Dedim hani git konuş, söyle... Bir de hatırladığım şey vardı ıı Hakan Bey polisler geldiğinde buraya bir defter gösterdi: "İşte çok bir görüşmemiz yok Hasan Bey ile Bakın hani tarih tarih not alıyorum ben bunları not kağıtlarına." deyip yaptığıını da gördüm ben ama şöyle...

4655 **Muhabir:** Not kağıtlarını...

Sokaktaki kadın 2: O not kağıtlarını, o dönemde yazmadı Hakan Bey. Polisler gelmeden maksimum 1 hafta öncesinde hazırladı tek tek yapıştırdı. O not defteri de yok yani Hakan onu götürmüş giderken.

- Hasan Fidan'ın en son gittiği emlakçı Hafize Zara konuştu.-

4660 **Muhabir:** Hasan Bey'i tanıyor muydunuz?

Hafize Zara: Ev almak amacıyla geldi. 15 milyarım var diye konuştu bize. Biz de aramaya başladık.

Muhabir: Ne kadar süre gelip gitti sizin iş yerinize?

Hafize Zara: İki ay kesin vardır.

4665 **Muhabir:** Peki hani bir arkadaşlığınızı dostluğunuz var mıydı? Sizinle olsun, Hakan Bey ile olsun...

Hafize Zara: Ya Hakan Bey ile oturup rakı içtiklerini duydum.

Muhabir: Hakan Bey'in sizi bir yönlendirmesi oluyor muydu? Yani olayların içine fazla karışma gibi bir yönlendirmesi oluyor muydu?

4670 **Hafize Zara:** Hayır, hayır. Hasan Amca'nın aşağı yukarı geldiği her tarih o defterde yazıyordu.

Muhabir: Hakan Bey'de not alır mıydı?

Hafize Zara: Evet:

M.A: (bandı keserek, kendinden emin bir şekilde) Arkadaşlar zanlılardan biri bu
4675 hanım. Hafize, zanlılardan biri bu. Şu an gözaltında olan. Zanlılardan biri o. Hafize...

Seyirci adam: Bir başa alsalar biraz...

M.A: Bir başa alın .. Yani dikkatinizi çeksın diye söylüyorum, zanlılardan biri o. İşte iki emlakçı. Kız anlatmıştı ne olduğunu..

Seyirci adam: Emlakçı, bu da mı emlakçı..

4680 **M.A:** 5 ortaklardı..

Seyirci adam: Emlakçı..

M.A: Emlakçı olarak 5 ortak. İlk kız anlatıyor. Diyorki işte hani Hakan geldiğinde ııı Hafize'ye işte şöyle yap, böyle yap falan diye. Hafize'de bütün o ilk konuşan emlakçının şeylerini yalanlıyordu, ifadelerini yalanlıyordu. Hakan ortada yoktu. 4685 Hakan bize telefon açtı. Biz sonra çok aradık o numarayı ııı şey ne denir ankesörlü bir telefon olduğu ortaya çıktı.''Ben geleceğim, hakkımdaki bütün iddiaları orada cevaplayacağım.'' falan dedi, kapattı.Bir de kendisi ''Ben kayıp değilim, ortadayım'' demişti. İşte şimdi bu Hakan ile ikisi gözaltında.

Seyirci adam: Hakan Bey...(?)

4690 **M.A:** Yer gösterenler ikisi yani.

Seyirci adam: O da meydanda Hakan ile.

M.A: Tabi canım ikisi. Aydın Emniyeti yakaladı yani. Aydın Emniyeti yakaladı.

Seyirci adam: Çok güzel.

M.A: Yani o yüzden onu bir başa alın, oradan dinleyelim. Hani o dikkatle dinleyin 4695 diye ben araya girmek istedim yani. Bir zanlı bu, diğer zanlı da hani ilk emlakçı. Bunlar 5 ortakmış ya...

Seyirci adam: Evet.

M.A:Yani şöyle anlatayım ben ıııı. Şimdi Hasan Fidan ev almak istiyor, onu biliyoruz. Kızına söylüyor. Hatta kızı ne lüzumu var diyor. Ya böyle tek başına da 4700 olmamak lazım. İnsanlara da tek başına olduğunu belirtmemek, anlatmamak lazım. Bu da çok önemli bir detay hepimiz için. Hasan Fidan'ın işte en son 45 bin lirası var. 10 bin lira da kredi çekiyor 55 bin lira. Gidiyor bu emlakçılara diyor ki ''Bana ev gösterin.'' Aslında bir tane evde, anladığım kadarıyla, bir tane evde anlaşıyorlar almak üzere. Fakat en son bu şu anda zanlı...

4705 **M.A:** ... Olan Hakan, yani onun itirafına dayanarak söylüyorum tam kelimelerle olmayabilir, diyor ki ''Sana ben bir tane daha ev göstereyim.'' diyor. O eve alıyor onu götürüyor. Orada başına, ismi de değişik başına bir şeyle vuruyor. Onu da yeni duydum öyle bir şeyi. ııı tara... Satır gibi kesici bir aletmiş, tara. Öyle bir şey mi var hı?

4710 **A.V:** Hafif gagası olan kesici alet.

M.A: Hafif gagası olan...

A.V: Hıhı.

M.A: ... Kesici bir alet. Başına bu kesici alet ile vuruyor. Satır gibi kesici bir aletmiş. ''Sonra da akşam kimsenin görmediği bir saatte bahçeyi kazıp gömdük, üzerine de 4715 beton döktük.'' gibi ifade verdiği, bunlar tabi resmi bilgiler değil, öğrenilenler bunlar.

R.Ö: Allah cezanızı versin.

M.A: Yani ikinci bir eve götürüyorlar. Anlaştıkları eve değil, gel sana bu evi de gösterelim diyorlar. Anladığım kadarıyla o ev de boş bir ev.”Hadi gel bu evi de ister misin ?” diyorlar. Adamı tek başına götürüyorlar. Demek ki parası da üzerindeydi.

4720 Ne güzel, öldürmüşler, oh. Ondan sonra zaten 70 yaşında adam. Oraya da, bahçeye de çok güzel kazıp koymuşlar. Üzerine de beton dökmüşler. E şimdi...

A.V: Parası üstünde olmasa, böyle bir sonuçla karşılaşmayabilirdik.

M.A: Hocam, güveniyormuş ama emlakçılara. Yani o ilk ıı ilk konuşan emlakçı kız
4725 bize çok güvendiklerini söylüyor. Yalnız bir adam ıı çok gitmiş gelmiş arkadaş olmuşlar.

A.V: Netice de şunu anlıyoruz, geriye dönüp baktığımızda hepsi yalanmış.

M.A: Tabi her şey yalan.

4730 **A.V:** Demek ki o kadar para ile herhangi bir şekilde gezmeyeceksin. Bankaya yatıracaksın, bankadan ödeyeceksin, bankadan vereceksin.

M.A: Bloke çek yaptıracaksın, ben bu işlerden onu anladım... Bloke çek...

A.V: Şey de öyle olmadı mı, yani ıı kızımızda?

M.A: Nevruz'da.

4735 **A.V:** Nevruz'da öyle oldu.

M.A: Nevruz'da bankadan parayı çekti. Onun da 50 bin lira mıydı, 55 bin lira mıydı? 55'ti değil mi? Bak onun da öyleydi.

A.V: Münevver Hanım'da, İzmir'deki Münevver Hanım'da...

M.A: Mürvet Hanım...

4740 **A.V:** ...Mürvet Hanım'da aynı şekilde oldu.

R.Ö: Mürvet Hanım'ın bir türlü sonucunu alamadık...

M.A: Ben inanamıyorum ona yani.

R.Ö: ...Yani bugüne kadar, bugüne kadar Mürvet Hanım'ın ortaya çıkmayışı... Ben...

Yani İzmir Emniyeti bize çok daha önemli durumlarda, çok daha meçhul durumların
4745 aydınlanmasında bize yardımcı oldu. Buradan defalarca teşekkürlerimizi, takdirlerimizi, tebriklerimizi sunduk. Bir kere daha İzmir Emniyeti'nin sayın müdürü ve ilgili birimlerine sesleniyorum. Yani şu açıklanan, aydınlığa kavuşan olayların yanında Mürvet Hanım'ın olayının hala perdesini muhafaza etmesi bana göre İzmir Emniyeti'ne yakıştıramadığım bir durum. En kısa zamanda İzmir

4750 Emniyeti'nin de aynı, biraz önce Aydın Emniyeti'ne yaptığımız teşekkür konuşması ile başarı dileklerimizi bir kez daha sunacağımızı tahmin ediyorum. Ve peşin olarak İzmir Emniyeti'ne ben şükranlarımı sunup alkışlarla en yakın zamanda, en yakın zamanda gerçek alkışlara muhatap olmasını istiyorum.

4755 **M.A:** Niye alkış gönderdiniz?

R.Ö: Efendim, bu bir teşvik alkışı. Olaya bir an önce baksınlar diye teşvik alkışı (hafif gülerek). Diğeri de takdir alkışı olacak.

M.A: Hıı

R.Ö: Bu teşvik. İkincisi takdir alkışı olacak.(güler)

4760 **M.A:** Yani kızım sana söyleyeyim gelinim sen anla desem o da olmayacak. Böyle bir şey oldu yani.

R.Ö: Bu emniyeti teşvik etmek için. Yani şu dosyayı bir kere daha ele alın, bakın sizi peşinen alkışlıyoruz. İkinci alkışımızı da bekleyin.

M.A: Diyorsunuz.

4765 **R.Ö:** Evet.

M.A: Orada da zaten her şey belli de...

R.Ö: E belli. Onun için diyorum. Ben emniyet birimlerine hep saygıyla, sevgiyle eğilmişimdir, konuşmuşumdur. Ama bu olayda biraz beklediğimiz sonucu alamadık. Onun için bir an önce bu konuyu da aydınlığa kavuşturursunlar diye

4770 bekliyoruz.

M.A: Şu Emel Demir için de Samsun'u baya alkışladık ama. Emel Demir'di soyadı değil mi, efendim, Emel Kılıç. Ben de bütün isimler karıştı.

R.Ö: Emel Kılıç olayı.

M.A: Emel Samsun'daki...

4775 **R.Ö:** Yani...

M.A: ... Yani artık kör gözüne parmak.

R.Ö: Ya arkadaş, şoförünü bulduk, yanındaki çocuğu bulduk, bindikleri araba belli oldu...

M.A: İki tane şahit var...

4780 **R.Ö:** ...İki tane şahit geldi.

M.A: Daha ne olacak?

R.Ö: Bahçede oturmuş, oradan kalkmış, buradan gitmiş; hala bir haber yok. Yani ben şimdi artık tek tek, vilayet vilayet dolaşmayayım da(güler)

M.A: Yani gerçekten ben, ben Emel'e içim acıyor. Emel'in zaten çocuklarını
4785 düşündükçe...

R.Ö: Evet, evet.

M.A: Bir de Anneler Günü'nde o çocukları da düşün, bak yine kötü oluyorum yani.
Yani off çok acıklı, çok acıklı...

R.Ö: Evet, maalesef.

4790 **M.A:** ...çok acıklı. Yani orada da yani ne olacak, cinayet kameraya çekilip, al işte
belge olacak hali yok. Belli işte her şey belli. Bazı insanların, bak, bazı katillerinde
ne şanslısı var. Katilin bile şanslısı var hayatta, bak gerçekten. Hep şans dilemek
lazım Allah'tan.

R.Ö: Evet.

4795 **M.A:** Katilin bile şanslısı var. Bazısı tak der daha 1 metre gitmeden enselenir. Bazısı
da elini kolunu sallaya sallaya dolaşıyor.

R.Ö: Evet maalesef. Maalesef öyle.

M.A: Anlaşılır gibi değil yani. Ben Emel Hanım'da da, Mürvet Hanım'da da...

R.Ö: Aman Allah onların şanslısından da şanssızından da uzak tutsun. Allah
4800 cezalarını versin.

M.A: Âmin. Sabah sabah bizde(gülerek)

R.Ö: E nasıl diyeyim kardeşim.

M.A: Tamam dur. Devam edelim de şu Hafize'yi de ona göre izleyin diye dedim,
uzadı.

(VTR starts)

4805 **Muhabir:** Hasan Bey'i tanıyor muydunuz?

Hafize Zara: Ev almak amacıyla geldi. 15 milyarım var diye konuştu bize. Biz de
aramaya başladık.

Muhabir: Ne kadar süre gelip gitti sizin iş yerinize?

Hafize Zara: İki ay kesin vardır.

4810 **Muhabir:** Peki hani bir arkadaşlığınızı dostluğunuz var mıydı? Sizinle olsun, Hakan
Bey ile olsun...

Hafize Zara: Ya Hakan Bey ile oturup rakı içtiklerini duydum.

Muhabir: Hakan Bey'in sizi bir yönlendirmesi oluyor muydu? Yani olayların içine
fazla karışma gibi bir yönlendirmesi oluyor muydu?

4815 **Hafize Zara:** Hayır, hayır. Hasan Amca'nın aşağı yukarı geldiği her tarih o defterde
yazıyordu.

Muhabir: Hakan Bey’de not alır mıydı?

Hafize Zara: Evet:

Muhabir: Polisler geldiği zaman bunu göstermiş. Bakın şu şu sıklıklarla geldi diye.

4820 **Hafize Zara:** Evet. Polisler geldiğinde zaten ben de oradaydım, Hakan Bey onları gösterdiğinde.

Muhabir: Peki onlar yani daha önceden yazılmış şeyler, o anlık göstermek için yazılmış şeyler değil.

4825 **Hafize Zara:** Hayır değil. Benim notlarımda vardı çünkü notlar arasında Hakan Bey’inde vardı.

Hasan Fidan’ın yakını: Babamın en son konuştuğu 14-15 tane telefon sadece Hakan ile ikisinin üzerine. Saat 8-8 buçukta parayı alıyor. Saat 10 buçukta 10’da onu arıyor.

4830 **M.A:** Bu adam sonuçta 10 bin lirayı çekmiş. Bankadan çektikten sonra diğer Hakan Bey ile konuştuğuna göre, bu parayla ilgili ne karara vardılar? Öncelikle Hakan Bey bizi aradı. Dedi ki, böyle böyle ben cevap hakkımı kullanmak istiyorum, Oraya geleceğim dedi. Ev alındı mı, alınacak mıydı, para ne oldu vesaire Hakan Bey’e bir bilgi vermiş olabilir. O yüzden Hakan Bey’in vereceği bilgiler önemli, bekliyoruz kendisini. Zeki Canan biliyorsunuz yayınımıza bağlandı ve dedi ki işte şu mahallede
4835 **gördüm, evlilik yapmıştı, yanında bir hanım vardı vesaire diye bize bahseden kişi...**

Zeki Canan: Ben Didim’e gittim çalışmaya. İki gün Hasan Amca’yı orada gördüm.

M.A: Hasan Amca Didim’de ne yapıyormuş?

Zeki Canan: Ev alma vardı dilinde.

M.A: Kaç ay önce?

4840 **Zeki Canan:** 6.ayın bitiminde 7.ayın civarında, o civardaydı ablacım.

M.A: Bankada gördüğümüz tarih 2 Nisan’dı. 4 ay sonra siz Didim’de gördünüz.

Zeki Canan: Gördüm.

M.A: E bakkal işletiyordu, ne bu inşaat gibi bir şeydi geçti mi?

4845 **Zeki Canan:** Dedim bu nedir? Dedi, yardım ediyorum. İki gün gördüm daha doğrusu. Ondan sonra bizim işimiz bitti, biz çıktık geldik ablacım. Aydın’daydım. Aydın’da her hafta Pazar kurulur. Çarşamba Pazarı’nda gördüm ablacım. Beyaz bir bez seriliydi, üzerinde muşamba, sarımsak. Mahallede tanıdığı insanı görünce kendini çeviriyor.

4850 **Hasan Fidan’ın yakını:** Babam size diyebilirdi yani burada olduğumu söyleme diyebilir. Ama siz iyi niyetli bir insan olsaydınız, ya Hasan Amca bana böyle bir şey

söyledi ama benim size söylediğimi söylemeden babanız sağ filanca yerde gidip alıp bulun getirin, diyebilirsiniz.

Zeki Canan: Diyebilirim. Sen emniyete gittin, emniyet sana bilgi verecekti, sen benim kapı komşusun gelecektin bana soracaktın kardeşim sen bunu burada
4855 görmüşsün, hadi gel bize yardımcı ol.

Hasan Fidan'ın yakını: Hayır demiyorlar ki. Biz bilmiyoruz ki sizin emniyete 4 ay önce şey verdiğini.

Zeki Canan: O zaman, o zaman...

Hasan Fidan'ın yakını: Bu emniyet sizin ifadenize çok önem vermiş. Çünkü
4860 emniyet sizin ifadenizi verdikten sonra...

Zeki Canan: Yapma ya. Sanki ben emniyete götürmüşüm vermişim. İşte bu adam canlı olarak burada aramanıza gerek yoktur demişim. Ya bırakın.

Hasan Fidan'ın yakını: Ben Çarşamba Pazarı'nda gördüm. Bunun Haziran-Temmuz'da Çarşamba Pazarı'nda yer açması için tekrar kendine ev tutması lazım.
4865 Tekrar kendine eşya alması lazım.

Zeki Canan: Benim cebimde 40-45 milyar para var. Ben ne yapacağım oradaki 200-300 milyonluk şeyi. Arabayı tutacağım, o arabayı tutacağım şeyi bile karşılamaz.

Hasan Fidan'ın yakını: Öz be öz kızıyım. Her hafta evime gelen muhabbet ettiğim adamın cebinde 20-30 milyar bilmiyorum.

4870 **M.A:** Benim mantığım şunu anlamıyor. Yani bir adamla bir kere karşılaşıyorsunuz, konuşuyorsunuz. İkincisinde konuşuyorsunuz çocuğa çocuğa kadar iniyorsunuz. Üçüncü gün kahvede görüyorsunuz, adam sizi görüyor, kaçıyor, gidiyor. Siz adamı takip ediyorsunuz. Sonra niye demiyorsunuz kahvede ‘’Hasan Abi nereye gidiyorsun beni görmedin, geçen karşılaştığımızda bilmiyordum ama çocukların seni arıyor
4875 haberini var mı?’’

Hasan Fidan'ın yakını: İşte ben polise dedim ki, bu adam, durum böyle böyle polise söyledi orda beni hemen polise söyledim. Polis'te dedi ki dedi ‘’Bu hiç kaybolacak adam benziyor mu kardeşim.’’

Telefondaki kadın: Müge Hanım, Tepecik tarafında ben Hasan Bey'e benzeyen bir
4880 şahıs gördüm. İlerledim hızla kolunu tuttum. Ya Amca dedim seni televizyonda arıyorlar. İnan ki dedi ben değilim, herkes, dedi benzetiyor beni ama dedi ben o şahıs değilim.

Zeki Canan: Görenler de var, henüz mahallemizde görenlerde var ya. Cumartesi Pazarı'nda gören var, Pazar Pazarı'nda gören var ablam.

4885 **M.A:** Zeki Bey ben sadece bir şey söyleyeyim. Sadece şu andaki buradaki tek sıkıntılı durum şu; tek gören sizsiniz. Birincisi cebinde 40-45 milyar lira parası var dediniz. Nereden biliyorsunuz? Bu arada cinayet masası el aldı artık babanızın kaybını. Bu beyefendi Çarşamba Pazarı'nda sarımsak satıyor. Ayda 600 lira maaşı var alabileceği, bunu almıyor.

4890 **Zeki Canan:** Alakasız yok. Bunlar bir de parayı çektiğinde hemen bilgileri olmuyor ablacım. Kapı komşusundan duyuyoruz. Bunlar paranın peşine koşuyorlar.

M.A: Sen böyle, bu bazı mevzularda atıyorsun. Orada Aynur'un kocası bağlandı, orada bir sürü polis var sen niye gidip bir polise söylemiyorsun dediği noktada buradan atladın dedin ki "Bir polis gördüm." dedin. Sizin anlattıklarınız bir garip.

4895 Bak bunu söylüyorum.

Zeki Canan: Ablacım...

M.A: Yani sizin bu kadar çok ayrıntılar içinde...

Zeki Canan: Ayrıntı ama şimdi...

M.A: ...boğulmanız bana inandırıcı gelmiyor. Yanılayım, adam hayatta olsun ben

4900 özür dileyeyim.

Zeki Canan: Bunun sağ olduğuna eminim yani 4 ay önce, ben 5 ay önce görmüşüm. 4 ay önce görenlerde var yani. Sağ bu adam ablacım sağ.

M.A: O nedenle ya da bu nedenle, eğer Hasan Bey'i birine benzettiyseniz ya da başka bir şeyse bence bunu söylemek için en doğru zaman.

4905 **Zeki Canan:** Ben yine söylüyorum. Gördüğümü söylüyorum.

M.A: Hasan Fidan'ı görüp görmediklerini sorduk. Bakın onlar ne diyor, yani mahalle sakinleriniz.

Muhabir: Bu beyefendiyi siz tanıyor musunuz?

Mahalle sakini: Eve bu beyefendiyi tanıyoruz. Bizzat gören yok.

4910 **Mahalle sakini 2:** Yo hiç görmedim.

Muhabir: Pazarlarda da görülmüş.

Mahalle sakini 3: Ben hiç görmedim.

M.A: O mahallede kadın erkek kendisini gördüğünü söyleyen hiç kimse yok. Yani bende şunu söylüyorum. Zeki Bey size kim söylediye bence siz de söyleyin de onlar

4915 bağlansın.

Zeki Canan: Hakkı Kılıç bağlansın telefona o zaman.

Muhabir: Siz Hasan Fidan'ı hiç gördünüz mü?

Mahalle sakini 4: Yakın zamanda ben görmedim. Yalan söylüyor.

Muhabir: Kaybolduktan sonra bu mahallede gördüm, şurada gördüm, burada
4920 gördüm diye konuşan oldu mu?

Mahalle sakini 4: Hayır, hayır. Duymadım. Ben duymadım.

Stüdyodaki yaşlı teyze: Hasan'ı para için götürdüler.

M.A: Siz de bu bankadan çektiği krediden dolayı mı kaybolduğunu düşünüyorsunuz?

Stüdyodaki yaşlı teyze: Canım benim onun üstünde para da vardı.

4925 **M.A:** Nereden vardı?

Stüdyodaki yaşlı teyze: Ya mal devretti, bakkalı devretti.

M.A: Bizim aslında başka bir konu üzerinde başka bantlarımız var. Para çekme, para çekmesinden sonra hani ev alma, ev alınmamış o para ne oldu vesaire diye biz başka bir hazırlık yaptık. Ama şimdi Zeki Bey ben gördüm dedikten sonra o bantları
4930 yayınlayıp başka kişileri zan altında bırakmak istemem. Bütün buralarda aslında(yaşlı teyze ağlar) yani Zeki Bey'in ifadesinin dışında ben Hasan Fidan'ın ortada olabileceği kısmına beni inandırabilecek hiçbir emare yok.

Stüdyodaki yaşlı teyze: Nisan'da öldürdüler, Hasan'ı takip edip Nisan'da öldürdüler.

(Live Broadcast starts)

M.A: Kadıncağız söyledi de...

4935 **A.V:** Ne kadar isabetli yani değil mi geldiğimiz sonuçlar.

M.A: Hocam şimdi aklın yolu bir aslında. Yani ben her zaman söylüyorum bu cinayetleri böyle hani ıı Amerika Başkanı'na suikast tadında bakmamak lazım. Gayet basit işler bunlar. Bunlar çok adi cinayetler yani. Hani adi hırsızlık falan oluyor ya bunlarda böyle adi cinayet. Hani adi cinayet diye bir kavram var mı
4940 bilmiyorum ama. Var mı? Bunlar çok adi cinayet. İşte adamın parası var cebinde ben bunu alayım diye vurup, öldürüp, gömüyorlar. Çok basit iş. Her şey de ortada ama hep aradan böyle birisi çıkıyor. Şimdi Zeki Bey çıksa... Beni de burada biliyorsun çıldırttı yani 3 gün. Hele 1 günüm yemin ediyorum onun yüzünden o kadar kötü geçti ki...

4945 **R.Ö:** Şimdi Zeki Bey bizi izliyorsa, bir bağlansın bakalım hele ne diyecek bu anlattıklarına. Ne diyecek onu merak ediyorum.

M.A: Ne yapacağız yine, bağlayalım mı?

R.Ö: Bir bağlansın da bakalım ne diyeceğiz. O ne diyecek, biz ne diyeceğiz? Hele bir o bağlansın bakalım.

4950 **M.A:** Yemin ediyorum burada böyle şimdi ıı bir gün beni çok sinir etti biliyorsunuz. Hani başka davaları, hiç olmayan davaları da kattı araya. En sevmediğim şeyleri

zaten birisi çıkıp söylüyor, ay bütün günüm kötü geçti. Yolda yani birisi canım desin canın çıksın diyecek durumdaydım. Eve gittim kapattım kendimi kimseyle şey yapmayayım, hani bir şey olsa saldıracağım insanların üzerine. Ay insanın sinirlerini 4955 bozdu adam burada 3 saat hepimizin yani. Ne oldu gördüm, gördüm, gördüm, gördüm. Niye bunlar böyle yalan söyleyince herkes inanacak sanıyorlar?

A.V: Görevi oydu, görevi oydu.

M.A: Valla ben de öyle düşünüyorum. Bekleyeceğiz, göreceğiz. Ben de aynı şekilde düşünüyorum.

4960 **R.Ö:** O kendi arzusuyla bu şekilde ifade verdiğini ben düşünemiyorum. Mutlaka bu yol ıı cinayetin sanığı olarak ortaya çıkan kişilerin yaptıklarını biraz olsun kamufle etsin...

M.A: E sordum ben ona. Hatırlarsanız sordum emlakçıyı tanıyor musun dedim, hayır tanımıyorum dedi. Hatırlarsanız onu da sordum.

4965 **R.Ö:** Dedi ama... Bana göre Zeki Bey, zaman kazanması için sanıklara yardımcı olsun diye o şekilde davranmış konuşmuştur. Aksini iddia ediyorsa bağlansın telefona.

M.A: Tamam bağlanacakmış.

R.Ö: Bağlansın memnun olurum.

4970 **M.A:** Reklama girelim. Önce Sema'ya bağlanalım, sonra Zeki Bey'e bağlanalım.

(VTR starts)

-13 aydır kayıp olan Hasan Fidan'ın öldürüldüğü ortaya çıktı.-

- Hasan Fidan ölü bulundu işte o ilk görüntüler !-

M.A: Anladığım kadarıyla şimdi Sema Yeşiltaş, muhabirimiz Sema Yeşiltaş Aydın İl Emniyet Müdürlüğü'nün önünde daha net bilgileri bize verecek. İıı bu çıkartıldığı 4975 yer, Hasan Bey'in çıkartıldığı yer, bu emlakçılara ait değil. Emlakçılar buraya tadilat yapılsın daha sonra da satacaklarmış. İnşaat halindeymiş. Onlar zaten bunu, bu adamcağızı oraya gömmüşler. Daha sonrada beton orası, zaten inşaat olduğundan beton kendiliğinden atılmış üzerine yani. İıı nasıl olsa tadilat olacak, üzerine atılacak diye.

4980 **R.Ö:** Burası zaten bir takım tadilatlar yapılmaya hazırlanmış bir şekilde metruk bir bina anlaşılabilir...

M.A: Evet.

R.Ö: Elden geçirilip ondan sonra kiraya verilecek ya da satılacak.

M.A: Evet.

4985 **R.Ö:** Dolayısıyla oradaki bir kazı ve ya bir beton dökme dikkat çekmeyecek...

M.A: Dikkat çekmeyecek.

R.Ö: Normal o binanın... Belki ondan 3 gün 5 gün öncede birtakım çalışmalar vardı.

4990 **M.A:** Tabi tabi.

R.Ö: Dolayısıyla o kamuflaj havası içerisinde dikkat çekmeden orayı özellikle düşünerek...

M.A: Her şey olacak bitecek tabi. İnşaat olmasıyla çok doğru söylüyorsunuz...

R.Ö: Yani oraya davet etmeleri de planın bir ayağı, oraya. ‘‘Gelin gösterelim, böyle 4995 bir evimiz var.’’ diye davet etmeleri bütün bu planın dahilinde...

M.A: Tabi canım mesela o ev acaba 55 bin liralık ev mi zaten hani. Ya Mürvet Hanım’ı satılık olmayan evi göstermeye götürmediler mi, Rahmi Bey?

R.Ö: Evet

M.A: Satılık değil ev. Sahibi çıktı dedi ki ‘‘ Ben satmıyorum ki evimi.’’ dedi.

5000 **R.Ö:** Yalnız ev sahibi değil ki oradaki kapıcı da çıktı.

M.A: İşte bak Yaşar Bey’in satılık olmayan evini Amanda’ya satmak için neydi Sadullah Amanda’yı götürmemiş mi işte Yaşar Bey’in evi satılık 15 bin lira diye. Kaporayı alacak... Yani böyle, ben anlamıyorum hani.

R.Ö: Evet.

5005 **M.A:** Muhabirimiz Sema Yeşiltaş’a bağlanalım. Semacım günaydın.

Sema Yeşiltaş: Günaydın Müge Anlı. Evet, Aydın İl Emniyet Müdürlüğü Asayiş Şube Müdürlüğü’nün önündeyiz. Hatırlayacağınız gibi Hasan Fidan 13 aydır kayıptı ve kızları yayınıımızda günlerce babalarından gelecek güzel bir haberi beklemişti. Ve tam bu sırada Zeki Canan ortaya çıkmıştı. Zeki Canan’ın yaptığı çelişkili 5010 açıklamalardan sonra o güne kadar kayıp olarak aranan Hasan Fidan’ın olayı Cinayet Büro Ekipleri tarafından ele alındı ve daha detaylı bir şekilde üzerine gidilmeye başlandı. Çünkü Zeki Canan’ın yaptığı açıklamalar Cinayet Büro Ekipleri’de, bizim yayınıımızda yaptığı açıklamalar Cinayet Büro Ekipleri tarafından da çok çelişkili bulunmuştu. Ve bundan sonra düğmeye basıldı. Ve hatırlayacağınız gibi Hasan Fidan 5015 ev almak için 2 Nisan’da bankadan kredi çekmiş. Ve daha öncesinde de eşinin söylediği kadarıyla belli bir miktar parası vardı. Ve ev almak için yine emlakçı olan Hakan E. ve Hafize Z. ile bağlantıya geçmişti. Yine o gün, yani 4 Nisan’da, en son Hakan E. ile telefon görüşmesi yaptığını yayınıımızda da açıklamıştık. Telefon

kayıtlarında da göstermiştik. En son Hakan E. ile görüştüğten sonra o gün Hakan E. 5020 ve Hafize Z. ile birlikte ev bakmaya gittiler. Ve önce bir ev gösterildi kendisine, Hasan Fidan'ın kendisine, önce bir ev gösterildi. Ve bu ev konusunda anlaşma sağlandığı düşünülüyor. Hakan E.'nin verdiği ifadeler doğrultusunda bunları anlatıyorum. Anlaşma sağlandıktan hemen sonra yine başka bir ifadeyle Hakan E. ve Hafize Z., Hasan Fidan'ı alarak Efeler Mahallesi 1345 Sokak'taki başka bir inşaat 5025 halindeki bir eve göturdüler. Burası tripleks bir evdi. Ve bu ev de yine Hakan E.'nin emlakçılığını yaptığı dükkân tarafından kiralanacak daha sonrasında kiralanacak bir evdi. Oraya göturdüler, başka bir bahaneyle oraya göturdüler. Ve her şey işte burada oldu Müge Anlı. Hasan Fidan'ın burada kafasına tara denilen satıra benzer kesici bir aletle vurduktan sonra, ıı öldürdükten sonra battaniyeye sardılar ve ardından bir 5030 naylona sardıktan sonra hemen o tripleks villanın temelini bulduğu yerde bir çukur açıp o çukurun içerisine attılar. Orayı özellikle belirlemişlerdi. Çünkü orada inşaat halinde ıı oranın inşaat halinde olduğunu biliyorlardı ve oraya beton atılacağını da biliyorlardı. Ve bekledikleri gibi de oldu. Orası bir süre sonra betonlandığı için Hasan Fidan'ın ölüsüne 13 ay boyunca ulaşamadı. Ta ki 5035 yayınıımızdan sonra Zeki Canan'ın da verdiği çelişkili ifadelerden sonra Cinayet Büro Ekipleri düğmeye bastı ve Hakan E.'nin peşine düştü. Hakan E.'de Hasan Fidan'ın kaybolmasından sonra ortarlardan kaybolmuştu. Ve dün sabah saatlerinde, daha doğrusu öğleden sonra Hafize Z. Aydın'da gözaltına alındı ve Hakan E.'de İzmir'de akşam saatlerinde gözaltına alınıp Aydın İl Emniyet Müdürlüğü Cinayet 5040 Büro Ekipleri tarafından Cinayet Büro'ya getirildi. Ve burada sorgulanmalarına başlandı. Sorgularının hemen ardından Hakan E. suçunu itiraf etti, cinayeti işlediğini itiraf etti ve emniyet yetkililerine yer göstermede bulundu. Ve Efeler Mahallesi 1345 Sokak'taki eve götürdü ve direkt cenazeyi gömdükleri noktayı gösterdi. Ve orada yapılan kazılar sonucunda Hasan Fidan'ın ölüsüne ulaşıldı.

5045 **Sema Yeşiltaş:** Ve Hakan E., Hafize Z. cinayet zanlısı olarak dün akşamdan beri Aydın İl Emniyet Müdürlüğü'nde sorguya alındılar ve sorguları hala devam ediyor. Biz de sorgularının bitmesini bekliyoruz. Aydın İl Emniyet Müdürlüğü önündeyiz. Hemen şunu da belirtmem gerekirse cenaze çıkartıldıktan hemen sonra İzmir Adli Tıp Kurumu'na götürüldü ve şu anda İzmir Adli Tıp Kurumu'nda. Kızı, damadı ve 5050 oğlu cenazeyi almak için gerekli işlemlerin yapılması için İzmir Adli Tıp Kurumu'nda bekliyorlar Müge Anlı. Biz de buradaki bekleyişimize devam ediyoruz.

Sorgularının tamamlanmasına ve daha sonraki süreci de size aktarmak için Aydın İl Emniyet Müdürlüğü'ndeki bekleyişimize devam ediyoruz. Müge Anlı.

M.A:Teşekkür ediyorum Semacım sana.Hepimizin başına gelebilir belki de o yüzden 5055 bu tür olaylar hepimizin kanını donduruyor. Gayet basit bir olay yani. Herkes ev almak için yapıyor.

R.Ö: Evet evet.

M.A: Bir de artık hani ona güvenme buna güvenme nereye kadar? Tabii ki güveneceğiz ama maalesef böyle.

5060 **R.Ö:**Bu bize bir şeyi hatırlatıyor. Bir daha ev almaya gidecek olan kişiler özellikle emlakçıların yanında ‘‘Param bankada, beğenirsem oradan EFT ile havale ettireceğim.’’şeklinde bir ifade kullansınlar. Üzerlerinde para olmadığını özellikle dile getirsinler.

M.A: Ama tabi böylede söyleyip sakın işini layıkıyla yapan emlakçıları da kırıp 5065 üzmeylim.

R.Ö: Efendim bütün emlakçıları...

M.A: Bu sonuçta insan. İşin içinde insan varsa hangi meslekte olursa olsun suçta var...

R.Ö: Şimdi Müge Hanım, her toplumda her meslekte eli öpülecek, önünde 5070 ceket iliklenecek yapıda, karakterde, hürmete layık insanlarda var; birtakım yüz karası insanlarda var. Her meslekte. Benim mesleğim de dâhil, sizin mesleğiniz de dâhil, hocamın mesleği de dâhil, emm... Yani ben yoksa kesin olarak bütün emlakçıları...

M.A:Yok zaten siz dediniz diye demiyorum ama tedbirli olmakta fayda var.

5075 **R.Ö:** Tabi yani hangi iş olursa olsun üzerinizde para taşıdığını karşınızdaki kişilere, maalesef, belli etmeyin.

M.A: Telefonda kim var?

R.Ö: Efendim.

M.A: Sizin

5080 **R.Ö:** Hadi bakalım.

M.A:Aa valla siz konuşun.

R.Ö: Hele bir alo diyin siz.

M.A:Benim zaten bugün migrenim tutmak üzere.

R.Ö: Peki,peki.

5085 **M.A:** Yani aa.

R.Ö: Zeki Bey merhabalar.

M.A: İlacımı içtim şimdi hiç iyi değilim.

Zeki Canan: Merhabalar.

M.A: Ben gene dayanamam da.

5090 **R.Ö:** Nasılsın, iyi misin Zeki Bey ?

Z.C: İyi yayınlar.

R.Ö: İyi yayınlar canım. Zeki Bey neticeleri duydun mu sende?

Z.C: Bakın neticeleri duydum Sayın Avukat Bey.

R.Ö: Evet.

5095 **Z.C:** Rahmi Bey bak, siz orada yine konuşmalarınız yani,bak bana yani bana işittiğime göre ters konuşuyorsunuz.

R.Ö: Yok ben şöyle dedim, bir dakika. Zeki Bey bir bağlansa da ne dediğini, ne diyeceğini merak ediyorum dedim.Yine söylüyorum ben lafımın altındayım,ben merak ettiğim için..

5100 **Z.C:** Ya.... ben...

R.Ö: Bir dakika, bir dakika Zeki Bey ikimiz...

M.A: Ya bir dakika Rahmi Bey , bırak ya...

R.Ö: İkimiz aynı anda konuşmayalım.

M.A: Rahmi Bey, Allah aşkına ya...

5105 **R.Ö:** Bir dakika lütfen..

M.A: Bir dakika hayır yani ne demek ters konuşmak. Sen geldin burada bütün gün yalan sıraladın biz sana demiyoruz da; biz sana da dedik o zaman niye şimdi biz ters konuşmuş oluyoruz. İyi valla ya yavuz hırsız ev sahibini bastırıyor yani. O kadar da değil kardeşim yani.

5110 **Z.C:** Şimdi dinleyeceğim Müge Hanım.

M.A: Dinliyoruz o zaman sen burada ilk lafına kavgayla başlama o zaman..

R.Ö: Şimdi ben aynı şeyi...Müge Hanım...

M.A: İlk lafına kavga etmek üzere başlama. Bak ben zaten konuşmayacağım dedim başım tuttu dedim ...

5115 **R.Ö:** Ben deminki cümlemi tekrar ediyorum. Zeki Bey bağlansın da merak ediyorum ne diyecek dedim. Şimdi size soruyorum; merakımızı gider , dinliyoruz seni bakalım, buyur anlat.

Z.C: Tamam o zaman ben konuşayım siz dinleyin.

R.Ö: Tamam dinliyoruz canım buyurun.

5120 **Z.C:** Tamam.

R.Ö: Evet.

Z.C: Şimdi bak Rahmi Bey..

R.Ö: Evet canım.

Z.C: Hatırlıyor musunuz Hasan Fidan'ın kızı ne dedi? Olduktan sonra babam
5125 akıbetini kaybetti, hatırlıyor musunuz? Hatırlıyorsunuz değil mi ?

R.Ö: Dinliyoruz siz bir anlatın da...

M.A: Biz kızının konuşmalarını merak etmiyoruz , biz sizin konuşmalarınızı...

Z.C: Bakın bu vaka 20 ayın üzerinde bir vakadır. Ve bu adamı doğrudan doğruya bu
adam görüyordu. Bu adam yani dışarılarda geziyordu. Ama kızları sahip değildi
5130 buraya, bak buraya sahip değildi kızları.Yani benim dediklerim doğrudu, yalan
değildi . Ama bak yine benim de ne faydam oldu ki bu adamın cinayetle öldürüldüğü
sonuçta gene çıktı ortaya bak.

M.A: Vay vay vay vay

Z.C: Hee vay vay avy ne vayı Müge Hanım bir söylesene bir bana.

5135 **M.A:** Hani sen 3 ay evvel görmüştün.

Z.C:Ben görmüştüm , ben gördüğümü inkâr ediyorum bak.Gördüm diyorum.Bu
adam..

M.A:Görmüştün, konuşmuştun, Çivril'de inek almıştı, evlenmişti, gittin bir de
Tepecik Mahallesinde görmüştün, çocuklara sormuştun... Bir de geldin burada,
5140 "Orada kimseye yardım etmezler."Sonra da Tepecik Mahallesi'ne göre, öyle de
uyanık ki, Tepecik Mahallesi'nde görüyor ama hemen lafı sokuyor: "Tepecik
Mahallesi'nde kimse kimseye yardım etmez." Niye yardım etmesin, hepsi de yardım
etti. Sonra "Bizim mahalleden bilmem kim ile bilmem kim bana gördüm dedi ama
siz onları aradığınız zaman onlar bunu kabul etmezler."Hemen ikinci bir laf. Hani
5145 sen.. Bırak başkasını, sen kendi gözünle görmemiş miydin bu adamı ?

Z.C: Görmüştüm.

M.A: E ölü imiş nasıl gördün?

R.Ö: Nasıl gördün?

Z.C: Ama dinlemiyorsunuz ki, sen kendin konuşuyorsun beni konuşturuyorsun ki.

5150 **M.A:** Sen kızını şeyini katıyorsun 20 ay öncesini. Ben sana diyorum ki hani
görmüşsün yani.

Z.C: Bak, ben...

R.Ö: Ya Zeki Bey, 4 Nisan'da bu adam parayı çekiyor bankadan. 4 Nisan'da emlakçılarla buluşuyor. Gidiyor ve adamın başına bu iş geliyor. Sen bize burada 5155 Haziran'da, Temmuz'da, Ağustos'ta bu adamı çok yakından gördüğünü İzmir'de gördüğünü, işte pazarda gördüğünü ,kahvede gördüğünü, evine kadar takip ettiğini , bütün bunları anlatmadın mı?

Z.C:Anlattım.

R.Ö:E nasıl oluyor?

5160 **Z.C:** Peki ama bak , tarih yanılması olabilir Rahmi Bey, ama bak konuşuyorsunuz...

R.Ö: Ya ne tarih yanılması 50 defa sorduk sana kardeşim, 50 defa.

Z.C: Bana sordun da , ben diyorum ki bu adam 20 aydır kayıp, 20 aydır Rahmi Bey. Bak ben bunu size anlatmak istiyorum bak. Çelişkili ifadeler üzerine bu çelişkiler doğuyor.

5165 **R.Ö:** Zeki Bey, ben o zamanda sana dedim. Dedim ki bak yanlış bilgi vererek emniyet birimlerini ve adli mevkileri yanlış yola sevk etmenin kanunlarımızda cezai müeyyidesi var.

Z.C: Ben yanlış yere sevk etmedim Rahmi Bey.

R.Ö: E nasıl sevk etmedin kardeşim bütün her şey meydana.Yani sen sevk 5170 etmediysen...

Z.C:Rahmi Bey , Rahmi Bey bir dinleyin ben konuşayım abi hep siz konuşuyorsunuz.

R.Ö: buyurun dinliyorum kardeşim dinliyorum buyurun.

Z.C: Bu idi.. bak eksik ifadeler üzerine siz devam ediyorsunuz.

5175 **M.A:** Ne eksik ifadesi kardeşim. Hiç kabul etmem öyle yani. Taş altında kalırım, laf altında kalmam. Neyin eksik ifadesi...

Z.C: Müge Hanım...

M.A: Sen gidip emniyete kadar ifade vermişsin. Kız kardeşler geldiğinde bizde gittik emniyete dedik ki 13 aydır yok hani ne düşünüyorsunuz , konuştuğumuz 5180 oradakilerle .”Müge Hanım yani” ,Müge Hanım değil bizim arkadaşlar, “böyle böyle birisi gören mi var, bu adam kayıp değil. Görmüş , geldi ifadesine kadar verdi.”dendi. Onlarda o yüzden kayıp 70 yaşındaki adam, çocuklarıyla da konuşmaz kayıp nerede olursa olsun diye bakıyorlardı. Hee Zeki Bey'in bir faydası oldu orada doğru söylüyor. Zeki Bey burada bu kadar , kusura bakmasın, saçmalamasaydı , ki 5185 artık bugün geldiğimiz noktada saçmaladığımı ortada bu bir şey değil,

saçmalamasaydı o zaman bu işin cinayet olduğu yetkililerce bu kadar net bir şekilde ortaya çıkmayacaktı. Yani...

R.Ö: İstemedi faydası oldu, istemedi..

M.A: ...orada gördüm, burada inek aldım, polisi gördü bilmem ne deyince...
5190 Bilmiyorum artık tabi ama o anlamda sizi kutluyorum Zeki Bey gayet faydanız oldu.

R.Ö: Evet evet.

M.A: Peki siz bu gözaltına alınan Hafize Hanım'ı ya da Hakan Bey 'i tanıyor musunuz?

Z.C: Ben.. Dinlemiyorsunuz ki ben cevap vereyim. Hep siz konuşuyorsunuz. Ben
5195 buralar tanıdığım yoktur , bu emlakçılar kimdir bilemem, benim emlakçılarla da işim olmaz bu bir.Bir de bak bak siz başladınız beni karalamaya çabalıyorsunuz. Beni yani cinayeti ben işlemişim gibi hareket ettiniz . Şimdi yani kendiniz kabahat atmış gibi beni dışlıyorsunuz. Çelişkili ifade, ne çelişkili ifade vereceğim ben. Ben Allah'ın doğrusunu konuştum ama siz beni karalıyorsunuz.

5200 **M.A:** Doğrusunu konuştusun adam ölmüş, nesinin doğrusunu konuştun ya ? Ay benim ama bir şey diyeyim mi yine benim günüm kötü geçecek istemiyorum.

R.Ö: Zeki Bey yalnız bizim yanımızda değil, sen emniyette verdiğin ifadende de bütün bu şekilde Temmuz ayı, Haziran ayı , şurada gördüm, burada gördüm diye net bir şekilde tarih zikrederek ifade vermedin mi ?

5205 **Z.C:** Rahmi Bey..

R.Ö: Evet.

Z.C: ... Bir gidin emniyette benim verdiğim tarih var mı?

M.A:Var tabi var. Kaybolduktan sanırım 3 ay sonra, Ocak mıydı neydi o zaman konuşmuştuk hepsini aklımda tutamıyorum.

5210 **Z.C:** Ne , ne i neydi?

M.A: Bilgisayar değilim yani.

Z.C: Ya bırakın bu işleri. Gönlünüze su serpmek istiyorsanız böyle.. Bana kuru iftira atıyorsunuz, çekiliyorsunuz kenara.

M.A : Allah Allah..Allah Allah hiç böyle bir şey görmedim.

5215 **Z.C:**Anlatayım bakın.....

M.A: Zeki Bey, Zeki Bey bakın biz sizinle buradaki sohbetimizi milyonlarca kişinin önünde yaptık.Yani burada gelip de kapı arkasında yapmadık gizli saklı. Milyonlarca kişinin önünde yaptık. Siz ne söylerseniz söyleyin bizi izleyen milyonlarca kişi sizin ne söylediğinizi biliyor kardeşim. Biz sizden, siz böyle dediniz ve ben hatta size

5220 buradan giderken ne dedim ,Zeki Bey benim elimde başka bantlar var emlakçıyla ilgili aslında konu oradaydı ve siz gelip ben yaşıyor dediğim noktada ben artık onları da zan altında bırakmamak için, çünkü gördüm dediniz,ben o bantları da yayınlamıyorum, dedim. Ama böyle olması emniyet yetkililerini durdurmuyor. Biz bir yayın yaptığımız için bazı kurallara dikkat etmek durumundayız.Ama tabî ki 5225 emniyet yetkililerini bağlamıyor . Allah onlardan razı olsun. Siz 3 ay evvel 4 ay evvel bu adamı gördüm dediniz mi demediniz mi ?

Z.C: 4 ay önce demedim ben. Ben 4 ay evvel demedim. Ben geçen sene 7. Ayda oraya gitmiştim işim için. Polis bana orada sormuş 3 ay öncesine.....

R.Ö:Ya bütün konuştuğuların VTR' de var kardeşim.Yani şimdi senin sesini taklit 5230 edipte yeni VTR hazırlayacak değiliz.Her şey canlı olarak, görüntünle, sesinle bizim VTR'ler de mevcut. İnkâr etmek sana bir şey kazandırmaz.

M.A: Hayır , yerini ayarlayın, özetteki yerini. Belki olur ya bugün programı izliyordur birisi...

R.Ö:Hayret bir şey.

5235 **M.A:** ...bu adam ne diyor demesin. Özette beyefendinin dediği yerleri hazırlayın. Nasıl biz de böyle kibar kibar dinlemişiz bir onu da görsün millet. Hazırlayın abicim. Hı? Hiç kayıp değil . Ben merak ediyorum kardeşim. Niye bunu söylediğini merak ediyorum yani.Birisi bana, birisi bana bunu açıklamalı yani. Ben görünmeyen adamı öldürülmüş adamı neden gördüm diyor.Nasıl , neydi çocukcağızın rahmetlinin adı 5240 teyzesi konuştum diyen.

R.Ö: Levent.

M.A: Levent'in...

R.Ö: Evet.

M.A: Levent Bülent'in teyzesi...

5245 **R.Ö:** Gerçek ismi Levent'te Bülent diye hitap ediyorlar.

M.A: Nasıl teyzesi, iki kızı ben konuştum dedi.

R.Ö: Teyzesi burada...evet.

M.A: Şimdi kimse kusura bakmasın. Bunu 5 yaşındaki çocuğa da sorsan...

R.Ö: Evet.

5250 **M.A:** Bir kişi öldürülmüş. Üstelik öldüren, konuştum diyen kişinin kızıysa..

R.Ö: Kızı...kızı...

M.A:Öldürdüğünü yine itiraf eden...

R.Ö: Evet.

M.A: Ve konuştuğunu itiraf eden kişi onun kız kardeşleriyse bu ne anlama geliri 5255 yaşındaki çocuğa sor...

R.Ö: Bu tamamen işte benim söylediğim gibi adli mercileri yanlış yola sevk etmek , emniyet birimlerini yanıltmak ve ölüm olayını küllemek, üzerine kül atmak. Bütün mesele bu.

M.A:Zeki Bey bizi izliyorsun.....

5260 **R.Ö:** Ben bu olayda Zeki Bey'in konuşmalarını adli mercileri yanlış yola sevk etmek , emniyet birimlerini yanıltmak ve olayın üzerini küllemek olarak olduğunu düşünüyorum. Ve bu konuşmamı emniyet birimlerine ihbar olarak yapıyorum.

M.A: Peki izleyelim bakın. Bu tabii çok kısa bir bölümü de yani.

(VTR starts)

5265 **Z.C:** İki gün Hasan Amca'yı orada gördüm.

M.A: Hasan Amca Didim'de ne yapıyormuş?

Z.C: El araba vardı önünde..

M.A:Kaç ay önce?

Z.C: 6. Ayın bitimiydi 7. Ayın başındaydı. O civardaydı ablacım.

5270 **M.A:** O bankada gördüğümüz tarih 2 Nisan'dı. 4 ay sonra siz Didim'de gördünüz.

Z.C: Gördüm.

M.A: E bakkal işletiyordu ne bu inşaat gibi bir şey.

Z.C: Dedi yardım ediyorum. İki gün gördüm daha doğrusu. Ondan sonra bizim işimiz bitti biz çıktık geldik ablacım. Aydın'daydım. Aydın'da her hafta Pazar

5275 kurulur. Çarşamba Pazarı'nda gördüm ablacım. Beyaz bir bez seriliydi, üzerinde muşamba, sarımsak. Mahalleden tanıdığı insanı görünce kendini çeviriyor.

Hasan Fidan'ın yakını: Babam size diyebilirdi yani burada olduğumu söyleme diyebilir. Ama siz iyi niyetli bir insan olsaydınız, ya Hasan Amca bana böyle bir şey söyledi ama benim size söylediğimi söylemeden, babanız sağ falanca yerde

5280 gidip,alıp,bulun getirin diyebilirdiniz.

Z.C:Diyebilirdim. Sen emniyete gittin, emniyet sana bilgi verecekti, sen benim kapı komşusun gelecektin bana soracaktın kardeşim sen bunu burada görmüştün hadi bize yardımcı ol...

Hasan Fidan'ın yakını: Biz bilmiyoruz ki sizin emniyete 4 ay önce ifade verdiğini.

5285 Bu emniyet sizin ifadenize çok önem vermiş.Çünkü emniyet sizin ifadenizi verdikten sonra...

Z.C: Yapma ya. Sanki ben emniyete canlı olarak götürmüşüm, vermişim. İşte bu adam burada aramanıza gerek yoktur demiş. Ya bırak.

Hasan Fidan'ın yakını: Ben Çarşamba Pazarı gördüm. Bunun Haziran- Temmuz'da
5290 Çarşamba Pazarı'nda yer açması için tekrar kendine ev tutması lazım, tekrar kendine eşya alması lazım.

Z.C: Benim cebimde 40-45 milyar para var. Ben ne yapacağım orada 200-300 milyonluk şeyi. Araba tutacağım, o arabanın şeyini karşılamaz.

Hasan Fidan'ın yakını: Ben öz be öz kızımı. Her hafta bana gelen, muhabbet
5295 ettiğim adamın cebinde 20-30 milyar bilmiyorum.

M.A: Benim mantığım şunu anlamıyor.Yani bir adamla bir kere karşılaşıyorsunuz, konuşuyorsunuz.İkincisinde konuşuyorsunuz çoluğa çocuğa kadar iniyorsunuz. Üçüncü gün kahvede görüyorsunuz, adam sizi görüyor kaçıyor gidiyor.Siz adamı takip ediyorsunuz. Sonra niye demiyorsunuz kahvede giderken “ Hasan Abi nereye
5300 gidiyorsun, beni görmedin. Geçen karşılaştığımızda haberimiz yoktu ama çocukların seni arıyor, haberin var mı ?”

Z.C: İşte tam ben konuşacaktım, durum böyle böyle . Polise söyledi orada beni. Polis döndü dedi ki “Bu hiç kaybolacak adama benziyor mu kardeşim?”

Telefondaki kadın: Müge Hanım Tepecik tarafında ben Hasan Bey'e benzeyen bir
5305 şahıs gördüm.

(Live Broadcast starts)

M.A: E tabi şimdi arada başka şeyler var da.Ben tek bir şey söyleyeceğim. İıı bir gün gerçekten boğazım falanda düzeldiğinde Zeki Bey istiyorsa buyursun gelsin. Kendimi iyi hissettiğim, kendimi hazırlayayım ben bir Zeki Bey gelmeden bir Pazartesi günü falan olsun da anca yani.(gülerek) Anca mücadele edebilirim. Gerçi
5310 hoş gerek var mı ama? Zeki Bey bu konuşmaları yaparken , önce ifade önce görmüştüm , o sırada kaybolduğunu bilmiyordu Hasan Fidan'ın, ifadesine göre. Daha sonra Emniyet Müdürlüğü'ne başka bir nedenle gittiğinde kendisine emniyet yetkililerinin Hasan Fidan'ı da sorduklarını, kayıp olduğunu söylediklerini ve bunun üzerine “Ben onu gördüm.” diye ifade verdiğini söyledi. Daha sonra hani ilkinde...

5315 M.A: Kayıp olduğunu bilmiyordu. Bu inşaatta gördüğünde o sırada bir şey söylememişti. Emniyete gittiğinde artık kayıp olduğunu biliyordu. Daha sonra tekrar karşılaştı. İıı ama yine seni kızın arıyor, oğlun arıyor neyse bunu söylemedi. Sonra bir daha daha karşılaştı. Bir de kim vardı? İıı Sivaslı mı, Diyarbakırlı Mustafa mı, Sivaslı mı? Hı? Diyarbakırlı Mahmut.

5320 **R.Ö:** Mahmut, Diyarbakırlı Mahmut.

M.A: ...Bende bütün her şeyi tukaş ettim ama. Diyarbakırlı Mahmut'u da aradık, Diyarbakırlı Mahmut'ta görmüştü. Diyarbakırlı Mahmut'ta Zeki Bey'e demişti ki bu evlenmiş Çivril'de inek almış, Iı inek almış evlenmiş, artık hani o yüzden dönmüyor.

R.Ö: Evet.

5325 **M.A:** Şimdi sanki bunları söyleyen ben. Sen söyledin bunları kardeşim yani. Ne yani...

Zeki Canan: Alo

M.A: Güya karışmayacaktım ya. Dayanamıyorum ki benim de anam, dayanabilsem zaten. Dayanamıyorum işte canım tez yani.

5330 **R.Ö:** Canım bizim mikrofonumuzda her zaman, birtakım konuşmalarıyla açıklık getirmek isteyenler açık. Eğer bu konuşmalarımızda başka türlü birtakım durumlar hissediyor ve öyle kabul ediyorsa Zeki Bey, bağlansın ya da gelsin buyursun.

M.A: Bağlandı işte.

5335 **R.Ö:** Tamam gelsin buyursun. Gerekli açıklamaları canlı yayında getirsin. Karşılıklı birbirimizi ikna edelim.

Zeki Canan: Gelebilirim, gelebilirim, gelebilirim ben oraya. Benim çekinecek durumum yoktur.

R.Ö: Efendim?

5340 **Zeki Canan:** Ben gelebilirim, çekinecek bir durumum yok.

M.A: Ne diyor, ne diyor?

Z.C: Ben buraya gelmişim, iş için gelmişim beni programa, siz benim masrafımı çıkartın gelirim programa(?)

R.Ö: Gelebilirsin. Gel kardeşim, biz, yerin açık. Koltuğumuzda yer verimiz, 5345 mikrofonu da takarız. Kendini aklayacak şekilde, yanlış bir anlam çıkmasın diye izah edeceğin birtakım konular varsa konuşursun. Biz sana hayır demiyoruz.

Z.C: Yayına gelebilirim kardeşim, benim çekinecek bir durumum yoktur. Benim alnım açık, ben gene dürüstüm...

R.Ö: Tamam ben sana alnın kapalı demiyorum kardeşim.

5350 **Z.C:** Ama siz asıl, bakın emniyet polisini bağlattınız, baş komiseri bağlattınız, beni deşifre etmeyin ya bunlar iş...

R.Ö: Bakın şimdi.

M.A: Onun bir atasözü var da hurmalarla ilgili şimdi terbiyesiz olur söyleyemiyorum ben.

5355 **R.Ö:** Şimdi neyse, ben de konuşmuyorum da Zeki Bey, şimdi benim kalkıp da ithaf etmem, şikayet etmem ikinci planda. Zaten emniyet birimleri, senin verdiğin dosyada ifaden var. Senin, onların elindeki dosyada ifadelerin var. Emniyet birimleri o ifadelerini gözden geçirdiklerinde eğer hukuki bir ihlal, senin ifadende birtakım kanuni olarak ifadene başvurmayı gerektirecek bir durum görürlerse zaten
5360 kendiliğinden yani hukuk tabiriyle resen senin herhangi bir uyarısına gerek kalmadan senden tekrar ek bir ifade isterler. Haa gerek görmezlerse mesele yok zaten dosya kapanır. Onun için endişe etmene gerek yok.

Z.C:Çağırmasına gerek yok. Ben kendim savcılığa gideceğim zaten, ifade vereceğim. Ben gider ifade veririm. Benim savcılıkta... Çünkü tüm yargı, tüm yargı beni ben
5365 insan gibi, insan gibi hareket edip gittim oraya...

R.Ö:Tamam Zeki Bey buyurun bekliyoruz, hay hay.

Z.C: Ha yayına istiyorsanız ben gelebilirim yayına. Yayından da bir çekincem yok.

M.A: Ne yapacak yayına gelip, sende davet ediyorsun da... Ne söyleyecek?

R.Ö: E ne bileyim öyle diyor kardeşim... Ne bileyim ben ne diyecek
5370 işte.

A.V: Kalp krizi geçirttirmesin size.

R.Ö: Hocam siz anladınız mı? Ben anlayamadım da konuşmayı.

A.V: Ben hiçbir şey anlamadım. Hiçbir şey anlamadım. Hiçbir şey anlamadım.

5375 **M.A:** (gülerek) Hocam seni de seviyorum biliyorsun değil mi?

R.Ö: (Kahkaha atar)

M.A: Valla çok seviyorum.

A.V: Yani, iyi Allah razı olsun ama...

M.A: (gülerek) Biz burada kendimizi parçalıyoruz.

5380 **R.Ö:** (kahkaha atar)

A.V: Ama... vallahi hiçbir şey anlamadım. yemin ederim hiçbir şey anlamadım.

R.Ö ve M.A: (kahkaha atarlar)

M.A: Ay hocam gel ben sana bir çay ısmarlayayım reklamlara girelim oradan da
5385 tekrar devam ederiz. Gel, gel.

R.Ö: Gördün mü, bak şimdi bak... Boğazını tüketen ben, çayı içen adam hocam. Ben arkadaşların, seyircilerin takdirine bırakıyorum bunu .(gülerek)

A.V: İıı valla ben.

R.Ö : ...yüksek vicdanınıza .(gülerek)

(VTR starts)

5390 **Muhabir:** Hasan Bey kaybolduğu dönem ev almak istediği emlakçının sahibisiniz değil mi?

Hafize Zara: Evet.

Muhabir: Siz kaç kişi çalışıyordunuz orada?

Hafize Zara: Üç ortak açtık biz orayı. Hamide Hanım, Hakan Bey ve ben. üç 5395 kişiydik.

Muhabir: Peki Hasan Bey'i tanıyor muydunuz?

H.Z: Ev almak amacıyla geldi. 15 milyarım var diye konuştu bizimle. Biz de aramaya başladık. Cezaevi gardiyanı varmış bir tane arkadaşı, ondan 10 milyar 15 milyar para göndereceğini, onunla birleşince işte 25-30 milyar civarı bir ev aradığını

5400 söyledi.

Muhabir: Hani nereden bağları varmış? Hani bu kadar parayı neden gönderiyormuş, hiç bunu anlattı mı?

H.Z: Bunu bilmiyorum, inanın anlatmadı.

Muhabir: Diğer para kendisinde mi varmış?

5405 **H.Z:** Evet.

Muhabir: Çok sık gelip gidiyor muydu sizin dükkanınıza?

H.Z: Yok. Haftada bir, işte haftada iki... Pazara çıktığında gelir geçerken uğruyordu. Cumartesi Pazarı'na gidiyordu. Dönüşte falan uğruyordu öyle.

Muhabir: Ne kadar süre gelip gitti sizin iş yerinize?

5410 **H.Z:** 2 ay kesin vardır.

Muhabir: E peki bir arkadaşlığınız, bir dostluğunuz var mıydı? Sizinle olsun, Hakan Bey ile olsun.

H.Z: Ya Hakan Bey ile oturup rakı içtiklerini duydum.

Muhabir: Hasan Bey'in kaybolduğunu nereden öğrendiniz?

5415 **H.Z:** Hasan Bey'in kaybolduğunu ben polislerden öğrendim.

Muhabir: Peki en son, gerçekten sizin dükkanınıza mı gelmişti?

H.Z: Öyle biliyor ailesi. Bilmiyorum.

Muhabir: Siz gördünüz mü en son geldiğini?

H.Z: En son ben dükkanda yalnızken geldi. İşte...

5420 Muhabir: Ne zamandı?

H.Z: Tarih bilmiyorum, hatırlamıyorum. Geçerken kapıdan girdi, içeri bile girmedi. Hakan'ı sordu. Hasan Amca dedim Hakan bir yere kadar gitti dedim bende. "Geldiğinde herhalde beni arar zaten." dedi. Ev var falan diyordu, dedi. Bilmiyorum Hasan Amca bana bir şey söylemedi, dedim bende.

5425 Muhabir: Gerçekten elinizde öyle bir ev var mıydı? Sonuç itibariyle bu işletmenin sahibisiniz.

H.Z: Yani şimdi fiyat olarak yeni bulduysa benim bilmediğim, varmıştır.

Muhabir: Siz geldiğinde sormadınız mı hani...

H.Z: Sorduğumda buluruz dedi. Hani, ev sonuçta dedi, buluruz dedi, gösteririz dedi.

5430 Muhabir: En son böyle oldu, ondan sonra görmediniz. Ondan ne kadar süre sonra polisler geldi size?

H.Z: 1 ay falandır herhalde.

Muhabir: Sonuçta her hafta gelen adam, bir süre boyunca uğramıyor.

Muhabir: Siz kendi aranızda konuştunuz mu hiç?

5435 H.Z:Konuştuk tabii ki. Hasan Amca'nın en son giderken şey demişti bize; İncirliova'da ev bulduğunu 17 milyara, onu almak istediğini, evin düzgün olduğunu, yukarı mahallede olduğunu, birinin gösterdiğini falan söylemişti.

Muhabir: Kim göstermiş İncirliova'da?

H.Z:Onu bilmiyorum.

5440 Muhabir: Peki Hakan Bey hiç bununla ilgili ifade verdi mi?

H.Z: Hayır.

Muhabir: Ama sizi bir kere ifade vermek için götürmüş polis merkezine, doğru mudur?

H.Z: Yok, Hakan Bey götürmedi. Eşim götürdü beni.

5445 Muhabir: Çünkü bir defasında Hamide Hanım'a "Ben Hafize Hanım'ı karakola götüreceğim ifade vermesi için." demiş.

H.Z: Hayır, eşim götürdü beni.

Muhabir: Hakan Bey'in sizi bir yönlendirmesi oluyor muydu? Yani olayların içine fazla karışma gibi bir yönlendirmesi oluyor muydu?

5450 H.Z: Hayır, hayır, hayır.

Muhabir: Hasan Bey kaybolduktan ne kadar süre sonra Hakan Bey kayboldu?

H.Z:Valla bayram günüydü Hakan Bey'in kayıp haberini aldığım. Bayramdan sonra gelmedi.

Muhabir: Ağustos'a denk geliyor.

5455 H.Z:Muhtemelen.

Muhabir: Ağustos, Eylül.

H.Z:Kaçtı gibi bir şey olmuş yani. Piyasayı dolandırıyor ve gidiyor.

Muhabir: Peki, hani ailesi yok mu? Annesi, babası ya da Aydın'lı değil mi Hakan Bey?

5460 H.Z: Aydın'lı değil bildiğim kadarıyla. Nazilli doğumluymuş. Annesi var, babasının vefat ettiğini biliyorum. Ama şu an ne kadar doğru bilmiyorum.

Muhabir: Daha önce nerede oturuyormuş, ne iş yapıyormuş?

H.Z: Daha önce Antalya'da olduğunu biliyoruz ama... Emlakçılık yapıyormuş.

Muhabir: Peki, daha sonra Hakan Bey ile ilgili bir şeyler duyuyorsunuz öyle değil mi?

5465 mi?

H.Z: Evet, Özmen Abimiz vardı bizim, İzmir'de bir tane, müşterimizdi. İşte yerim var bir tane diye bana telefon açıyor, ben işyerinden ayrıldıktan sonra, satabilir misin falan diye. Ben dedim, ilgilenemem dedim, abi kusura bakma. Lafı anında döndürdü. İşte ben dedi Hakan'ı gördüm, dedi. Yanıma uğradı, dedi. Ben dedim abi emin misin?

5470 Evet, kızım, dedi, eminim dedi.

Muhabir: İzmir'de görülmüş yani.

H.Z: Evet İzmir'de görülmüş.

Muhabir: Ne zamandı bu?

H.Z:6-7 ay olmuştur hemen.

5475 Muhabir: Peki, daha sonra siz Hakan Bey'den şüpheleniyorsunuz ve bunu etrafınızdakilere de söylüyorsunuz değil mi?

H.Z:Evet. Hasan Amca kaybolduktan sonra, Hakan biraz eli rahatlıyor, bollaşiyor. Hani, bizi çorbacıya götürüyor, sabah kahvaltılarına...

Muhabir: Normalde o kadar parası...

5480 H.Z:Yok, normalde o kadar parası bildiğim kadarıyla yok. Ondan sonra işte anne, baba dediğimiz kişileri dolandırdığı çıkıyor. Anne, baba dediği bir kişiyi dolandıran bir insan, 28 milyarlarını alan bir insan 15 -20 milyar için neler yapmaz diye düşünüyor yani insan.

Muhabir: Sizin bir defteriniz vardı değil mi?

5485 **H.Z:** Evet. Bir defterim vardı benim. Beraber ortak kullanıyorduk. Hasan Amca'nın aşağı yukarı geldiği her tarih o defterde yazıyordu.

Muhabir: Hakan Bey'de not alır mıydı?

H.Z:Evet.

Muhabir: Polisler geldiği zaman bunu göstermiş bakın şu şu sıklıklarla gelmiş diye.

5490 **H.Z:** Polisler geldiğinde zaten bende oradaydım Hakan Bey'in onları gösterdiğinde.

Muhabir: Peki, onlar daha önceden yazılmış şeyler. O anlık göstermek için yazılmış şeyler değil.

H.Z: Hayır, hayır değil. Benim notlarımda vardı çünkü arasında, Hakan Bey'in notları da vardı.

(Live Broadcast starts)

5495 **M.A:** Emlakçı ise diyordu ki Hakan Bey ııı Hafize'yi de kendi istediği şekilde yönlendirdi. Tuttuğu notları değiştirdiler, polisler gelmeden önce. Hatta 1 saat önce mi, 1 gün önce mi yanlış söylemeyeyim, değiştirdiler. Hafize de botlarını değiştirdi. ‘Polis gelince bu notları vereceğiz, şu tarihlerde görüştük diyeceğiz.’ diye Hafize ile ikisi ııı anlatmışlardı.

5500 **A.V:** Bir şeye dikkatini çekmek istiyorum.

M.A: Buyurun hocam.

A.V: Hafize Hanım'ın konuşmalarında mimiklerine iyice dikkat edin. Yani suçludur, değildir bilmiyorum ama olay hakkında bilgisi olduğu konusunda bize bir şeyler söylüyor aslında mimikleri.

5505 **R.Ö:** Donuk bir yüz ifadesi...

M.A: Onların başka şeyleri de var ııı hani oradan anlayan, beden dili ile ilgili başka detaylarda var ama ben özellikle onları programda söylemiyorum. ııı Mustafa Bey telefon hattımızdaymış. Şu an Hasan Fidan'ın cinayet zanlısı olarak gözaltında bulunan Hakan Bey'in akrabası. Mustafa Bey günaydın.

5510 **Mustafa Bey:** Günaydın efendim.

M.A: Buyurun efendim.

Mustafa Bey: Müge Hanım önce iyi yayınlar efendim.

M.A: Çok teşekkür ederim.

Mustafa Bey: Başta emniyete ve sizlere çok, çok teşekkür ediyorum.

5515 **M.A:** Sağ olun.

Mustafa Bey: Efendim Hakan Ekin öz be öz benim dayımın oğludur. Ben Isparta'dan arıyorum, Isparta'dan. Babam benim 80 yaşında. Bundan 4 yıl önce

babama geliyor, ‘‘Enište ben sana birinden ev alacağım.’’babamın 55-60 milyar parasını alıyor efendim. Ve aynı zamanda cebinde 10 milyar lira senedi vardı 5520 babamın, nüfus kâğıdı ve senedi de alıyor ve Isparta’da burada 3 milyona senedi satıp gidiyor bu adam. Ve 4 yıldır biz bu adamı arıyorduk efendim.

M.A: Öyle mi?

Mustafa Bey: Evet. Bizi de bu dolandırdı gitti. Artı bizim haricimizde Isparta’da 3-5 milyar dolandırdığı kişilerde var, Müge Hanım.

5525 **M.A:** Yani, öz be öz dayımın oğlu diyorsunuz.

Mustafa Bey: Öz be öz dayımın oğlu efendim. Dayım rahmetli oldu, Arif Ekin. Öz dayımın oğlu. Ve aynı zamanda ıı bunlar bizim 40 yıllık yengemiz olur annesi, Isparta’ya gelip 2 sene,3 sene barınan kişiler efendim. Babamın ekmeğini yiyen kişiler. Babam 80 yaşında.

5530 **M.A:** Siz de arıyordunuz ki paranızı alabilesiniz diye.

Mustafa Bey: Evet alabilelim diye arıyorduk ama gene de emniyete ve sizlere çok teşekkür ediyorum. Böyle bir insanın, böyle yapması bizi gerçekten çok derinden üzdü Müge Hanım.

M.A: Geçmiş olsun size de, ne diyeyim. Tabi insanın akrabası yani bir de ona da 5535 güvenmeyecekseniz kime güveneceksiniz.

Mustafa Bey: Öyle Müge Hanım. Öz be öz dayımın oğlu yani.

M.A: Size de geçmiş olsun. Artık biraz zor alırsınız herhalde o parayı gibi gözüktüyor.

Mustafa Bey: Evet Müge Hanım, evet.

5540 **M.A:** Maalesef. Çok geçmiş olsun size de.

R.Ö: Onların zaten parayı düşünecek halleri kalmamış. Bir an önce bundan sonrada başka vatandaşların aynı şekilde başı yanmasın diye, adaletin pençesinde gerekli ceza, layık oldukları cezaya çarptırılınsınlar diye teselli oluyorsunuz değil mi beyefendi?

5545 **Mustafa Bey:** Evet Rahmi Bey, evet efendim doğrudur.

M.A: Çok zor ama ya.

R.Ö: Peki geçmiş olsun size de canım.

M.A: Çok teşekkür ediyorum yayınımıza bağlandığınız için, sağ olun. Öyle insanların şeyi.

5550 **R.Ö:** Evet, evet.

M.A: Peki bağlanabiliyor muyuz Sema'ya? Sema Yeşiltaş'a tekrar bağlanalım. İıım yanında da Hasan Fidan'ın, rahmetli Hasan Fidan'ın kızı var. Semacım söz sende.

Sema Yeşiltaş: Evet Müge Anlı, Aynur Hanım yanımda. Biraz sonra onunla da konuşacağım ama öncesinde şunu belirtmek istiyorum. Sorguları halen devam ediyor, 5555 Hakan e. ve Hafize Z'nin sorguları hala devam ediyor. Ve soruşturmadan oldukça ilginç detayların çıktığı bilgisini alıyoruz. Bunları da ilerleyen dakikalarda sizlerle paylaşacağız. Ben lafı uzatmadan hemen Aynur Hanım'a mikrofonu uzatmak istiyorum. Aynur Hanım öncelikle başınız sağ olsun.

Aynur Hanım(Hasan Fidan'ın yakını): Teşekkür ederim.

5560 **S.Y:** Çok zorlu bir süreçti sizin için.

A.H: Evet çok zorlu bir süreçti. Ben önce Müge Anlı'ya ondan sonra Aydın emniyet müdürüne herkese herkese, bana dua eden herkese çok teşekkür ediyorum. Emeğiniz çok büyük. N'olur helal edin. Çok üzgünüm, keşke böyle olmasaydı ama şuna da çok seviniyorum artık bir mezarı var bir dikili taşı var. Mezarın başında dua edecek bir 5565 kızı var, çocukları var. Çok çok üzgünüm. Dediğim gibi ben Müge Anlı'ya gönül dolusu teşekkür ediyorum. Her zaman desteğini arkamda hissettim. Umutsuzların umudu oldu. Ben ne kadar teşekkür etsem herkese inanın, önce Müge Anlı'ya ondan sonra Aydın cinayet masası, herkese... Şu anda çok çok kötüyüm ne söyleyeceğimi de bilemiyorum.(ağlayarak)

5570 **S.Y:** Dediğim gibi çok zorlu bir süreçti sizin için.

A.H: Evet.

S.Y:13 ay dile kolay babanızı aradınız.

A.H:Evet, evet.

S.Y: Ve bu süreç içerisinde Zeki Canan çıktı ortaya.

5575 **A.H:**Evet.

S.Y:Siz onunla da ilgili...

A.H:Ben Zeki Canan'a orada Zeki Bey diye hitap ettiler. Zeki Bey demiyorum ben ona çünkü beylik herkesin harcı değil. Bundan sonraki süreçte ben 13 ay inatla babamı aradım. Bundan sonra ömrümün sonuna kadar Zeki b, Zeki denen şahısla 5580 uğraşacağım. Çünkü bütün Türkiye'yi, her şeyden önce Müge Anlı'yı çok üzdü. Oradaki insanları çok üzdü. Bizi çok farklı taraflara süzdü. Yani bunun da hala hala nedenini bulamıyorum. Neden böyle yaptı ben hala bir anlam veremiyorum. Ama bununla uğraşacağım, sonuna kadar, ömrümün sonuna kadar değse de ben bununla uğraşacağım.

5585 **S.Y:**Tabi soruşturma devam ediyor. Olayda ismi geçenler ve ııı kimle olduğu konusunda soruşturma derinleştirilerek devam ediyor.

A.H:Evet, evet.

S.Y:Siz de biraz önce konuştuğumuzda Zeki Canan ile ilgili de bu konuyla onunda bir bağlantısı olabileceği şüphesini taşıdığımızı söylediniz.

5590 **A.H:**Evet, evet. Ben, çünkü bütün çelişkiler olayı başka taraflara sürüklemesi, orada Müge Anlı'nın kendine göre araştırmaları vardı onlara engel oldu. Müge Anlı'yı son derece artık çileden çıkarttı diyeyim kelime yerini bulursa. Biz çok üzüldük. Farklı farklı yerlere götürdüler. Orada 5 günümüz boşu boşuna geçti, ona yanarım. Artı ne amaç taşıdığını bilmiyorum. Ama bunu da inşallah öğreneceğiz.

5595 **S.Y:**Tabi siz babanızı aramak için geldiniz programımıza...

A.H:Evet babamı aramaya çıktım ben oraya. Ben o şâhısı tanımıyordum. Ne amaçla oraya geldiğini hala anlamış değilim, dediğim gibi. Buna da binlerce şükürler olsun diyorum. En azından bir mezarı var. Çünkü ölüsü olan bir gün, dirisi olan her gün ağlıyor.

5600 **S.Y:**Siz nasıl haber aldınız Aynur Hanım?

A.H:İıı ben aslında size geliyordum. İıı bana haber verdi ekipleriniz. Ben size geliyordum, aşağıya indim. İıı tam yolculuk etmek üzere. Cinayet ekibinden ııı memurlar geldi. Biz bulduk dedi babanızı. Aldılar götürdüler bizi, morga götürdüler.

Ben bakamadım, eşim baktı. Ona ait resimler falan vardı. Onlara baktık, babamdır

5605 dedim. Çünkü eşyaları tanıdım. O anda dünyamız yıkıldı. Çünkü ben oraya geldiğim zaman Müge Hanım'a da söyledim. Ben her şeye hazırlıklı geldim ama yine de konduramadım. Çok acı geldi bana.(ağlayarak) Çok acı geldi. Çok acı geldi, çok şeyleri çok yoğun yaşıyorum. Ama yine tekrar tekrar söylüyorum Müge Anlı'ya binlerce kez teşekkür ediyorum. Aydın halkına ben burada bulunduğum 7-8 gün

5610 boyunca herkes dualarıyla benim arkamda durdu. Ben onlara çok teşekkür ediyorum.

İıı bilmiyorum ne söyleyeceğimi bilemiyorum.

S.Y:Biz de size tekrar başsağlığı diliyoruz...

A.H:Çok teşekkür ederim.

S.Y: Acınız çok büyük biliyoruz.

5615 **A.H:**Evet, evet.

S.Y: Cenazenizi teslim alacaksınız.

A.H:Evet, evet.

S.Y:Şu anda eşiniz, kardeşleriniz orada.

A.H: Kardeşlerimin hepsi İzmir'e gittiler. Şu anda onların yolunu dört gözle bekliyoruz. Son yolculuğuna göndereceğiz inşallah. Dilerim ki hiç kimsenin başına gelmesin, hiç kimsenin başına gelmesin. Biz onu hiç... Bir kere şunu iyi bilsinler. Biz evlat olarak aile olarak onu hiçbir zaman yalnız bırakmadık. Sadece onun biraz daha mutlu olmasını istedik. Birazcık daha kendi başına. Ama yanlış insanlar, yanlış kişiler... Ben 70 yaşındaki insanların hepsine sesleniyorum; ailelerinden uzak durmasınlar, ailelerine bu acıları yaşatmasınlar lütfen, lütfen rica ediyorum.

S.Y:Evet Müge Anlı, Aynur Hanım'ın acısı tabii çok taze. O da babasının cenazesini alacağı dakikaları bekliyor. Biz de yine Aydın İl Emniyet Müdürlüğü önünde soruşturmanın bitmesini ve savcılığa sevk edilmelerini bekliyoruz. Nasıl bir sonuç çıkacak, birazdan tekrar bağlanacağız size. Ve buradaki bekleyişimize devam ediyoruz, Müge Anlı.

M.A: Teşekkür ediyoruz Semacım. Aynur Hanım'a da tekrar başsağlığı diliyorum kendisine iletirsen. Allah sabırlar versin. Babasını da nurlar içinde yatırsın. Ve Aynur Hanım'ın bir sözü çok dikkatimi çekti. O da bahsederken inanılmaz aynı şeyi düşünüyordum. İnanılmaz bazen bir arada olmak fedakârlık isteyebilir değil mi insanlar için. Ama o fedakârlığı göstermek lazım akrabalar, yakın akrabalar için özellikle. Sonra dönüyor dolaşıyor, gene işte o yakın akrabalar, ne olursa olsun akrabalık bağı, onlar aradımıza düşüyor. O yüzden birtakım fedakârlıklarda bulunmak lazım. Hemen küsüp, alınmamak lazım. Her şeyde öyle; evlilikte fedakârlık üstüne kurulu, analık babalık da, dayılık amcalık da... O fedakârlığı göstermezsek işte tek başımıza kalıyoruz.

R.Ö: Özellikle böyle...

M.A: Ve kötü niyetli insanların da hedefindeki kişiler hep dikkat edin, yalnız olarak gördükleri kişiler, yalnız düşündükleri kişiler. Ha bunun ardını arayacak çocuğu yok, karısı yok, kızı yok, oğlu yok diye düşündükleri kişiler. Ama şunu bilmiyorlar ki, ne olursa olsun yine onların yakınları bir şekilde peşlerine düşüyor. Aynur Hanım da çok mücadele verdi. Ben kendisini insan olarak da çok sevdim, samimi söyleyeyim. Çok iyi bir evlat, çok iyi bir insan ııı Allah sabırlar versin yani.

R.Ö: Aile bağları normal zamanda ne kadar kopuk görülürse görülsün böyle önemli bir durumda bütün aile bireylerinin bir araya gelmesi hem bizim örf ve âdetimizin hem normal yaşantımızın bir gereğidir. İnsanlığında bir gereğidir.

A.V: Bu şeyde, bu cinayette özellikle bu adamın toplumsal bakımdan koruyucusu yokmuş gibi gözükmesi de çok ciddi bir rol oynadı gibi.

R.Ö: Evet, maalesef.

M.A: Şeyde de öyleydi, Nevruz'da da öyleydi. Nevruz'un babası problem evde. Aynı evde ayrı yaşıyorlar. Kız babaya güvenemiyor. Erkek kardeşi var ona 5655 güvenemiyor. Bunu anlatıyor yakın kız arkadaşına. O kız arkadaşı da kocasına anlatıyor, şu an cezaevindeki kocasına. Şimdi bu sefer onların açısından baktığın zaman bu kızın başında ne baba var ne...

A.V: Arkasını takip edecek kimse yokmuş gibi.

M.A: ...ne abi var, anne hasta. Haag biz bunun parasını alırız, bir yere de götürürüz 5660 eee birisini buldu kaçtı. Niye kaçsın evde bin lirayla bu kız? Cevabı yok. Mehmet Bey, Hasan Fidan'ın ölü bulunduğu sitede oturan komşulardan biri. Mehmet Bey, günaydın.

Mehmet Bey: Günaydın.

M.A: Buyurun efendim.

5665 **Mehmet Bey:** İııı hanımefendi pardon Müge Hanım pardon.

M.A: Buyurun, buyurun efendim.

Mehmet Bey: İııı bu konu için gerçekten size canı gönülden teşekkür ediyorum. Tabi biz de o site sakinleri olarak akşamki psikolojik, derin bir psikoloji yaşamış olduk.

5670 **M.A:** Doğru...

Mehmet Bey: Bu arada bir programı dinlerken dağılma gereksinimi duyduk. Bu konuda, bu konuda sizi biraz aydınlatmak istiyorum. Tabi biz olayı akşam duyduk. Akşam ııı bilgilendik.

Mehmet Bey: Emniyet yetkililerince ııı oradaki inceleme yapan arkadaşlar sağ 5675 olsunlar baya bir gayret sarf ettiler. Bu konuda biraz aydınlatma gereksinimi duydum. Yalnız bu Hakan Fidan dediğimiz zanlı bundan geçen yıl diyebilirim yani geçen yıl tam tarih vermemek itibariyle de, oraya aslında burası inşaat alanı değil. Burası yapılı oturulur yer. Yani sıfır daireler burası, tripleks evler. Yani buranın değeri de 50 milyar değil, 35 milyar 40 milyarlık daireler değil.

5680 **M.A:** Ne kadar?

Mehmet Bey: 250-300. 200'den aşağı eğil buralar.

M.A: Tahmin ettim çünkü de o yüzden, evet.

Mehmet Bey: Evet yani tripleks evler bunlar.28 tane villa var, tripleks villa var burada. Ben de burada oturuyorum. Benim de evim kendime, şahsıma ait. Ama şöyle 5685 bir şey buralar inşaat daha oraya kum döktüler. Kumu biz sorduk. Yahu bu kumu niye döktünüz buraya? ‘Biz tadilat yapacağız.’Ben de hatta içimden dedim ki ııı bu

evin tadilata ihtiyacı yok yani, ne diye tadilat yapacaklar? Ev sahibine demişler ki, biz tadilat yapacağız. Hatta kiralık, bir ay da orada kalma gibi bir şey oldu. Yalnız orada bir bayanla bir çocuk oturuyordu. O bayanla o çocuk onun akrabası mıydı, 5690 onun eliyle mi konuldu, ona tam bilgi sahibi değilim. Yalnız Hakan Fidan'ın orada tadilat yapıldığı, çimento ve kum getirdiğini biliyorum, biliyoruz yani. Site sakinleri olarak da bunu biliyoruz.

M.A: Emlakçı yani dedi ki "Kum getirdim ben evde tadilat yapacağım." dedi. Ama siz de diyorsunuz ki ev yeni, neyin tadilatını yaptılar anlamadık.

5695 **Mehmet Bey:** Yani şeyi alt karo taşı var ya fayans mayans taşlarının tadilatını yapacaktı. Ondan sonra villanın etrafını işte ııı koruma, yani mermer mi yapacaktı güya öyle söylemiş. ııı ama öyle bir şey yok yani. Bu zaten gömdükleri yere herhangi bir beton, çimento dökülecek diye bir şey yoktu. Zaten bahçedir orası. Beton dökülmek gibi bir lüksü yok yani kimsenin yok.

5700 **M.A:** Peki sizin dikkatinizi çekti mi böyle gece kazı falan oralarda, gece ya da gündüz?

Mehmet Bey: Orada kazı yapıldığını gördük.

M.A: Gördünüz.

Mehmet Bey: Kazı yapıldığını. Hatta yan komşusu Mehmet Bey var orada. O da 5705 görmüş. Hatta kendilerine çay ikram edilmiş. Zaten akşam ifadelerde hepsi yazdı yani, emniyet birimlerine yazdırmış olduk.

M.A: Orada kazı yapıyorlar diye çay ikram etmişler.

Mehmet Bey: Bunu yani bilinçli olarak, herhangi bir beton meton orası kazı yapılacakmış, herhangi bir inşaatmış diye bir şey yok. Zaten burası oturulur vaziyette, 5710 boş bir yerdi. Dayalı, döşeliydi. Yani şey olup, adam kendini bile bile bunu almış kazmış. ııı yani tam organize iş ya resmen organize yani. Bu herhangi bir şey değil yani.

M.A: Kaç kişiydiler kazarken, hatırlıyor musunuz?

Mehmet Bey: Evi hazırlamışlar, adamı getirmişler oraya. Orada öldürmüşler, oraya 5715 da gömmüşler yani.

M.A: Kaç kişiydiler kazanlar, hatırlıyor musunuz?

Mehmet Bey: Ya şimdi, ben Hakan Bey'i gördüm. Eşim de gördü daha doğrusu, ben Hakan Bey'i uzaktan gördüm. Gerçi ona bey demekte biraz da saygısızlık olur.

M.A: Biz kendi terbiyemizden söylüyoruz onu, öyle kabul etmek lazım yani.

5720 **Mehmet Bey:** Evet, evet. Yani maalesef yaşlı adamı ya ne istedin de sen bu adamın parasını neyse.

M.A: Yaa zaten inanın dün akşam ben gece geç saatlerde, gece saat 1 gibi konuşuyorduk...

Mehmet Bey: Zaten 3-3 buçuğa kadar ifade veriyorduk yani...

5725 **M.A:** İnsanın içi acıyor yani. Sen sarımsak satarak geçinen 70 yaşında bir adam yani sonuçta. Ne istedin? Gerçekten... Gerçi hiçbir cinayetin ben bir sebebini bulamam. Bana göre adam öldürmenin hiçbir haklı gerekçesi olamaz ama işte 50 bin lira -55 bin lira için neyi ne kadarsa...

R.Ö: Allah ıslah etsin.

5730 **M.A:** Çok teşekkür ediyorum Mehmet Bey sağ olun. Bir de son olarak İpek Teyze telefon hattımızdaymış, rahmetlinin eşi. Burada yazık İpek Teyze biliyorsunuz yani. O da biliyordu kocasının başına geleni de...

R.Ö: Burada otururken de gayet tok sözüyle, açık sözüyle de gerekli konuşmaları yaptı, cevap verdi.

5735 **M.A:** Rahmi Bey, insanı en iyi karısı kocası bilir.

R.Ö: Evet, evet.

M.A: Kim ne derse desin. Anasından babasından daha çok karısı kocası bilir.

R.Ö: Tabi tabi

M.A: Kadın, yani hiç onu unutmuyorum, ıı soğanından sarımsağın duruş şekline 5740 kadar evden kendisi çıkıp gitmemiş dedi. Onu mesela anlayamaz biz kısım falan nerede. Ama kadın biliyor. Adam bunu satıyor ki nereye ne konulacağını, ne edeceğini bilmez mi?

R.Ö: Evet evet.

M.A: İpek Teyzecim. Alo...

5745 **İpek Teyze:** Alo.

M.A: Başın sağ olsun, ellerinden öpüyorum.

İpek Teyze: Sana teşekkür ederim, hepinize teşekkür ederim. Çok sağ ol.

M.A: Biz de Aydın emniyetine teşekkür ediyoruz İpek Teyzeciğim ellerinden öpüyorum, biliyordun...

5750 **İpek Teyze:** Çok sağ ol.

M.A: Çok mücadele ettin, buralara kadar geldin. Allah sana sabırlar versin.

İpek Teyze: Biliyordum Hasan'ı biri öldürdü. Biliyordum, biliyordum... Ona içki içirmişler çocuğum. Ona içki içirmişler kandırmışlar oraya kadar. Ah ah ahh.

M.A: Allah yardımcısı olsun İpek Teyze'nin de. Evet, tabi oraya nasıl götürdüler?
5755 İşte, az önce eee Sema'nın da ilginç detaylar dediği şeyler bunlardır. Konuştukça detaylar ortaya çıkıyor. Ama sonuçta yaşıyor mu? Vah gidene.

R.Ö: Maalesef, vah gidene evet evet...

M.A: Vah gidene.

M.A: Hasan Bey'in kızı Fadime Fidan'da telefon hattımızda. Fadime Hanım başınız
5760 sağ olsun.

Fadime Fidan: Sağ olun, Allah razı olsun.

M.A: Allah yardımcınız olsun. Siz neredesiniz?

F.F:Biz şu anda İzmir'de, babamın cenazesini almaya geldim ama vermediler cenazesini bize(ağlayarak).

5765 **M.A:** DNA testi...

F.F:Toprak altında kalmış, iyice toparlayamamış zaten. Bu sebepten dolayı Aydın'a geri dönüyorum.(ağlayarak)

M.A: Ay canım benim ya.

F.F:Acımız çok büyük Müge Hanım. (ağlayarak)

5770 **M.A:** Allah yardımcınız olsun.

F.F:13 ay ara ara bulduk şimdi... Çok üzgünüz.(ağlayarak)

M.A: Canım benim ya. Hiç olmazsa bulundu yani. Siz de bekliyordunuz böyle bir...

Çok uğraştınız yani sizi de kutluyorum. Siz de çok uğraştınız.

F.F:Allah razı olsun sizin de çok faydanız oldu bunda.

5775 **M.A:** Canım benim hepimizden Allah razı olsun. Ablan da demin söyledi en ufak bir hakkımız varsa helal olsun tabii ki de.

M.A: Neyse seni üzmemelim daha fazla canım benim, çok teşekkür ediyorum. Iıı ay Allah sabır versin. Yazık bak Aynur Hanım'da cenazeyi oradan alacaklar diye bekliyordu, yazık cenazeyi alamamışlar. Şimdi... Allah, çok zor işler.

5780 **A.V:** Müge Hanım şimdi, bir şey çok önemli. Iııı tabi polisin katkısı çok fazla, hani her şey polise bağlı.

M.A: Allah onlardan razı olsun.

A.V:Ama sizin programı da, bu programı da es geçmemek lazım. Buradaki şeyler çok önemli miktarda hadiseyi hızlandırdı. Gerçekten size çok
5785 teşekkür ederiz.

M.A: Hepimize hocam, bütün ekibimize ve katkıda bulunan bütün seyircilerimize. Sağ olsunlar. Ama Aydın emniyetinin hiç hakkını yemem. Aydın Emniyeti Cinayet

ve Kayıt Büro'da çalışan değerli polis memurları da o kadar ilgi gösterdiler ki, yani bu şu süreci anlamak lazım. Yani bir kayıp başvurusu var. Kayıp başvurusunu öyle 5790 ya da böyle gördüğünü söyleyen ve bu konuda resmi bir ifade veren bir başka kişi var. İıı mesela o sırada bir yeğen vardı onun ifadesi vardı hani'' Kızlarıyla fazla görüşmüyordu.''falan diye onun da bir ifadesi var. Burada da benzer... Yani acaba çocuklarından ayrılmak için gitti mi? Ama tabi onların da dikkatini çekmişti yani bu. Savcı o zaman da bir araştırma yapmış. Hani hiç sağlık hizmetinden faydalanmaması, 5795 maaşını çekmemesi vesaire ama mesela orada Zeki Bey'in de mesela çok güzel bir cevabı oldu buna. Zaten 10 bin lira çekmişti kredi, o 10 bin lirayı yiyordur, maaşını da biriktiriyordur dedi çıktı mesela işin içinden. Yani şimdi her şeye de bir cevap var eğer verilmek istenirse.

R.Ö: Yani ona bile bir gerekçe buldu. Yani o bile benim için bir soru 5800 işareti.

M.A: Yani onun bile bir gerekçesi var. Neyse ben yine hani Zeki Bey'e dönmek adına söylemiyorum da...

R.Ö: Genel olarak canım.

M.A: ...süreçten bahsediyorum. Ama biz Aydın emniyetine böyle böyle bir kayıla 5805 ilgili yani yayında çıktıktan sonra öyle söyleyeyim, o kadar ilgilendiler ki hemen buradaki çelişkileri dikkate alıp bunun bir kayıp olmadığı konusunda şüphelere inançları artınca cinayet masasına devrettiler konuyu ve cinayet masası da...

A.V: Yani buradaki katkı asıl odur zaten.

M.A: Zaten bizim burada yaptığımız o hocam. Yoksa bizim tabii ki kimsenin eline 5810 kelepçe takacak halimiz yok ama bazı şeyler burada çok açık ve net oluyor. Bunun da nedeni şudur, yine hep altını çiziyorum, bizim burada yaptığımız şey devletin yetkili kurumlarının beceriksizliği, ilgisizliği ile alakası yok. Biz medyanın yapması gereken vazifeyi yapıyoruz. Hem dikkatleri bu konunun üzerine çekiyoruz, hem de işte ülkenin bir ucunda yaşanan bir olayda o gün orada görüp ülkenin öteki ucuna 5815 yerleşen bir başka kişi bu konudan burada haberdar olunca diyor ki ''Evet ben bilgi sahibiydim, evet ben görmüştüm, evet ben duymuştum.''

R.Ö: Duyarlı vatandaşlarımızın yakın ilgisi üzerindeki sis perdesinin aralanmasına vesile oluyor. Biz de vesile oluyoruz bu vesile ile.

M.A: Evet, yani yoksa burada herkes, herkes görevini yapıyor. Ben bir gazeteci 5820 olarak görevimi yapıyorum, onlarda emniyet yetkilisi olarak görevlerini yapıyorlar. Ama hani birlikten kuvvet doğarı da burada görmüş oluyoruz.

R.Ö: Evet evet

M.A:13 aydır aranıyordu. Ne zaman gelmişlerdi bize? İşte 15 günde, 13 aydır aranıyordu 15 günde failer bulundu ve adalete teslim edildi. Sema'da gelen bilgileri 5825 bizimle paylaşmaya devam edecek. Yalnız bir kaybımız var. Kızımızın yaşı çok küçük hemen onu da araya, arada söylemek istiyorum. 13 yaşındaki Esranur 7 Mayıs'tan bu yana kayıpmış. Ankara'dan kayboluyor 6.sınıf öğrencisi. İki sabah saatlerinde ablası ve kardeşiyle evden çıkmış. Ama benim ilk dersim boş diye okula gitmemiş. Sonradan aile o gün okula hiç gitmediğini öğreniyor. Giderken yanına 5830 hiçbir şey almamış. Ailesinden gizli cep telefonu kullandığını ailesi daha sonradan öğrenmiş. Ve bu cep telefonundan da Eyüp Yavuz isimli birisiyle görüşüğünü tespit etmişler. Eyüp'e ulaştıklarında o da "Ben bu numaradan Yağmur diye biriyle görüştim. O da bana kaybolduğu gün, ben bugün evleneceğim beni bir daha arama" demiş. Saçmalık bunlar da... Yani neyse kızlarınızın, kızınızın geri dönmesi 5835 için buradasınız.

Esranur'un annesi: Evet.

M.A: Hepsini kaybolduktan sonra mı öğrendiniz bütün bunları, cep telefonunu?

A.V: Kaç yaşında?

Esranur'un annesi:13 yaşında.

5840 **A.V :** 13 yaşında.

M.A:13 yaşında hocam, 6. Sınıf öğrencisi. Biraz da geç mi başladı okula.

E.A:Bir yıl.

M.A: Bir yıl geç başladı. Ya bunlar...

A.V:Yani eski tabirle orta 1.

5845 **M.A:** Orta birinci sınıf öğrencisi. Beni belki, hani siz çocukları büyütenler, şey yapamazlar ama şimdi bu yaş grubunun anneleri bunları duyduğu zaman eminim saçlarını başlarını yoluyorlardır. Bunlar çok küçük çocuklar. Yani hep söylüyorum bunların küçük çocuklar olduğunun altını çiziyorum. Artık biz bu zihniyetten uzaklaşalım diye. Şu türküleri bile geçen gün bir yere gittim çok samimi 5850 söylüyorum" Henüz girmiş 13-14 yaşına/ Edalı, işveli köylü güzeli."". Dedim ki söylemeyin kardeşim. Ben sinirleniyorum bu şarkılara.13-14 yaşında bunlar çocuk. Bunlara böyle edalı, işveli vesaire gibi lafları kabul etmiyorum. Biz artık bunları kültürümüzden, yaşantımızdan, aklımızdan, fikrimizden uzaklaştıracağız. Bu çocuğu da İki Eyüp Yavuz Yağmur demiş. Kızınız Songül, aman Esranur, Yağmur adını 5855 kullanır mıydı?

E.A:Kullanıyormuş.

M.A: Yağmur diyormuş kendisine.

E.A:Kendini Yağmur diye tanıtıyormuş telefonda.

M.A: Eyüp ile internetten mi tanışmışlar ki?

5860 **E.A:**Evet internetten.

M.A: Yaaaa.

E.A:Yani dışarıdan da değil. Babasının telefonundan görüşüyor.

M.A: Yani Eyüp eğer bizi dinliyorsa bakın ben bunu bu sabah kestim, de şimdi şey yaparken yırttım otururken ama...’’Çocuk gelin için örnek ceza’’başlıklı bir haber.

5865 Bunu da ııı yani akıllarını yitirenler için okuyayım.’’Ankara 5. Ağır Ceza Mahkemesi çocuk gelinler konusunda örnek bir karara imza attı.’’ Kendilerini de kutluyorum buradan en baştan söyleyeyim.

R.Ö: Evet evet.

M.A:’’Altındağ’da yaşayan 24 yaşındaki Serhat B., suç tarihinde 14 yaşında
5870 olan...’’bakın bu da çok önemli hep altını çiziyoruz suç tarihi, ‘’...suç tarihinde 14 yaşında olan R.B ile evlenmek istedi.Ancak gelin adayının yaşı küçük olduğundan resmi nikah yapamayan Serhat B. imam nikahıyla Ağustos 2012’den itibaren R.B. ile karı-koca hayatı yaşamaya başladı. Bir ihbar üzerine savcılık soruşturma başlattı.Çocuk gelin R.B, Serhat B.’den şikayetçi olmasa da...’’bakın bu da önemli
5875 altını çiziyorum,’’...savcılık dava açtı. Ankara 5. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görülen dava 18 Nisan’da karara bağlandı. Mahkeme sanık Serhat’ı 15 yaşından küçük çocuğa karşı birden fazla cinsel istismar suçundan 10 yıl hapis cezasına mahkum etti. Sanığın yargılama aşamasındaki iyi hali dikkate alan mahkeme cezayı 8 yıl 4 aya indirdi. Yargıtay’da kararı onarsa, sanık koca cezaevine girecek.’’ Yani ben şimdi
5880 burada 13 yaşındaki kızını kaçırana diyorum ki geçen gün bana çocuğun babası hemen döndü, kızını getirdi teslim etti yayın sonrası. Şimdi burada söylüyorum. Diyorum ya 8 yıl cezaevinde yatarsınız diye. Kafadan atmıyorum bunları yani gerçeği söylüyorum. 8 yıldan başlıyor diyorum. Hani 8 yıldan o devam ediyor, 10 yıl,12 yıl suçun şeyine göre. Kaçırarak,alıkoymak vesaire falan eklenince bunların
5885 zaten cezaları daha da artıyor. Şu 13 yaşındaki kızını da kim elinde tutuyorsa... Bakın hem kız için söylüyorum bunu, hem de elinde tutan için de söylüyorum aslında, her ikinize de söylüyorum. Elinde tutana da diyorum ki bak 8 yıl cezaevinde yatarsın kardeşim. Şakası yok. Lütfen kızını geri getirin. Sen de istersen Songülcüğüm seslen kızına.

5890 **A.V:** En az 8 yıl, en az..

M.A:En az 8 yıl.

E.A: Esra'mı istiyorum ben. Bugün bir haftadır böyle ağlıyorum.(ağlayarak)

M.A:1 haftadır.Hiç aramadı mı? Daha evvel gitmiş miydi evden?

E.A:Yok . Markete ekmek almaya gitmezdi. Acımızdan ölelim gitmezdi, bakkal bize 5895 çok yakın.

M.A:Songül peki anne olarak hiçbir şey hissettin mi? Yani bunu da diğer annelere örnek olması için soruyorum.

E.A:İnı 2 ay kadar bize çok yabancı, yani soğuk , sevgisi olmayan biri gibi davranıyordu evin içinde.Çok dik başlıydı, sen ne dersen aynısını sana söylüyordu.

5900 Sensin, diyordu. Son Pazar, Pazartesi; Pazar yediğiyle gitti yani.

M.A:Efendim.

E.A:Pazar günü yediğiyle gitti. 2 gün hiçbir şey yemedi. Ben huylandım. Okula gittiğinde, okula gittiği gün işte ben okula gitti biliyorum. Yatağını kaldırdım , yastıklarını, yorganlarını, her şeyini çıkardım acaba telefon mu kullanıyor diye.

5905 **M.A:**Ha sen şüphelendin.

E.A:Ben ir aldım kırdım telefonu elinden.Ama bana başka bir hat verip, yani beni kandırıyormuş telefonla attım. Abisinin eski telefonlarından telefon yapıyormuş.

M.A:Yaa

E.A:Yani şöyle bir kapalı kutuydu yani.

5910 **M.A:**Gerçekten aslında baş etmek mümkün değil..

E.A:Çok zor.

M.A:Hocam zaman zaman dile getiriyor ya baş etmek mümkün değil.

A.V:Tabi mümkün değil.

M.A:Nereden bilsin anne şimdi işte. Telefonu aldın sanıyorsun sen, o abisinin eski 5915 telefonunu almış.

E.A:Aldım, kırdım. Hattı da ver dedim, hattı bana verdi.Ben sobaya attım. O bana başka, eski hat vermiş.

A.V:Yan onun da yolunu bulmuş.

E.A:Onun da yolunu bulmuş.Yani çocuğumda da biraz yalan var. 20 yaşındayım 5920 demiş karşıdaki insana.

A.V: İri galiba biraz hı?

E.A:Evet kalıbı ını benim gibi var.

M.A:Ama çocukta diyor ki ,evleneceğim beni arama, dedi diyor.

E.A:Şimdi bunun bir tane ablası var. Kızımın ablası var,büyük ablası.Bize 5925 geldiğinde telefonu şarja takmış. Şarja takınca bizim bu boşluktan hemen mesaj atmış oraya,ablasının telefonundan.

M.A:Çocuğa?

E.A: Çocuğa.Salı günü 8 arası ablasına mesaj gelmiş.”Yağmurda ben arabayı hazırladım geldim, buradayım.” diye,”Ankara’dayım.” diye.

5930 **M.A:**Hıı.

E.A:E çocuğun da iş saati olduğu için çay saatinde bakmış. Kardeşim “Sen kimi aradın?” demiş.”Ben” demiş “’abla yanlış oldu Yağmur diye birin aradım.” demiş.Yağmur deyince , Yağmur’u önceden de kullandığı için bizim kızımız...

5935 **M.A:**E o zaman bununla kaçtı işte.

E.A:Telefonla önceden..

M.A:Ama önceden gitti, sonradan mesaj geldi yani.

E.A:Sabah 8 buçukta geliyor mesaj.Salı günü sabah 8-8 buçuk arası.

M.A:Senin kız hangi gün kayboluyor?

5940 **E.A:**Salı günü 8’de, evden 7 buçukta çıkıyor.

M.A:Hııı. E valla ben söylüyorum yani.

E.A:Ondan sonra ablası “Kardeşim sen beni niye aradın?” diyor. “Bu mesaj neyin nesi?” diyor. “Ben” diyor “Yağmur diye arkadaşımı aradım.” diyor.O sırada da öğlen esnasında...

5945 **A.V:** Ama Yağmur diye de, Yağmur ismini kullandığını da siz biliyorsunuz.

E.A: Önceden internette Yağmur diye kullanmış.

M.A: Dur bakalım bir fotoğrafını gösterelim ben, onu elinde tutanlarında 13 yaşında belki bilmiyorlardır. 13 yaşında olduğunu söyleyelim. 13 yaşında , belki size yaşını 5950 daha büyük söylüyordur.Ama kızın 13 yaşında olduğunu bilin.Cezanızın 8 yıldan başlayacağını bilin. Nasıl olsa yakalanacak, öyle ya da böyle.İsterseniz teslim etmeyin. Bu arada Sema Yeşiltaş’a tekrar bir bağlanalım. Aydın İl Emniyet Müdürlüğü’nün önündeydi muhabirimiz. Buyur Semacığım.

S.Y: Evet Müge Anlı, 70 yaşındaki Hasan Fidan’ın katil zanlısı olarak dün akşam 5955 saatlerinde Aydın’da ve İzmir’de gözaltına alınan Hakan E. ve Hafize Z.’nin dünden beri yapılan emniyet sorguları biraz önce sona erdi. İşlemleri tamamlandı. Ve birazdan dışarıya çıkarılmalarını, savcılığa sevk edilmelerini bekliyoruz. Birazdan

sizlerle onların dışarıya çıkartılışları, savcılığa sevk edilişlerini de sizlerle canlı yayında paylaşacağız. Biz burada beklemeye devam ediyoruz.Emniyetteki 5960 sorgularında dün de söylemiştik.Dün Hakan E. suçunu itiraf etmişti ve yer göstermede bulunmuştu. Yer göstermenin hemen ardından, Hasan Fidan, 70 yaşındaki Hasan Fidan gösterildiği yerde ölü olarak bulunmuştu ve İzmir Adli Tıp Kurumu'na kaldırılmıştı. Ailesi şu anda Adli Tıp Kurumu'nda cenazeyi almak için bekliyor. Biz de emniyetin önünde bekliyoruz ve birazdan çıkartılacak. Tekrar 5965 bağlanacağız size, Müge Anlı.

M.A:Ben şunu merak ediyorum Sema, yani eğer öğrenebildiyse ııı Hakan gösteriyor tamam yeri falan itiraf ediyor. Peki diğer kadının bu olaydaki parmağı ne. Yani, Hafize'nin parmağı ne bu işte?

S.Y:Evet, Müge Anlı; Hasan Fidan'a ev göstermek için her ikisi birlikte 5970 gidiyorlar.Ve Hasan Fidan'ı satın alacağı evi gösterdikten sonra cinayetin işlendiği, yani ölü olarak bulunduğu tripleks evinde, ııı Efeler Mahallesi'ndeki evin olduğu yerde de yine Hafize Z.,Hakan E. ikisi birlikte ve cinayetin işlendiği anda ikisi de birlikteydi. Dün yer göstermeye de her ikisi de birlikte götürüldü, Müge Anlı.

M.A:Hııı. Çünkü anladığım kadarıyla ııı yani o bayan olan emlakçı evli. Hani diyor 5975 ki eşimle gittim falan.

S.Y:Evet.

M.A:Gerçi o sırada da biz çalışmalarımızı sürdürürken beraber emniyete gittiler, ifadeleri verildi gibi bir takım iddialarda ortaya atılmıştı. Ama ikisinin bir arada olması, bir kadın ve bir erkeğin enteresan yani, hani.ııı ne bileyim.

5980 **R.Ö:**Yani eğer tabi Hafize Hanım'da Hakan Fidan'ın bu plan ve projesinde bilgi sahibi olarak rahmetli Hasan Fidan'ı götürmeye zemin hazırlamışsa, o da tabi suça iştirakten direkt olarak darbeyi vuran kişi olmasa dahi aynı şekilde ölümü, ölüm neticesini meydana getirecek olayların hazırlanmasına el uzatmaktan cinayeti işlemiş gibi ceza alır.

5985 **M.A:**Yargıtay kararları da hep bu yönde çıkıyor.

R.Ö:Aynen öyle.

M.A: Zaman zaman burada okuyoruz. Peki, o zaman zanlılar emniyetten çıkartılırken bağlanırsınız hemen. Bu arada Hüseyin Fidan, Hasan Fidan'ın oğlu telefon hattındaymış. Hüseyin Bey başınız sağ olsun.

5990 **Hüseyin Fidan:**Sağ olun Müge Hanım, sağ olun.

M.A:Siz neredesiniz?

H.F:Şu an ben gidemedim, İzmir'e gidecektim, gidemedim. Gidenler eniştem, ablam..Ben evdeyim çünkü evde bir erkek olarak gelenler oluyor, gidenler oluyor. Onlarla ilgilenmek zorunda kalıyorum.

5995 **M.A:**Allah rahmet eylesin.

H.F:Allah razı olsun diyorum sizin ekibinize, size binlerce teşekkür ediyorum.

R.Ö: Başınız sağ olsun canım.

H.F: Sağ olun ,sağ olun. Yani siz olmasanız bu olayın bu kadar çabuk çözüleceğine inanmıyordum.

6000 **H.F:** Yani 13 ay oluyor, 13 ay geçti üzerinden.Yani çok üzgünüm. Ablam, ben şunu demek istiyorum Zeki Bey orada dedi ki ; işte çocukları ilgilenmiyor,dedi. Biz 7 kardeşiz. Bu yaşımıza kadar hayatımıza dürüst, kimseye zarar vermeden, kimseye zararımız dokunmadan yaşamaya devam ettirdik. Kimseye muhtaç olmadık. Babamızı da muhtaç etmedik. Tam tersi babamız bize her zaman yardım ederdi, şey 6005 yapardı. Biz elimizden geldiğince babama her zaman destek çıkmaya çalıştık. Her zaman arkasında olduk. Ama bir türlü, bir türlü babamı düzeltemedik.

Yani ,bilmiyorum agresif, biraz sinirliydi yani. Kızıyordu, gidiyordu Aydın'da kalıyordu.Yani üzüldük. Yani çok üzgünüm, çok üzgünüm Müge Hanım Allah sizden razı olsun yani.Siz olmasanız, ben bu olayın bu kadar erken çözüleceğini,

6010 düşünmüyordum daha doğrusu. Bir de yani ben ezelden beri babamın bir şeyler geldiğinin yani başına bir şeyler geldiğini düşündüm. Çünkü babamın bu kadar televizyona kayıtsız kalacağına inanmıyorum. Kayıtsız kalmaz yani mutlaka benim babam ne kadar da sinirli, sert bir insan olsa da ben televizyona çıkacağına ,''Ben buradayım, beni aramayın, sormayın.''en azından bunu derdi yani. Babam bu kadar 6015 televizyona kayıtsız kalacak bir insan değildi. Ben ezelden beri babamın yaşadığına inanmıyordum. Yani, yani bir umut ama diyordum belki bir yerden çıkar babam. Yani bir yerden gelir de.. Bunu da hep umutla bekledim. Ama umudumuz boşa çıktı. Sizden çok teşekkür ediyorum yani. Şu an hiç iyi değilim. Çok kötüyüm.

M.A:Tekrar başın sağ olsun. Hüseyinciğim yani. Allah sabırlar versin, babanıza da 6020 rahmet eylesin. Şunu unutmamak lazım ; her kayıp olan öldürülmüş değil ama bazı şeyler var yani bazı şeyler bir araya geldiği zaman sonuçta belli. Burada da sonuç belliydi ister istemez. Aslında hani işte Ferhat Bey, Yaşar Bey, Mustafa Bey onlarda Üzeyir Kaya cinayet ile ilgili buradalar.Amanda Hanım. Aslında herkes her şeyi biliyor da, amaç ortaya çıkartmak. Aslında her şey çok belli.

6025 **R.Ö:** Evet.

M.A:Şu programımızın dikkatli izleyicileri şunu çok iyi biliyorlar. İlk gün ne konuşuluyorsa burada , olay çözüldükten sonra aslında son gün burada ilk gün konuşulan.

R.Ö: Yüzde 95, artık 99 demeyeyim ama yüzde 95 ilk günkü intibalarımız ve 6030 teşhislerimiz hep neticeyi meydana getiriyor.

M.A:Aklın yolu bir çünkü.

R.Ö:Neticeye uyuyor.

M.A:Peki, bir ara verelim. Zanlıların çıkarılmasını da bakalım eğer programın içinde yer alıyorsa onları da görelim.

6035 **R.Ö:**Evet.

M.A:Şehit analarına göstermiş olduğunuz...Her zaman elimizi sıktınız...Yılın en iyi araştırmacı televizyon ödülü. Gerçekten çok teşekkür ediyorum.Bu ödül benim ve ekibimin değil aynı zamanda bizi izleyenlerin.Bence bu programa en büyük katkı sağlayan onlar.Onlar arıyorlar, onlar susmuyorlar, onlar konuşuyorlar.Susmayan bir
6040 Türkiye olduk, sağ olun var olun. O yüzden bu ödül hepimizin...Avrasya Kalite Ödülü'nü layık görmüşler...Bursa Kükürtlü Lions Kulübü bizim programımıza da en başarılı sabah kuşağı programı ödülü layık görülmüş.Sağ olun bir ödülümüz daha oldu hep beraber...Bize de ödülümüzü Bakırköy'lü hanımlar verdiler,yapılan anket sonucunda...Ben de sizleri kutluyorum. İyiki varsınız, iyiki biz de bu ödülleri
6045 alıyoruz.

-Sizin desteklerinizle yolumuza devam ediyoruz.-

(Live Broadcast starts)

M.A:Efendim Sema Yeşiltaş'a bağlanmak istiyorum. Çünkü Aydın Emniyet Müdürlüğü'nde şu anda hareketli dakikalar var öğrendiğime göre.Az sonra zanlılar dışarı çıkarılacaklar.Evet, 13 aydır ailesi bekliyordu Hasan Fidan, 70 yaşındaki
6050 Hasan Fidan'ı, 7 çocuğu ondan bir haber bekliyordu. Öyle dendi,böyle dendi ama sonuçta maalesef acı gerçek ortaya çıktı. Hasan Fidan ev almak üzere anlaştığı emlakçının tarafından, kendi itirafına dayanarak söylüyorum onun itirafına dayanarak söylüyorum, bir boş eve götürülerek orada maalesef öldürüldü ve gömüldü, toprağa gömüldü. Dün de Aydın İl Emniyet Müdürlüğü Cinayet Masası
6055 ekipleri bu itirafın üzerine gittiler, o bölgede araştırma yaptılar,kazı yapıldı ve Hasan Fidan'ın cansız bedenine ulaşıldı.Bundan sonrasını tabii ki yargı mensupları... Ekrana verebilirsiniz yargı mensupları bekleyecekler.Biliyorsunuz muhabirimiz Sema Yeşiltaş'ta Aydın İl Emniyet Müdürlüğü'nün önünde.Ben yeri gelmişken

tekrar Aydın İl Emniyet Müdürlüğü'nün sıcakkanlı ekibine, başta il emniyet
6060 müdürümüz olmak üzere cinayet masası ve kayıp büroda çalışan Emniyet
Müdürlüğü'nün değerli çalışanlarına teşekkür ediyorum. Sayın savcımıza teşekkür
ediyorum. Sağ olun efendim. Çünkü şöyle düşünmeyin, sayın savcımızda buraya
gelirken aynı benim elimdeki belgelerde de yine birçok bu kaybın nasıl olduğuna
dair birçok araştırmalar yapılmıştı. Ancak kanıt bekleniyordu. Belki o kanıtı her ne
6065 kadar kızsak da ıı küssekte Zeki Bey'in verdiği bu çelişkili ifadeler , olayla ne denli
bir bağlantısı vardır yoktur bilemiyoruz ama bu çelişkili ifadeler bunun bir basit bir
kayıptan öte olduğunu ortaya çıkardı. En azından şüpheleri arttırdı. Ve hemen de
Kayıp Büro bu olayı, Zeki Fidan'ın kaybını Cinayet Büro'ya aktardı. Cinayet
Büro'nun da deneyimli dedektifleri Hasan Fidan'ın öldürüldüğünü ortaya çıkarttılar.
6070 Dün gecedan beri bizim ekiplerimiz de , Aydın İl Emniyet Müdürlüğü ekipleri de
hareketli dakikalar yaşıyorlar. ııı çok az uykuyla ekibim de ayakta. Onları da
kutluyorum, tebrik ediyorum. Evet, kapıda hareketlilik var. Sanırım zanlılar Emniyet
Müdürlüğü'nden çıkarılacaklar. Yönetmenimizden de rica edeyim kameramanımızı
yayında olduğumuza dair uyarın isterseniz. Evet. Şu anda Sema'da kapıda bekliyor.
6075 Çünkü içeride bir hareketlilik var. Aydın Emniyet Müdürlüğü'nü görüyorsunuz.
Cinayet Masası dedektifleri de dün akşamüstü her iki zanlıyı ayrı ayrı yerlerden, ayrı
ayrı illerden gözaltına aldılar. Ve itirafları doğrultusunda, sorguda yapılan itirafları
doğrultusunda da gömdüklerini itiraf ettikleri yere gittiler. Bu sefer orada bir kazı
çalışması yapıldı. Evet. Şu anda emniyetten arkadaşları görüyoruz.

6080 **M.A:** Sema kapıda. Ben camdan bir hareketlilik görüyorum. Zanlılar...

R.Ö: Evet.

M.A: Sanırım çıkıyor.

S.Y: Hakan Bey neden yüzünüzü gizliyorsunuz? Hakan Bey "Babam gibi
seviyordum." demişsiniz, neden babanız gibi sevdiğiniz birisini öldürdünüz? Bir şey
6085 söylemeyecek misiniz Hakan Bey? Hakan Bey...

M.A: Evet ilk zanlı Hakan çıkartılıyor. Diğer zanlı da sanırım arkasından geliyor.
Emniyetteki sorguları sonrası...

S.Y: Hafize Hanım siz neden bu cinayete dâhil oldunuz? Sizin amacınız neydi
Hafize Hanım? Siz olayın neresindesiniz Hafize Hanım? Bir şey söylemeyecek
6090 misiniz Hafize Hanım?

M.A: Evet. Bir kayıp dosyası daha böylece tamamlandı.

R.Ö: Allah insanları şaşırtmasın.

M.A: Hiçbirimizi Allah, kurban olduğum Allah..

R.Ö: Değer mi yani şimdi şu genç yaşta kelepçelerle cezaevine gidip de, hayatlarının 6095 sonuna kadar. Yiyecekleri ceza ağırlatılmış müebbet. Çünkü hem maddi menfaat temin etmek düşüncesi var paraya temahen, hem hazırlanmış bir pusu var yani tasarlanmış bir cinayet var.

M.A: Plan var.

R.Ö: Dolayısıyla tamamen ağırlatılmış müebbet mahkumiyetinin söz konusu olacağı 6100 bir tabloyla karşı karşıyayız. Değer mi ?

M.A: Siz de aynı şeyi düşündünüz değil mi? Hafize çıkarken ya bu gencecik kızın ne işi var burada?

R.Ö: Evet ...evet.

M.A: Ben, aynı şeyi geçirmişiz içimizden.

6105 **R.Ö:** Onu görünce zaten ben şu konuşmayı yaptım.

M.A: Herkesin içinden aynı şey geçmiştir herhalde yani.

R.Ö: Diğeri yüzünü kapatmış görmedim. Ama değer mi?

M.A: O da genç, o da genç.

R.Ö: O da genç. Hafize Hanım'da evli dediniz biraz önce.

6110 **M.A:** Kendisi bahsediyordu.

R.Ö: Bir yuva sahibi. Yani 55 bin lira sana ne olacaktı, ne olacaktı yani. 55 bin yerine 555 olsa, 1 trilyon 55 olsa ne olacak. Yine içeceğin bir tas çorba, bir dilim ekmekle Allah'ına şükretmesini bilseydin.

M.A: Bunun anlamı kolay yoldan çok para kazanmaktır.

6115 **R.Ö:** Ama işte netice. Ayaklarına dolaşılıyor bu işler. Cenabı Hak, şaşırmasın insanı ama şaşırانların mutlaka ayaklarına dolaşıp bu akıbetten kurtulmayacaklarını bilsinler.

M.A: Bu da zaten bize gösteriyor galiba. Aslında bu görüntüler hem toplumdaki, toplumun adalete olan ve polise olan, emniyete olan güvenini gözler önüne seriyor 6120 bu görüntüler. O yüzden emniyet mensuplarımıza; hem jandarmamızı hem de polisimizi ben bir kez daha kutluyorum. Bu konuda da alkışlarımız Aydın Emniyeti'ne olsun.

(Stüdyoda alkış sesleri)

M.A: Çünkü 13 aydır, çok güzel söyledi Aynur Hanım, "Ölüsü olan bir gün ağlıyor 6125 ama kaybı olan her gün ağlıyor,yıllarca ağlıyor."O yüzden böyle , bütün inşallah olaylarımızla, bütün kayıplarımız böyle özellikle öldürüldüğü belli olan

kayıplarımızın da ben bir an evvel faillerinin yakalanıp adalete teslim edilmesini en içten duygularıyla diliyorum. Sema'ya da bir son sözü verelim, Semacım.

S.Y: Evet Müge Anlı, sizinde gördüğünüz gibi saniyeler önce Hasan Fidan'ın katil 6130 zanlısı olarak dün gözaltına alınan Hakan E. ve Hafize Z. emniyet sorguları tamamlandı ve savcılığa sevk edildiler. Şimdi savcılık sorgusunda sıra.Gördüğünüz gibi mikrofonumuzu uzattık ama Hakan E. yüzünü gizlemekle yetindi. Hafize Hanım'da hiçbir cevap vermek istemedi.Sizin de dediğiniz gibi bir kayıp dosyası ,cinayet dosyası olarak kapanmış oldu, Müge Anlı. Biz de şu anda savcılığın 6135 önüne gideceğiz ve savcılık sorgularından çıkacak sonuçları merakla biz de bekliyoruz, Müge Anlı.

M.A: Teşekkür ediyorum. Bakalım bu cinayetin sebebi olarak ne gösterecekler.Gerçekten çok, çok zor . Şimdi bu çocuklarında ben ailesini düşünüyorum.

6140 **R.Ö:** Ben Hafize Hanım'ın da olaydaki verdiği ifadeleri merak ediyorum.Bakalım olayın neresine kadar, nerede başlamış, nerede durmuş? Onları yakında ifadeler elimize geçtiği zaman göreceğiz tabi.

M.A: Aydın İl Emniyet Müdürü Sayın Ahmet Turan Temel ve ekibine bir kez daha teşekkür ediyoruz. Katkılarından dolayı.

6145 **R.Ö :** Evet, evet.

(Stüdyodakiler alkışlar)

M.A: İnşallah böyle olaylar olmasın. Ben hep söylüyorum; Allah polise muhtaç etmesin ama muhtaç ettiği noktada da inşallah deneyimli , işini seven polislere denk getirsin ve bu sonuçlar alınsın.

6150 **R.Ö:** Evet. Hem böyle olaylar olmasın...

M.A: Allah eksikliklerini göstermesin.

R.Ö: ...Ama böyle olaylarla karşılaştığımız zamanda Allah başımızdan emniyet birimlerini, adaleti, adalete tecelli ettirenleri eksik etmesin .

M.A: Biz hep polis diyoruz ama tabi ben burada hep atlıyorum. Yani bir işin 6155 savcı, mahkeme , hâkim kısmı var. Biz tabi hani daha çok polis ve jandarmayla iç içe görüntülerde olduğumuz için hani hep onları söylüyoruz ama onların da hatırı kalmasın. Çok zor bir iş yapıyorlar.

R.Ö: Hâkimle hekime, eski tabirdir, Allah hâkime ve hekime düşürmesin ama onların da noksanlıklarını vermesin.

6160 **M.A:** Evet . Bakalım bundan sonra söz sayın savcımızın ve mahkeme heyetinin olacak. Çıkacak kararları da hep birlikte paylaşacağız. İnşallah...Ben hep diyorum ya benim duam, ben zaten sürekli dua ettiğim için, bazen diyorum Allah'ım bıktın benden kapında dilenci oldum. Bir tek kendim için de dua etmiyorum, Allah biliyor ya yani, hani herkes için. Hepiniz için ediyorum yani. Bütün bildiğim bütün derdi 6165 olanlar için ediyorum. Allah kabul etsin.

R.Ö: Ben gördüm Allah razı olsun. Biraz önce benim için de dua ettin, Allah razı olsun.

M.A: Evet , ben onu hep ediyorum biliyorsunuz yani kapısında dilenci oldum yani , başka kimin olayım zaten de.

6170 **R.Ö:** (gülerek) Teşekkür ediyorum.

M.A: Ama hep diyorum ki, Allah'ım kazadan, beladan...

R.Ö: Amin.

M.A:...kem gözden,kötü sözden...

R.Ö:Amin

6175 **M.A:** ...iftiradan. Hani böyle insan yaşayınca anlıyor yani, hani bu iftiranın falan belki 13-14 yaşındaki çocuklar için iyi gelmeyebilir ama hayatın içinde her şeyi görüyorsun.

R.Ö: Allah korusun, Allah korusun.

M.A: İftiradan, doğal afetlerden, bildiğimiz bilemediğimiz tüm kötülüklerden koru.

6180 **R.Ö:** Amin.

M.A: Herkes, Allah iyi insanları korusun, kötü ile denk düşürmesin.

R.Ö: Amin.

M.A: Karşı karşıya getirmesin. Bakın , inanın dünden beri şu ııı Fenerbahçe taraftarı genç çocuk için...

6185 **R.Ö:** Ve benim içinde ...arana giriyorum...

M.A: Pardon...pardon..

R.Ö: Konu değişmeden, Allah dinden imandan ayırmasın.

M.A: Amin.

R.Ö:Hı. Onu demek istedim.

6190 **M.A:** O genç Fenerbahçeli çocuk bakıyorsunuz üzerinde Galatasaray formalı biri tarafından bıçaklanarak öldürülüyor. Arkadaşlar yani bu ne kindir, ne öfkedir , ne nefrettir. Bence herkesin, özellikle futbol müsabakaları ile ilgili, futbolla ilgili söylemlerine de çok dikkat etmesi gerekiyor. Dün bakın bir izleyicim diyor ki

“Kıskandım sizin lacivert ojelerinizi, sarı kıyafetiniz.”.Bende ona dedim ki, ben de
6195 sizin şampiyonluğunuzu kıskandım. Bu kadar basit Yani bunlar hayatın içinin,
tadının rengidir.Ben kardeşimi maça gönderiyorum zaten gitmesini de hiç
istemiyordum Pazar günü ve bakın ben çok, hakikaten futbolu çok seven biriyim.
Hani bu sadece erkeklere öz bir duygu değil. Ben futbolu çok seviyorum. Ben sabaha
kadar futbol programları izleyen biriyim. Yani seviyorum
6200 napayım.Fenerbahçe’ye ,hani diyorum hep, benim damarlarımdan sarı-lacivert kan
akıyor. Fenerbahçe’ye de öyle bir tutkum var. Ama benim bu tutkum bir
Beşiktaşlıyı...

R.Ö: Tıpkı benim ve hocanın Beşiktaş’ı sevdiği gibi.

M.A: ...bir Galatasaraylıyı, pardon bir Trabzonluyu ..evet bir Trabzonluyu laf
6205 söylemek , canına kastetmek gibi bir duygu nasıl olabilir? Müsabakayı izleriz, gol
atınca seviniriz, sonra birbirimizi tebrik ederiz,ertesı gün tamam yani tekrar kendi
hayatımıza geri dönüyoruz.

R.Ö:Gayet tabii ki.

M.A: Şimdi ben Pazar günü maça gidemedim. Çünkü neden? Bir önceki o
6210 şampiyonluk maçında gerçekten ölümden döndük. Bunu çok samimi söylüyorum.
Yani o gün ölümden döndüğümüz için ben bu maça gidemedim. Çok istememe
rağmen. Galatasaray-Fenerbahçe maçları ,bunlar derbidir, herkesin ilgisini
çeker.Maça gidemiyorsun.Giden çocuğa diyorum üzerine forma giyme, atkı takma
bilmem ne öyle gönderiyoruz. E niye? Bak üzerinde sadece forması olduğu için iki
6215 formalı birbirini öldürüyor.

R.Ö: Genç bir delikanlıyı.

M.A: Allah nurlar içinde yatırsın. Ben şimdi ölene de üzülüyorum , öldürene de
üzülüyorum. Ne lüzumu var kardeşim şimdi bunlara ya?

R.Ö: Ben şimdi o genç delikanlının, ben fotoğrafını basın, gazetelerde gördüğüm
6220 zaman...

M.A: Allah ailesine sabırlar versin.

R.Ö:.....içim sızladı. Ailesine sabır versin ama o genç filiz delikanlı, yani sevdiği bir
takımın formasını giymiş. Ya Allah’tan korkun ya. Allahtan
korkun ya.

6225 **M.A:** Korkuyoruz hocam hiçbir şey yapamıyoruz yani. Maça giderken bir yerde
duruyorsun bayrakları içeri sokuyorsun falan.

R.Ö: Bunun için bir delikanlının hayatına son verilir mi ya? Bu nasıl bir vicdan ya?

M.A: Bir de kim şampiyonsa kardeşim kutlayacak. Bayrağını da asacak, arabasına 6230 da asacak, istediği her yerde de dolaşacak bizde alkışlayacağız, bu kadar basit.

R.Ö: Sporun, centilmenliğin gereği bu. Gerçek sporculuk bu.

M.A: Ben Galatasaray'ı tekrar kutluyorum. Dediğim gibi şunu da samimi söylüyorum hiçbir Fenerbahçeli, Galatasaray'ın başarısından mutlu olmaz. Hiçbir Galatasaraylı da Fenerbahçe'nin başarısından mutlu olmaz.Bak şimdi taşları da 6235 doğru koyalım. Ama kim başarılı oluyorsa diğerini kutlamak da boynunun borcudur. Ben de şampiyon olduğumda alkışlanmak isterim...

R.Ö: Evet.

M.A: ...ki onlar da şampiyon olduklarında bende alkışlarım . Bu kadar basit.Şimdi bu çocuk ne oldu yani kime ne oldu?

6240 **R.Ö:** Yazıklar olsun. Allah o ana-babaya yardım etsin.

M.A: Bu kadar laf söyleyen kulüplerden, yorumculardan , futbolculardan ; şimdi bu kadar lafi yaptılar, ortalığı gerdiler. Bir kişi öldü , bir kişi cezaevinde. İki de gencecik çocuk , kime ne, kime ne faydası oldu bunun? Şimdi bir de ben aslında çok arzu ederim bunların anaları, iki anne gelsinler de şurada bir oturup konuşsunlar 6245 bakalım. Maça uğurladılar çocuklarını. Kin yok, nefret yok , para yok, pul yok, namus meselesi yok , şeref meselesi yok. Ne oldu yani? Aslında hep söylüyorum. Bu adamcağız 50 bin lira için öldürülüyor, ötekisi Fenerbahçe, Galatasaray.

R.Ö: Bedava giden bu.Bedava gitti denir ya.

M.A: Hakikaten yani... Emel Kara telefon hattımızdaymış, kayıp Emel Kılıç'ın 6250 ablası.Emelciğim günaydın. Senden de bahsettik bugün.

Emel Kara: Günaydın Müge Hanım.

M.A: Buyur canım.

E.K: Müge Hanım iyi yayınlar . Ben şu an mahkemeden çıktım,kardeşimin mahkemesi vardı.

6255 **M.A:** Evet.

E.K: Kardeşimden hiçbir haber yok Müge Hanım.Ne ölüsü, ne dirisi. Nasıl biliyorsanız o şekilde konu.Emniyetten de hiçbir ne haber var, ne bir şey var , ne bir polisin bir açıklama yaptığı var; hiçbir şey,hiçbir şey. Hiç ilgilenme yok, hiçbir şey yok Müge Hanım. Ben nasıl ekrana odadan çıkıyordum, ondan sonra benime vime

6260 geliyorlardı, eşime soruyorlardı .Şimdi ben ekrana çıkmıyorum, şey yapmıyorum, hiç ilgilenme yok, hiçbir sonuçlanma yok. Bilmiyorum Müge Hanım böyle ne olacak.

M.A: Peki ne mahkemesi vardı kardeşinin?

E.K: Kardeşimin ııı kardeşimin tehdit edildiği , benim önümü kesiyordu işte bana tehditler ediyordu kardeşimle barışsın diye.

6265 **M.A:** Eşi hı eşi.

E.K: Onun mahkemesiydi.

M.A: Ne oldu mahkeme sonucu?

E.K: Hiçbir şey olmadı. Kardeşim ortada olmadığı için Hakim Hanım gidebilirsiniz dedi. Dinledi beni, öbür taraftan hiç kimse yok. Tamam dedi, gidebilirsiniz Emel Hanım,dedi.Çıktım bende. Ben kardeşimin ölü veya diri bulunmasını istiyorum. Bu Samsun emniyeti ne bekliyor, neyi bekliyor ben anlamadım Müge Hanım .

M.A: Şimdi arkadaşlarım bana bir not gösteriyorlar. Yakın tarihte görüşmüşler. Samsun Emniyet'i , Emel Hanım'ın kendi rızasıyla gittiğine inanıyormuş yani oradaki..

6275 **E.K:** Tamam bana adresini versinler o zaman nereye gittiyse. Gidip kardeşimi tebrik edeyim o zaman yaşıyorsa. O zaman adresini versinler.

M.A: Ben bir şey söyleyeyim mi? Ben de şunu söyleyeyim, ben senin kardeşinin asla diyorum bak, asla ben kendi rızasıyla bir yere gittiğine inanmıyorum.

E.K: Ben kalıbımı basarım, altına da imzamı atarım bu benim kanım,canım kardeşim; benim kardeşim hastaneden çıkmış çocuğunu,kesinlikle 3 yaşındaki çocuğunu hele 3 çocuğunu, nohut ıslatacak, bırakacak, gidecek karakterde bir insan değil. Tamam, mı Müge Hanım.

M.A: Evinin penceresine zil takıp kocası eğer açarsa zil çalsın da uyanayım diye düzenekler kuran kadın , 3 çocuğunu o evde yanan sobayla bırakıp gitmez.

6285 **E.K:** Aynen öyle Müge Hanım.

M.A: O zihniyetteki bir kadın, yanan sobayla 3 çocuğunu bırakıp evden ayrılmaz, nohut ıslatıp. Kimse de kendini kandırmasın. İııı ben tabi bunu sana dillendirmek, biz senle konuştuğumuz zaman biliyoruz ama ben hayatta olduğunu düşünmüyorum Emel Hanım'ın . Ben aynısını Hasan Fidan için, özete de koymuşlar , dedim .

6290 Yanılırsam özür dileyeyim dedim.

E.K: Aynen öyle.

M.A: Burada da yanılıyım özür dileyeyim . Bak çok arzu ederim. İnşallah Emel kendi rızasıyla gitmiş olsun, bir yerde olsun. Aman biz bunda yanılalım, bunda yanılmakta hiçbir sakınca yok. Ama ben inanmıyorum kardeşim.

6295 **E.K:** Müge Hanım. Müge Hanım...

M.A: Efendim canım.

E.K: Eğer kardeşim, eğer kardeşim kendi rızasıyla gittiye tamam emniyet bulsun bana , bulsun. Ölüsünü de bulsun. Ben kardeşimin artık ölü veya dirisinin bulunmasını istiyorum.

6300 **M.A:** Kaç ay oldu? Kaç ay oldu Emel?

E.K: 1 buçuk seneye döndük Müge Hanım, 1 buçuk seneye ve hiçbir şey yok.

M.A: 18 ay.

E.K: Takıldık. Taksicide takıldık ne bir adım ileri, ne bir adım geri hiçbir şey , hiçbir şey.

6305 **M.A:** 18 ay.

E.K: Kendisi gitmiştir veya çalışıyoruz deyip beni 1-2 kelime ile gönderiyorlar. Başka hiçbir şey yok.

M.A: Valla benim burada yayınlamadığım ne kadar bant olduğunu sen biliyorsun onun başka gidebilir mi edebilir mi falan diye. Ben onlardan da artık o kadar eminim

6310 ki, ben onu bir şekilde söylüyorum. Allah senin de yardımcın olsun.

R.Ö: Müge Hanım, 1 buçuk sene demek, 3-550 gün demek, 550 gün. 550 gün içerisinde bu kadın bulunduğu yerde, 3 hanelik bir köyde yaşasa bakkaldan bir ekmek alır, yoğurtçudan süt...

M.A: Emel'i herkes tanır bak. Bu ülkede Emel'i herkes tanır bir şekilde.

6315 **R.Ö:** Yani mümkün değil. Bizim vatandaşlarımızın...

M.A: Aylarca program yaptık.

R.Ö: ...ilgili vatandaşlarımızın durumunu görüyoruz. Mümkün değil kalkıp, görülmemesi, tanınmaması, aranmaması , bize telefonlarımızın çalmaması mümkün değil. Keşke yaşamış olsa.

6320 **M.A:** Peki bakalım Emel gelsin valla. Gene bantları bir kez daha aynı şekilde yayınlayalım. Gelsin Emel. Bir kez daha şu telefon görüşmelerini falan . Bende anlayamıyorum ve çok istiyorum Emel'i de ,Mürvet Hanım'ı da o ikisini böyle hep takık kafam. Şimdi Üzeyir Kaya cinayeti ile ilgili de , tabi kusura bakmayın inşallah sizin cinayetiniz de çözülsün. Tabi başkaları da onun sırasını bekleyecekler. Bazen...

6325 **R.Ö:** Bu tür konuları artık eskiye bıraktığımız için onları dile getiriyoruz. Yani, ümitle bir netice bekliyoruz. Şimdi Ferhat Bey'lerin işi halen elimizde devam ettiği için, o konuda zaten bütün arzumuz size de gelecek iyi bir haberle...Hem başınız sağ olsun dedik hem de gözünüz aydın bu işi yapanlar adalete teslim edildi demeyi sizin kadar istediğimizi biliyorsunuz.

6330 **Ferhat Bey'in yakını:** İnşallah hocam, Allah razı olsun.

M.A: Aynen öyle.Ben şimdi, yarın devam edeceğiz ama şunu söylemeden programı bitiremeyeceğim. Şimdi Amanda Hanım burada, Kenan Bey ını nasıl anlatayım ufaklık, fotoğrafını ekranda verin .

Ferhat Bey'in yakını: Kenan Kurt.

6335 **M.A:** Evet. Kenan Bey dün Amanda Hanım'a bir şeyler söylemiş.Hatta yanında şahitleri de sizlersiniz. Bir mikrofon verin. Ne söyledi size Kenan Bey ? Bana çok enteresan geldi.

Amanda: Dedi eğer çıkacaksın..

M.A: Biraz yüksek sesle n'olur.

6340 **Amanda:** Dedi çıkıyorsun bu programa ını ben kalkacağım orada seni rezil edeceğim. Ne gibi ını ben sana diyeceğim Yaşar Bey sizin nikahı kıymış avukatla.Ben de şahitler hanımefendi, beyefendi.

M.A: Yaşar Bey'de imam mı olmuş?

Amanda: Evet.

6345 **M.A:** Sen zavallı evin satılıyor , imam oluyorsun oturduğun yerde.Eğer sen programa çıkarsan...

Amanda: Evet.

M.A: ...ben de programa çıkacağım seni rezil edeceğim.Yaşar sizin bu avukatla, bizim konuştuğumuz avukatla senin nikahını kıymış.

6350 **Amanda:** Evet.

M.A: Gerçi kadıncağız evli yani.

Amanda:Buyurun siz söyleyin.

Seyirci 1: Hatta Amanda Hanım'a dedi ki "Bunlar hep senin başının altından çıktı.Seni orada rezil edeceğim."

6355 **A.V:** Tehdit yani.

M.A: Peki dedi mi böyle böyle imam nikahı diye?

Seyirci: Evet dedi. Hatta biz , Leyla Abla'da yanımda oturuyordu.Evet hatta kendim duydum arkaya da bakıp Kenan Bey tehdit ediyordu. Kendi kulaklarımla duydum.Abimde vardı.

6360 **Yaşar Bey:** Bayanlar önümüzde oturuyorlardı. Biz arkalarındaydık.

M.A: Yani şimdi Kenan Bey niye bu lafi etti? Amanda Hanım'ın konuşması seni niye rahatsız ediyor. Şimdi ben adama bunu sorarım yani. Niye yayına çıkıp konuşmasın .Onun konuşmasından sen niye rahatsız oluyorsun? Şimdi ben artık öyle söylemedim, böyle söylemedim diyorsun birçok şeyde ama bak burada şahitlerde var.

6365 **Seyirci:**Evet,evet.

M.A:Bir de onların...

Seyirci:Biz tabî ki kendi kulaklarımızla duyduk.

M.A:Hani onların bu konuyla hiç ilgileri olamadığı için...

Yaşar Bey: Aynen öyle.

6370 **R.Ö:** Bir atasözümüz var Müge Hanım; yarası olan gocunur derler. Demek ki ben buradan Kenan Bey'e sesleniyorum; Kenan Bey senin bir yaran var ki, yan bu olayda Amanda Hanım'ın konuşmasıyla seni rahatsız edecek bir durum ortaya çıkacak diye endişe ediyorsun ki konuşmasına mani olmaya çalışıyorsun.

6375 **Ferhat Bey'in yakını:** Hocam bir de sonuna kadar yanımda oldu yani.

M.A:Amanda Hanım'da susturulacak bir kadın değil yani.

R.Ö:Öyle mi?

Ferhat Bey'in yakını: Yani abla Antalya'dan gelirken de sürekli beraber olacağını, yanımda oturacağını söyledi ama Mustafa Avcı geldi, Kenan Kurt kaçtı. Avcı'yı

6380 görünce.

Mustafa Avcı: Zaten benim buraya gelişimi ilk gördüğü anda arkadaşlarımla da belirttiği gibi bu adamı niye getirdiniz buraya diyor.

Ferhat Bey'in yakını:Ben çıkmam dediğinde Mustafa...

M.A:Niye, niye seninle ne alakası var?

6385 **Mustafa Avcı:** Ben doğruyu konuşacağım ya. Niye bu adamı buraya getirttiniz diye arkadaşlarımla paylaştı bunu. E ben insanlık adına, hastaneden kalkıp gelmişim buraya. Bildiğim bir şey varsa sonuna kadar konuşacağım.

M.A:Bana da dedi ki işim var dedi öyle bir şey söyledi.

Mustafa Avcı:Niye konuşmayacağım ki?

6390 **R.Ö:**Allah razı olsun.

M.A:Kardeşi hastaymış onun için gitmiş.

Ferhat Bey'in yakını:Ablası hasta olduğunu söyledi sonradan ona gideceğini söyledi. Ama ablası görüşmüyor zaten onunla bildiğim kadarıyla.

M.A:Efendim bu arada biliyorsunuz kardeşleri Bekir Kaya'yı arıyor, Ahmet ve 6395 Emine. Adana'da kaybolmuştu. Adana emniyeti de dün 111 yine bu konuyla ilgili birtakım gözaltılar ve sorgular yaptı. Oradan gelecek bir haberi de bekliyoruz. En son arkadaşlarından bir tanesi 111 Mustafa terör örgütüne katılmak üzere kardeşinizin ortadan kaybolduğunu söyledi.Bir başka arkadaşının da ona bu konuda mesaj çektiğini söyledi. Şimdi o diğer arkadaşı Sedat mıydı ismi?

6400 **Bekir Kaya'nın yakını:** Evet, Sedat Kaya.

M.A: Sedat 111 şeyde Tunus'da. Biz kendisiyle konuştuk ama kendisi ben bu konuda Mustafa'ya hani örgüte falan katılmak için gidiyor diye bir şey söylemedim. Hiç beni arayıp sormuyor dedi.

Bekir Kaya'nın yakını: Yalan söylüyor Mustafa.

6405 **M.A:**Ama sizin kardeşiniz de askere gitmeden önce böyle şeyler konuşuyormuş.

Bekir Kaya'nın yakını: Ya şimdi öyle değil.

M.A:Neyse artık bu konuyu deşmeyeceğim tabi. Çocuklarımıza sahip çıkalım hepimizin dediği bu.

Bekir Kaya'nın yakını: tabii ki.

6410 **M.A:**Bunların da yaşları da küçük kandırılıyorlar ama 111 sizde bir şekilde işte onu elde tutabilmek için önce askere göndermişsiniz sonra evlendirmişsiniz. Anlaşıyor bu artık parçalar toplanınca . Ama şöyle bir şey var iki arkadaş bu , bu çocuk lafi askere gitmeden önce söylüyormuş. Askere gitmiş, geri dönmüş, nişanlanmış, evlenecek. E şimdi bayram değil seyran değil. Gecenin bir vakti, pardon, bir Pazar

6415 günü bir arkadaşından öteki arkadaşına gidiyor. İkisine de hiçbir şey söylemiyor. Ortadan kayboluyor. Şimdi arkadaşları da askerden önce söylediği bir lafi ortaya koyup diyorlar ki ortadan kayboldular , arkadaşları demeyeyim Mustafa için söyleyeyim Sedat öyle söylemiyor çünkü Mustafa'da diyor ki gitmiştir kırsala.

Bekir Kaya'nın yakını: Evet. Öyle bir şey yok .Çünkü askere gitse, askere zorla 6420 götürülüyor ki bu bir gönül rızası. İnsan vatani grevini yapmak için gönül rızasıyla gider. Ben akıl erdiremiyorum gerçekten. Bu Mustafa'nın yalanları artık çıksın.

M.A:Ve üstelik arkadaşlarımız Mustafa'nın telefon kayıtlarına baktıklarında hiç Bekir'i aramadıklarını görüyorlar. E ben ölüme beraber giderim diyorsun, Bekir için...

6425 **Bekir Kaya'nın yakını:** Niye o zaman 300 milyon...niye karalıyorsun?

M.A:E o zaman Bekir'de diyor ki... Hayır, bir de şöyle bir şey söyleyeyim aklı başında insanlar diğer arkadaşına derki ‘‘Kardeşim sen nereye gidiyorsun?’’

Bekir Kaya'nın yakını: tabii ki.

M.A: Ya da arar abisini ablasını derki ,bakın bu böyle bir şey söylüyor...

6430 **Bekir Kaya'nın yakını:** Evde niye saklanıyor o zaman, çıkmıyor.Kartını kırıyor.Bunların hepsi soru işareti.

M.A: İşte o yüzden Adana emniyeti bu konunun üzerinde ağırlıkla duruyor...

Bekir Kaya'nın yakını:İnşallah.Allah'ın izniyle çıkacak.

M.A: ...bekleyeceğiz göreceğiz . Adana emniyeti birçok burada işlediğimiz cinayeti çok büyük ivedilikle çözdü. O yüzden ben çok güveniyorum. Orada da artık ben hani kayıp olarak değil de cinayet masasının da araştırdığını düşünüyorum. Bakalım hep beraber bekleyeceğiz ve göreceğiz Bekir ile ilgili de akıbeti . Reklamlara da girelim.

M.A: Evet efendim bugünde bize ayrılan sürenin sonuna geldik. Çok teşekkür ediyorum.İzleyicilerimizden yine dünyanın dört bir tarafından izleyicilerimiz Fidan ailesine başsağlığı dileklerini iletiyorlar. Hem güzel sözleriniz için, hem başsağlığı dilekleriniz için bende onların adına hem bana,benim için söylediklerinize kendim, onlar için başsağlığı dileklerinize de onlar adına teşekkür ediyorum. Allah razı olsun, Allah bir daha böyle şeyler göstermesin hiçbirimize. Ve lütfen bence bugün eminim ben daha söylemeden birçok kişi annesini, babasını, yakınını aramış ve birçok konuda uyarmıştır. Bu böyle bazen diyorlar ki psikopata bağladın. Hayır, psikopata bağlamak değil olayı. Bence kötülükleri görmek,bilmek çok önemli hayatımızda ki ona göre tedbirler alabilelim. Ders çıkarabilelim. Bu da olabiliyormuş diyebilelim.